

KESKIVIIKKO 15. MAALISKUUTA 2006

Puhetta johti

puhemies **BORRELL FONTELLES**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Esityslistan muuttaminen (Palestiinan tapahtumat)

Puhemies. Hyvää huomenta, arvoisat parlamentin jäsenet. Ennen kuin siirrymme käsittelemään esityslistalla olevia aiheita, minun on ilmoitettava teille eräästä jo tiedossanne olevasta asiasta. Meillä ei ole tänään mahdollisuutta kuulla tänään presidentti Mahmud Abbasia.

Pari tuntia eilispäiväisen Strasbourgin saapumisensa jälkeen vieraamme, presidentti Mahmud Abbasin täytyi palata Ramallahiin. Tämä johtui tietenkin Jerikon hirvittävästä ja murheellisista tapahtumista, jotka ovat luoneet väkivaltaisen ja vaarallisen tilanteen.

Eilen illalla kerroin hänelle parlamentin ymmärtävän erinomaisesti sen, että hänen on pakko palata kotimaahansa ottamaan tilanne hallintaansa Palestiinassa puhjenneen kriisin vuoksi.

Kohtalo ja sattuma ovat johtaneet erittäin vertauskuvalliseen tilanteeseen. Siinä, että Abbasin täytyi lähteä pois Strasbourgista heti tänne saavuttuaan ilman, että hän pääsi tulemaan parlamenttiin, on kreikkalaisen murhenäytelmän vertauskuvallisuutta.

Abbas edustaa palestiinalaisten enemmistöä, joka kaikista kokemukstaan kärsimyksistään ja pettymyksistään huolimatta kannattaa edelleen Israelin ja palestiinalaisten välisen konfliktin ratkaisemista neuvotteluteitse. Abbas edustaa niitä ihmisiä, jotka kaikesta huolimatta yhä uskovat siihen, että on mahdollista päästä ratkaisuun rauhanomaisesti.

Abbas on yrittänyt saavuttaa rauhan neuvotteluteitse jo 1970-luvulta lähtien, ja se, että hän olisi tänään ollut täällä luonamme, olisi ollut erinomainen tilaisuus tukea hänen lähestymistapaansa. Tarpeettoman ja laittoman sotilasoperaation ja sitä seuranneiden väkivaltaisuuksien vuoksi tämäkin tilaisuus menetettiin.

Koko maailma ihmettelee tällä hetkellä, miksi ja kuinka tällaisella sotilasoperaatiolla voidaan vahvistaa Israelin turvallisuutta ja miksi ja kuinka televisiossa näkemämme nöyryyttävät kuvat tai kyseisen vankilan tuhoaminen raivaustraktoreilla voi edistää Israelin turvallisuutta. Meidän eurooppalaisten on maksettava uuden vankilan, kuten niin monien muidenkin näiden murheellisten yhteenottojen aikana tuhottujen kohteiden kustannukset.

Tätä sotilasoperaatiota seurannut väkivalta on erittäin huolestuttavaa. Kuten tiedättekin, tänäaamuissa uutisissa on vahvistettu länsimaisia panttivankieja otetun kolme, muun muassa kaksi Euroopan unionin kansalaista, jotka ovat Ranskan kansalaisia. Useammastakin sieppauksesta on huhuttu, mutta niitä ei ole vahvistettu.

Eilen illalla ennen kuin Abbas lähti lentokentälle, vierailin hänen luonaan hotellissa ja hän kertoi minulle senpäiväisistä ponnisteluistaan tämän sotilasoperaation pysäyttämiseksi ja väkivallan kierteen katkaisemiseksi, ennen kuin se ryöstäytyy käsistä.

Palestiinalaishallinnon presidentti pyysi minua kertomaan teille syyt, joiden vuoksi hänen oli palattava kotimaahansa tarkoituksenaan tilanteen saaminen hallintaan ja länsimaiden kansalaisten uusien sieppausten estäminen, mikä aiheuttaa tällä hetkellä suurta huolta. Myös Gazan ja Egyptin välistä rajaa valvoneilla Euroopan unionin virkamiehillä on ollut turvallisuusongelmia.

Lisäksi minun on ilmoitettava teille, että presidentti Abbas on luvannut palata Strasbourgin puhumaan Euroopan parlamentille mahdollisimman pian: todennäköisesti seuraavalla istuntojaksolla huhtikuussa. Jos näin tapahtuu, meillä on silloin tilaisuus kuulla, kuinka hän aikoo ratkaista kotimaansa vakavan kriisitilanteen.

Kysyin häneltä, haluaako hän, että parlamentin jäsenille jaetaan kirjallisena puhe, joka hänen oli tänään määrä pitää. Presidentti Abbas katsoi, että se ei ollut enää ajankohtainen ja että oli parempi katsoa, kuinka tämänhetkinen tilanne kehittyy ja että hän haluaa tulla tapaamaan meitä heti, kun tilanne sen hänelle sallii.

Mielestäni nyt on hyvä hetki niiden poliittisten ryhmien johtajien, jotka haluavat pitää puheen, näin toimia. Eräät heistä ovat pyytäneetkin puheenvuoroa. Näin ollen ne, jotka haluavat puhua, voivat pitää kohtalaisen lyhyen kolmen minuutin pituisen puheen.

Hans-Gert Poettering, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, me kaikki olemme syvästi huolestuneita siitä, mitä Lähi-idässä on tapahtunut, ja ryhmämme on hyvin pahoillaan siitä, että palestiinalaishallinnon presidentti, Mahmud Abbas ei pysty tänään puhumaan Euroopan parlamentissa.

Arvoisa puhemies, teidän ehdotuksestanne ryhmien puheenjohtajat päättivät kutsua presidentti Abbasin tänne, koska pidämme häntä maltillisena sovinnon ja rauhan miehenä. Tämän vuoksi olemme syvästi pahoillamme siitä, ettei hän voi tänään puhua täällä. Arvoisa puhemies, te olette kertonut asiaan liittyvän tilanteen.

Tällaisissa tilanteissa olemme todellakin melko neuvottomia. Varoittaisin kuitenkin tekemästä ennenaikaisia päätelmiä: meidän on oltava varovaisia, emmekä saa kiihdyttää väkivallan kierrettä. Meidän on kuitenkin vaadittava, että Jerikon vankilaan tehty isku tutkitaan. Meidän on saatava vastaus siihen, miksi näin tapahtui, ja tämän vastauksen on oltava vakuuttava, jos sellainen voi ylipäänsä löytyä.

Vaikka varoitankin hätäisistä päätelmistä, tällaisella hetkellä on syytä palauttaa mieliin eräät periaatteet. Vaadimme, että Israelin valtiolla on oltava turvalliset rajat, mutta haluamme myös, että Palestiinan valtiolla on turvalliset rajat. Israelilaiset ovat samanarvoisia kuin palestiinalaiset, ja palestiinalaiset ovat samanarvoisia kuin israelilaiset. Olen vakuuttunut siitä, että kaikista televisiossa näkemistämme kuvista huolimatta enemmistö sekä Israelin että Palestiinan kansalaisista haluaa elää sovussa. Haluamme kannustaa jokaista kulkemaan tätä tietä yhteisymmärryksen saavuttamiseksi. Kehotamme kaikkia osapuolia luopumaan väkivallasta ja vapauttamaan panttivangit – sekä ne, jotka ovat eurooppalaisia, että ne jotka ovat muualta – koska jokaisella on oikeus ihmisarvoon.

Toivon, että Euroopan unioni pystyy edistämään objektiivisella, tasapuolisella ja puolueettomalla kannanotolla rauhaa tällä alueella. Ryhmämme tukee kaikkea sitä, millä voidaan edistää rauhan palauttamista Lähi-itään. Toivomme kovasti – kuten te, arvoisa puhemies totesitte – että pian koittaa hetki, jolloin palestiinalaishallinnon presidentti Mahmud Abbas voi pitää puheensa Euroopan parlamentissa. Tämä on vilpittömän toiveemme.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, *PSE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan yhtyä puheenjohtaja Poetteringin ja erityisesti teidän, arvoisa puhemies, äskeisiin sanoihinne. Me kaikki olemme pahoillamme viime tuntien tapahtumista. Olemme erityisen pahoillamme siitä, että Mahmud Abbas ei voi puhua meille. Emme ole pahoillamme itsemme takia vaan siksi, että hän olisi voinut tulla tänne. Se, että hän oli jo täällä, hän pystyi tulemaan Euroopan parlamenttiin ja hän saattoi hyväksyä kutsumme, oli rohkaiseva merkki erityisesti siitä, että pystymme ottamaan täällä vastaan palestiinalaisten valitseman presidentin. Tätä kautta tarjoamme puitteet, joissa – kuten puheenjohtaja Poettering äsken totesi – teemme yhteistyötä askel askeleelta Palestiinan valtion luomiseksi siten, että annamme Mahmud Abbasille sen, mikä hänelle kuuluu, eli valtion tulevan johtajuuden, jolloin hän edustaa alueella maataan yhdenvertaisena kumppanina täyden suverenisuuden pohjalta. Tämän on oltava tavoitteemme. Jokainen pienikin asia, jolla voimme rauhanomaisesti edistää tätä tavoitetta, on hyvä teko.

Olisi ollut hyvä asia, jos Abbas olisi voinut käyttää tämän tilanteen hyväkseen, mutta tämä on nyt lykkäytynyt. Sanomme nimenomaan lykkäytynyt, koska toivomme, että voimme toivottaa Abbasin tervetulleeksi tänne mahdollisimman pian.

Mitä tulee Jerikon äskeisiin tapahtumiin, joista keskustelin eilen iltana ja tänä aamuna alueella vaalitarkkailijoina viime viikkoina olleiden jäsenten kanssa, ryhmäni esittää seuraavan kysymyksen, joka esitetään aina kansainvälisessä politiikassa tällaisessa tilanteessa: kuka hyötyy? Kuka hyötyy siitä, mitä on tapahtunut? Tämä on tietenkin pelkkää pohdiskelua, eikä pohdiskelu ole vastaus.

Minulla on kuitenkin kolme kysymystä. Ensimmäinen kysymys on seuraava: hyötyykö kukaan tosiasiallisesti tähän vankilaan hyökkäämisestä? Ne vastaukset, joita Israelin tiedostusvälineet meille tällä hetkellä tarjoavat, eivät ole riittäviä. En katso, että sellaisen valtion, jonka yksiköt pystyvät toteuttamaan täsmämurhia, on tarpeen hyökätä vankilaan siellä olevien vankien mahdollisen vapauttamisen takia. On varmasti keinoja, joilla tämä voidaan estää ilman, että on hyökättävä vankilaan.

Toinen kysymykseni on seuraava: miksi tähän iskuun ylipäänsä ryhdyttiin, kun kansainväliset tarkkailijat valvoivat vankilaa osana kansainvälistä sopimusta? Miksi tätä kansainvälistä sitoumusta ei kunnioitettu? Miksi sitä ei käytetty hyväksi?

Kolmanneksi toivon, että tätä iskua ei tehty Israelin sisäpolitiikkaan liittyvistä syistä. Olisi kohtalokasta, jos todellisena syynä olisivat maaliskuuhun ajoittuvat sisäpoliittiset tapahtumat. Mielestämme tämä olisi hyvin valitettavaa, koska siitä ei ole kenellekään hyötyä. Tällä voidaan kenties saavuttaa lyhyen aikavälin sisäpoliittisia voittoja, mutta pitkällä aikavälillä koko alue joutuu kärsimään.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin olen liberaalidemokraattisen ryhmän puolesta pahoillani siitä, että Mahmud Abbasin täytyi palata kotiin tällaisessa tilanteessa ja kiitän teitä ryhmäni puolesta tämän asian osalta eilen antamastanne lausunnosta.

Ei liene epäilystäkään siitä, että maailman kolmen suuren monoteistisen uskontokunnan – kristinuskon, juutalaisuuden ja islamin – jalustojen hankautuessa toisiaan vastaan niin, että kipinät lentävät, meidän on edettävä hyvin varovaisesti. Parlamenttimme ei saa aliarvioida riskiä Lähi-idän tilanteen riistäytymisestä käsistä. Marraskuun 11. päivän murheelliset tapahtumat ja niitä seurannut yhtä murheellinen vastareaktio ovat vakava uhka rauhan säilymiselle maailmassamme. George Bush heikentää Euroopan unionin diplomaattisia pyrkimyksiä Iranin kanssa viitatessaan kintaalla ydinsulkusopimukselle suhteissaan Intiaan. Samalla tavalla Israelin eiliset toimet vaarantavat diplomaattiset ponnistelumme Lähi-idässä. Toivon, että Euroopan unioni ilmaisee neuvoston ja komission kautta jyrkän vastalauseensa Israelin hallitukselle näiden toimien vuoksi.

Jäljellä on avoimia kysymyksiä: oliko esimerkiksi niiden vankilaa valvovien brittiläisten ja yhdysvaltalaisen tarkkailijoiden, jotka poistuivat paikalta juuri ennen israelilaisten tunkeutumista sisään, välillä tehty salainen sopimus. Toivon, että neuvosto palaa Euroopan parlamenttiin mukanaan selvitys, kunhan tilanteen kaikki tosiasiat ovat tiedossamme.

Vankilaan tehtyä hyökkäystä ei oikeuta mikään, eikä mikään oikeuta sen jälkeistä panttivankien ottoa. Toivon, että voimme ryhtyä pikaisiin toimiin rauhan ja luottamuksen palauttamiseksi, ja toivon, että voimme nähdä Mahmud Abbasin palaavan parlamenttiimme paljon seesteisimmissä olosuhteissa, jotta voimme keskustella vakavasti kaikkien osapuolten kanssa siitä, kuinka voimme saavuttaa tällä levottomalla alueella varman ja kestäväen rauhan.

(Suosionosoituksia)

Daniel Marc Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, se, että Mahmud Abbas ei voinut puhua täällä, ei ole niin suuri asia, mutta poliittisesti sitä on vaikea hyväksyä, koska tämä olisi ollut paikka, jossa olisi voitu saada perspektiiviä Lähi-idän nykyiseen tilanteeseen.

Tällä alueella nykyisellään harjoitetut yksipuoliset politiikat johtavat katastrofiin, ja tällä tarkoitan kummankin osapuolen yksipuolisia politiikkoja. Yksipuolinen toinen toisensa halveksunta johtaa toimien epäinhimillistymiseen. Tämän voimme käytännössä nähdä tällä alueella. Periaatteessa meidän Euroopan unionin, neuvoston, komission ja korkean edustajan Solanan on vaadittava yhtä asiaa: yksipuoliset toimet eivät voi jatkua. Israel ei voi päättää yksin, minkä näköinen Palestiinan valtion olisi oltava. Tämä ei käy, ja kansainvälinen yhteisö ei voi hyväksyä sitä. Palestiinalaiset ja heidän Hamas-hallintonsa ei voi yksin päättää, kuinka ja miten voimaa voidaan tai ei voida käyttää Israelia vastaan. Eurooppa ja muu maailma ei voi vain sulkea silmiään tältä kaikelta.

Jos kumpikin osapuoli uskoo siihen, että niiden laillinen asema antaa niille yleispätevän oikeuden toimia siten, että niiden ei tarvitse neuvotella keskenään ja siten, että ne voivat halveksua toisiaan, kansainvälisen yhteisön on lopetettava tällainen. Tämä tarkoittaa myös sitä, että edes nykyisistä turvallisuusongelmistaan kärsivä Israel ei voi yksin päättää sitä, milloin ja kuinka Israel ryhtyy toimiin palestiinalaisalueilla. Arvoisa puheenjohtaja Schulz, asiahan on päivänselvä: maassa pidetään sisäiset vaalit. Ehud Olmert ja

Kadima-puolue ovat todenneet, että siirtokunnat palautetaan. Näin toimiessaan ne keräsivät vasemmiston ääniä. Seuraavaksi ne haluavat kerätä oikeiston ääniä, ja tämän vuoksi näihin toimiin ryhdyttiin. Älkäämme kuvitelko turhia: kyse on pelkästä vaalitempusta. Tämän tapauksen ikävin piirre on se, että alueen tulevaisuus uhrataan vaalien alttarille.

Tämän vuoksi sanon kaikille täällä oleville seuraavaa: älkäämme antako pettää itseämme. Israelin toimet olivat täysin mahdottomia. Jerikon vankila ei ollut enää vankila. Myös tämä on totta. Siellä voitiin pitää lehdistötilaisuus 500 lehtimiehelle. Haluaisin nähdä maailmassa sellaisen vankilan – ohimennen sanoen olen itse ollut vankilassa muutamia kertoja – jossa voidaan pitää lehdistötilaisuus 500 lehtimiehelle. Kummassakin tapauksessa kyse on yksipuolisista, kestäättömistä toimista, ja meidän on myönnettävä tämä. Jos joku halutaan vapauttaa vankilasta – mikä on mahdollista – se voidaan toteuttaa oikeusvaltion keinoin. Tällä tavalla palestiinalaisten ja Hamasin olisi täytynyt toimia. Israelilla ei ole kuitenkaan oikeutta hyökätä laitokseen pelkästään sen vuoksi, että kaikki ei ole asianmukaisesti. Olkaamme tämän vuoksi rehellisiä: meidän on torjuttava kummankin osapuolen yksipuolisia ja mielivaltaisia toimia.

(Suosionosoituksia)

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, nopeus, jolla presidentti Mahmud Abbas hyväksyi kutsunne, osoitti, miten tärkeänä hän piti vierailuaan Euroopan parlamenttiin, mikä ilmentää sen päätöksen vakavuutta, joka hänen oli tehtävä palaamisestaan heti kotimaahansa. Hän siis katsoi, että hänen kotimaansa voi suistua erittäin vakavaan tilanteeseen johtuen Israelin harjoittaman väkivallan kärjistyisestä jälleen tavalla, joka on kaiken lisäksi tahallisen nöyryyttävä, kuten te äsken syystä totesitte – ja tämän tilanteen väistämättömistä seurauksista, joita ei voida mitenkään hyväksyä ja jotka ovat kuitenkin väistämättömiä ja ennustettavissa, kuten sieppaukset.

Mielestäni tämä asia koskee Euroopan unionia monellakin tapaa: ensinnäkin sen vuoksi, että eräs jäsenvaltio, Yhdistynyt kuningaskunta oli tehnyt Yhdysvaltojen ja palestiinalaishallinnon kanssa sopimuksen, jonka nojalla nämä kaksi länsimaata valvoisivat kyseessä olevaa vankilaa. Tätä sopimusta Israel on rikkonut räikeästi, vaikka kyseisessä vankilassa ei ole ollut minkäänlaisia ongelmia neljään vuoteen. Yksikään vanki ei ole karannut tai yrittänyt karata. Siltä varalta – ja osoitan sanani puheenjohtaja Cohn-Benditille – että, Israel oli sitä mieltä, että ongelma oli todellinen, presidentti Abbas oli ehdottanut Israelin hallitukselle vankien siirtämistä Mukataan valvotuissa oloissa, muun muassa kansainvälisessä valvonnassa. Näin ollen Israelin päätöstä ei voida mitenkään puolustella tai perustella. Voimmeko hyväksyä tämän?

Toinen syy, jonka vuoksi katson, että asia koskee Euroopan unionia, on EU:n – suoraan sanottuna – jatkuvasti liian lempeä suhtautuminen Ariel Šaronin entiseen ja hänen seuraajansa nykyiseen hallitukseen. Kuinka muutoin voidaan ymmärtää se, miksi pääministeriksi pyrkivä henkilö ottaa näin järjettömän riskin tilanteen kärjistämisestä entisestään jo ennestään räjähdysherkässä Palestiinassa ja tällä alueella yleensä pelkästään – ja tässä asiassa olen samaa mieltä kollegojeni kanssa – äänestäjäkuntansa ääriäidän miellyttämiseksi. Tätä on vaikea uskoa. Jos hän katsoo voivansa toimia näin, se johtuu siitä, että hän tietää Yhdysvaltojen johtajien antavan Israelille vapaat kädet toimia haluamallaan tavalla, ja toisaalta siitä, että Euroopan johtajat ovat tosiasiallisesti totuttaneet Israelin siihen, ettei se voi johtua edesvastuuseen. Meidän on nyt esitettävä itsellemme seuraava kysymys: koska tiedämme tämän politiikan tulokset, aiommeko edelleenkin välinpitämättöminä hyväksyä sen, että tämä uusi isku rauhaa vastaan heikentää entisestään rauhanomaiseen ratkaisuun kaikkein sitoutuneimpien palestiinalaisten ja ensisijaisesti presidentti Mahmud Abbasin asemaa?

Mielestäni nämä kysymykset meidän on esitettävä itsellemme. Aion itse huomisaamuissa puheenjohtajakokouksessa esittää kolme täsmällistä ehdotusta, joissa kaikissa parlamenttiamme vaaditaan reagoimaan välittömästi osoittaaksemme virallisesti sitoutumisemme oikeusvaltioon ja oikeudenmukaiseen rauhaan Lähi-idässä.

(Suosionosoituksia)

Irena Belohorská (NI). – (SK) Hyvät parlamentin jäsenet, tämä on jälleen kerran osoitus suvaitsemattomuudesta niiden kahden valtion välillä, joita kunnioitamme mutta jotka eivät kunnioita toisiaan. Hyökkäystä vankilaan ja hyökkäystä poliittisia vankeja vastaan ei voida hyväksyä koskaan eikä missään, eikä näin ole koskaan historian saatossa ollut. Jopa poliittisilla vangeilla on oikeus olla vankilassa ilman, että heihin kohdistuu tuomioistuinten ulkopuolisten tuomioiden uhka. Tämänpäiväinen hyökkäys vankilaan tuo minulle eräällä tapaa mieleen juuri tällaisen tuomion. On selvää, että tämä tapaus synnyttää lisää reaktioita ja jännitteitä molemmin puolin, mistä seuraa niin sanottu päättymätön

tarina. Odotin toden teolla Palestiinan presidentin tämänpäiväistä puhetta Euroopan parlamentissa, lehdistötilaisuudessa ja yhteisellä lounaallamme ja odotin saavani tietoa suunnitelmasta, jonka Palestiina aikoo tuoda neuvottelupöydälle pyrittäessä turvaamaan kansalaisille rauha maailman tässä kolkassa. Toivoin ja kenties odotin, että Euroopan parlamentti ryhtyisi välittäjäksi. Harras toiveeni on, että voisimme tarjota apua tällä tavalla, koska tällä hetkellä kumpikin osapuoli tarvitsee vihdoin rauhaa.

Elmar Brok (PPE-DE), ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä kuuluu niihin hetkiin, joita leimaa suuri epävarmuus – koska ei tiedetä, mitä seuraavaksi saattaa tapahtua – ja näin ollen huoli siitä, että kyseessä voi olla kielteisen kehityksen alkupiste, toivottuamme Oslon prosessin käynnistymistä seuranneiden monien vuosien ajan, että tällä maailmanpolitiikan keskeisellä alueella voitaisiin päästä yhteisymmärrykseen. Presidentti Abbas, jonka palestiinalaiset valitsivat presidenttikseen suoralla vaalilla ja joka on siten laillisesti virassa, näyttää tavoitelleen välittäjän roolia saadakseen keskinäisiin neuvotteluihin ne, jotka pyrkivät luopumaan väkivallasta ja tunnustamaan Israelin oikeuden olla olemassa, ja Hamasin, joka ei ole toistaiseksi näitä tunnustanut mutta joka voitti vaalit, Hamasin palauttamiseksi ruutuun. Pelkäänpä, että nyt on selvää, että tämä rooli voidaan unohtaa, emmekä tiedä, kuka muu voisi tämän paikan täyttää.

Jerikon operaatio oli merkittävä tunnepitoinen tapahtuma, joka johtaa ongelmiin palestiinalaisten puolella. Olen kuitenkin enemmän huolestunut siitä, että Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansainvälisten tarkkailijoiden poistuminen johtaa siihen, että tämä "kvartetti" menettää uskottavuuttaan alueen vakauttajana ja vakauden takaajana. Pelkäänpä, että kyse on paljon syvällisemmästä asiasta.

Yhtäältä Fatahin toimet Gazassa ovat osoittaneet, että ne, jotka aiemmin kannattivat väkivallasta luopumista presidentti Abbasin johdolla, tavoittelevat uutta roolia hävittyään äsken vaalit ja menetettyään tulonlähteensä. Toisella puolella Hamas ei ole vielä päässyt tähän asemaan. Ne, jotka puhuivat aiemmin väkivallasta luopumisen puolesta, kulkevat nyt päinvastaiseen suuntaan, ja muut eivät ole vielä tähän pisteeseen päässeetkään. Mielestäni tämä näyttäisi olevan nykyinen tilanne. Sekä presidentti Abbas että kvartetti ovat menettäneet uskottavuuttaan pyrkiessään saattamaan asiat oikein päin. Minun silmissäni tilanne näyttää nykyään tältä. Oman etumme nimissä toivon, että tämä tilannekuvaus osoittautuu vääräksi.

(Suosionosoituksia)

Véronique De Keyser (PSE), EU:n palestiinalaisalueiden vaalitarkkailuvaltuuskunnan päätarkkailija. – (FR) Arvoisa puhemies, yhdessä kollegani McMillan-Scottin kanssa minulla oli eilen illalla tilaisuus viettää kolme varttia presidentti Abbasin seurassa, ja haluan vilpittömästi kertoa teille, että olimme hyvin järkyttyneitä tuoreista tapahtumista ja hyvin vihaisia niiden vuoksi.

Arvoisa puhemies, te puhuitte näiden tapahtumien kohtalokkuudesta tai sattumanvaraisuudesta. Tosiasiassa niillä ei ollut mitään tekemistä kohtalon tai sattuman kanssa. Ei ollut mitenkään sattumanvaraista, että Jerikossa sijaitsevaan vankilaan hyökättiin samalla, kun Palestiinan presidentti oli ajamassa asiaansa Euroopassa Jerikon vahvan miehen, Sa'ib 'Urayqatin, ollessa hänen mukanaan. Puolialastomien, käsistään sidottujen ja side silmillä olevien vankien tämänpäiväinen marssittaminen parrasvaloihin ei ole mitenkään sattumanvaraista maassa, jonka tiedämme olevan veitsen terällä. Pieninkin asia voi laukaista väkivallan, ja karikatyyri ei ole koskaan liian kaukana.

Tällä hetkellä olemme erittäin vakavassa tilanteessa, jolla, kuten jäsen Brok äsken totesi, pyritään heikentämään sen henkilön asemaa, joka on Palestiinan ja Israelin välisen vakauden takaaja ja samalla vastavoima Hamasille, jonka muuttaminen rauhan voimaksi on tämän henkilön tavoitteena. Tämänpäiväisellä yrityksellä pyritään heikentämään juuri näitä tavoitteita.

En tiedä, kuka hyötyy tästä rikoksesta, mutta sen tiedän, että Euroopan parlamentti ei saa antaa harhauttaa itseään eikä olla osasyylinen tähän rikokseen, joka meidän on tuomittava.

On totta, että tilanne on vaikea ja että neuvottelut olivat käynnissä vangitun Ahmad Sa'adatin vapauttamiseksi. On totta, että äsken mainittu on sotkeutunut israelilaisen ministerin murhaan, joka oli puolestaan seurausta Palestiinan vapautuksen kansanrintaman johtajan murhasta. Aiommeko jatkaa tätä väkivallan kierrettä? Ei, emme saa tehdä niin. Meidän on pidettävä pää kylmänä, mutta meidän on myös tuomittava jyrkästi eiliset tapahtumat. Tilanne on todellakin äärimmäisen vakava.

(Suosionosoituksia)

Edward McMillan-Scott (PPE-DE), Euroopan parlamentin Palestiinan vaalitarkkailijoiden valtuuskunnan puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten sanotte, johdin parlamentin valtuuskuntaa

tammikuussa 2005 pidetyn presidentinvaalin yhteydessä, jolloin Palestiinan kansa valitsi vapaasti ja rehellisissä vaaleissa presidentikseen Mahmud Abbasin, ja uudelleen tammikuussa 2006, kun parlamenttivaalit pidettiin varsin ristiriitaisissa olosuhteissa. Vaalit olivat kuitenkin vapaat ja rehelliset.

Vieraaksemme oli tulossa mies – Mahmud Abbas – jonka historiaa olette kuvailleet 1970-luvulle asti, hänen sitoutumistaan rauhaan ja sitä, että hänen piti tänään saapua edustajakokouksemme, jossa on edustettuna 25 kansakuntaa suoraan valittuine edustajineen ja joka kuvastaa juuri niitä arvoja, joita haluamme levittää muualle maailmaan ja erityisesti Lähi-itään eli ihmisoikeuksia, demokratiaa, oikeusvaltiota, vapaata tiedonvälitystä ja niin edelleen. Uskon, että presidentti Mahmud Abbas oli valmis hyväksymään nämä arvot ja että hän puhui juuri niistä tammikuussa 2005 pitämässään virkaanastujaispuheessaan.

Puhun brittinä, joka on syvästi sitoutunut rauhan ja demokratian prosessiin arabimaailmassa, ja mielestäni on paradoksaalista, ironista ja murheellista, että Yhdysvallat ja Yhdistynyt kuningaskunta, jotka ovat ne kaksi maata, jotka puhuvat paljon arabimaailman demokratisoitumisesta, poistuivat vankilasta ja hylkäsivät kansainväliset velvollisuutensa vankilan turvallisuuden vahvistamisen sijasta. Tiesimme, että ongelma oli olemassa. He tiesivät, että ongelma oli olemassa. Heidän kuului hoitaa ongelma. Sitä he eivät tehneet vaan poistuivat paikalta.

Arvoisa puhemies, toivon, että kun parin päivän kuluttua Brysselissä pidetään EU:n ja Välimeren maiden parlamentaarinen yleiskokous, jota te johdatte, kuulemme komission ja neuvoston julkilausumat siitä, mitä todella tapahtui, miksi niin tapahtui, milloin niin tapahtui ja kuka antoi käskyn. Näihin kysymyksiin on vastattava täällä, mutta myös kansainväliselle yhteisölle voi olla tarpeen vastata. Aloittakaamme kuitenkin Euroopan parlamentista.

(Suosionosoituksia)

Hans Winkler, *neuvoston puheenjohtaja. (DE)* Arvoisa puhemies, Mahmud Abbasin oli tänään tarkoitus saapua teidän parlamenttiinne pitämään puhe, mutta tuntemistamme syistä hänen puheensa jouduttiin peruuttamaan. On näin ollen luonnollista, että ryhmien johtajat ja muut merkittävät jäsenet halusivat käyttää puheenvuoron.

Haluaisin kuitenkin tässä yhteydessä ilmaista pikaisesti neuvoston puolesta syvän huolestumisemme Lähi-idän väkivaltaisuuksien jatkumisesta ja kärjistyisestä. Itävallan ulkoministeri ja neuvoston puheenjohtaja Ursula Plassnik on tuominut radikaalien palestiinalaisten väkivaltaiset iskut EU:n toimielimiä vastaan ja on lisäksi tukenut Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston ja pääsihteerin tähän liittyviä vetoamuksia.

Kaikkein tärkeintä on rauhan ja järjestyksen palauttaminen ja ihmishenkien suojeleminen. Meidän on muistutettava kaikkia vastuussa olevia siitä, että heidän vastuullaan on ihmishenkien suojeleminen ja yhä vangittuna olevien panttivankien vapauttaminen.

Kuten puheenjohtaja Poettering äsken perustellusti totesi, nyt ei ole oikea hetki tehdä ennenaikaisia päätelmiä. Myös neuvosto aikoo seuraavaksi keskustella siitä, mihin erityistoimiin on syytä ryhtyä. Olen samaa mieltä myös puheenjohtaja Schulzin kanssa hänen sanoessaan, että kaikkien toimielinten – parlamentin, neuvoston ja komission – velvollisuutena on toimia vastuullisesti sen varmistamiseksi, että Lähi-idän rauhanprosessi ei pysähdy peruuttamattomasti vaan voi jatkua.

Kehotamme Israelia ja palestiinalaishallintoa käyttämään malttia tilanteen pahenemisen estämiseksi. Tältä osin haluan yhtyä myös siihen, mitä puheenjohtaja Cohn-Bendit totesi siitä, että meidän on ehkäistävä yksipuoliset toimet ja vältettävä niitä. Tällä tavalla ei ratkaista Lähi-idän ongelmia. Viime viikkoina ja kuukausina ulkoministerit ovat käsitelleet jatkuvasti Lähi-idän ongelmaa, viimeksi Salzburgissa viikonloppuna pidetyssä ulkoministerien epävirallisessa kokouksessa, josta ulkoministeri Ursula Plassnik kertoo teille tänään.

Hyökkäykset toimielimiä vastaan, panttivankien ottaminen ja kaikenlainen väkivalta on arvojemme vastaista, ja lisäksi ne haittaavat rauhanponnisteluja ja ovat niiden vastaisia. Toivomme, että voimme yhdessä palauttaa rauhanprosessin oikealle tielle.

(Suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja. (PT)* Arvoisat parlamentin jäsenet, yhdyn parlamentin yleiseen pettymykseen siitä, että presidentti Mahmud Abbas ei voinut pitää täällä aloituspuheenvuoroa.

Minulla itselläni oli sovittu tapaaminen hänen kanssaan, ja olen pahoillani siitä, ettei se voi toteutua. Komission jäsenellä Ferrero Waldnerilla oli joka tapauksessa eilen tapaaminen presidentti Abbasin kanssa, ja hän ilmaisi komission puolesta sen, että tuemme rauhanomaisen ratkaisun löytämistä Lähi-idän konfliktiin.

Haluan todeta hyvin selvästi, että tuomitsemme yksiselitteisesti kaikenlaisen väkivallan siitä riippumatta, kumpi osapuoli on siihen syyllistynyt, ja kehotamme kaikkia osapuolia toimimaan vastuullisesti ja mahdollisimman maltillisesti. Yhdymme eräiden puhujien huolestumiseen siitä, että alueen tilanne on äärimmäisen vaarallinen.

Tietenkin meidän on muistettava, että eräät Euroopan unionin kansalaiset on otettu panttivangeiksi ja että näillä alueilla on hyökätty EU:n ja eräiden jäsenvaltioiden kohteita vastaan.

Haluan korostaa sitä, että kukaan ei ole auttanut Palestiinan kansaa enemmän kuin Euroopan unioni. EU on ollut ja on edelleen palestiinalaisten avunantaja, ja tämän vuoksi vaadimme painokkaasti, että väkivaltaa EU:n kohteita tai kansalaisiamme vastaan on vältettävä hinnalla millä hyvänsä ja kehotamme kaikkia osapuolia käyttämään malttia tilanteen huonontumisen välttämiseksi. Aiomme tehdä yhteistyötä varmistaaksemme, että Israelin ja Palestiinan kansat voivat elää sovussa.

(Suosiosoituksia)

Puhemies. Puheenvuorojen lopuksi haluan muistuttaa siitä, että poliittisten ryhmien johtajien tekemät ehdotukset käsitellään puheenjohtajakokouksessa ja että kymmenen päivän kuluttua Brysselissä pidetään Euro-Välimeri parlamentaarinen yleiskokous ja samalla Euroopan unionin kausi tämän elimen puheenjohtajana päättyy.

Haluan kehottaa kaikkia huolehtimaan siitä, että tätä kokousta käytetään sen varmistamiseen, että kaikkien tänä aamuna mainitsema vuoropuhelu toteutuu asianmukaisesti. Haluan kehottaa erityisesti komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että ne osallistuvat Euro-Välimeri parlamentaariseen yleiskokoukseen olosuhteiden vaatimalla tavalla, koska edellisissä kokouksissa ne eivät ehkä osallistuneet siten kuin olisimme toivoneet tai pyytäneet.

Toivon, että Euro-Välimeri yleiskokouksessa komissio ja neuvosto voivat esitellä selvityksiä, toimenpiteitä ja ehdotuksia, joilla edistetään Euro-Välimeri-vuoropuhelua ja sitä, miten Eurooppa voi myötävaikuttaa Lähi-idän ongelmien ratkaisemiseen, mikä ei ole missään nimessä helpottunut eilisiltaisten tapahtumien jälkeen.

Hans-Peter Martin (NI). – *(DE)* Arvoisa puhemies, viittaan työjärjestyksen 142 artiklaan sekä 132 ja 137 artiklaan. Demokratia voi toimia ainoastaan, jos ne, jotka edustavat kansalaisia, eivät itse lyö täysin laimin äänestäjien toiveita ja tekemiään lupauksia. Kun vaadimme – kuten meidän joskus täytyy – uhrausten tekemistä julkisten budjettien ollessa tiukoilla, haluaisin kehottaa teitä jälleen kerran aloittamaan istunnot ajoissa. Esimerkiksi tänään aloitimme taas viisi minuuttia myöhässä. Teidän oma suhtautumisenne kertyneisiin viivästyksiin on jo maksanut veronmaksajille satoja tuhansia euroja. Kehotan niitä jäseniä, joiden keskeinen vaalilupaus oli se, että he käyttävät rahoja rehellisesti – tämä perustuu maailman johtaviin tämpäpäiväisiin sanomalehtiin, *International Herald Tribuneen* ja *New York Timesiin* – vihdoin myös pitämään tämän lupauksen.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Se on aika vaikeaa, kun yritätte estää minua nyt puhumasta.

Puhemies. Arvoisa jäsen Martin, mitä työjärjestyspuheenvuoronne koskee?

Hans-Peter Martin (NI). – *(DE)* Arvoisa puhemies, esitin huomion ja ilmaisin toiveen siitä, että teidän olisi yritettävä saapua ajoissa paikan päälle. Teidän edeltäjäanne puhemies Cox säästi tällä tavalla veronmaksajien rahoja satoja tuhansia euroja. Tämä samaa koskee valiokuntia. Tällä tavalla tuhlaataan vuodessa 12 miljoonaa euroa. Tämän takia emme voi väittää, että meillä ei ole rahaa merkittäviin sosiaalisiin hankkeisiin.

Puhemies. Arvoisa jäsen Martin, tämä ei ole työjärjestyspuheenvuoro. Haluan muistuttaa teitä siitä, että veronmaksajat joutuvat maksamaan myös siitä ajasta, jota te parhaillaan tuhlaatte.

Robert Atkins (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron. En halua pidätellä parlamenttia kauan, mutta minun on otettava esiin tämä asia, koska se on vakava. Vetoamusvaliokuntaa, jonka jäsen olen, koskevan työjärjestyksen 191 artiklan 8 kohdan mukaisesti se, joka esittää vetoamuksen parlamentille, voi vaatia vetoamuksensa käsittelyä luottamuksellisena. Tästä huolimatta vetoamusvaliokunnan käsittelemässä tuoreessa tapauksessa X-nimisen naisen, joka on Lloyd'sin entinen jäsen, nimettömyyttä loukattiin, ja tämän suora seuraus oli se, että Britannian hallitus on saattanut hänet täyteen oikeudelliseen vastuuseen.

Näin ei olisi voinut tapahtua, jos hänen anonyymiytensä olisi säilynyt. On näin ollen olennaisen tärkeää, että parlamentti turvaa hänen asemansa, pitää kiinni vetoamusten esittäjien oikeuksista ja puolustaa häntä Britannian hallitusta vastaan. Vetoamusvaliokunnan puheenjohtaja on kirjoittanut teille kiireellisen kirjeen, mutta hänelle ei ole vielä suotu vastausta. Arvoisa puhemies, milloin aiotte vastata ja aiotteko turvata parlamentin ja sille vetoamuksen esittäneiden henkilöiden oikeudet ja erioikeudet?

Puhemies. Arvoisa jäsen Atkins, teillä on oikeus pyytää, mitä haluatte, mutta ei työjärjestyspuheenvuoron muodossa. Teidänkään noudattamanne menettely ei ole asianmukainen. Kehotan kaikkia, jotka käyttävät työjärjestyspuheenvuoron, noudattamaan työjärjestyksessä tältä osin vahvistettuja menettelyjä.

Kyseessä ei ole tämänpäiväiseen istuntoon liittyvä työjärjestyspuheenvuoro. Aion kuitenkin tutkia sen tilanteen, joka koskee kirjettä, jonka olette kertonut minulle lähettäneenne, ja vastausta, jonka pitäisi ymmärtääkseni olla valmisteilla.

Pyydän teitä olemaan vetoamatta työjärjestyspuheenvuoroihin, jotka koskevat ainoastaan meneillään olevan istunnon työskentelyä, ottaaksenne esiin muita kysymyksiä, joita ei voida niiden tärkeydestä huolimatta ottaa esiin esittämässänne pyynnöissä.

3. Eurooppa-neuvoston valmistelu / Lissabonin strategia (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission julkilausumista Eurooppa-neuvoston valmistelusta ja Lissabonin strategiasta.

Koska olemme muuttaneet istunnon esityslistaa juhlaistunnon peruuntumisen seurauksena, tätä keskustelua jatketaan noin klo 12 saakka. Äänestys toimitetaan keskustelun jälkeen.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, viikko ennen Eurooppa-neuvoston kevätkokousta tämänpäiväinen keskustelu tarjoaa meille erinomaisen tilaisuuden keskustella yhdessä niistä keskeisistä painopisteistä, joihin tulevassa huippukokouksessa keskitytään. Kuten tiedätte, Lissabonin strategian täytäntöönpano on keskeisessä asemassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa. On sanomattakin selvää, että perusteellinen valmistautuminen on paras tapa varmistaa tällaisen hankkeen onnistuminen. Näin ollen neuvoston eri kokoonpanot ovat omien vastuualueidensa puitteissa tarkastelleet Eurooppa-neuvoston painopisteitä omasta näkökulmastaan ja esittäneet niistä näkemyksensä. Ehdotusta Eurooppa-neuvoston päätelmiksi tarkastellaan tämän jälkeen sovitun menettelyn mukaisesti.

Eurooppa-neuvoston avauspäivänä 23. maaliskuuta järjestetään tavanomaiseen tapaan myös kolmikantainen sosiaalihuippukokous. Tämän kokouksen tarkoituksena on turvata neuvoston, komission ja työmarkkinaosapuolten yhteistyö erityisesti työllisyys- ja talouspolitiikan sekä sosiaalisen suojelun aloilla.

Tässä yhteydessä pidämme erityisen myönteisinä EU:n toimielinten aloitteita vastuun ja omavastuullisuuden lisäämiseksi yhteisön tasolla sekä arvokasta panosta, jonka esimerkiksi toinen Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välinen kokous on antanut. Myös kansalaisilta vaaditaan tähän liittyen paljon.

Jäsenvaltioiden hallitusten tehtävänä on selventää kansalaisilleen tämän kasvu- ja työllisyyskumppanuuden täytäntöönpanon tärkeyttä. Tältä osin on tärkeää, että myös alue- ja paikallisviranomaiset – kunkin jäsenvaltion perustuslain rajoissa – ja kansalaisyhteiskunta otetaan mukaan kansallisten uudistusohjelmien laatimiseen ja toteuttamiseen.

Tässä rakentavassa hengessä haluamme käydä tämänpäiväisen keskustelun kuluessa myös avointa keskustelua vaihtoehdoista koko Euroopan unionin yhteisten taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseksi ja siitä tärkeästä roolista, joka teillä kansalaisten edustajina on.

Kuten tiedätte, Eurooppa-neuvosto sopi maaliskuussa 2005 Lissabonin strategian syvällisestä uudistamisesta ja myös tiukensi sitä koskevaa menettelyä. Uusi hallintocykli perustuu kumppanuuteen ja omavastuullisuuteen. Hampton Courtissa kokoontuneet valtion- tai hallitustenpäämiehet antoivat poliittista lisäpontta strategian uudistamiselle ja keskittyivät siinä yhteydessä kysymykseen, miten eurooppalaiset arvot voivat toimia talouden ja yhteiskunnan modernisoinnin tukena globalisoituneessa maailmassa.

Tärkeää on myös, että Eurooppa-neuvosto pääsi joulukuussa 2005 pidetyssä kokouksessaan poliittiseen yhteisymmärrykseen vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymistä. Tämä sinänsä on tärkeä merkki siitä, että Euroopan unioni kykenee löytämään ratkaisuja, vaikka tietysti tiedostammekin, että käymme rahoitusnäkymistä parhaillaan intensiivistä ja vaikeaa vuoropuhelua teidän kanssanne. Haluamme käydä tätä vuoropuhelua rakentavassa hengessä pannaksemme jäsenvaltioiden hallitusten välisen sopimuksen täytäntöön yhteistyössä teidän kanssanne.

Euroopan unionin on vastattava uusiin haasteisiin, joihin kuuluvat kiihtynyt kansainvälinen taloudellinen ja teknologinen kilpailu, ikääntyvä väestö, kohonneet energian hinnat ja tarve taata energiahuollon varmuus.

Vuoden 2005 lopussa alkoi hidas mutta vakaa taloudellinen elpyminen. EU:ssa oletetaan syntyvän kuusi miljoonaa uutta työpaikkaa kolmivuotisjaksona 2005–2007, mikä vähentäisi työttömyyttä lähes prosenttiyksiköllä vuonna 2007. Tällä hetkellä lähes 19,5 miljoonaa ihmistä koskettavan työttömyyden vähentäminen, tuottavuuden parantaminen ja potentiaalisen kasvun lisääminen ovat kuitenkin yhä Euroopan unionin suurimpia haasteita.

Tämä, joskin hienoinen, taloudellinen elpyminen tarjoaa hyvän tilaisuuden kansallisten uudistusohjelmien mukaisten rakenneuudistusten tarmokkaalle toteuttamiselle sekä tehostetulle julkisen talouden tervehdyttämiselle uudistetun vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisesti. Konkreettiset tavoitteet ja aikataulut ovat hyödyllinen keino nopeuttaa suunniteltujen uudistusten täytäntöönpanoa kasvun ja työllisyyden kannalta parempien tulosten aikaansaamiseksi.

Keväällä 2005 tehtyjen päätösten perusteella Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt yhdenmetyt strategiset suuntaviivat. Niiden pohjalta jäsenvaltiot ovat laatineet kansalliset uudistusohjelmat, jotka vastaavat kunkin jäsenvaltion tarpeita. Komissio on esittänyt "Yhteisön Lissabon-ohjelman", jossa ehdotetaan yhteisön tasolla toteutettavia toimia. Myös komission vuosittaisella edistymiskertomuksella edistetään merkittävästi uudistetun Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian prosessia.

Kaikki jäsenvaltiot ovat laatineet kansalliset uudistusohjelmansa ripeästi ja perusteellisesti. Ohjelmat on räätälöity kunkin jäsenvaltion erityistarpeisiin ja -oloihin ja palvelevat uudistusten toteuttamista. Kansalliset uudistusohjelmat ovat ratkaiseva ensimmäinen askel edistymisessä, joka perustuu suurempaan omavastuullisuuteen ja kasvavaan tietoisuuteen uudistusten painopisteistä. Kansalliset uudistusohjelmat muodostavat kaiken kaikkiaan hyvän perustan uudistusohjelmaa koskevalle tulevalle työlle.

Komission näkemyksen mukaan eräisiin ohjelmiin pitäisi kuitenkin sisältyä täsmällisempiä tavoitteita ja aikatauluja sekä lisätietoja suunniteltujen uudistusten julkiseen talouteen liittyvistä näkökohdista ja niissä pitäisi myös käsitellä yksityiskohtaisemmin kilpailua ja markkinoille pääsyn esteiden poistamista. Haluan tässä yhteydessä kiittää aivan erityisesti komission puheenjohtajaa Barrosoa komission työstä, jolla on erittäin suuri merkitys huippukokouksen valmistelun kannalta, ja erityisesti komission työskentelyn riipeydestä ja perinpohjaisuudesta.

Tarvittavat välineet ovat olemassa. Jäsenvaltioiden tärkeimpänä painopisteenä vuonna 2006 on näin ollen tavoitteidemme kattava toteuttaminen määräajassa. Jotta tämä olisi mahdollista, jäsenvaltioiden on ehdottoman tärkeää tehostaa jo ehdottamiaan toimia.

Komissio ei ole ehdottanut kasvua ja työllisyyttä koskevien suuntaviivojen ajanmukaistamista, joten näitä suuntaviivoja sovelletaan täysimääräisesti myös jatkossa. Edellisenä vuotena tehtyjen suurten muutosten jälkeen painopisteen on nyt määrä olla toiminnan ja jatkuvuuden lisäämisessä.

Strategian uuden hallinnon mukaisesti jäsenvaltiot ovat todella pyrkineet saamaan kansalliset parlamentit ja alue- ja paikallistason viranomaiset sekä työmarkkinaosapuolet ja muut kansalaisyhteiskunnan sidosryhmät osallistumaan kansallisten uudistusohjelmien laatimiseen.

Euroopan kansalaiset on nyt saatava prosessiin aktiivisemmin mukaan, jotta heidät vakuutetaan siitä, että nopeasti ja asianmukaisesti toteutetut uudistukset johtavat lisääntyneeseen ja paremmin jaettuun hyvinvointiin.

Tässä työssä tarvitsemme todellakin Euroopan parlamentin apua. Parlamentti voi auttaa meitä antamaan kaikille asianosaisille enemmän vastuuta Lissabonin strategiasta ja varmistamaan niiden tuleva osallistuminen, mihin tämänpäiväisen kaltaiset keskustelut tarjoavat erityisen tervetulleeseen tilaisuuden.

Haluan tässä yhteydessä myös huomauttaa, että puheenjohtajavaltio Itävalta pitää erittäin tärkeänä parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä aikaansaattaa palveludirektiiviä koskevaa kompromissia. Tulos on erittäin tasapainoinen ja muodostaa vankan perustan tulevalle toiminnalle. Jo pelkästään esitettyjen tarkistusten lukumäärä osoittaa, että tämä kysymys on edelleen hyvin kiistelty. Parlamentin ensimmäisen käsittelyn tulos ja neuvostossa toistaiseksi käydyt keskustelut huomioon ottaen puheenjohtajavaltion pyrkimyksenä on, että Eurooppa-neuvosto kehottaa komissiota esittämään muutetun ehdotuksensa mahdollisimman nopeasti ja esittää toiveen, että toimet pystyvät saattamaan lainsäädäntöprosessin pikaisesti päätökseen.

Puheenjohtajavaltion aikomuksena on, että Eurooppa-neuvostossa suunnitellaan viime vuonna hyväksytyjen yhdenmukaisesti suuntaviivojen yhteydessä erityisiä ensisijaisia toimia, jotka on määrä toteuttaa vuoden 2007 loppuun mennessä. Osana uudistettua Lissabonin strategiaa keväthuippukokouksessa keskitytään siten niihin kysymyksiin, jotka asetettu painopisteiksi kansallisissa uudistusohjelmissa ja Euroopan komission tiedonannossa, nimittäin tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin, pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevaan politiikkaan sekä työllisyyteen ja energiaan. Meidän on tietysti myös toteutettava edelleenkin toimia yleisesti Lissabonin strategian kaikkien kolmen osa-alueen yhteydessä (talous, sosiaalikeskustelut ja ympäristö). Jotta voimme siirtyä konkreettiseen täytäntöönpanovaiheeseen ja saada aikaan näkyviä tuloksia, meidän on tähdättävä 25 jäsenvaltion todennettavissa olevien vapaaehtoisten sitoumusten ja komission suositusten hyvään yhdistelmään. Siitä, miten korkealle meidän pitäisi asettaa tavoitteemme, keskustellaan edelleen Eurooppa-neuvoston valmistelun yhteydessä.

Yhden Lissabonin strategian pilarin muodostavat tutkimus ja innovointi, jotka toimivat tuotannon ja osaamisen hyödyntämisen moottoreina. Asetimme jo neljä vuotta sitten tavoitteeksi nostaa Euroopan unionin tutkimusmenot 3 prosenttiin BKT:stä vuoteen 2010 mennessä yksityisen sektorin rahoittaessa huomattavan osan, nimittäin kaksi kolmasosaa, näistä menoista. Olisi hyvä ajatus lisätä Euroopan unionin tutkimusmäärärahoja samassa tahdissa kansallisten toimijamme kanssa. Tätä tarkoitusta varten meidän on myös tehostettava korkeakoulujen, tutkimuksen ja liike-elämän välistä yhteistyötä edistääksemme tutkimusrahoituksen lisäämistä.

Kuten me kaikki tiedämme, emme ole kuitenkaan edistyneet kovinkaan paljon tällä tulevaisuutemme kannalta erittäin tärkeällä alalla, sillä EU:n tutkimusmenot yltyvät tällä hetkellä vain noin 1,9 prosenttiin.

Yhteiset ponnistelumme Euroopan komission kanssa ovat antaneet meille mahdollisuuden edistyä ja lisätä jäsenvaltioissa tietoisuutta siitä, että täsmälliset tavoitteet ja vapaaehtoiset sitoumukset tutkimusmenojen lisäämiseksi ovat tärkeitä. Tältä osin kaikki jäsenvaltiot ovat jo omaksuneet kunnianhimoisemman asenteen ja asettaneet kansalliset tavoitteensa sen mukaisesti.

Lisäksi nopeasti muuttuvassa tietoyhteiskunnassamme nykyaikaisilla viestintästrategioilla on erittäin tärkeä asema innovoinnin edistämiseksi. Korkeakoulutuksen osalta haluamme kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan korkeakoulujen mahdollisuuksia hankkia lisärahoitusta yksityisiltä sponsoreilta ja poistamaan esteet akateemisten instituutioiden ja liike-elämän väliseltä yhteistyöltä kansallisten käytäntöjensä mukaisesti vuoteen 2007 mennessä.

Toiseksi on tehtävä enemmän liiketoimintapotentiaalin vapauttamiseksi sekä yritysten toimintaedellytysten ja erityisesti pk-yritysten tilanteen parantamiseksi. Myös tähän kysymykseen Eurooppa-neuvostossa on keskityttävä. Pk-yritykset muodostavat suuren osan Euroopan unionin taloudesta, ja niitä voidaankin perustellusti nimittää sen moottoriksi. Euroopan unionissa on noin 23 miljoonaa pk-yritystä, jotka tarjoavat lähes 75 miljoonaa työpaikkaa. Toimet, joilla vahvistetaan ja tuetaan eurooppalaisen talouden selkärangan muodostavia pk-yrityksiä, voivat siten edistää merkittävästi kasvua ja työllisyyttä. Haluamme myös vähentää pk-yrityksiä koskevaa byrokratiaa sekä nopeuttaa uusien yritysten perustamista ja alentaa siihen liittyviä kustannuksia.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. Arvoisa puheenjohtaja Winkler, suokaa anteeksi. Neuvoston ja komission puheaikaahan ei ole yleensä rajoitettu, mutta tänä aamuna meillä on aikataulullisia ongelmia edelliseen keskusteluun käyttämämme ajan vuoksi. Pyydän teitä rajoittamaan, mikäli vain voitte, myös omaa puheaikaanne, jotta parlamentin jäsenet voivat käyttää puheenvuoron. Olisin tästä kiitollinen.

Hans Winkler,, neuvoston puheenjohtaja. (DE) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, jos olen puhunut liian kauan. Lyhennän huomautuksiani ja päätän puheenvuoroni. Toimintaa tarvitaan pikaisesti useiden aiheiden osalta. Puheenvuoroni jäisi vaillinaiseksi, jos en mainitsisi työmarkkinoita ja erityisesti myös nuorten työmarkkinoille integroimisen edistämistä. Juuri Eurooppa-neuvostossa haluamme kiinnittää erityistä huomiota nuorisotyöttömyyden torjuntaan. Yksi tavoitteistamme on alentaa koulunsa keskeyttäneiden määrää vuoteen 2010 mennessä ja varmistaa, että entistä useammat nuoret suorittavat loppuun toisen asteen koulutuksen. Pitkäaikaistyöttömyyden torjunnan on samoin oltava keskeisessä asemassa toiminnassamme.

Lopuksi totean, että energiakysymyksillä on myös erityisen tärkeä rooli tulevaisuudessa. Tämä ei johdu pelkästään energia-alan merkityksestä työpaikkojen luomiselle ja kasvun vauhdittamiselle vaan tietysti myös viimeaikaisista tapahtumista. Toivon, että Eurooppa-neuvosto antaa tässä suhteessa, kuten kaikkien muidenkin mainitsemiä aiheiden osalta, tärkeän sysäyksen, jolla on ratkaiseva vaikutus kaikkien EU:n toimielinten tulevaan työhön.

Puhemies. Ei, arvoisa puheenjohtaja. Neuvoston puheenjohtajavaltion ja komission puheaikaa ei ole rajoitettu mitenkään, mutta tänään meidän kaikkien on jaettava keskenämme käytettävissä oleva aika, joka on niukka ja uusiutumaton voimavara.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, Eurooppa-neuvosto kokoontuu ensi viikolla tärkeällä hetkellä. Näemme nyt ensimmäiset rohkaisevat merkit kuluttajien kasvavasta luottamuksesta Euroopan unionia kohtaan: investoinnit ovat pääsemässä jälleen vauhtiin ja talouskasvua osoittavat luvut kohenevat vähitellen. Tämä on hyvä uutinen. Hyödyntäkäämme tätä suotuisaa taloudellista tilannetta ottaaksemme uuden harppauksen kohti kasvua ja työllisyyttä koskevia tavoitteitamme. Kiristäkäämme siis tahtia.

Ehdotimme viime vuonna Euroopan unionin talouspolitiikan ohjauksen perusteellista uudelleentarkastelua. Sovimme tekevämme yhteistyötä kumppanuuden yhteydessä. Jaoimme vastuualueet keskenämme ja keskityimme strategiassamme ja huolenaiheissamme olennaiseen. Euroopan parlamentti antoi suunnatonta tukea tälle uudelle lähestymistavalle, ja haluan onnitella parlamenttia sen roolista tässä yhteydessä.

Tiedonannossaan kevään Eurooppa-neuvostolle komissio ehdotti useita kasvua ja työllisyyttä edistäviä ensisijaisia toimia. En halua käsitellä yksityiskohtaisesti kaikkia ehdottamiamme toimia vaan valitsen muutamia aiheita, jotka ovat mielestäni erityisen tärkeitä juuri nyt.

Olen iloinen, että on annettu 25 kansallista uudistusohjelmaa, joissa kuvataan sitä, miten kukin jäsenvaltio aikoo, sille kansakuntana ominainen tilanne huomioon ottaen, toteuttaa yhteisesti sovitut kasvua ja työllisyyttä koskevat suuntaviivat. Kaikki kansalliset uudistusohjelmat eivät eittämättä ole yhtä kunnianhimoisia. On myöskin totta, että ne eroavat toisistaan laadullisesti. Ne muodostavat tästä huolimatta vankan perustan työskentelylle.

Tehkäämme yksi asia selväksi. Tämä on vasta ensimmäinen vaihe, ja kaikki tietävät, ettei tiedonannoilla luoda työpaikkoja. Nyt tarvitaan poliittista tahtoa ja päättäväisyyttä näiden aikomusten toteuttamiseksi.

Tästä syystä kuluvana vuotena on aika ryhtyä sanoista tekoihin. Muutamien seuraavien kuukausien aikana komissio aikoo tehdä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa auttaakseen kansallisten uudistusohjelmien toteutuksessa ja seurannassa. Olen hyvin kiitollinen parlamentille roolista, jossa se toimii tässä yhteydessä. Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien edustajien väliset kokoukset, joissa on keskitytty Lissabonin strategiaan, ovat auttaneet merkittävästi lisäämään kansallisten parlamenttien tietoisuutta siitä, mitä on vaakalaudalla, ja kannustaneet niitä osallistumaan prosessiin.

Arvoisat parlamentin jäsenet, tosiasia kuitenkin on, että on tehtävä edelleen työtä, jotta jäsenvaltiot ottaisivat uuden kasvu- ja työllisyysstrategian sydämenasiakseen. Kumppanuuden yhteydessä jäsenvaltiot ottavat opikseen toistensa kokemuksista, ja kaikilla on sekä jotain annettavaa että jotain opittavaa. En voi kuitenkaan painottaa riittävästi sitä, että komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin toimien lisäksi meidän on myös otettava toimintaan aktiivisesti mukaan kansalliset parlamentit,

työmarkkinaosapuolet, kansalliset puolueet – eikä siis pelkästään eurooppalaisia puolueita – ja Euroopan unionin kansalaiset. Tämä on edellytys uudistetun kasvu- ja työllisyysstrategiamme onnistumiselle.

Toinen tärkeä kysymys on työntekijöiden vapaa liikkuvuus. Panin merkille, että päätöslauselmassa, jota parlamentti ehdotti hyväksyttäväksi tämän keskustelun päätteeksi, kehoitettiin jäsenvaltioita "ryhtymään mahdollisimman pikaisesti toimiin työntekijöiden ja muiden kansalaisten liikkuvuuden täydelliseksi vapauttamiseksi EU:ssa samalla kun ne ryhtyvät päättäväisiin toimiin työn laadun edistämiseksi sen kaikissa muodoissa". Yhdyn täysin tähän Euroopan parlamentin ehdotukseen. Tosiasiat sitä paitsi osoittavat teidän olevan oikeassa. Komission äskettäinen tutkimus osoittaa selvästi, että työntekijöiden virralla keski- ja itäeurooppalaisista jäsenvaltioista vanhoihin jäsenvaltioihin on ollut enimmäkseen suotuisia vaikutuksia. Tämä on vain yksi niistä syistä, joiden vuoksi komissio pitää myönteisenä ensiksi Suomen, Portugalin ja Espanjan ja myöhemmin myös Alankomaiden äskettäin – tarkemmin sanottuna tiedonantomme julkaisemisen jälkeen – antamaa ilmoitusta, jonka mukaan ne aikovat Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ruotsin tavoin poistaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta EU:ssa koskevat rajoitukset. Odotan malttamattomana muiden jäsenvaltioiden tekevän samoin.

(Suosionosoituksia)

Globalisoituneessa taloudessa yksikään jäsenvaltio ei voi toimia yksin. Nyt ei ole taloudellisen nationalismien aika. Emme voi rakentaa huomisen Eurooppaa käyttämällä nationalistista retoriikkaa.

(Suosionosoituksia)

Omien kansallisten huippuyritysten puolustaminen lyhyellä aikavälillä johtaa yleensä pitemmällä aikavälillä niiden putoamiseen toiseen divisioonaan. Tehokkaammat yritykset, jotka ovat joutuneet vastaamaan kaikkiin ankaran kilpailun haasteisiin, ohittavat kansalliset huippuyritykset näiden laajentaessa toimintaansa kansainvälisille markkinoille. Meidän on oivallettava yksi asia. Tarvitsemme kansallisten huippuyritysten sijasta maailmanlaajuisia huippuyrityksiä, jotka toimivat Euroopan unionista käsin ja hyötyvät täysimääräisesti sisämarkkinoistamme.

(Suosionosoituksia)

Tätä ei pidä kuitenkaan ymmärtää väärin. Komissio käyttää valtaoikeuksiaan, jos yritykset käyttävät väärin hallitsevaa markkina-asemaansa. Komission edellytetään lainsäädännössä suojelevan kuluttajaa ja varmistavan, että kilpailusääntöjä noudatetaan, ja se aikookin täyttää nämä velvollisuutensa täysin.

(EN) Globalisoitumisen haaste edellyttää sisämarkkinoiden vahvistamista. Palvelujen tarjoamisen vapaus on olennainen osa sisämarkkinoita, ja olemmekin jo todenneet, että palveluala ja pk-yritykset ovat nykyään keskeisimmät työllisyyteen vaikuttavat tekijät Euroopan unionissa.

Haluan kiittää teitä palveludirektiiviä koskevan parlamentin ensimmäisen käsittelyn tuloksesta. Esititte tarkistuksia, jotka perustuivat yleisesti ottaen laajaan yksimielisyyteen, jonka pohjalta voimme nyt edetä. Komissio vastaa myönteisesti yksimielisyyteenne.

Ensi kuun alussa esitämme muutetun ehdotuksen, joka perustuu pitkälti parlamentin ensimmäiseen käsittelyyn ja neuvostossa käytäviin keskusteluihin. Tiedämme, että puheenjohtajavaltio Itävalta aloittaa neuvoston yhteisen kannan laatimisen pian sen jälkeen. Toivon, että asianomainen lainsäädäntö voidaan hyväksyä nopeasti, koska meidän on edistytävä tällä alalla, mikäli olemme vakavissamme kasvun ja työpaikkojen suhteen.

(Suosionosoituksia)

Kuluvan vuosituhannen energiahasteet edellyttävät vahvaa ja toimivaa vastausta. Pitkän verrattain vakaan ajanjakson jälkeen emme voi enää pitää varmaa ja kohtuuhintaista energiahuoltoa itsestäänselvyytenä. Lisääntynyt riippuvuus tuontienergiasta, kohonneet energian hinnat ja ilmastonmuutos ovat haasteita, jotka koskettavat kaikkia Euroopan unionin jäsenvaltioita. Näin suuret haasteet edellyttävät eurooppalaista vastausta, joka perustuu kestäväan kehitykseen, kilpailukykyyn ja energian toimitusvarmuuteen.

Komission vihreässä kirjassa olemme korostaneet kuutta keskeistä toimea. Meidän on luotava aidosti eurooppalaiset sähkö- ja kaasumarkkinat. Meidän on sisällytettävä energiakysymykset paremmin muihin politiikanaloihin. Tämän myötä jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus kasvaa kriisiaikoina. Meidän on vauhditettava siirtymistä hiilidioksidipäästöiltään vähäiseen talouteen käyttämällä sekä uusia että nykyisiä energialähteitä kestäväan kehityksen turvaamiseksi. Meidän on muutettava energiahuollon lisäksi myös

energiankysyntää. Energiaa on mahdollista käyttää huomattavasti tehokkaammin, mistä hyötyvät niin ilmasto, kuluttajat kuin oma toimitusvarmuutemmekin.

Euroopan unioni on hiilidioksidipäästöiltään vähäisten teknologioiden kehittämisen terävimmässä kärjessä. Meidän on myös pysyttävä siellä. Tarvitsemme lisää eurooppalaisia innovaatioita uusiutuvien energialähteiden ja kaikkien ympäristöystävällisiin teknologioihin liittyvien näkökohtien osalta. Viimeisenä mutta ei vähäisimpänä, meidän on edistettävä johdonmukaisempaa ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa suhteissamme kolmansiin maihin ja kansainvälisillä foorumeilla.

Kuulen toisinaan sanottavan, ettei eurooppalainen energiapolitiikka ole mahdollinen, koska se koskettaa aloja, joilla jäsenvaltioilla on kansallisia strategisia intressejä. Minun ei tarvitse muistuttaa teitä siitä, että Euroopan yhteisön perustana oli itse asiassa juuri yhteinen eurooppalainen hiili- ja teräspolitiikka. Näitä kahta alaa pidettiin tuolloin äärimmäisen arkaluonteisina jäsenvaltioiden kansallisten strategisten intressien kannalta. Juuri siksi, että energia on strateginen ala, tarvitsemme 25 kansallisen strategian sijasta eurooppalaisen strategian. Nimenomaan tästä syystä tarvitsemme tätä strategiaa.

(Suosionosoituksia)

Vihreässä kirjassa kehoitetaan kaikkia osallistumaan tähän tärkeään keskusteluun. Olen hyvin rohkaistunut vihreän kirjamme saamasta hyvästä vastaanotosta ja puheenjohtajavaltio Itävallan erittäin voimakkaasta tuesta ja odotan Euroopan parlamentin antavan vankan tukensa tälle uudelle Euroopan unionin strategialle.

Haluan myös korostaa, että sosiaalista yhteenkuuluvuutta on pidettävä kiinteänä osana kasvuun ja työpaikkojen luomiseen tähtäävää strategiaa. Komissio on erittäin tietoinen tarpeesta turvata laadukkaat työpaikat ja välttää epävarmoja työoloja. Katson, että globalisaatio tarjoaa erittäin suuria mahdollisuuksia, mutta emme voi eikä meidän pitäisi sivuuttaa ankarasta kansainvälisestä kilpailusta yrityksille ja niiden työntekijöille aiheutuvia paineita. Tämän vuoksi komissio on ehdottanut Euroopan globalisaatorahaston perustamista. Rahasto toimii globalisaation tehokkaan moottorin vaimentimena. Se täydentää jäsenvaltioiden toimia, joilla autetaan globalisaation vaikutuksista kärsiviä työntekijöitä pääsemään takaisin jaloilleen. On tärkeää uudelleenkouluttaa työntekijöitä ja saada heidät takaisin työelämään pysyvästi. Meidän on otettava työmarkkinaosapuolet mukaan työpaikkoja ja työmarkkinoita käsitteleviin keskusteluihimme.

Euroopan unionin taloudellinen tulevaisuus on riippuvainen siitä, että käytettävissämme ovat parhaiten koulutetut työntekijät, joilla on kaikki tarvittavat taidot ja tietotalouden edellyttämä sopeutumiskyky. Tästä syystä meidän on lisättävä merkittävästi investointeja korkea-asteen koulutukseen. Komissio ehdottaa tältä osin tavoitteeksi 2 prosenttia BKT:stä vuoteen 2010 mennessä.

Meidän on samanaikaisesti lisättävä Euroopan unionin tutkimus- ja kehitysmenoja 3 prosenttiin BKT:stä vuoteen 2010 mennessä. Tämä tarkoittaa kunnianhimoisempia kansallisia tavoitteita ja kunnianhimoisempia toimia niiden saavuttamiseksi. Meillä on joitakin erinomaisia korkeakouluja ja tutkimuskeskuksia, jotka hyötyvät todella rahoituksen lisäämisestä. Järjestelmämme ovat kuitenkin pirstaleisia. Toisaalta korkeakoulutuksen ja tutkimuksen ja toisaalta yritysten ja talouselämän välillä on kuilu. Niiden välillä ei näytä olevan yhteyttä.

Liian monet huippuosajistamme lähtevät Euroopan unionista. Tämän vuoksi komissio on ehdottanut Euroopan teknologiainstituutin perustamista, minkä tarkoituksena on löytää uusia huippuosajia. Euroopan teknologiainstituutti täydentäisi muita toimia ja käyttäisi sen toimintaan osallistuvien kumppaneiden osoittamia resursseja tehokkaammin näiden ja koko Euroopan unionin talouden hyväksi. Kyseessä on kunnianhimoisen hanke. Aion pyytää valtion- ja hallitustenpäämiehiä tukemaan tätä ajatusta ja pyydän nyt parlamentin tukea sille. Airbus ja Galileo ovat osoittaneet meille menestyksekkäiden eurooppalaisten lippulaivojen tärkeyden. Euroopan teknologiainstituutin pitäisi olla seuraava eurooppalainen lippulaiva. Se symbolisoi Euroopan unionin päämäärää, muttei ole pelkkä symboli. Se tuo lisäarvoa kollektiivisiin toimiimme tutkimuksen, koulutuksen ja innovoinnin aloilla.

Olen myös tietoinen lisätoimien tarpeellisuudesta kyseisellä alalla ja katson, että tämä voi edustaa nyt selkeää sitoutumista osaamisen kolmioon. Lyhyesti sanottuna voimakkaampi sitoutuminen Euroopan unioniin lisää kansalaistemme hyvinvointia ja vapautta.

Kiitän teitä lämpimästi tuesta, jonka olette ilmaisseet niin hyvin päätöslauselmaesityksessänne. Ensi viikolla kokoontuvan Eurooppa-neuvoston on osoitettava samanlaista sitoutuneisuutta kasvuun ja työllisyyteen. Nyt on tullut aika ryhtyä sanoista tekoihin.

(Suosionosoituksia)

Hans-Gert Poettering, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, Lissabon tarkoittaa kasvua, työllisyyttä ja siten pohjimmiltaan Euroopan unionin talouden kilpailukykyä. Olen iloinen komission puheenjohtajan henkilökohtaisesta sitoutuneisuudesta ja siitä, että hän asettaa Lissabonin strategian komission työn painopisteeksi.

Haluan kiittää komission puheenjohtajaa toteamuksesta, jonka mukaan taloudelliseen nationalismiin tai –jotkuthan haluavat esittää sen myönteisessä valossa – taloudelliseen isänmaallisuuteen palaaminen tarkoittaisi Euroopan unionin talouden romahtamista ja johtaisi kansainvälisen kilpailukykyimme menettämiseen globalisoituneessa maailmassa.

(Suosionosoituksia)

Olen näin ollen kiitollinen taisteluhengestänne ja toivon teidän sanovan nämä samat sanat valtion- tai hallitustenpäämiehille Eurooppa-neuvostossa. Arvoisa puheenjohtaja Winkler, pidämme teitä henkilönä suuressa arvossa ja arvostamme läsnäoloanne parlamentissa, mutta kun komission edustajana tässä keskustelussa on sen puheenjohtaja, olisi soveliasta, että myös neuvoston puheenjohtajavaltiota edustaisi yhtä korkea-arvoinen henkilö, nimittäin ministeri. Meidän on muistettava tämä seikka. Haluan tehdä selväksi kunnioittavani teitä suuresti henkilönä, mutta toimielinten on oltava tasavertaisesti edustettuina tällaisissa keskusteluissa. Tällä ei ole mitään tekemistä puoluepoliittisen kannan kanssa. Kyse on Euroopan unionin toimielimistä.

Euroopan parlamentti pitää ensiarvoisen tärkeänä Lissabonin prosessia, joka on jatkuva prosessi eikä siis pääty vuoteen 2010. Tämän vuoksi perustimme ohjausryhmän, jonka puheenjohtajana toimii jäsen Daul. Olen tyytyväinen, että kolme suurinta poliittista ryhmää – kyllä, ja ehkäpä myös muut ryhmät tekevät jonakin päivänä samoin, jäsen Wurtz – asettavat Lissabonin prosessin toimintansa keskipisteeksi, kuten tietysti tekee myös Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä, vaikka he eivät olekaan nyt paikalla, ja ehkä myös jotkut muut...

(Vastalauseita)

...se on totta, sillä heidän johtajansa eivät ole paikalla, ja teidän pitäisi olla tyytyväisiä, että kiinnitän heihin näin paljon huomiota. Sisämarkkinat, toisin sanoen henkilöiden, tavaroiden, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus, ovat edellytys Euroopan unionin kilpailukyvyille globaaleilla markkinoilla.

Kehotan valtion- tai hallitustenpäämiehiä sekä jäsenvaltioiden hallituksia ottamaan esimerkkiä parlamentin toimista palveludirektiivin osalta. Jäsenvaltioiden hallituksille sanon: se, joka haluaa nyt saavuttaa jotakin muuta, tuhoaa tämän palveludirektiiviä koskevan kompromissin. Kehotankin jäsenvaltioiden hallituksia ottamaan esimerkkiä Euroopan parlamentista.

Pidän myös myönteisenä – tämä ei tosin kuulu tehtäviini, mutta olen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puheenjohtajana tyytyväinen – että yksi vihreiden johtajista on nyt paikalla. Rakennamme Eurooppaa yhdessä, jäsen Cohn-Bendit.

Euroopan unionissa tarvitaan yrittäjyyttä. Yritys ei ole abstrakti käsite, ja osallistuminen tarkoittaa sitä, että vapaudesta tehdään todellisuutta. Yrittäjyys tarkoittaa työpaikkojen luomista. Tarvitsemme tältä osin myönteisen tulevaisuudenkuvan.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, pidämme myönteisenä ehdotustanne Euroopan teknologiainstituutin perustamisesta. Ehdotus ei saa johtaa uuden suuren yliopistoviranomaisen perustamiseen, vaan sillä on luotava jo olemassa olevien eurooppalaisten teknologiainstituuttien verkosto, jotta saamme lisäarvoa ja jotta Euroopan unioni voi todellakin olla yksi maailman johtavista toimijoista innovoinnissa ja tutkimuksessa. Mainitsitte Galileon ja Airbusin. Tarvitsemme uusia hankkeita, ja tältä osin tuemme näkemyksiänne.

Esitän lopuksi vielä yhden huomautuksen, koska minulla ei ole 15 minuuttia aikaa puhua kuten neuvostolla ja komissiolla. Arvoisa puhemies, meidän on jossain vaiheessa pohdittava sitä, miten voimme saavuttaa paremman tasapainon. Puollan sitä, että Euroopan parlamentti tekee tiivistä yhteistyötä kansallisten parlamenttien kanssa tässä kysymyksessä, koska yhteinen tehtävämme sekä jäsenvaltioissa että Euroopan unionissa on tehdä EU:sta kilpailukykyinen ja varmistaa, että se kehittyy myönteisesti taloudellisesti ja yleisestikin ottaen.

(Suosiosoituksia)

Christopher Beazley (PPE-DE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, pidän työjärjestyspuheenvuoron työjärjestyksen 166 artiklan 1 kohdan ja 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Pahoittelen keskustelun keskeyttämistä, mutta ennen sen alkua jäsen Robert Atkins piti työjärjestyspuheenvuoron, jonka te katsoitte olevan sääntöjenvastainen, koska se ei koskenut tämänpäiväisen istunnon esityslistalla olevia asioita. Hän viittasi itse asiassa äärimmäisen tärkeään kysymykseen, joka kuuluu työjärjestyksen 166 artiklan piiriin. Kun parlamentin työjärjestyksen määräyksiä ei noudateta, on aivan paikallaan, että parlamentin jäsen saattaa asian tietoonne.

Jäsen Atkins totesi työjärjestyspuheenvuorossaan, että Ison-Britannian hallitus saattaa ylittää valtuutensa ja toimia yhteisön lainsäädännön vastaisesti luottamuksellisuuden rikkomisen osalta. Asianomainen valiokunta on kirjoittanut teille asiasta. Kysyn teiltä, onko teidän mahdollista antaa vastauksenne jäsen Atkinsille ennen äänestystä.

Haluan muistuttaa teitä vielä kerran siitä, että viittaan työjärjestyksen 166 artiklan 1 kohtaan ja 121 artiklan 2 kohtaan.

Pahoittelen tätä keskeytystä.

Puhemies. Minäkin pahoittelen tätä keskeytystä.

Hyvät parlamentin jäsenet, puhemiehistön on tästä lähtien omaksuttava tiukempi kanta työjärjestyspuheenvuoroja koskeviin pyyntöihin, koska käytätte tätä menettelyä toistuvasti sellaisiin tarkoituksiin, joihin sitä ei ole suunniteltu.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – *(DE)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Lissabonin prosessin käynnistäminen oli ensimmäinen todellinen ja mielestäni hyvin tarkkaan harkittu pyrkimys antaa eurooppalainen vastaus globalisaation haasteisiin. Lissabonin prosessin lähtökohtana oli, että meidän on mahdollista selviytyä mannertenvälisessä kilpailussa ja säilyä kilpailukykyisinä muissa maanosissa sijaitseviin kilpailijoihin nähden pitkällä aikavälillä vain, jos meistä tulee maailman vahvin tietoon perustuva yhteiskunta ja kansantalous – mutta Euroopan tasolla.

Lissabonin prosessin käynnistäminen oli oikea askel, mutta mitä on tapahtunut sen jälkeen. Ne, jotka päättivät ottaa tämän askeleen, eivät pysty päättämään, haluavatko he edetä Euroopan tasolla vai kansallisella tasolla. Toisaalta heille viestitetään, että "voimme selviytyä tässä kilpailussa vain yhtenäisenä Euroopan unionina", mikä pitää paikkansa, ja toisaalta heidän kotimaassaan viestitetään, että "olemme periaatteessa hallituksena riittävän vahvoja selvittääksemme siitä yksin", mikä on tietysti suosittu näkökanta valitsijoiden keskuudessa. Tästä seuraa, ettei Lissabonin prosessiin ole investoitu riittävästi sen paremmin Euroopan kuin jäsenvaltioidenkaan tasolla. Tämä on tilanne kuuden vuoden jälkeen!

(Suosiosoituksia)

Arvoisa komission puheenjohtaja, olen kiitollinen siitä, mitä sanoitte, mutta myös pahoillani siitä, että jätätte jotakin muuta sanomatta. Jälleen kerran kuvailemanne tarvittavan sitoutuneisuuden, joka koskee myös talouspolitiikkaa, ja todellisuuden välillä on ammottava kuilu. Olette muiden komission jäsenten tavoin kuvaillut, mitä EU:n rahoittamiseksi seuraavien seitsemän vuoden ajan tarvitaan, ja neuvosto on päättänyt rahoitusohjasta. Ongelmana on, että teidän pyytämänne summan ja neuvoston päättämän summan välillä on valtava 40,82 prosentin ero!

Neuvosto päätti rahoitusnäkyistä, jotka ovat 40,82 prosenttia pienemmät kuin pyysitte. Arvoisa komission puheenjohtaja, kyse on erilaisista viesteistä, erimuotoisista tiilistä. Kaunista taloa ei voi rakentaa erimuotoisista tiilistä. Niistä ei voi rakentaa edes hökkeliä. Erimuotoisista tiilistä ei voi rakentaa Arlberg am Lechissä – tai pikemminkin Lech am Arlbergissä – edes hiihtomajaa, jossa voi sitten iltaisin laulaa merimieslauluja. Tervetuloa laaksoon, arvoisa puheenjohtaja! Syöksylaskukilpailu on nyt päättynyt.

(Naurua)

Tämä ristiriita käy jälleen selvästi ilmi rahoitusnäkyistä koskevassa kolmikantamenettelyssä, jota sovelletaan muutamien seuraavien päivien aikana, ja tulevassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Kolmikantamenettelyä hallitsevat kitupiikit, jotka haalivat kokoon viimeisetkin eurot, jottei niitä voida antaa Euroopan unionille.

(Suosiosoituksia)

Kolme päivää myöhemmin valtion- tai hallitustenpäämiehet tapaavat ja julistavat jälleen kerran, miten tärkeitä Lissabonin huippukokous ja Lissabonin tavoitteet ovat. Juuri Lissabonin prosessia koskevan johdonmukaisen ja yhtenäisen lähestymistavan puuttuminen hidastaa Euroopan unionin edistymistä!

Me Euroopan parlamentissa olemme pyrkineet yhdistämään Euroopan unionin tarvitseman joustavuuden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, jota ilman se ei tule toimeen, koska nämä kaksi näkökohtaa kuuluvat yhteen. Jos haluamme ottaa kansalaiset mukaan Lissabonin prosessiin – arvoisa puheenjohtaja Winkler, siinä olette aivan oikeassa – ja saada heidät osallistumaan siihen, meidän on esitettävä globalisaatio mahdollisuutena mutta myös vähennettävä uhkaa siitä, että globalisaatiota voitaisiin käyttää sosiaalisten normien purkamiseen. Palveludirektiivin kohdalla pyrimme hyväksymään joustavuuden niissä kysymyksissä, joissa sitä tarvitaan ja se on mahdollista, mutta vain, jos sosiaalinen yhteenkuuluvuus voidaan säilyttää. Lähden näin ollen siitä, että Euroopan parlamentin päätös muodostaa perustan komission ja neuvoston tuleville palveludirektiiviä koskeville neuvotteluille. Voin vain varoittaa teitä poikkeamasta parlamentin päätöksestä! Arvoisa puheenjohtaja Winkler, annoitte lupauksen ja sanoitte tänään pitävänne tämän lupauksen. Aiomme pitää huolen siitä, että näin tapahtuu, siitä voitte olla varma!

On tosiaankin totta, että Lissabonin prosessin tulevaisuudesta on laadittu riittävästi asiakirjoja. Tarvitsemme investointeja tutkimukseen ja pätevyysiin, jotta huippuosaajamme eivät siirry muihin maanosiin. Tarvitsemme investointeja elinikäiseen oppimiseen, sillä jos hyvä pätevyys on edellytys työmarkkinoille pääsyyllä, elinikäinen oppiminen on siinä tapauksessa perusoikeus, jolla työmarkkinoille pääsy taataan kaikille.

Eilen Saksan liittotasavallan presidentti selvensi eurooppalaisten nuorten toiveita käyttämällä esimerkkinä Erasmus-ohjelmaa. Erasmus on kuitenkin yksi niistä toimista, joiden osalta neuvosto on leikannut rahoitusnäkyviä eniten. Joten sanon sen vielä kerran: Lissabonin prosessissa mikään ei loksahda paikoilleen.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on jakautunut nyt enemmän kuin koskaan aiemmin historiansa aikana niihin, joiden tavoitteena on edistyä, ja niihin, jotka haluavat kääntyä takaisin. Niihin, jotka puolustavat sisämarkkinoita ja Lissabonin toimintaohjelmaa parhaina keinoina taata pitkän aikavälin tehokkuus, kilpailukyky ja kasvu, ja niihin, jotka torjuvat vapaakaupan ja asettavat etusijalle taloudellisen isänmaallisuuden, joka on sukua – kuten Giulio Tremonti totesi – ensimmäistä maailmansotaa edeltäneelle taloudelliselle isänmaallisuudelle.

Ironista tässä on se, että tämä niin sanottu isänmaallisuus – joka on huonosti naamioitua taloudellista nationalismia – hyödyttää yhtä vähän Ranskan, Espanjan tai Puolan kuin muidenkin EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia, sillä oikeudenmukainen kilpailu pyörittää maailmanmarkkinoita, nostaa laatua ja alentaa hintoja ja juuri tätä oikeudenmukaista kilpailua protektionismi heikentää. Jos yritys pitää kaupankäynnin kannalta johdonmukaisena sulautua yhteen toisen yrityksen kanssa, mikä oikeus meillä on asettaa esteitä sen tielle? Kuten komission puheenjohtaja on huomauttanut, euron suuri aikaansaannos on se, että fuusiot ja yritysostot etenevät nopeasti. Euroopan unionin teollisuus valmistautuu globaalissa taloudessa kilpailemisen haasteisiin.

Nämä ovat kysymyksiä, joita kevään Eurooppa-neuvostossa on käsiteltävä. Ne ovat myös komission asia, koska komissio joutuu tässä ilmapiirissä koetukselle sopimusten puolustajana ja vartijana. Sisämarkkinoiden joutuessa ennennäkemättömän hyökkäyksen kohteeksi komission on pidettävä tiukasti kiinni perussopimuksista ja perusvapauksista sekä tarvittaessa käsiteltävä asioita julkisuudessa – kuten te, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olette tehnyt ja kuten myös komission jäsenet McCreevy ja Kroes ovat tehneet – ja toimittava unionin puolustamiseksi. Sisämarkkinoiden puolustaminen kuuluu kuitenkin komission lisäksi myös neuvostolle, kuten korostamme tänään keskusteltavana olevassa päätöslauselmassa. Tämä tarkoittaa, että kevään Eurooppa-neuvoston on vauhditettava EU:n direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanoa luodakseen sisämarkkinat, joilla tavarat, palvelut ja pääoma liikkuvat vapaasti. Haluamme Eurooppa-neuvoston käsittelevän vakavasti palvelujen, työntekijöiden ja pääoman vapaata liikkuvuutta. Koska valtion- ja hallitustenpäämiehet keskustelevat EU:n tulevasta rahoituksesta, etsikööt he tarvittavat varat työvoimamme koulutukseen, Euroopan laajuisiin verkkoihin sekä Euroopan teknologiainstituutin kautta tehtävään tutkimukseen ja kehitykseen, joilla turvataan tuleva taloudellinen dynaamisuus.

Valtion- ja hallitustenpäämiestemme on aika virallistaa neuvoston maaliskuussa ja lokakuussa pidettävät kokoukset. Näitä kokouksia ei tarvitse mainostaa puhtaasti talouspoliittisina huippukokouksina.

Energiavarmuuden, Lähi-idän rauhan ja kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan asettamat vaatimukset ovat yhtä tärkeitä, ja niiden pitäisikin olla ensi viikon kokouksen esityslistalla. Unionin nopeasti kehittyvästä puolustuspolitiikasta, jota suunnitellaan parhaillaan suljettujen ovien takana, pitäisi myös käydä julkista keskustelua. Puheenjohtajavaltio Itävalta antoi EU:n kansalaisille mahdollisuuden seurata äskettäistä ympäristöneuvoston kokousta. Miksei tästä avoimuudesta tehtäisi yleistä käytäntöä neuvostossa?

Ryhmäni pitää myönteisenä komission ehdotusta keskusteluasiakirjan esittämisestä, jotta voimme keskustella puolustuspolitiikasta täällä parlamentissa ja ottaa kansalaiset mukaan keskusteluun siitä, mitä maanosastamme voi tulla.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, 1800-luvulla maallanne oli ulkoministeri, joka opiskeli Strasbourgissa, palautti vanhan hallinnon ja hallitsi maanosan politiikkaa 30 vuoden ajan. Jos ulkoasiainministeri Plassnik yltää Metternichin saavutuksiin, Euroopan unioni kukoistaa. Jos hän epäonnistuu, hän voi aina seurata Metternichin esimerkkiä ja paeta Britanniaan.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Winkler, arvoisa puheenjohtaja Barroso, ryhmäni on ajan myötä ymmärtänyt, ettei Lissabonin strategia ole enää se strategia, joka laadittiin tämän erittäin mielenkiintoisen prosessin alussa. Tämä kävi hyvin selväksi puheenjohtaja Winklerin puheesta. Lissabonin strategia on nykyään hyvin yksipuolinen kasvu- ja työllisyysstrategia. On sivuutettu täysin ajatus siitä, että Göteborgissa asetetun kestävän kehityksen ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden tavoitteen pitäisi myös olla osa tätä strategiaa. Ottaen huomioon Lissabonin strategiaa käsittelevässä koordinoitirakenteessa käydyt keskustelut ja laatimamme päätöslauselmaesitys, josta tänään änestämme, pelkään, että on olemassa vaara, ettei parlamentti ole enää valmis toteuttamaan tätä kunnianhimoista strategiaa nivoa todellakin yhteen kestävä kehitys ja kasvu.

Miksi sanon näin? Siksi, ettei ole minkäänlaista halukkuutta keskustella tärkeistä välineistä, joilla taattaisiin strategian onnistuminen. Yritimme virittää koordinoitirakenteessa keskustelua veropolitiikasta. Jos emme ole valmiita harkitsemaan yhdenmukaista yritysverotusta EU:ssa, miten aiomme ratkaista kielteisen sijaintipaikkakilpailun? Jos emme ole valmiita puhumaan ympäristöveroista, miten valtio pystyy edistämään kestävä kehitystä hallitusti. Jotkut Euroopan parlamentin jäsenet eivät ylipäättään halua käyttää vero-sanaa, koska pelkäävät säikäyttävänsä kansalaiset. He antavat kyllä lupauksia kansalaisille, mutta eivät huolehdi siitä, että luodaan välineet, joiden ansiosta voimme myös pitää nämä kunnianhimoiset lupaukset.

Ottakaamme tärkeä ajankohtainen esimerkki, nimittäin energiapolitiikka. Arvoisa komission jäsen Verheugen, arvoisa puheenjohtaja Barroso, jos ette ole valmiita sisällyttämään liikennepolitiikkaa energiapolitiittisiin strategioihinne, jos ette ole valmiita tekemään luonnonvarojen säilyttämisestä ja tehokkuudesta strategioidenne painopistettä ja jos keskitytte jatkossakin ydinvoimaloiden käyttöiän pidentämiseen, olette tuomittuja epäonnistumaan. Ette onnistu vähentämään riippuvuutta raaka-aineista ettekä pysty turvaamaan kohtuullisia hintoja energiamarkkinoilla. Katsokaa vaikka jäsenvaltioita, joissa suuri osa energiasta tuotetaan ydinvoimalla. Onko sähkö edullista Ranskassa ja Saksassa? Ei, se on kallista.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, markkinoiden osalta minulla on yksi pyyntö: luottakaa komission jäsenen Kroesin viime viikolla esittämiin ehdotuksiin. Energia-alalla ei ole tällä hetkellä toimivia markkinoita. Energian tuotanto ja jakelu, toisin sanoen tuotanto ja verkko, on erotettava toisistaan. Kuten komission jäsen Kroes on aivan oikein todennut, meillä on mahdollisuuksia energijättejä vastaan poliittisesti vain, jos todellakin toteutamme energiamarkkinat.

(Suosionosoituksia)

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Winkler, komissiolla on yleensä taito löytää ohjelmilleen nimiä, jotka muistuttavat meitä esi-isistämme: Erasmus, Sokrates ja niin edelleen. Komissio olisi voinut nimetä Lissabonin strategiansa "Janukseksi" kuuluisan roomalaisen jumalan mukaan, joka kuvataan perinteisesti kaksikasvoisena: toiset katsovat tulevaisuuteen ja toiset menneisyyteen, aivan kuten Lissabonin toimintasuunnitelman.

Toiset näistä kymmenvuotiskautta 2000–2010 koskevan Lissabonin strategian kasvoista ovat miellyttävät ja tuovat mieleen vuoden 2005 kevään Eurooppa-neuvostossa annetut päätelmät, joiden mukaan on

"investoitava inhimilliseen pääomaan, [joka on] Euroopan tärkein voimavara". Lissabonin strategia tarkoittaa uusia työpaikkoja – jopa täystyöllisyyttä – samoin kuin laadukkaampia työpaikkoja. Päätelmissä korostetaan tutkimuksen, koulutuksen ja innovoinnin tärkeyttä sekä vakaan teollisuusrakenteen merkitystä koko EU:n alueella. Niissä jopa asetetaan tavoitteeksi "pysäyttää biodiversiteetin köyhtyminen vuoteen 2010 mennessä".

Nämä nimenomaiset eurooppalaisen Januksen kasvot katsovat tulevaisuuteen. Ne näyttävät olevan merkinä sellaisen sosiaalisen, taloudellisen ja ekologisen edistyksen aikakauden alkamisesta, että ensi näkemältä on vaikea ymmärtää, miksi komissio katsoo, että "vielä on paljon tehtävää kansalaisten vakuuttamiseksi siitä, että uudistuksilla lisätään ja jaetaan vaurautta, ja kansalaisten saamiseksi mukaan prosessiin".

Miksi ihmeessä? Siksi, että Lissabonin strategialla on myös toiset kasvot, jotka ovat kääntyneet EU:n johtajien vankkumattoman liberaalien pakkomielleiden suuntaan. Viitataan viimeisimpään komission tiedonantoon, jossa käsitellään esimerkiksi tarvetta tehdä EU:sta houkuttelevampi yrityksille, eläkkeiden, terveydenhuoltoalan ja työmarkkinoiden uudistamista, talousarvion vakauttamista, eläkeiän nostamista, työn tuottavuuden lisäämistä, aidon kilpailun turvaamista palvelualalla sekä lisääntyneen kilpailun edistämistä sähkö- ja kaasumarkkinoilla.

Komissio jopa odottaa ammattijärjestöjen osallistuvan tämän liberaalin strategian levittämiseen ja parlamentin myös kertovan sen hyvistä puolista.

Näemme saksalaisten virkamiesten yhdistävän voimansa vastustaakseen pitempiä työaikoja ja alhaisempia palkkoja sekä italialaisten työntekijöiden vaativan, että maassa tarkastellaan perinpohjaisesti uudelleen lakia 30 ja tapaa, jolla se luo epävarmuutta työpaikkojen säilymisestä. Näemme ranskalaisten nuorten vastustavan suunnitelmia kaksivuotisista työsopimuksista, joilla työnantajille annetaan mahdollisuus irtisanoa heidät milloin tahansa, ja naispuolisten toimihenkilöiden Britanniassa kyseenalaistavan suunnitelmat eläkeiän nostamisesta 60 vuodesta 65 vuoteen. Keski-Euroopassa uusien jäsenvaltioiden työntekijät vastustavat sitä, että heidän kotimaidensa katsotaan kuuluvan alhaisten työvoimakustannusten vyöhykkeeseen, ja vaativat oikeuksiaan sosiaaliseen edistykseen. Näiden ihmisten ja todellakin kaikkien niiden vuoksi, jotka vastustavat parhaillaan vakaussopimuksen turvin tehtävää julkisten menojen ja sosiaalimenojen leikkaamisen strategiaa, minulla on teille yksi harras pyyntö: älkää odottako meidän selittävän näille ihmisille, että he ovat väärässä, koska heidän hyvinvointinsa on Lissabonin strategian sydämenasia, vaikkei siltä vaikuttaisikaan.

Totuus on, että Lissabonin strategian kaksi näkökulmaa ovat ristiriitaiset. Toinen on tehtävä tyhjäksi, jotta ensimmäinen voisi kukoistaa. Tämä valinta meidän on tehtävä.

Jens-Peter Bonde, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, sen jälkeen kun perustuslaki oli hylätty Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestyksissä, Eurooppa-neuvosto päätti pitää tauon, jonka aikana pohditaan Euroopan unionin tulevaisuutta. Nyt näyttää siltä, ettei tämän tauon aikana niinkään pohdittu EU:n tulevaisuutta vaan pikemminkin muutettiin järjestystä, kenen on määrä ratifioida perustuslaki ja milloin. Kahden kielteisen kansanäänestystuloksen jälkeen perustuslaki on hyväksytty Luxemburgissa, Kyproksella, Maltalla, Latviassa ja viimeisimpänä Belgiassa. Prosessi on parhaillaan käynnissä Virossa, ja Suomi hyväksyy perustuslain ennen kuin ottaa hoitaakseen neuvoston puheenjohtajuuden 1. heinäkuuta. Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan valtuuskunta vieraili muutama päivä sitten Helsingissä. Vain yksi pieni puolue, perussuomalaiset, kunnioittaa Ranskan ja Alankomaiden kielteistä kansanäänestystulosta. Perustuslaissa ehdotetaan, että ratifiointia jatketaan, kunnes 80 prosenttia jäsenvaltioista on hyväksynyt perustuslain, minkä jälkeen pidettäisiin erityinen huippukokous. Perustuslain määräykset eivät kuitenkaan voi muodostaa perustaa Nizzan sopimuksen muuttamiselle, sillä Nizzan sopimuksessa edellytetään jäsenvaltioiden yksimielisyyttä. Perustuslaki on näin ollen muodollisesti kuollut Ranskan ja Alankomaiden kielteisten kansanäänestystulosten seurauksena. Alankomaiden hallitus on todennut, ettei se aio ratifioida hylättyä asiakirjaa, ja Ranskan johtavat poliitikot sanovat samaa. Näin ollen on laitonta jatkaa perustuslain ratifiointia, ellei siitä tehdä uutta päätöstä, paitsi jos Ranska ja Alankomaat pelaavat kaksinaamaista peliä esittäen vastakkaisia lausuntoja kotimaassaan ja Brysselissä.

Kysyn puheenjohtajavaltiolta, ovatko Ranska ja Alankomaat antaneet virallisen hyväksyntänsä sille, että perustuslain ratifiointi voi jatkua ilman, että hylättyyn asiakirjaan tehdään muutoksia. Eikö olisi parempi käyttää tätä hengähdystaukoa uusien ajatusten pohtimiseen ja sellaisen asiakirjan valmisteleamiseen, jonka kansalaiset voivat hyväksyä kaikissa jäsenvaltioissa samana päivänä

järjestettävissä kansanäänestyksissä ja jonka pääotsikkoina voisivat olla avoimuus, demokratia ja kansalaisläheisyys?

Brian Crowley, *UEN-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän neuvoston puheenjohtajaa Winkleriä ja puheenjohtaja Barrosoa heidän tämänpäiväisistä julkilausumistaan parlamentissa.

Tarkasteltuani tätä kysymystä ja keskusteltuani siitä useiden vuosien ajan yksi minua kummastuttavista asioista on se, mitä oikeastaan haluamme Lissabonin strategialta. Strategian keskeiset elementit ja tavoitteet ovat edelleen yhtä perusteltuja kuin silloin, kun strategia alun perin hyväksyttiin: tehdä Euroopan unionista maailman dynaamisin ja innovatiivisin talous vuoteen 2010 mennessä. Valitettavasti tämänpäiväisten puheenvuorojen perusteella Lissabonin strategiaan sisällytetään miltei kaikki mahdollinen. Määrittelemme ehkä liian kunnianhimoisesti tai laaja-alaisesti alat, jotka haluamme sisällyttää Lissabonin strategiaan.

Yksi hyvin tärkeä kysymys, jonka kaikki puhujat parlamentissa ovat tänään maininneet, on ollut ihmilliseen pääomaan investoiminen: koulutus ja tapa, jolla koulutus lisää tutkimusta, sekä tuleva innovointi ja kehitys. Tarkastelkaamme todellakin sitä, mitä Euroopan unionissa tällä hetkellä tapahtuu. Tarkastelkaa väestötilannetta, jolle ovat tunnusomaisia väestön ikääntyminen ja syntyvyyden lasku useimmissa jäsenvaltioissa. Meillä ei ole tällä hetkellä strategioita, joilla voisimme reagoida tähän tilanteeseen. Tarvitsemme strategioita, joiden lähtökohtana ovat ikääntyvän väestön myönteiset puolet ja heillä oleva kokemus, mutta myös strategioita, joissa todetaan realistisesti, että ihmisiltä evätään tällä hetkellä mahdollisuudet päästä uusille työmarkkinoille. Meidän on annettava heille taidot ja koulutus, joita he tarvitsevat työskennelläkseen niin sanotussa digitaalitaloudessa.

Huolimatta kaikista hunajaisista sanoista, joita toistelemme kyllästymiseen saakka täällä parlamentissa, todellisuudessa se, joka pystyy parhaiten toteuttamaan nämä strategiat – joka pystyy parhaiten antamaan vaadittavat taidot nuorille työntekijöille, opiskelijoille tai iäkkäimmille ihmisille, jotka haluavat kouluttautua uudelleen tai hankkia uusia taitoja – ei ole Euroopan unioni vaan kukin jäsenvaltio. Tästä syystä olemme pyytäneet selkeitä tavoitteet sisältäviä kansallisia suunnitelmia, joilla taataan investointien paluu.

Kun puhumme Euroopan työllisyysstrategiasta, sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta ja työmarkkinaosapuolten kumppanuudesta, on erittäin tärkeää ottaa kansalaiset mukaan tähän keskusteluun. Hyvin tärkeää on kuitenkin myös se, että kansalaiset havahtuvat todellisuuteen, jota leimaavat teollisuuden uudelleensijoittautuminen, kuten eilen keskusteltiin, sekä liian vähäiset investoinnit tutkimukseen ja kehitykseen. Katsokaa maailman 20 johtavaa bioteknologiayritystä. Yhdeksätoista näistä on amerikkalaisia ja yksi sveitsiläinen – yksikään niistä ei siis sijaitse Euroopan unionissa.

Jos haluamme olla realistisia maailman dynaamisimmaksi taloudeksi nousemisen suhteen, meidän on tehtävä vaikeita päätöksiä päästäksemme tähän asemaan.

(Suosiosoituksia)

Leopold Józef Rutowicz (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, Wim Kokin johtaman korkean tason työryhmän laatimassa raportissa kuvataan realistisesti EU:n talouden tilaa. EU:n taloutta uhkaa syrjäytyminen Aasian ja Amerikan markkinoihin nähden. Globaaleista markkinoista hyötyvät taloudelliset yksiköt, jotka ovat tehokkaita ja kilpailukykyisiä ja jotka tarjoavat halpoja ja laadukkaita tuotteita ja palveluja. Jäsenvaltioiden ja kansallisten parlamenttien osallistuminen suoraan ohjelmien täytäntöönpanoon voidaan lukea yhdeksi Lissabonin strategian toteuttamiseen tähtäävien toimien saavutuksista. Energiavarmuusohjelmaan liittyvällä toiminnalla voidaan myös luoda paremmat ja vakaat olot talouskehitykselle. Aihetta optimismiin voi antaa myös se seikka, että suuri joukko ihmisiä osallistuu strategian täytäntöönpanoon. Ongelmana on toimien tehokkuus ja niiden kohtaama vastustus. Näihin toimiin kuuluvat sisämarkkinoiden, työmarkkinoiden ja oikeiden edellytysten luominen yritysten rakennemuutoksille ja perustamiselle sekä innovoinnin kasvulle, samalla kun vähennetään työttömyyttä ja nostetaan palkkoja. Tarvitsemme poliittisten ryhmien, ammattijärjestöjen ja työnantajien välistä yksimielisyyttä. Maatalousmarkkinoiden rakennemuutokseen ja uudelleenjärjestämiseen sekä maataloustuotantokustannusten alentamiseen tähtäävällä prosessilla on erityisen merkittäviä esteitä. Hyvin heikot tuotantomahdollisuudet joillakin aloilla tarkoittavat, että erittäin monia vuokratiloja uhkaa vararikko ja että työttömyys ja viljelemättömän maan osuus kasvavat. Tämän vuoksi on ehdottoman tärkeää ryhtyä pikaisesti toimiin sellaisen maataloustuotantojärjestelmän luomiseksi, jossa tuotettavilla tuotteilla on taatut markkinat, kuten biopolttoaineilla ja biomassalla. Tarvitsemme monivuotisen ohjelman, jolla viljelyä mukautetaan uusiin markkinaoloihin. Protektionismin, joka ei tuota vaan ainoastaan

vähentää lisäarvoa ja joka lisää sosiaalisia kustannuksia, hylkäämiseen tähtäävän prosessin tiellä on suuria esteitä. Lopuksi haluan mainita Saksan presidentin optimistisen huomautuksen, jonka mukaan "meidän pitäisi muuttaa haasteet menestymisen mahdollisuuksiksi". Tässä meidän on uskoakseni mahdollista onnistua.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, toivon kaikille toimielimille onnea ja menestystä toimissa, joista niiden on päätettävä muutamien seuraavien viikkojen aikana tai Eurooppa-neuvostossa ja joiden on oltava lähtökohtana Euroopan unionin tulevaisuudelle. Kaikkien tulevana viikkoina pidettävien kokousten mottona on oltava, kuten komission puheenjohtaja totesi, "tekoja, ei sanoja".

Vaadimme tekoja, jotka osoittavat yksiselitteisesti, että torjumme partikularismin, protektionismin ja "oma suu lähinnä" -mentaliteetin. Vaadimme jäsenvaltioilta rohkeita, konkreettisia ja todennettavissa olevia eurooppalaisia toimia kasvun ja työllisyyden sekä energiapolitiikan hyväksi. Kehotamme jäsenvaltioita ryhtymään viimeinkin toimiin palveludirektiivin ja rahoitusnäkyvien osalta sen sijaan, että ne jatkavat toimettona istumista.

Mitä haluamme? Ensinnäkin haluamme päättäväisiä toimia, jotta Euroopan unioni voi kehittyä jatkossa rohkeammin, uskottavammin ja päättäväisemmin kohti poliittista unionia. Poliittinen unioni on ensisijainen tavoitteemme.

Toiseksi meidän on luotava toimivat sisämarkkinat ja ryhdyttävä toimiin, jotta sisämarkkinat kehittyvät lopulta kotimarkkinoiksi. Milloin voimme puhua täydellisistä kotimarkkinoista? Kun toteutamme neljä vapautta kaikkien EU:n kansalaisten ja kaikkien jäsenvaltioiden osalta mahdollisimman nopeasti. Vapaus ja vastuu kahleiden, protektionismin, nationalismin ja erottelevien siirtymäsääntöjen sijaan – nämä kaksi asiaa ovat tavoitteitamme ja tuovat yhteistä lisäarvoa Euroopan unionin kansalaisille.

(Suosionosoituksia)

Kolmanneksi se, joka kansallistaa eurooppalaistamisen sijaan, hämää kansalaisia. Missä ovat aloitteet ja hankkeet K-suunnitelman toteuttamiseksi ja kansalaisten saamiseksi mukaan Eurooppa-hankeeseen? Neljänneksi vaadin myös Euroopan parlamentin yhteispäätösvoimaa kaikissa sisämarkkinoihin liittyvissä kysymyksissä, kasvua ja työllisyyttä koskevista kysymyksistä ja rahoitusnäkymissä. On ilmeistä, että neuvoston yksimielisyysääntö jarruttaa edistymistä, estää tai haittaa eurooppalaisten ratkaisujen löytämistä ja vahvistaa partikularismia. Sitä emme halua.

Viidenneksi tarvitsemme kansallisten toimintasuunnitelmien lisäksi konkreettisia eurooppalaisia hankkeita, joilla luodaan eurooppalainen tutkimusalue, eurooppalainen infrastruktuuri, eurooppalaiset energiamaarkkinat ja eurooppalainen ilmatila, käynnistetään eurooppalaisten yritysten perustamista ja innovointia koskeva kampanja sekä laajennetaan eurooppalaista koulutusohjelmaa. Haluamme nähdä hankkeita ja toimia pelkkien lausuntojen sijaan. Kuudenneksi meillä ei ole yhteistä talouspolitiikkaa, mikä tarkoittaa, että meidän on tehostettava huomattavasti jäsenvaltioiden talouspolitiikan koordinoitua. EU on mahdollisuus. Partikularismi ja protektionismi ovat omia kotitekoisia uhkiamme.

(Suosionosoituksia)

Puhetta ryhtyi johtamaan *varapuhemies McMILLAN-SCOTT*

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Winkler, arvoisa puheenjohtaja Barroso, strategia ilman resursseja on kuin Napoleon ilman armeijaa: voimaton ja viime kädessä hyödytön. Tämä on Lissabonin strategian yllä leijuva uhka. Ottaen huomioon niukat rahoitusnäkyvät, epätasapainoiset kansalliset talousarviot ja yhteisön talousarvio, joka vastaa alle kolmasosaa pelkästä Yhdysvaltain budjettivajeesta, onko EU:n pakko tyytyä pelkästään eleisiin?

Päätöslauselmaesityksessä, jonka olen laatinut yhdessä ansioituneen kollegani Lehnen kanssa, osoitetaan muutamia hyödyllisiä etenemismahdollisuuksia, vaikka parlamenttimme kieltäytyykin toisinaan katsomasta totuutta silmiin. Niinpä parlamentin jäsenten enemmistö ei ole ottanut huomioon sitä, että huomattava osa Yhdysvaltojen viime vuosien talouskasvusta oli seurausta yli 10 miljoonan laillisen maahanmuuttajan integroimisesta. Tarvitsemme laajempaa eurooppalaista maahanmuuttopolitiikkaa. Harjoitettaisiinko tällaista politiikkaa kehitysmaiden kustannuksella? Yhdistyneiden Kansakuntien mukaan maahanmuuttajien perheilleen lähettämien rahojen yhteissumma on yli kaksinkertainen

kansainväliseen kehitysapuun käytettyyn summaan nähden. Intian, Kiinan, Taiwanin ja Hong Kongin vaikuttava talouskehitys on paljolti kotimaahansa palanneiden siirtolaisten perustamien yritysten ansiota.

Tutkimuksen Eurooppaa on edelleen rakennettava. Tutkimukseen eivät investoi riittävästi pääasiallisesti keskisuuret yritykset. Yksi tämän ilmiön syistä on kohtuuton byrokratia, joka vaikeuttaa eurooppalaisten varojen saantia. Toinen on yritysten ja korkeakoulujen puuttuva yhteistyö. Viimeksi mainittujen pitäisi pystyä hankkimaan itse enemmän resursseja investoimalla lupaaviin nuoriin kykyihin ja nostamalla tutkimustoimintansa arvostusta myöntämällä siihen liittyviä todistuksia ja oppiarvoja.

Energian osalta EU:n on yhdistettävä voimansa muiden suurten energiankuluttajien – Yhdysvaltojen, Japanin, Kiinan ja Intian – kanssa toimiakseen vastapainona kartelleille ja oligopoleille, jotka hallitsevat öljy- ja kaasualaa. Markkinoita hallitsee kourallinen tuottajayrityksiä, joten ei ole mielekästä turvautua pelkästään eurooppalaisten markkinoiden vapauttamiseen, erityisesti kun tällaisen vapauttamisen myötä syntyy muutamia niin sanottuja eurooppalaisia huippuyrityksiä, jotka päätyvät jakamaan markkinat keskenään. Amerikkalaisten energiemarkkinoiden tapauksessa vapauttaminen oli kaikkea muuta kuin onnistunut.

EU:n väestökehitys on muutakin kuin pelkästään haaste sosiaaliturvan rahoittamiselle. Yleisesti ottaen hyväkuntoisten ja terveiden kansalaisten elinikäodotuksen nouseminen 10 tai 20 vuodella on myös suuri mahdollisuus. On laadittava strategioita, joilla kansalaisille annetaan mahdollisuus pysyä aktiivisina vanhetessaan, valita useista eläkkeelle siirtymisen vaihtoehdoista ja osallistua laajempaan yhteiskunnalliseen elämään. Euroopan unionissa on lakattava puhumasta kielteiseen sävyyn tulevaisuudesta ja hyödynnettävä sen sijaan kaikkia uusia mahdollisuuksia rakentaa dynaaminen ja osallistava yhteiskunta, joka on Lissabonin strategian tavoitteena.

Puhetta ryhtyi johtamaan *varapuhemies ONYSZKIEWICZ*

Alexander Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, vuosi Lissabonin toimintasuunnitelman välitarkistuksen jälkeen on aika kysyä jälleen kerran, mikä on Euroopan unionin tilanne. Vastaus tähän kysymykseen vetää valitettavasti vakavaksi, sillä perustuslain hylkäämisen aiheuttaman poliittisen sokin jälkeen uhkana on nyt talouden lamaantumisen. Lissabonin strategiasta uhkaa tulla kummajaisnäyttelyn vetonaula, kuten kuuluisasta naisesta, jolla ei ollut lainkaan alaruumista. Vaikka EU:ssa vallitsee yksimielisyys siitä, että strategian täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla, juuri jäsenvaltioiden nähdään syöllistyvän taloudellisen isänmaallisuuden nimissä protektionistisiin virheisiin, mikä antaa aiheita suureen huoleen.

Ne, jotka kuvittelevat, että voisimme luoda talouskasvua ja työllisyyttä tai vahvistaa kilpailukykyämme suppeammilla sisämarkkinoilla, ovat joko menettäneet todellisuudentajunsa tai ovat epärehellisiä. Euroopan yhteisön taloudellinen menestys viimeisten 50 vuoden aikana on perustunut sisämarkkinoiden neljään vapauteen, joista kolme on tällä hetkellä välittömässä vaarassa. Tämä alkoi kaksi vuotta sitten, kun muun muassa Saksa ja Itävalta asettivat rajoituksia työvoiman liikkuvuudelle EU:n itäisistä jäsenvaltioista. Nyt kuitenkin osoittautuu, että jäsenvaltiot, jotka eivät puuttuneet työntekijöiden liikkuvuuteen, kuten Iso-Britannia, voivat vahvistaa työntekijöiden liikkuvuuden edut.

Tarkastelkaamme pääoman vapaata liikkuvuutta. Italia kieltää italialaisten luottolaitosten osakkeiden hankinnan, Puola vastustaa UniCreditin ja HBV:n fuusiota ja ranskalaiset ja espanjalaiset vastustavat kotimaisten energiatoimittajien siirtymistä ulkomaiseen omistukseen. Tämä on erityisen ironista, kun otetaan huomioon, että juuri energia-alalla tarvitaan eurooppalaista lähestymistapaa. Luulemmeko nimittäin voivamme harjoittaa yhteistä energiapolitiikkaa ilman energian sisämarkkinoita? Komission yksiselitteiset lausunnot tämän aiheen osalta ovat erittäin myönteisiä, ja on syytä toivoa, että neuvosto noudattaa komission suosituksia.

Kolmas eli palvelujen tarjoamisen vapaus on myös vaarassa. Saksan, Belgian ja Ranskan pyrkimykset vesittää palveludirektiiviä tarkoittavat ainoastaan sitä, ettei työnjako tällä alalla vielä toteudu. Jos tätä sovellettaisiin tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen, se tarkoittaisi esimerkiksi sitä, että Renault saisi viedä autojaan Saksaan vain, jos ne maksaisivat Saksassa täsmälleen saman verran kuin Volkswagen. Entä mitä meidän pitäisi ajatella Skodasta? Työntekijät Mladá Boleslavissa ansaitsevat vähemmän kuin Audeja tai Citroeneja kokoavat kollegansa. Onko myös tämä sosiaalista polkumyöntiä? Looginen seuraus ammattijärjestöjen palveludirektiiviä koskevista argumenteista on se, että niiden pitäisi vaatia rangaistustulleja sellaisista jäsenvaltioista tuotaville teollisuustuotteille, joissa palkat ovat alhaisempia,

ja että on vain ajan kysymys ennen kuin näin tapahtuu. Voisin lisätä, että jos tätä kysymystä tarkastellaan johdonmukaisesti, uusille jäsenvaltioille esitetyt vaatimukset yritysverotuksen kiristämisestä ovat aivan sama asia.

Lissabonin strategia ei ole itsetarkoitus sen enempää kuin sisämarkkinatkaan. Euroopan maanosan ytimessä tarvitaan uutta kasvua ja lisää kasvua, jos miljoonille työttömille halutaan antaa uutta tulevaisuudentoivoa. Tämän toivon antaminen on poliittinen, sosiaalinen ja viime kädessä myös moraalinen velvollisuus. Sisämarkkinoiden vaarantaminen on synti Euroopan unionin työttömiä vastaan. Meillä on velvoitteita työttömiä kohtaan, ja juuri työttömien, yhteiskuntamme heikoimpien jäsenten, vuoksi meidän on tehtävä Lissabonin strategiasta menestystarina. Sama pätee myös iäkkäämpiin ihmisiin. Parlamentin päätöslauselmassa korostetaan väestötieteellisten muutosten merkitystä, ja sekä tämän päivän ja huomisen iäkkäät ihmiset ansaitsevat huomiomme. Tarvitsemme kasvua vakauttaaksemme sosiaaliturvajärjestelmiämme, mikä ei onnistu pelkästään varojen uudelleenjaolla. Katson lisäksi, että meidän pitäisi käydä tätä keskustelua Brysselissä eikä Strasbourgissa.

Pierre Jonckheer (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Winkler, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa komission jäsen Verheugen, olen ekologi, mutta en aio puhua teille energiasta. Minulla on kollegoita, jotka tunnette ja jotka ovat erittäin päteviä tällä alalla.

Haluan käsitellä puheenvuorossani komission roolia Lissabonin strategiassa. Olette useaan otteeseen aivan oikein korostaneet, että Lissabonin strategian onnistuminen edellyttää kansalaisten laajaa tukea, kuten myös kaikkien asian kannalta merkityksellisten toimijoiden, myös kansallisten parlamenttien, riittävää osallistumista. Tämä huomioon ottaen komission on nähdäkseni lähetettävä kaksi selkeää viestiä.

Ensimmäisen viestin sanomana on, ettei Lissabonin strategia tarkoita samaa kuin jäsenvaltioiden välinen esteetön kilpailu. Sen sijaan ajamme jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön ja solidaarisuuteen perustuvaa mallia.

Toisen viestin sanomana on, ettei 25 jäsenvaltion Euroopan unionissa voi olla ensimmäisen ja toisen luokan kansalaisia tai työntekijöitä.

Annan teille nyt kolme käytännön esimerkkiä, joiden yhteydessä odottaisin teidän osoittavan suurempaa aktiivisuutta. Ensinnäkin työntekijöiden vapaa liikkuvuus. Olette viitanneet tähän kysymykseen ja julkaisseet kertomuksen, mikä on sinänsä erittäin hyvä asia, ja olette lisäksi hyvin tyytyväisiä siihen, että muutamat jäsenvaltiot ovat asettuneet tukemaan komission omaksumaa linjaa. Odotan sekä komission puheenjohtajan että komission jäsenten kollegion toimivan Euroopan unionin etujen mukaisesti kertomalla kohteliaasti niille jäsenvaltioille, jotka eivät halua asettua tukemaan komissiota tai jotka ovat vaitelaita kantansa suhteen, että nämä ovat valinneet väärän tien.

Siirryn nyt toiseen esimerkkiini. Palveludirektiivin osalta parlamentti hylkäsi alkuperämaaperiaatteen. Mikä tässä periaatteessa oli ongelmana? Ongelmana oli haluttomuus luoda sisämarkkinat kansallisten sääntöjen, joita ei ole yhdenmukaistettu riittävästi, keskinäisen kilpailun pohjalta. Rauhoittaaksenne työntekijöitä teidän pitäisi nyt todeta selvästi, että puolalaisella rakennustyömaalla työskentelevien portugalilaisten, saksalaisten ja slovakialaisten työntekijöiden on saatava sama palkka, ja päinvastoin. Toisin sanoen työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä on tiukennettava, mikä on teidän etuoikeutenne.

Nyt kolmanteen esimerkkiini. Mitä tulee verotuksen kehittymiseen Euroopan unionissa, komissio on edistynyt veropohjan yhdenmukaistamisessa yritysverotuksen osalta. Teidän on määrä esittää vuosina 2007–2008 kertomus Euroopan unionin talousarviosta ja tulevasta rahoituksesta. Teillä olisi oltava poliittista tahtoa ja rohkeutta todeta – ja tämän asian myös muut jäsenet ovat ottaneet esille – ettemme voi hyväksyä talousarvion saattamista sellaiseen jamaan, että nuorille opiskelijoille tai nuorille työntekijöille kaavailtuja määrärahoja leikataan kolmanneksella.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toisin sanoen odotan teiltä, ettette turvaudu Lissabonin strategian täytäntönnäpänössä pelkästään jäsenvaltioihin, vaikka niillä onkin tärkeä rooli. Odotan teiltä sen sijaan vilpittömän välittäjän roolinne lisäksi aktiivista toiminta. Teillä on monopoli lainsäädäntöaloitteissa, joten odotan teidän löytävän todellakin tehokkaita keinoja puolustaa EU:n etuja, joita uhkaa jäsenvaltioiden taipumus vetäytyä yhä enemmän kuoreensa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) On tullut aika kuunnella äskettäin tarkistettuun Lissabonin strategiaan sisältyvien neoliberaalien toimien vastaisia vastalauseita ja ponnisteluja. Lissabonin strategian vaikutukset eivät ole vastanneet Lissabonin Eurooppa-neuvostossa vuonna 2000 annettuja lupauksia.

Markkinoiden vapauttamisen, julkisten palvelujen yksityistämisen ja työmarkkinoiden joustavuuden edistämisen tai joustoturvan, kuten komissio sitä nyt nimittää, vauhdittaminen on johtanut talouskasvun hidastumiseen, työttömyyden kasvuun, epävarmojen työsuhteiden ja köyhyyden lisääntymiseen sekä eriarvoisuuden kasvuun hyvinvoinnin jakautumisessa kilpailukyvyyn ja vapaan kilpailun nimissä.

Nyt on käynyt selvemmäksi, että uusliberaalin politiikan kaksi keskeistä pilaria ovat vakaus- ja kasvusopimus ja niin sanottu Lissabonin strategia, puhumattakaan yhteisön rahoituksen tuntuvasta leikkaamisesta, joka on muuttanut taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden pelkäksi haavekuvaksi.

Kuten ehdotamme päätöslauselmaesityksessämme, näin ollen on erittäin tärkeää, että Lissabonin strategia korvataan eurooppalaisella solidaarisuutta ja kestävä kehitystä koskevalla strategialla, jolla edistetään investointeja ensinnäkin tutkimukseen ja innovointiin, minkä tavoitteena on tasapainoinen pitkän aikavälin kehitys. Muita investointikohteita ovat työn laatu sen kaikissa muodoissa, pätevyysien parantaminen, perusinfrastruktuuri, jolla tuetaan teollisuutta, julkiset palvelut, ympäristönsuojelu ja ympäristöteknologia, erityisesti energia ja liikenne, työ-, sosiaali-, ympäristö- ja turvallisuuslainsäädännön parantaminen mahdollisimman suuren yhdenmukaisuuden aikaansaamiseksi sekä sosiaalinen talous.

Lisäksi tarvitaan uusi sosiaalipoliittinen toimintaohjelma, jonka tavoitteena on kehittää yhteiskuntaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

John Whittaker (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja Barroso haluaa Euroopan unionin käyvän vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa, ja neuvoston puheenjohtaja Winkler haluaa puolestaan motivoida EU:n kansalaisia. Lissabonin toimintasuunnitelmasta puhuminen on kuitenkin kaikkein varmin keino saada Euroopan unionin toimia seuraavat haukottelemaan tai huokaisemaan tai sanomaan, "ei kai taas!". Emmekö voi hyväksyä sitä, että Lissabonin strategia on epäonnistunut, aivan kuten vakaussopimuskin, mikä on erittäin valitettavaa, koska juuri vakaussopimuksella vahvistetaan eurovaluuttaa? Jos Lissabonin strategia ei ole epäonnistunut, miksi meidän on sitten jatkuvasti uudistettava sitä?

Me kaikki haluamme talouskasvua ja työpaikkoja ja me kaikki haluamme jäsenvaltioiden talouksien kukoistavan. On kuitenkin aika myöntää, ettei meillä ole oikeaa reseptiä siihen. Tarvittavien uudistusten liikkeelle panevana voimana toimimisen sijasta EU hillitsee jäsenvaltioiden talouksien kasvua loputtomalla sääntelyllään ja asioihin puuttumisellaan. Viimeaikaiset vaatimattomat parannukset joidenkin EU:n jäsenvaltioiden taloudessa on saavutettu Euroopan unionista *huolimatta*. Ne ovat pikemminkin maailmanlaajuisen kehityksen tulosta.

EU:n jäsenvaltioiden taloudet eivät tarvitse Lissabonin strategiaa. Ne on jätettävä rauhaan, jotta markkinat voivat toimia ja yrittäjät luoda työpaikkoja. Emmekö ymmärrä, että jatkamalla Lissabonin strategiasta puhumista Euroopan unioni korostaa omaa kyvyttömyyttään? Suosittelen näin ollen hetken hiljaisuutta: lopettakaa puhuminen toimintasuunnitelmasta, jonka on vuosi toisensa jälkeen yleisesti tunnustettu epäonnistuneen.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, Lissabonin prosessin viimevuotisen tarkistamisen seurauksena heräsi toive siitä, että strategia olisi saanut uutta pontta. Viimeisten kuuden kuukauden tapahtumat kuitenkin osoittavat, että varsinainen toiminta strategian tavoitteiden saavuttamiseksi antaa edelleen odottaa itseään.

Arvioidessaan Lissabonin strategian täytäntöönpanoa koskevia jäsenvaltioiden ohjelmia Euroopan komissio puhuu Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseen tähtäävien toimien päällekkäisyydestä. Uskoakseni tällä hetkellä yksi suuri edistysaskel olisikin, jos onnistuttaisiin vähentämään ainakin puolella toimia, joilla pyritään välittelemään Lissabonin strategiaan liittyviä tehtäviä. Tuorein räikeä esimerkki tästä on palveludirektiivi, jonka oli tarkoitus antaa ehdottoman välttämätöntä vauhtia sisämarkkinoiden vapauttamiselle ja kilpailukyvyyn lisäämiselle ja joka muodosti myös yhden Lissabonin strategian kulmakivistä. Euroopan parlamentin kompromissitekstillä pystytään myötävaikuttamaan vain vähän yhteismarkkinoiden elvyttämiseen, ainakin niin kauan kuin Lissabonin strategiaa toteutetaan. Samanaikaisesti muilla aloilla on yhä selvemmin nähtävissä, että kaikki muutokset ja uudistukset herättävät yhä enemmän sosiaalista ja poliittista vastustusta. Vallitsevan tilanteen säilyttämiseen sekä

muutosten ja uudistusten rajoittamiseen käytetään valtavasti tarmoa, mutta itse asiassa Euroopan unionin sisämarkkinoiden uudistaminen ja niiden yhdentymisen tehostaminen ovat tärkeimpiä askelia, joilla voitaisiin luoda toimintaympäristö, joka edistää Lissabonin strategian täytäntöönpanoa.

Toistaiseksi on saavutettu vain vähän koordinoitua taloudellisen tuen osoittamiseksi Lissabonin strategian tehtäville. Rahoituskehystä koskevan kiihkeän keskusteluprosessin aikana jäsenvaltioiden hallitusten edustajat eivät ajatelleet strategisia näkökohtia, ja rahoituskehystä ilmenee vain hyvin heikko yhteys Lissabonin strategian tehtäviin. Samoin on tehty vain vähän rakennerahastovarojen käytön yhteensovittamiseksi Lissabonin strategian painopisteisiin. Rakennerahastovaroja pitäisi käyttää ja Lissabonin strategian koordinoitua tehostaa sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla yhdenmukaistamalla kansallisia kehitysuunnitelmia Lissabonin strategiaa koskevien täytäntöönpano-ohjelmien kanssa.

Minkä tahansa strategian perustana on kyky alistaa lyhyen aikavälin edut pitkän aikavälin tehtäville. Tästä syystä Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttaminen on myös riippuvainen siitä, miten ja milloin jäsenvaltiot ja koko Euroopan unioni onnistuvat vakuuttamaan EU:n kansalaiset siitä, ettei kasvua ja työllisyyttä koskevia tavoitteita ole mahdollista saavuttaa pitkällä aikavälillä, ellei Lissabonin strategian toteuttamisessa onnistuta.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategian tarkoituksena on tehdä Euroopan unionista maailman vahvin talous, ja uskoakseni tästä tavoitteesta vallitsee Euroopan parlamentissa laaja yksimielisyys, vaikka kyseenalaistaisinkin tavan, jolla se on saavutettu. Päädyn pakostakin siihen tulokseen, että tämän päivän Euroopan unionissa keskitytään edelleen aivan liiaksi valtiontukiin, mistä investoinnit ja innovointi kärsivät.

Vastuu tältä osin lankeaa jäsenvaltioiden lisäksi myös komission kannettavaksi. Vaikka komissio oli ehdottanut vuosittaisten tutkimus- ja kehitysmäärärahojen kaksinkertaistamista 10 miljardiin euroon vuodesta 2007 lähtien, neuvosto torjui tämän ehdotuksen sillä perusteella, että sen toteuttaminen olisi edellyttänyt huomattavia leikkauksia maataloustukiin, aluetukiin ja myös rakennerahastoihin.

Kun ajattelen Euroopan rakennerahastoja, mieleeni muistuu automaattisesti esimerkiksi Vallonian pohjaton kaivo. Tälle alueelle ohjataan vuosittain miljoonia euroja, mikä ei kuitenkaan koskaan johda rakenteelliseen muutokseen, koska kaikkialle levinnyt ja korruptoitunut sosialistipuolue estää sen. Tämän vahvistavat nyt myös useat vallonilaiset poliitikot ja huomattavat ekonomistit.

Nyt kuvaan tulee mukaan Danuta Hübner, aluepolitiikasta vastaava Euroopan komission jäsen, väittäen, että Valloniassa käytetään rakennerahastovaroja tehokkaasti ja että vallonilaisille hankkeille ovat tyypillisiä niin sanotut huomattavat rakenteelliset muutokset, joita kyseisellä alueella tapahtuu. Ottaen huomioon, että näin sanoo henkilö, joka on osittain vastuussa Lissabonin strategian seurannasta, tämä asettaa koko asian kyseenalaiseksi.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aluksi haluan käyttää tätä tilaisuutta kiittääkseni yhteisesittelijä Goebbelsia erittäin lämpimästi hyvästä yhteistyöstä ohjausryhmässä. Onnistuimme ohjausryhmässä laatimaan täysistuntoa ja puheenjohtajakokousta varten esityksen, joka on looginen jatke viime vuonna Lissabonin strategian välitarkistuksen yhteydessä hyväksymällemme tekstille.

Parlamentti tukee viimevuotiseen tapaan komission strategiaa. Olemme erityisesti tehneet jälleen selväksi, että kykymme toteuttaa muut Lissabonin strategian tärkeimmät tavoitteet haluamallamme tavalla on riippuvainen kasvusta ja työllisyydestä.

Parlamentti on myös ollut mukana asettamassa painopisteitä, joista kolme mainitaan päätöslauselmassamme, nimittäin väestötieteelliset muutokset, energiapolitiikka ja innovointi.

Olen tyytymätön ainoastaan yhteen asiaan, jonka monet puhujista ovat jo maininneetkin. Strateginen lähestymistapa ei ole suurin ongelmamme, se on oikea lähestymistapa. Ongelmanamme on se, mitä lopulta tapahtuu. Hyvin käytännönläheisesti ja selvästi ilmaistuna kaikkein kielteisintä tässä on mielestäni se, mitä näemme tapahtuvan aina, kun Eurooppa-neuvosto pääsee käsiksi tähän aiheeseen. Eurooppa-neuvosto päättää hyvästä ja sisällöllisesti järkevästä strategiasta ja esittelee sen lehdistötilaisuudessa, minkä jälkeen siitä kerrotaan tiedotusvälineissä. Seuraavana päivänä, tai ehkä muutamaa päivää myöhemmin, valtiovarainministerit saapuvat paikalle ja peruvat sen, mistä Eurooppa-neuvostossa oli päätetty. Tämä on strateginen perusongelma, enkä tiedä, miten voimme ratkaista sen. Tämä ongelma vahvistaa osaltaan merkittävästi joidenkin EU:n kansalaisten käsitystä,

jonka mukaan EU:n politiikka on epärehellistä, ja lisää kansalaisten toivottomuutta EU:n suhteen. Tulevassa huippukokouksessa on tehtävä selväksi, ettemme voi soveltaa kahdenlaisia kriteereitä. Konkreettisen politiikan on päinvastoin vastattava strategisia suuntaviivoja.

Lopuksi haluaisin käsitellä kysymystä siitä, miten lakien vaikutuksia on määrä arvioida, mikä mainitaan myös päätöslauselmassamme. Haluamme huomauttaa odottavamme, että vaikutustenarviointiin sisällytetään riippumaton tekijä, millä varmistetaan todella puolueeton tulos. Tämä on osa "parempaa sääntelyä", ja tämä vaatimus osoitetaan komissiolle.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, vuosi 2005 oli ensimmäinen vuosi, jolloin uudistettua Lissabonin strategiaa pantiin täytäntöön. Strategia tunnetaan nyt paremmin, ja siitä on keskusteltu jäsenvaltioissa, jotka ovat hyväksyneet kansallisia uudistusohjelmia. Tämä on edistysaskel, mutta sen lisäksi edistystä ei ole juurikaan tapahtunut.

Puheenjohtaja Winkler oli muuten hyvin rohkea todetessaan juuri nyt, että Lissabonin strategiaa on uudistettu. Itse asiassa strategia junnaa jossain määrin paikoillaan. Kuten jäsen Schulz totesi, strategian edistymistä jarruttavat erittäin niukat rahoitusnäkyvät ja euroalueen heikko talouskasvu sekä huutava pula investoinneista – sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa – korkeakouluihin, tutkimukseen ja innovointiin sekä elinikäiseen oppimiseen. Samalla tavoin ponnistelemme ankarasti saadaksemme Euroopan laajuiset verkot valmiiksi, ja uusiutuvat energialähteet ja bioteknologia ovat edelleen sisarpuolen asemassa investointi- ja tutkimustoiminnassamme.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, totesitte puheenvuorossanne, että meidän pitäisi kiristää tahtia. Sanoisin siihen, että jo liikkeelle pääseminen olisi hyvä alku. Jos Lissabonin strategian on määrä onnistua, se tarvitsee resursseja, johdonmukaiset rahoitusnäkyvät määriteltynä painopisteineen, investointeja kussakin jäsenvaltiossa ja makrotaloudellisen kehyksen, jolla tuetaan aidosti kasvua.

Arvoisa puheenjohtaja, kuten sanoitte, kansalaisten on kuitenkin myös otettava Lissabonin strategia sydämenasiakseen. Jos Euroopan unionin määrittelemän kasvustrategian on määrä onnistua, se tarvitsee tukea. Tämän vuoksi tekisimme kaksinkertaisen virheen luopuessamme Lissabonin strategian sosiaalisesta ulottuvuudesta ja antaessamme johdattaa meidät täydellisen vapauttamisen, epävarmojen työsuhteiden sekä heikennettyjen sosiaalisten oikeuksien ja julkisten palvelujen tielle. Näin tehdessämme heikentäisimme EU:n tulevan kilpailukyvyn perustaa ja kääntäisimme selkämme huippuosaamisen Euroopalle. Se tarkoittaisi myös sitä, että EU:n kansalaiset menettäisivät mielenkiintonsa EU:hun ja sen politiikkaan.

Sosiaalinen ulottuvuus ei ole haitallinen kilpailukyvyille. Kuten olemme usein maininneet tässä keskustelussa, Pohjoismaat ovat kyenneet toteuttamaan uudistuksia menestyksellisesti, koska ne ovat neuvotelleet uudistuksista ja toteuttaneet niiden lisäksi sekä kollektiivisia investointeja tutkimukseen ja innovointiin että toimia, joilla mahdollistetaan uusi taloudellinen joustavuus ja huomattavat hyvitykset työntekijöille sosiaalietujen, elinikäisen oppimisen ja työntekijöiden oikeuksien suojelun muodossa. Kaikki tämä kuitenkin edellyttää sekä verovähennysten että yhteiskunnallisen uusjaon korkean tason säilyttämistä. Samalla tavoin Saksa on saanut kaikki valttikortit käteensä viennin osalta ja osoittanut yhdessä muiden EU:n jäsenvaltioiden kanssa, että huolimatta korkeista palkkakustannuksista ja sosiaaliturvajärjestelmästä, joka on yksi tehokkaimmista Euroopan unionissa ja yksi laajimmista koko maailmassa, sen on mahdollista säilyä kansainvälisesti kilpailukykyisenä.

Meidän ei siis pitäisi enää käyttää globaalia kilpailua välineenä eurooppalaisen sosiaalimallin parhaamiseen. Käyttäkäämme sitä lisätäksemme investointeja Euroopan unionin voimavaroihin, toisin sanoen inhimilliseen pääomaan sekä tutkimukseen ja innovointiin.

Tie uuteen kasvuun käy nyt pohjimmiltaan kuluttajien luottamuksen, sisäisen kysynnän ja ostovoiman kasvun sekä tulojen ja lisäarvon oikeudenmukaisemman jakautumisen kautta osakkeenomistajien ja työntekijöiden välillä.

Arvoisat puheenjohtajat Winkler ja Barroso, lopuksi haluaisin todeta, että Eurooppa-neuvostoa arvioidaan kahden seikan perusteella. Toisaalta sen, mitä se ottaa opikseen parlamentin "palvelu"-direktiiviä koskevasta äänestyksestä – siltä osin ei saa ehdottomasti palata Bolkesteinin direktiiviin – ja toisaalta sen perusteella, miten vapaasti uusien jäsenvaltioiden työntekijät voivat liikkua EU:ssa. On aika taata heille tämä perusvapaus.

(Suosionosoituksia)

Paolo Costa (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Winkler, hyvät kollegat, suhtaudun myönteisesti siihen, että Euroopan unioni käyttää vaikutusvaltaansa varmistaakseen, että kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa edistämällä tutkimusta ja kehitystä. Tämän tarkoituksena on vapauttaa yritysten liiketoimintapotentiaalia sekä edistää laajentumista ja työvoiman laadun parasta mahdollista hyödyntämistä toimilla, joiden tarkoituksena on turvata energiahuolto. Kaikelle tälle on kuitenkin yksi perusedellytys: Euroopan unionin lisäarvo voi ilmetä täysimääräisesti vain, jos se on tulosta aidosti yhdentyneen eurooppalaisen yhteiskunnan ja talouden työstä ja jos tulokset saavutetaan EU:n ydintoimintojen avulla.

Sisämarkkinoiden ja sellaisen yhteisön luominen, joka on sosiaalisesti ja poliittisesti yhdentynyt moninaisten eri kulttuuri-identiteettiensä kehittämisessä, on erittäin tärkeä tekijä. Yhdetkään sisämarkkinat eikä yksikään eurooppalainen yhteiskunta eivät voi ilmentää täyttä potentiaaliaan ilman Euroopan fyysistä yhdentymistä ja ilman liikenneinfrastruktuuria ja palveluja, joilla mahdollistetaan liikkuvuus ja varmistetaan, että paikasta "a" on mahdollista päästä paikkaan "b" missä tahansa unionin sisällä.

Tätä tavoitetta ei tulisi pitää lähes vanhentuneena verrattuna niihin uusiin haasteisiin, joita parhaillaan kohtaamme. Kyse on perusedellytyksestä, sillä tutkimusta ei ole ilman mahdollisuutta henkilökohtaisiin kontakteihin eikä yritysten tehokasta liiketoimintapotentiaalia ilman yhdennettyjä markkinoita. Tämä on perusedellytys, jonka lupasimme juhlallisesti saavuttaa hyväksymällä täällä parlamentissa vuosi sitten päätöslauselman 884-2004, jossa sitouduimme saamaan Euroopan laajuiset liikenneverkot valmiiksi mahdollisimman nopeasti vuoteen 2020 mennessä.

Valitettavasti komission julkilausumassa ei alkuperäisestä ehdotuksesta poiketen mainita sanallakaan tätä tavoitetta tai sitä, mitä tapahtui viime vuonna, kun komissio pohti asiaa vakavasti ja ohjasi meitä tähän suuntaan kehottaen myös jäsenvaltioita tekemään samoin. Jos otamme lisäksi neuvoston ehdotukset kyseisen alan rahoituksen voimakkaasta leikkaamisesta, mikä tekee tavoitteen saavuttamisen käytännössä mahdottomaksi tai ainakin viivyttää sitä suunnattomasti, olemme erittäin hälyttävässä tilanteessa.

Joka tapauksessa näen parlamentin asiaan puuttumisen pyrkimyksenä toimia entistä määrätietoisemmin ja kehotuksena kaikille osapuolille varmistaa, että Euroopan laajuiset liikenneverkot todellakin näkevät päivänvalon.

Vetoan nyt hartaasti teihin, ettemme tekisi tuhoisaa poliittista virhettä. Kyse on todellisesta poliittisesta virheestä, koska päätöslauselman 884 hyväksymisen jälkeen Euroopan unionissa pääsi valloilleen älyllinen, poliittinen ja taloudellinen energia ja valtavat odotukset kohdistuivat ajatukseen Euroopan laajuiset verkot -hankkeen jatkamisesta. Euroopan laajuisista verkoista on keskusteltu kaikissa EU:n kolkissa. Nyt se on kuitenkin yksi niistä aiheista, joita ei ole käsitelty – eikä siten riittävästi tuettu – K-suunnitelmassa, jonka tarkoituksena on kuroa umpeen Euroopan unionin ja sen kansalaisten välinen kuilu.

Jos emme pysty pitämään lupauksiamme tai vastaamaan näihin odotuksiin, seuraukset ovat paljon kauaskantoisempia ja vakavampia kuin tulokset, joita pyrimme saavuttamaan Eurooppa-hankkeella. Toivon, ettei tätä ajatusta hyväksytä ja että pystymme välttämään tuhoisat seuraukset, joita hankkeen mahdollisella keskeyttämisellä olisi monien EU:n kansalaisten odotuksille.

Bernat Joan i Marí (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos haluamme, että Euroopan unionista tulee maailman kilpailukykyisin tietoon perustuva talous, meidän on lisättävä investointeja koulutukseen sekä tutkimukseen ja kehitykseen. Valitettavasti monet Euroopan unionin tutkijoista siirtyvät nykyään Yhdysvaltoihin. Tämän päivän Euroopan unionissa paras tapa ansioitua tutkijana on siirtyä johtavan amerikkalaisen yliopiston palvelukseen. Meidän on kilpailtava Yhdysvaltojen kanssa parantamalla toimiamme, joilla tutkijoita autetaan jäämään Euroopan unioniin.

Meidän on luotava eurooppalainen tutkimusalue, jonka tarkoituksena on analysoida ja löytää keinoja parantaa tutkimusta ja tehdä siitä hyödyllinen väline tutkijoidemme tarpeisiin ja tarkoituksiin. Meidän on nähdäkseni yhdistettävä Lissabonin strategia Bolognan prosessiin luodaksemme toimivan yhteyden korkeakoulujärjestelmämme sekä talous- ja hyvinvointipoliittikkamme tavoitteiden välille.

Ellemme paranna nykyisiä koulutuksen sekä tutkimuksen ja kehityksen välineitä EU:n jäsenvaltioissa ja ylikansallisissa elimissä, Lissabonin strategiana tunnettu hanke osoittautuu suureksi epäonnistumiseksi.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, on sanomattakin selvää, että Lissabonin strategian tavoitteet – 20 miljoonan uuden työpaikan luominen, BKT:n 3 prosentin keskimääräinen

vuosikasvu sekä tutkimus- ja kehitysmenojen nostaminen 3 prosenttiin BKT:stä – ovat oikeita. Minun on kuitenkin sanottava jäsen Lehnelle, ettei ongelmana ole tavoitteenasettelu vaan strategia, jolla tavoitteet on määrä saavuttaa.

Tarkastelkaamme tämänhetkisiä realiteetteja: jäsenvaltioiden keskimääräinen talouskasvu on 1,5 prosenttia, ja olemme onnistuneet luomaan vain noin neljäsosan toivomistamme uusista työpaikoista, vieläpä erittäin huonosti palkattuja sellaisia. Juuri tämä on perusongelmamme. Tämä sama suuntaus on jatkunut kuuden vuoden ajan, ja myös äskettäin hyväksytyt suuntaviivat, jotka on nyt toteutettava osana kansallisia suunnitelmia, kuvastavat tätä suuntausta.

Katsokaapa vain: tuottavuushyödyt lisääntyvät räjähdysmäisesti kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa! Entä palkankorotukset? Palkat säilyvät ennallaan! Miten aiotte sitten elvyttää kotimaista kysyntää? Toiminnastamme kuvastuu aina ajatus siitä, että sosiaaliturvaetuuksilla on jonkinlainen kielteinen vaikutus kansantalouteen, mikä ei pidä kuitenkaan paikkaansa, sillä ne ovat hyvä asia kansantalouden kannalta! Korkeat palkat johtavat viime kädessä talouskasvuun, mutta tämä edellyttää poliittisen ajattelutavan muutosta.

Emme nimenomaan tarvitse pysyvää sääntelyn purkamista emmekä yksityistämistä. Tarvitsemme kilpailua, mutta meidän on kilpailtava korkeammista sosiaalisista normeista ja korkeammista ympäristönormeista. Meidän on oivallettava, että tuottamamme hyödykkeet on tuotettava kansainvälisten työnormien mukaisesti. Sitä me tarvitsemme! Silloin meillä on mahdollisuus todellakin päästä Lissabonin strategialla haluamaamme tavoitteeseen. Emme onnistu siinä supistamalla jatkuvasti sosiaaliturvaetuuksia, jotta yrityksille annetaan entistäkin enemmän vapauksia. Se on väärä tapa.

(Vaimeita suosionosoituksia)

Johannes Blokland (IND/DEM). – *(NL)* Arvoisa puhemies, keskustelemme joka vuosi maaliskuussa kevään Eurooppa-neuvoston valmistelusta ja vuodesta 2001 lähtien olemme keskustelleet myös siitä, miksei Lissabonin prosessilla saavuteta sille asetettuja tavoitteita. Tähän kysymykseen Kokin vuonna 2004 esittämässä raportissa annettiin yksiselitteinen vastaus: jäsenvaltioiden on kannettava vastuunsa ja ryhdyttävä uudistamaan talouttaan ja hyvinvointivaltiotaan tehden näin tilaa kestäväälle kasvulle ja työllisyydelle. Nyt kun talouden odotetaan jälleen kasvavan, tarvittavat uudistukset ovat vaarassa joutua hyllytetyiksi, mutta kasvu yksin ei riitä pitämään sosiaalista malliamme ennallaan.

Voisiko komission jäsen kertoa, mitä komissio aikoo tehdä torjuakseen tämän vaaran ja pannakseen täytäntöön Kokin raportin päätelmät? Toivon, että myös pohdintakaudesta keskustellaan, sillä se on ehdottoman tarpeellista. Näyttää siltä, ettei Euroopan unionin eliitti pysty keskustelemaan EU:n tulevaisuudesta ilman hylätyn perustuslain ylimääräistä painolastia. Yhdeksän kuukauden harkinta-ajan pitäisi riittää ensimmäistä seurantakokousta varten.

Wojciech Roszkowski (UEN). – *(PL)* Arvoisa puhemies, on suuri häpeä, etteivät mahtipontiset puheet Lissabonin strategian täytäntöönpanosta ole johtaneet sanoista tekoihin.

Lissabonin strategia liittyy erityisesti Euroopan unionin kilpailukykyyn. Kuten me kaikki tiedämme, kilpailukykyyn lisääminen edellyttää ensisijaisesti tuottavuuden kasvua, mikä on taas uhka työpaikoille. Tämä uhka ei toteudu, jos tuottavuuden lisääntymisestä seuraava tulojen kasvu on riittävän suurta eikä koske pelkästään yksittäisiä jäsenvaltioita vaan myös EU:n kaltaista taloudellisen yhdentymisen kokonaisuutta.

Tuottavuuden kasvu edellyttää kuitenkin paitsi teknisen kehityksen soveltamista myös tuotannon siirtämistä kalliimman tuotannon maista halvemman tuotannon maihin. Näistä toimista seuraava tulojen kasvu hyödyttää kaikkia Euroopan unionissa, kun taas Lissabonin prosessin hylkääminen uhkaa johtaa pysähtyneisyyteen ja kilpailukykyyn heikkenemiseen, koska maailma ei pysähdy hetkeksikään paikoilleen. Meidän on siten valittava joko tietynlainen pysähtyneisyys tai riski, joka saattaa osoittautua kannattavaksi.

Meidän ei pitäisi pelätä Lissabonin strategiaa. Se on mahdollisuus meille kaikille.

Alessandro Battilocchio (NI). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhun uuden Italian sosialistipuolueen nimissä. Näkemyksemme mukaan Lissabonin tavoitteiden, toisin sanoen kasvun, työllisyyden ja kilpailukykyyn, saavuttamiseen tähtäävät toimet ovat olleet vähälukuisia ja epäselviä.

Teollisuusrakenteemme ytimen muodostavia pieniä ja keskisuuria yrityksiä on tuettava enemmän esimerkiksi parantamalla luotonsaantimahdollisuuksia, ottamalla käyttöön eurooppalaisia rahoitus-

tutkimus- ja teknologiaohjelmia sekä suojaamalla korkeatasoista eurooppalaista teollisuutta tehokkaammin epäreilulta kansainväliseltä kilpailulta esimerkiksi tekstiili- ja elintarvikealalla.

Tarvitsemme energiasuunnitelman, jonka ansiosta Euroopan unioni ei ole enää riippuvainen geopoliittisesti epävakaita tuottaja-alueista ja jossa olisi kiinnitettävä erittäin suurta huomiota uusiin energialähteisiin kestäväen ja pysyvän kehityksen turvaamiseksi – myös ympäristön osalta.

Meidän on erityisesti investoitava koulutukseen sekä tutkimukseen ja innovointiin tehdäksemme tuotantoprosesseistamme kilpailukykyisiä. Lisäksi meidän on suojeltava tärkeintä voimavaraamme eli työntekijöitä ja inhimillistä pääomaa.

Emme saa sallia sitä, että kansalaistemme työpaikkoja ja hyvinvointia pidetään toisarvoisina markkinalakeihin ja kansainväliseen kauppaan nähden. Emme saa unohtaa, että teollisuuden on palveltava työntekijöitä eikä päinvastoin.

Marianne Thyssen (PPE-DE). – *(NL)* Arvoisa puhemies, arvoiset puheenjohtajat, hyvät kollegat, minulla ei ole tapana lausua kohteliaisuuksia, mutta tässä keskustelussa olisi todellakin hyvien tapojen vastaista olla ilmaisematta kiitollisuutta yhteisesittelijöinä toimineille jäsen Lehnelle ja jäsen Goebbellille. He ansaitsevat onnittelumme laatimastaan päätöslauselmaesityksestä, joka on enemmän kuin tyydyttävä ja jota tuemme sataprosenttisesti.

On sanomattakin selvää, että ryhmäni koordinaattorina Lissabonin strategiaa käsittelevässä ohjausryhmässä haluan myös ilmaista kiitollisuuteni ryhmäni jäsenille, jotka ovat antaneet tarvittavan panoksen. Päätöslauselmasta parlamentissa käyty keskustelu oli paljon rakentavampaa kuin viime vuonna, ja toivon, että tämä tietää hyvää uudistetun kasvu- ja työllisyysstrategian toivotulle täytäntöönpanolle.

Välitarkistus näyttää kantavan hedelmää, ja jäsenvaltiot tekevät ilmeisesti yhteistyötä. Toivonkin kaikkein rohkeimmille jäsenvaltioille määrätietoisuutta ja muille vakaumuksen tuomaa rohkeutta ryhtyä toimiin tai kiristää tahtia. Myös meillä EU:n toimielimenä on kuitenkin tietysti vastuumme, ja tässä yhteydessä pidän myönteisenä sekä komission että neuvoston puheenjohtajavaltion aikomusta käsitellä palveludirektiiviä ripeästi ja kunnioittaa siinä yhteydessä herkkää tasapainoa, jonka olemme saaneet parlamentissa aikaan pitkällisen ja kovan työn jälkeen.

Tiedämme, millainen ja miten suuri haaste Euroopan unionilla on edessään. Haluamme elää hyvin Euroopan unionissa myös jatkossa, mutta tehdäksemme unelmastamme totta ja säilyttääksemme hyvinvointimme ja niin sanotun sosiaalisen mallimme ennallaan meistä on tultava kilpailukykyinen globaali toimija.

En osaa ilmaista asiaa paremmin kuin Saksan presidentti eilisessä puheessaan: meidän on oltava sitä parempia, mitä kalliimpia olemme. Meidän on muutettava rauhattomuutemme luovuudeksi ja uskottava siihen, että vain muuttamalla voimme säilyttää mahdollisuudet kunnianhimoisten tavoitteidemme toteuttamiseen. Tiedämme, mitä meidän on tehtävä. Toimikaamme sen mukaisesti kaikilla tasoilla, sillä muutakaan vaihtoehtoa ei ole.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, oman ryhmäni, siis PSE-ryhmän, puheenjohtaja puhui tarpeesta ryhtyä nyt toimiin. On toiminnan aika. Keskityn puheenvuorossani tähän seikkaan. Me kaikki tiedämme talouden kasvaneen hienoisesti, mutta keskimääräisen vuosikasvun nouseminen 2,1 prosentista 2,2 prosenttiin ei luo riittävästi työllisyyttä, jotta 19,5 miljoonaa EU:n kansalaista koskettava työttömyys vähenisi merkittävästi. Olen näin ollen pohjimmiltaan samaa mieltä puheenjohtaja Barroson ja Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajan kanssa. Tarvitsemme lisää kasvua.

Minulla on kaksi lyhyttä kysymystä, joista ensimmäinen koskee investointeja. Arvoisa komission puheenjohtaja, uskotteko, että jäsenvaltioiden hallitukset pystyvät tulevassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa – meillä ei ehkä ole perustamissopimuksen nojalla keinoja eikä valtuuksia pakottaa niitä siihen – tekemään yhdessä eräänlaisen hallitustenvälisen sopimuksen, jossa ne päättävät investoida seuraavien kahden tai kolmen vuoden aikana tavoitteisiin, joita olette suosittaneet asiakirjoissanne ja suosituksissanne? Jos voisitte kuvitella näin tapahtuvan, olisin iloinen, koska ottaisimme siinä tapauksessa askeleen kohti koordinoitua investointitoimintaa.

Toiseksi ilahduin huomattessani, että työllisyysneuvosto päätti joustoturvasta komission ehdotusten pohjalta. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, uskotteko, että neuvoston päätelmillä turvataan paitsi

joustavuus myös ajanmukainen turvallisuus? Ranskan hallitus keskittyy pelkästään joustavuuteen, ja olen nähnyt, miten nuoret reagoivat siihen. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että turvaamme sekä joustavuuden että turvallisuuden. Toivon teidän vastaavan kysymykseeni, ja olisi erittäin tervetullutta ja järkevää, jos voisitte antaa vastauksenne jo tänään.

On aika ryhtyä sanoista tekoihin, ja toivon, että me kaikki yhdistämme voimamme. Teen voitavani Euroopan sosialistipuolueessa ja tiedän, että kollegani, ryhmämme puheenjohtaja, tekee myös voitavansa, koska nyt on aika ryhtyä sanoista tekoihin ja koska kansalaiset odottavat sitä meiltä.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan esittää muutamia yleisiä pohdintoja koko Lissabonin toimintasuunnitelmasta. Se perustuu mielestäni väärinkäsitykseen tavasta, jolla taloudet – ja myös sivilisaatiot – kehittyvät historian kuluessa.

Historiassa oli aikakausi – joka alkoi 1700-luvun lopussa ja kesti koko 1800-luvun – jolloin Euroopasta tuli maailman dynaamisin tietoon perustuva alue. Tämä aikakausi alkoi Yhdistyneessä kuningaskunnassa tapahtuneilla muutoksilla, joihin kuuluivat taloudellisia kysymyksiä koskevan lainsäädännön antaminen ja kiltajärjestelmän lakkauttaminen. Tapahtui suunnatonta ja nopeaa edistystä, joka levisi uskomattoman nopeasti laajoihin osiin maailmaa. Myös muut maat alkoivat käyttää höyry- ja kehuukoneita. Näin kehitys etenee.

On täysin väärä ajatus, että nykyään olisi olemassa poikkeuksellisen viisaita ihmisiä, jotka tietävät yksityiskohtaisesti, mitä toimia EU:n jäsenvaltioiden olisi toteutettava auttaakseen EU:ta kehittymään dynaamiseksi tietoon perustuvaksi alueeksi. Jäsenvaltiot itse pyrkivät löytämään ratkaisuja seuraten tarkasti toistensa toimia ja jäljittelemällä rakentavia ratkaisuja. Näin kehitys etenee. Nykyiseen tapaan jatkaminen vie ajatuksemme väärään suuntaan. Meidän pitäisi keskittyä oikeisiin kysymyksiin Euroopan unionissa.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, kevään Eurooppa-neuvoston on vastattava aikamme haasteisiin, joihin kuuluvat myös ympäristön ja energiapolitiikan asettamat haasteet. Nuorten odotukset on otettava huomioon, ja meidän on tunnustettava, että iäkkäämpien ihmisten määrä kasvaa jatkuvasti. Kaikki tämä edellyttää infrastruktuurimme mukauttamista. Yhteiskunnassamme tapahtuu parhaillaan valtavia muutoksia, mikä huolestuttaa kansalaisia. Meidän on siten autettava heitä varautumalla muutamien seuraavien vuosikymmenten mukanaan tuomiin vaikeuksiin.

1980-luvun kokonaisvaltainen hyvinvointivaltio ei ole enää vastaus näihin haasteisiin. Meidän on yhteensovitettava joustavuus ja turvallisuus, löydettävä muita keinoja asettaa työllisyys etusijalle ja palautettava kansalaistemme luottamus jäsenvaltioiden politiikkaan ja Euroopan unioniin, joka on saamassa asiansa järjestykseen. Kyse on luottamuksesta, joka vauhdittaisi spontaanisti kasvua sekä nostaisi syntyvyysastetta, joka on hyvä barometri yhteiskuntamme tilasta. Kyse on luottamuksesta, jonka seurauksena maahanmuuttoa pidettäisiin suurena mahdollisuutena ja yksityisiä aloitteita kannustettaisiin ja tuettaisiin niiden hankaloittamisen sijaan. Tämä palannut luottamus antaisi meille mahdollisuudet kouluttaa tutkijoitamme paremmin ja pitää heistä sen jälkeen myös kiinni. Entistä voimakkaammin tietoon perustuvan yhteiskunnan etujen mukaista on, että teemme nämä asiat, vaikka Erasmus-ohjelmaan liittyvät tämänhetkiset tapahtumat antavatkin todellista aihetta huoleen tällaisen yhteiskunnan tulevaisuudennäkymistä. Lopuksi totean, että kyse on Euroopan unionista, jossa ei olisi tabuja ja jossa uskallettaisiin näin ollen puhua ydinvoimasta ja riippumattomuudesta energialähteiden osalta. Voisin antaa monia muita esimerkkejä siitä, mitä se voisi tehdä.

Mitä mieltä on kuitenkin puheissa, ellei meillä ole riittävää talousarviota? Arvoisa puheenjohtaja Barroso, meille sanotaan nyt, että on tehtävä valinta Euroopan laajuisten verkkojen ja Galileon välillä. Onko se mahdollista? Ei ole. Galileoa tarvitaan, ja sisämarkkinat on saatettava päätökseen paremman viestinnän avulla. Sallikaa minun lisäksi puolustaa tässä yhteydessä Lyonin ja Torinon välistä rautatieyhteyttä.

En näin ollen halua, että tämänaamuinen keskustelu jää ties kuinka monenneksi kerraksi, kun puhumme Lissabonin strategiasta. Sanoja, sanoja, sanoja... On aika ryhtyä sanoista tekoihin. Kehotan hallitustenväimiehiä tarttumaan härkää sarvista. Lissabonin strategia on ainoa keino ehkäistä kansallista protektionismia eri muodoissaan.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, keskityn tässä lyhyessä minuutinmittaisessa puheenvuorossani Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän esittämään tarkistukseen, jossa

pidämme myönteisenä kuuden jäsenvaltion hallitustenpäämiesten ehdotusta naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan eurooppalaisen sopimuksen laatimisesta.

Ehdotamme toimia kolmella alalla. Haluamme ensinnäkin vähentää sukupuolten välistä epätasapainoa työmarkkinoilla, toiseksi helpottaa ansiotyön ja vanhemmuuden yhdistämistä sekä kolmanneksi ottaa käyttöön tasa-arvonäkökulman, joka on määrä ottaa huomioon kaikilla politiikanaloilla.

Tämän tasa-arvosopimuksen tarkoituksena ei ole käynnistää uutta prosessia vaan vahvistaa jo olemassa olevia prosesseja, kuten Lissabonin prosessia, jotta kestävä kasvun, täystyöllisyyden ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden tavoitteet on mahdollista saavuttaa. Erityisen tärkeitä ovat tavoitteet, jotka koskevat lastenhoitoa ja mahdollisuutta yhdistää ansiotyö ja vanhemmuus.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, myöhemmin tässä kuussa pidettävä Eurooppa-neuvoston kokous tarjoaa jäsenvaltioiden hallituksille tilaisuuden vahvistaa, että uudistusten on ehdottoman välttämätöntä edistyä tähänastista nopeammin.

Neuvoston olisi nähdäkseni käsiteltävä päätelmissään selkeästi ja painokkaasti kahta asiaa. Kun otetaan huomioon komission tammikuussa julkaisema tiedonanto "Aika kiristää tahtia", kuljettajat eivät todellakaan saisi antaa polttoaineen loppua juuri nyt. Olen iloinen, että puheenjohtaja Barroso näyttää käyttävän korkeakokoaan polttoainetta, ja jatkukoon näin vielä pitkään. Jäsenvaltioiden hallitusten protektionististen lausuntojen ja toimien jatkuvasti kasvaa virtaa ei voida kuitenkaan hyväksyä. On erikoista, että Euroopan unionissa on edelleen jäsenvaltioiden hallituksia, jotka ovat erittäin kiintyneitä aikansa eläneeseen protektionistiseen mentaliteettiin sekä taloudellisen ja teollisen isänmaallisuuden edistämiseen.

Pidän myönteisinä komission lausuntoja, joissa tuomitaan tämä suuntaus. Pidän samoin myönteisinä Saksan valtiovarainministerin äskettäisiä lausuntoja, joissa hän totesi, ettemme tarvitse teollista isänmaallisuutta ja että ulkomaiset sijoittajat olisi toivotettava avosylin tervetulleiksi lähinnä torjuvan vastaanoton sijaan. Jos jäsenvaltioiden hallitusten toimittamat kansalliset uudistussuunnitelmat muistuttavat millään tavalla Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen esittämiä suunnitelmia, taivas meitä auttakoon.

Keskustelu protektionismista on keskeinen teema tulevasta talouskehityksestä käytävässä keskustelussa. Viime aikoina näkemillemme toimille ei ole sijaa. Diplomatian aika on ohi. Meidän on annettava pk-yrityksille mahdollisuus saada äänensä kuuluville.

Palveludirektiivin osalta jäsenvaltioiden hallitusten on paranneltava parlamentin sopimaa kompromissipakettia. Olemme edistyneet, mutta emme riittävästi. Neuvoston olisi ryhdyttävä Dohan kierroksella ja tehtävä lujemmin töitä maailmankauppaa koskevien sopimusten aikaansaamiseksi.

Pelkään, että lautamiehet harkitsevat edelleen päätöstään. Kehotan Eurooppa-neuvostoa osoittamaan samaa päättäväisyyttä ja määrätietoisuutta kuin komission puheenjohtaja Barroso. Kehotan sitä välttämään myöhemmin tässä kuussa pidettävässä kokouksessaan tavanomaisia tyhjänpäiväisyyksiä ja osoittamaan todellista johtajuutta. Voimme sitten arvioida Eurooppa-neuvostoa sen päättäväisyyden perusteella ja antaa tuomiomme.

Maria Berger (PSE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, jopa jäsen Poettering katsoi tämpäpäiväisessä avauspuheenvuorossaan velvollisuudekseen arvostella puheenjohtajavaltio Itävallan edustusta ja nimenomaisesti liittokansleri Schüsselin poissaoloa. Hänen poissaolonsa saattaa liittyä myös siihen, että uutiset, jotka puheenjohtajavaltio Itävallalla oli kerrottavanaan, eivät todellakaan anna aihetta ylpeilyyn tai tyytyväisyyteen. Näin epäkiittollisen tehtävän hän jättää mielellään muille.

Puheenjohtajavaltio viesti on vaatimaton ja riittämätön Lissabonin strategian tavoitteiden ja erityisesti työttömyyden vähentämisen osalta, jos palautamme mieliin, miten korkea työttömyysaste todellakin on ja mitä tavoitteita alun perin asetimme Lissabonin prosessille. Se on paitsi vaatimaton ja riittämätön myös väärä, mitä tulee välineisiin, sillä näitä, vaikkakin vaatimattomia, tavoitteita ei saavuteta pelkästään rakenteellisilla uudistuksilla.

Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on hankittava lisärahoitusta. Orkesteri ei soita ilman maksua – myös tämän opimme Mozartilta.

Jacek Emil Saryusz-Wolski (PPE-DE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, Lissabonin toimintasuunnitelmassa tavoitteeksi asetettua kilpailukykyistä Euroopan unionin taloutta ei voida rakentaa epävarmojen kaasu-

ja öljytoimitusten varaan. Kilpailukykyistä taloutta ei voida rakentaa eriytetyn ja epätasaisen energiansaannin ja energian toimitusvarmuuden varaan. Se on ristiriidassa sisämarkkinoiden logiikan ja kilpailua koskevien periaatteiden kanssa. Näin ollen on myönteistä, että energian toimitusvarmuus on yksi puheenjohtajavaltion ja komission painopisteistä.

Euroopan unionin on korkea aika ryhtyä konkreettisiin toimiin tällä alalla. Energian toimitusvarmuus on ratkaisevaa taloudellisen toiminnan ja koko EU:n talouden kilpailukykyyn kannalta. Kuten olemme äskettäin nähneet, energiaa käytetään toisinaan myös aseena poliittisen vaikutusvallan käyttämiseen. Tätä kysymystä pitäisikin tarkastella myös EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan yhteydessä.

Äskettäiset energiahuoltoon liittyneet ongelmat paljastavat heikkouksemme, haavoittuvuutemme ja riippuvuutemme kolmansista osapuolista. Näin ollen on olennaista, että Euroopan unionissa kehitetään todellinen energian toimitusvarmuuteen tähtäävä politiikka. Jos suhtaudumme sisämarkkinoihin ja Lissabonin toimintaohjelmaan vakavasti, meidän olisi taattava taloudellisille toimijoillemme ja kansalaisillemme tasavertainen energiansaanti ja energian toimitusvarmuus. Puheenjohtajavaltion toimet ja erityisesti komission vihreä kirja ovat oikeansuuntaisia, vaikkakin liian vaatimattomia.

Solidaarisuus on yksi Euroopan yhdentymisen pääperiaatteista. Se velvoittaa auttamaan kaikkia vaikeuksissa olevia jäsenvaltioita. Meidän on laajennettava solidaarisuusperiaatetta koskemaan ongelmia, jotka liittyvät poliittisen toiminnan aiheuttamiin energiatoimitusten katkoksiin. Energiantuonnin turvaamisessa tarvitaan jäsenvaltioiden yhteistyötä ja solidaarisuutta, ei keskinäistä kilpailua.

Energiavarmuuteen liittyy myös taloudellinen näkökohta. Neuvoston sopimissa rahoitusnäkymissä suurimmat leikkaukset koskivat Euroopan laajuisia energiaverkkoja. Meidän on korjattava tämä tilanne budjettiasioita käsittelevässä kolmikantakokouksessa, sillä muutoin painopisteemme eivät toteudu.

Energiavarmuus muodostaa myös yhden naapuruuspolitiikan kulmakivistä. Tiivis yhteistyö energiavarmuuden alalla on ehdottoman välttämätöntä ja tehokkain luottamusta lisäävä toimi sekä Euroopan unionin sisällä että EU:n ja sen naapureiden välisissä suhteissa.

Gary Tittle (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, keväthuippukokouksella on kolme painopistettä – toiminta, toiminta ja toiminta. Yli kolmasosa työikäisestä väestöstämme on näet työelämän ulkopuolella, mikä on häpeällistä. Globalisaatiota ei voida ottaa avosylin vastaan hyläten samanaikaisesti monet kansalaisistamme. Tarvitsemme proaktiiviset työmarkkinat.

Meidän on ryhdyttävä toimiin lainsäädännön täytäntöönpanon osalta. Liian monet jäsenvaltiot eivät pane täytäntöön lainsäädäntöä, jonka ne ovat hyväksyneet, mikä on suoraan sanoen kestävätilanne.

Lopuksi totean, että nyt kun sisämarkkinoiden alulle saattamisesta on kulunut 13 vuotta, meidän on aika hyväksyä, että meillä on eurooppalaiset sisämarkkinat, joilla tarvitaan kansallisten huippuyritysten sijaan eurooppalaisia huippuyrityksiä.

Siis vähemmän puhetta tulevasta huippukokouksesta ja paljon enemmän konkreettista toimintaa koskevia jäsenvaltioiden suunnitelmia. Toimikaa, älkää puhuko!

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on kyse kevään Eurooppa-neuvostosta, ja olemme laatineet hienon päätöslauselman, johon sisältyy erinomaisia suosituksia. Euroopan unionin kansalaisille luvataan viime kädessä edelleen lisää kasvua ja uusia työpaikkoja, mutta alkäämme hämätkö toisiamme, sillä paperilla on kärsivällisyyttä. Kun hallitustenpäämiehet palaavat ensiviikkoisen Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen pääkaupunkeihinsa, heidän on myös otettava vastuuta Lissabonin strategiasta, sillä juuri jäsenvaltiot yhdessä työmarkkinaosapuolten sekä kansallisten ja alueellisten poliitikkojen kanssa lisäävät viime kädessä työllisyyttä.

Viesti jäsenvaltioille on sekä yksinkertainen että selvä. Sisämarkkinoiden on toteuduttava, tuli mitä tuli. Tarvitsemme lisätoimia tutkimuksen ja kehityksen alalla, minkä lisäksi on tuettava innovointia ja järjestettävä koulutus tehokkaammin ja laadukkaammin. Lissabonin strategiaan sisältyy kuitenkin myös sosiaalinen ulottuvuus. Meistä ei tule kilpailukykyisiä alentamalla solidaarisuutta heikoimpia kohtaan koskevat periaatteemme ja arvomme, kansalaistemme omavastuullisuuden, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden tai palkat sellaiselle tasolle, että alamme kilpailla aasialaisten kilpakumppaneidemme kanssa. Tämä ei ole se eurooppalainen vastaus, joka herättää kansalaisten luottamusta.

Uudistukset ovat kuitenkin välttämättömiä. Tässä yhteydessä on tarkasteltava väestötieteellisiä muutoksia, jotka ilmenevät väestön ikääntymisenä ja syntyvyyden laskuna. Meidän on kerättävä rohkeutta tutkia tapoja, joilla sosiaaliturvajärjestelmät rahoitetaan, sillä väestötieteelliset muutokset tapahtuvat yhä kasvavalla vauhdilla. On turhaa pohtia yritysmuotoista ilmapiiriä tai elinikäistä oppimista, elleimme onnistu toteuttamaan niitä. Työ odottaa tekijäänsä.

Olemme EU:n rakenneohjelmissa pyrkineet varmistamaan, että kolmella neljäsosalla, toisin sanoen 55 miljardilla eurolla, edistetään Lissabonin tavoitteiden saavuttamista. Jos näiltä ohjelmilta puuttuu rahoitus tai jos jäsenvaltiot eivät ole valmiita maksamaan, minun on tehtävä se johtopäätös, ettei Lissabonin strategian mukaista kasvua ja työllisyyttä saavuteta.

Mitä tulee ikääntyvään väestöön ja vähenevään nuorten määrään, meidän on mukautettava sosiaaliturva- ja työllisyyspolitiikkaa siten, että aktiiviset nuoret ja hyväkuntoiset iäkkäämmät ihmiset voivat antaa lähitulevaisuudessa panoksensa yhteiskuntaan, kansalaistemme hyvinvointiin ja onnellisuuteen.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät kuulijat, haluan puhua tänään kahdesta niistä kysymyksistä, joita pidän erittäin tärkeinä Lissabonin strategian tavoitteiden, toisin sanoen kasvun ja työllisyyden kannalta. Ensimmäinen näistä on sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen. Näyttää siltä, että Euroopan unionin perustan muodostavien neljän vapauden käsite on valitettavasti usein olemassa vain paperilla. Otimme tältä osin erittäin tärkeän askeleen viime kuussa palveludirektiivin ensimmäisen käsittelyn myötä. Uskon vakaasti, että tämä askel oli oikeansuuntainen, mutta haluan sanoa jotakin henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta. Jo mainitussa Euroopan komission tiedonannossa korostetaan, että työvoiman liikkuvuus on edelleen riittämätöntä paitsi uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välillä myös vanhojen jäsenvaltioiden sisällä. Juuri tähän liikkuvuuteen talouskasvu kuitenkin perustuu. Toinen näistä kysymyksistä on rahoitusnäkymien hyväksyminen.

Hyvät kuulijat, ellei rahoitusnäkymiä hyväksytä vuoden puoliväliin mennessä, Euroopan unioni ajautuu kriisiin. Taloudelliseen kriisiin, poliittiseen kriisiin ja myös, kuten pelkään, luottamuskriisiin. Kehotan näin ollen kaikkia kolmea toimielintä tekemään lujasti töitä tässä kysymyksessä, jotta rahoitusnäkyvät ovat "varmalla pohjalla" kesäkuun loppuun, toisin sanoen Itävallan puheenjohtajakauden päättämiseen mennessä.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää presidentti Abbasia siitä, että sain tämän odottamattoman mahdollisuuden osallistua tämpäpäiväiseen keskusteluun. Kiitän Lissabonia siitä, että se antoi meille toimintasuunnitelman, ja Lissabonin omaa poikaa komission eturivissä kyseisen toimintasuunnitelman johtajuudesta. Euroopan unionille on kaikkein tärkeintä turvata Lissabonin toimintasuunnitelman onnistuminen. Näin voimme antaa kansalaisillemme uutta toivoa siitä, että Euroopan unioni antaa oman panoksensa heidän tulevaisuuteensa ja että voimme tehdä yhteistyötä antaaksemme uutta toivoa myös muille maanosille.

Haluan korostaa kahta tässä päätöslauselmassa korostettua toimintasuunnitelman näkökohtaa. Ensimmäinen on Euroopan unionin kansalaisten terveys, koska se on nähdäkseni Lissabonin toimintasuunnitelman onnistumisen ennakoehdo. Ilman terveitä kansalaisia ei ole tervettä taloutta. On tärkeää, että tarkastelemme ensin joitakin meihin kohdistuvia terveydellisiä uhkia, kuten lintuinfluenssapandemian mahdollisuutta, ja terveyteen liittyviä mahdollisuuksia, joita esimerkiksi potilaiden liikkuvuus nyt tarjoaa, ja ymmärrämme nämä kysymykset osaksi toimintasuunnitelmaa.

Kuten kollegani ovat todenneet, meidän on tarkasteltava väestön ikääntymistä varmistaaksemme, että ikääntyminen on mahdollisuus eikä pelkästään taakka. Meidän on nähtävä terve ympäristö myös välttämättömänä edellytyksenä taloudellemme. Myöskään se ei ole uhka. Yritysten mahdollisuudet innovoida ja täyttää ympäristön osalta asettamiemme korkeampien normien vaatimukset ovat niille suureksi hyödyksi muuhun maailmaan nähden. Meillä on mahdollisuus olla maailman johtava toimija kestävässä kehityksessä, innovoinnissa, ympäristömerkinnöissä ja niin edelleen, ja tämä on nähdäkseni haaste, johon komission on vastattava yhdessä parlamentin kanssa.

Sallikaa minun lopuksi antaa tunnustusta ja ilmaista kunnioitukseni puheenjohtajavaltio Itävallalle työstä, jota se on tehnyt näillä molemmilla aloilla, sekä terveiden kansalaisten että terveen ympäristön osalta, koska tämä johtaa terveeseen talouteen, jonka me kaikki voimme saavuttaa Lissabonin toimintasuunnitelman avulla jo aivan lähitulevaisuudessa.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, Unkarissa muistetaan 15. maaliskuuta vuoden 1848 vallankumousta ja taistelua vapauden puolesta. Katsoessamme taaksepäin voimme sanoa, että

vallankumouksen pysyviä seurauksia ovat olleet muutos talousjärjestelmässä, ihmisten vapaus ja maan jatkuva kilpailukyky.

Nykyään kilpailua ei käydä enää kansallisvaltioiden vaan maanosien välillä maailmanlaajuisesti. Siten myös kestävä kilpailukyky on luotava tällä tasolla. Euroopan unionin on muutettava merkittävästi taloudellista filosofiaansa. Meidän on viimeinkin siirryttävä vanhanaikaisesta ja kannattamattomasta jäsenvaltioiden välisestä kilpailusta eurooppalaisiin sisämarkkinoihin, joilla turvataan mahdollisimman suuri vapaus ja ihmisarvo EU:n kansalaisille.

Lissabonin strategia ei ole vain 5–10-vuotissuunnitelma vaan kilpailukykyämme ja selviytymisemme perusta seuraavien 100–150 vuoden aikana. Vuonna 1848 poliitikot ymmärsivät oman aikansa viestin ja johtivat muutosta. Pyydän neuvostoa, komissiota, parlamenttia ja kevään Eurooppa-neuvostoon valmistautuvia pääministereitä viimeinkin ymmärtämään 2000-luvun viestin ja toimimaan sen mukaisesti. Tätä me, Euroopan unionin kansalaiset, odotamme niiltä.

Vito Bonsignore (PPE-DE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, maaliskuussa 2000 eurooppalaiset johtajat päättivät Euroopan unionin muodosta vuonna 2010. He olivat oivaltaneet, että yksittäisten jäsenvaltioiden toimet olisivat vieläkin tehokkaampia, jos niitä tuettaisiin muiden jäsenvaltioiden yhteisellä toiminnalla.

Euroopan unionin talouskasvun sekä Yhdysvaltojen ja Aasian talouskasvun välinen kasvava kuilu samoin kuin väestön ikääntyminen edellyttävät nyt Lissabonin strategian pikaista täytäntönpäätöksen menetetyt ajan korvaamiseksi. Lisäksi on mahdollista saavuttaa parempia tuloksia ottamalla käyttöön lisätoimet ja toteuttamalla rakennemuutokset, joista on sovittu Euroopan unionissa.

Aiemmin mainituilla aloilla tarvitaan oikea-aikaisia toimia, jotta Euroopan unionista tehdään houkuttelevampi tutkijoille ja tiedemiehille, jotta sisämarkkinat saatetaan päätökseen tavaroiden ja pääoman vapaan liikkuvuuden mahdollistamiseksi ja jotta luodaan todelliset palvelujen sisämarkkinat. Suotuisamman ilmapiirin luomiseksi yrityksille Euroopan työllisyystyöryhmän suositukset on pantava nopeasti täytäntöön.

Yksittäiset jäsenvaltiot ovat edistyneet joillakin näistä aloista, mutta yksikään niistä ei ole saavuttanut myönteisiä ja kestäviä tuloksia. Saavuttaakseen tavoitteensa Euroopan unionin on sitouduttava niihin paljon aiempaa voimakkaammin ja jopa painostettava yksittäisiä jäsenvaltioita. Jäsenvaltioiden on luovuttava vanhoista kansallisista tottumuksistaan ja osoitettava enemmän voimavaroja Euroopan unionin kehittämiseen. Kansalaiset on saatava ymmärtämään, että tämän päivän uhraukset ovat huomisen etuja.

Euroopan parlamentti on keskeinen toimija kasvustrategiassa ja sitoumuksessa rakentaa uutta Euroopan unionia. Sen on näin ollen toimittava yhä enemmän kannustimena kaikille Euroopan unionin uudistamisesta kiinnostuneille tahoille.

Reino Paasilinna (PSE). – *(FI)* Arvoisa puhemies, meidän olemme nyt ajaneet unionin nurkkaan. Pääosa jäsenvaltioista jarruttaa Lissabonin strategian toteutumista aivan itsekkäistä syistä – ja lyhytnäköisistäkin syistä. Jäämme esimerkiksi informaatio- ja viestintätekniikan investoinneissa joka viikko valtavasti jälkeen Yhdysvalloista ja Japanista. Samaan aikaan Kiina ja Intia kilpailevat kanssamme yhä kovemmin. Olemme täysin lukossa, emmekä edisty mihinkään.

Pohjoismaat ovat kuitenkin säilyttäneet huippukilpailukykyyn ja hyvinvointivaltion ja korkean tietopohjan. Se on nyt tapahtunut. Kysynkin komission puheenjohtajalta Barrosolta, että olisiko mahdollista, kun olette tuollainen etelän mies, että kertoisitte nyt tästä esimerkistä niille, jotka vielä pelkäävät rohkeita ratkaisuja, jotka meillä on tehty jo aikoja sitten. Se ei ole kaatanut meitä nurin, ja kylmä talvikaan ei ole saanut meitä vaihtamaan linjaamme. Toisin sanoen se on mahdollista – miksipä ei?

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – *(SV)* Arvoisa puhemies, kun keskustelemme Lissabonin prosessista, voimme nähdä eri jäsenvaltioiden onnistuvan siinä enemmän tai vähemmän. Ne jäsenvaltiot, jotka ovat toteuttaneet uudistuksia ja muutoksia, selviytyvät paljon paremmin globalisaatiosta ja ovat paljon kilpailukykyisempiä. Ne jäsenvaltiot, jotka eivät ole tehneet uudistuksia, pärjäävät puolestaan huonommin.

On kuitenkin merkille pantavaa, miten vähän on itse asiassa tapahtunut yhteisellä eurooppalaisella tasolla ja miten vähän olemme antaneet uusille yrityksille, palveluille ja markkinoille mahdollisuuksia laajentua ja kehittää tuotteitaan. Komission ensisijaisena ja kokonaisvaltaisena tehtävänä on torjua uutta protektionismia, jonka näemme nostavan päätään eurooppalaisten hallitusten ja poliitikkojen keskuudessa.

Tämä uusi protektionismi suuntautuu uusia jäsenvaltioita ja EU:n ulkopuolisia maita vastaan, jossa suuret tulevaisuuden markkinat ovat. Se suuntautuu kuitenkin myös vanhoja jäsenvaltioita vastaan, joiden välisissä suhteissa sitä on myös yhä enemmän nähtävissä.

Jos Lissabonin prosessi on määrä saattaa menestyksellisesti päätökseen, tärkeimpänä tehtävänä on torjua tätä protektionismia, joka sotii perustamissopimusta ja kaikkea sitä vastaan, mitä Euroopan yhdentymisen edustaa. Euroopan unionilla on suurenmoisia mahdollisuuksia, ja olemme onnistuneet niillä aloilla, joilla olemme toteuttaneet uudistuksia. Katsokaa esimerkiksi televiestintämarkkinoita, joilla olemme kaikkein menestyksekkäimpiä.

Komission on painotettava voimakkaasti Euroopan unionin hyvinvoinnin perustana olevan vapaakaupan turvaamisen tärkeyttä. Sen pitäisi suhtautua myönteisesti globalisaatioon, mutta ennen kaikkea huolehtia sellaisten toimien toteuttamisesta, joilla luodaan lisää uusia yrityksiä ja uusia työpaikkoja. Vain tuloksilla on oltava merkitystä, ei tavoitteilla. Silloin voimme antaa Euroopan unionille uuden tulevaisuuden.

Edite Estrela (PSE). – *(PT)* Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan esittää vain pari huomautusta. Jotta kasvua ja työpaikkoja koskevat tavoitteet saavutetaan, naisten ja miesten tasa-arvon valtavirtaistamista on vahvistettava Lissabonin strategiassa, erityisesti laajoissa talouspoliittisissa suuntaviivoissa ja työllisyysuuntaviivoissa. Meidän on nostettava naisten työllisyysastetta, kehitettävä aktiivisen ikääntymisen strategia ja rakennettava yhteiskunta, jolle on tunnusomaista elinikäinen oppiminen.

Toinen huomautukseni liittyy rahoitusnäkyymiin. Toimielintenvälistä sopimusta tarvitaan pikaisesti. Aikaa ei ole hukattavana. Neuvoston, komission ja parlamentin on ryhdyttävä pikaisesti toimiin sopimuksen aikaansaamiseksi. Euroopan unionin kansalaiset eivät hyväksy enää uusia lykkäyksiä. Nyt on aika "lissabonisoida" EU ja hyväksyä talousarvio, jolla edistetään kasvua sekä uusia ja parempia työpaikkoja kaikille, myös naisille. Ilman naisia Lissabonin strategiasta ei tule menestystä.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, lupaan esittää asiani mahdollisimman lyhyesti. Tästä aiheesta esitettiin erittäin monia tärkeitä ja mielenkiintoisia huomioita, ja voin vakuuttaa jäsen Poetteringille ja jäsen Bergerille, että liittokansleri seuraa poissaolostaan huolimatta hyvin tarkasti, mitä Euroopan parlamentilla on sanottavanaan. On sanomattakin selvää, että tällä parlamentin keskustelulla on tärkeä rooli Eurooppa-neuvoston valmistelussa. Haluaisin sanoa jäsen Bergerille, ettei sitä seikkaa, että minä edustan tänään puheenjohtajavaltiota parlamentissa, pidä tulkita kunnianhimon puutteeksi. Päinvastoin, puheenjohtajavaltio Itävallan kunnianhimoisena tavoitteena on yhdessä komission kanssa päästä merkittäviin ja EU:n kansalaisten etujen mukaisiin tuloksiin.

Voin myös kertoa jäsen Schulzille, että olemme tietysti hyvin tietoisia tarpeesta osoittaa tähän tarkoitukseen tarvittavat varat. Kyse ei ole vain EU:n varoista vaan myös kansallisista varoista. Kyse on myös varojen laadusta ja niiden käyttämisen tehokkuudesta, sillä meidän ei pitäisi aina tarkastella pelkästään varojen määrää vaan pitää myös huoli siitä, että oikeat varat käytetään oikeaan tarkoitukseen.

Jäsen Watson, olen todellakin kanssanne samaa mieltä siitä, että on monia aiheita, joita Eurooppa-neuvoston pitäisi käsitellä, mutta kaikkia kysymyksiä ei voida ajanpuutteen vuoksi käsitellä.

Mitä tulee viittaukseenne Metternichiin, vakuutan teille, ettei Metternich ole meille roolimalli. Hänen näkemyksensä Euroopasta ei vastaa meidän näkemystämme Euroopasta. Emme halua järjestelmää, jossa viisi suurta maata hallitsee muita. Muistakaamme, että Metternich johti poliisivaltiota, jota emme myöskään halua.

(DE) Jäsen Harmsille haluan sanoa, että kestäväällä kehityksellä on tietysti erittäin suuri rooli Euroopan unionissa, ja saanen muistuttaa siitä, että kestävä kehityksen strategiaa on määrä tarkistaa vuoden 2006 puoliväliin mennessä. Vakuutan teille, että kestäväällä kehityksellä on tietysti tärkeä asema myös kaikessa neuvoston ja komission toiminnassa.

Haluan sanoa myös jotain jäsen Bondelle. Torjun tiukasti käsityksen, jonka mukaan ne jäsenvaltiot, jotka haluavat käyttää suureneja oikeuksiaan jatkamalla perustuslakisopimuksen ratifiointimenettelyä, toimivat lainvastaisesti.

(Suosiosoituksia oikealta)

Muistutan teitä Eurooppa-neuvoston kesäkuussa tekemästä päätöksestä, jolla käynnistettiin pohdinta-aika ja jossa todettiin nimenomaisesti, etteivät viimeaikaiset tapahtumat kyseenalaista ratifiointiprosessien jatkamisen oikeutusta.

Uskon, että neuvosto tekee erittäin lujasti töitä saavuttaakseen tavoitteet, jotka olemme itsellemme asettaneet.

(EN) Jäsen Kirkhope, saattaa hyvinkin olla, ettei neuvosto käytä korkeaoiktaanista polttoainetta, toisin kuin komission puheenjohtaja. Me käytämme ehkä enemmän biopolttoaineita ajan hengen mukaisesti.

(DE) Useat puhujat mainitsivat tässä yhteydessä komission sääntelyn parantamista koskevan aloitteen. Haluankin kiittää erityisesti komission jäsentä Verheugenia, joka on tänään keskuudessamme, ja kannustaa häntä viemään tätä aloitetta eteenpäin, sillä kyseessä on aloite, jonka myös kansalaiset ymmärtävät ja joka tuo Euroopan unionia jälleen lähemmäs kansalaisiaan.

Muun muassa jäsen Rasmussen mainitsi "joustoturvan". Voin vahvistaa ja korostaa, että kyse on turvan kautta saatavasta joustosta kokonaisvaltaisena lähestymistapana työllisyys- ja sosiaalipoliittisiin uudistuksiin. Tarkoituksena tältä osin on tietysti saavuttaa tasapainoinen suhde joustavuuden ja turvallisuuden välillä eurooppalaisilla työmarkkinoilla.

(EN) Jäsen Titley, olen samaa mieltä kanssanne siitä, että tarvitaan toimintaa, koska se vakuuttaa kansalaisemme. Olemme yhdessä komission kanssa päättäneet ottaa oikeat askeleet ryhtyäksemme tällaiseen toimintaan.

Günther Verheugen, komission varapuheenjohtaja. (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, vaikka "kasvu" ja "työllisyys" ovatkin Lissabonin strategian avainsanoja, minusta vaikuttaa siltä, että näitä käsitteitä on vielä selvennettävä.

Kun käytämme 2000-luvun Euroopassa termiä "kasvu", voimme puhua ainoastaan kestävästä, sosiaalisesti hyväksyttävästä ja ekologisesti vastuullisesta kasvusta. Kaikki muu tarkoittaisi, ettemme ole oppineet mitään edellisistä vuosikymmenistä. Pyydän teitä muistamaan tämän. Puhuessaan kasvusta komissio puhuu kestävästä kasvusta, johon kuuluvat ekoinnovaatiot, energiatehokkuus ja pikemminkin paremmasta laadusta kuin alhaisemmista sosiaaliorneista, ympäristönormeista tai palkoista kilpaileminen. Toivon, että tämä asia tuli nyt selväksi.

Kun puhumme työpaikoista, emme puhu mistä tahansa vanhoista työpaikoista, sillä olemme oivaltaneet, että aikamme suuri sosiaalinen kysymys on se, onnistummeko globalisoitumisen myrskyssä luomaan riittävän hyvin palkattuja ja pätevyyttä vaativia työpaikkoja. Tämä on se suuri kysymys, jota meidän on käsiteltävä. Kyse ei ole mistä tahansa vanhoista työpaikoista vaan siitä, että luodaan työpaikkoja, jotka säilyvät myös kiristyvän kilpailun aikoina.

Tästä seuraa nykytilanteessamme, että meidän on esitettävä muutamia selkeitä vaatimuksia jäsenvaltioille. Niille on sanottava hyvin tiukasti, että meidän on nyt aika muuttaa suuntaa. Meidän on nyt aika ottaa – mahdollisimman määrätietoisesti – askel tietoon perustuvaan yhteiskuntaan. Meillä ei ole Euroopan unionissa varaa yhteiskuntiin, joiden koulutuspolitiikassa pikemminkin rajoitetaan kuin vaalitaan mahdollisuuksia tai pikemminkin syrjiitään kuin integroidaan kansalaisia. Tarvitsemme koulutuspolitiikkaa, jossa hyödynnetään mahdollisimman laajasti tämän maanosan tarjoamia koulutusmahdollisuuksia.

Meillä ei ole varaa sosiaalipoliikkaan, jossa nuorille naisille annetaan mahdollisuus hankkia hyvä koulutus muttei sen jälkeen mahdollisuutta myös hyödyntää koulutustaan, koska perhe- ja työelämän yhteensovittamista ei ole mahdollistettu. Meillä ei ole myöskään varaa sosiaalipoliikkaan, jossa yksinkertaisesti sysätään iäkkäämmät työntekijät syrjään tuotantoprosessista, koska ajatellaan, ettei heitä enää tarvita. Tämä kaikki ei ole enää nykyään mahdollista, minkä toteamme myös erittäin selvästi strategiassamme.

Vahvistamme strategiassamme myös, että eurooppalaiset sisämarkkinat ja politiikka, jossa sopeudutaan kansainväliseen kilpailuun, edistävät kasvua ja työllisyyttä, ja tästä syystä komissio ei usko taloudelliseen isänmaallisuuteen missään muodossa. Haluamme toistaa, että niiden, jotka haluavat suuret eurooppalaiset sisämarkkinat, on myös hyväksyttävä se, että syntyy yrityksiä, joiden tarkoituksena on toimia näillä markkinoilla rajatylittävästi.

(Suosionosoituksia)

Eurooppalaisten markkinoiden syntyminen edellyttää myös eurooppalaisia yrityksiä. Komissio panee huolestuneena merkille talouteen liittyvän uudelleenkansallistamisen joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja varoittaa siitä. Kuten lähes kaikki puhujat ovat todenneet tänään, oikea tapa on nimittäin pyrkiä ratkaisemaan Euroopan unionin ongelmat yhdessä.

Minulla on kuitenkin myös jotakin sanottavaa eurooppalaisille yrityksille. Olemme harjoittaneet jo vuosia politiikkaa, jolla pyritään parantamaan eurooppalaisten yritysten toimintaedellytyksiä. Odotamme kuitenkin näiltä yrityksiltä nyt, kun suurimmat niistä menestyvät paremmin kuin koskaan aiemmin, että ne tiedostavat vastuunsa sijaintipaikkaansa eli Euroopan unionia kohtaan. Yrityksillä ei ole vain velvollisuus tehdä voittoa lyhyellä aikavälillä, vaan niillä on myös vastuu sijaintipaikasta, jossa ne hankkivat voittonsa.

(Suosionosoituksia)

Jos yritys turvautuu rakennemuutoksen yhteydessä irtisanomisiin, siitä eivät ole ensisijaisesti vastuussa poliitikot. Tällaisessa tapauksessa on päinvastoin kyse yrityksen epäonnistumisesta, sillä yritykset pystyvät havaitsemaan ajoissa, milloin rakennemuutos tulee tarpeelliseksi ja milloin se on aloitettava. Vaadimmekin eurooppalaisilta yrityksiltä, että ne tekevät enemmän toteuttaakseen rakennemuutoksen myönteisesti. Irtisanomiset ovat aina huonoin keino, eikä sitä pidä käyttää.

(Suosionosoituksia)

Meidän on kuitenkin sanottava eurooppalaisille yrityksille vielä yksi asia: yrityksen on mahdollista kasvaa käyttämällä suuria voittojaan uusien tuotteiden, uusien teknologioiden ja uusien valmiuksien kehittämiseen eikä pelkästään yritysostojen kautta.

Haluan huomauttaa kaikessa ystävällisyydessä, että kaikki yritysostoista viimeisten 20 vuoden aikana saamamme kokemukset osoittavat, ettei niillä ole useimmissa tapauksissa ollut myönteistä yritystaloudellista ja kansantaloudellista vaikutusta. Toivoisin eurooppalaisten yritysten käyttävän viimeaikaista suunnattomia voittojaan mieluummin uuteen tutkimus- ja tuotantokapasiteettiin investoimiseen Euroopan unionissa kuin toisten yritysten valtaamishankkeiden rahoittamiseen.

On myös yksi asia, joka parlamentaarikkojen on tehtävä. On valitettu aivan oikeutetusti siitä, ettei kansalaisia ole otettu mukaan kasvu- ja työllisyysstrategian kehittämiseen. Tämä on kansallisten poliitikkojen ja kansallisten parlamenttien tehtävä.

Arvoisat parlamentin jäsenet, pyydän teitä puhumaan asiasta kollegoillenne kotimaanne parlamentissa ja ottamaan tämän asian esille kansallisessa politiikassa. Komission asianahan ei ole kehottaa oppositiopoliitikkoja jäsenvaltioissa tekemään työnsä ja huolehtimaan siitä, että tätä aihetta käsitellään jäsenvaltioissa. Se on parlamentaarikkojen tehtävä, joten kehotan teitä todellakin käyttämään tältä osin vaikutusvaltaanne. Vain jos onnistumme käynnistämään laajan poliittisen keskustelun jäsenvaltioissa ja niiden lainsäädäntöelimissä, onnistumme luomaan tarvittavaa tietoisuutta siitä, että kilpailukykyimme säilyttämiseksi tarvitaan paitsi poliitikkojen myös kansalaisten yhteisiä ponnisteluja.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Martin Schulz (PSE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä Verheugenia lämpimästi hänen äskeisestä puheestaan, joka oli erinomainen. Käyttämällä kuulokkeita pystyin kuuntelemaan hänen puheenvuoroaan. Arvoisa puhemies, minun on kuitenkin sanottava, että ellen olisi käyttänyt kuulokkeita, olisin tuskin pystynyt ymmärtämään puhetta, vaikka täällä onkin kaiuttimet.

(Suosionosoituksia)

On myöskin hyödytöntä, että kehotatte kollegoita teille ominaiseen ystävälliseen sävyyn ja äidinkieltänne käyttäen mikrofonin välityksellä istuutumaan. He eivät nimittäin ymmärrä teitä, jos sanojalle ei tulkata heille. Jos halusitte heidän istuutuvan, teidän olisi pitänyt heiluttaa puhemiehen nuijaa.

Haluan esittää parlamentille yhtenä sen jäsenistä pyynnön. Minusta on sietämätöntä, mikäli emme pysty osoittamaan edes vähintään vaadittavaa kohteliaisuutta kuuntelemalla meille puhuvia henkilöitä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. Toivon kaikkien parlamentin jäsenten ottavan äskeiset sanat vakavasti. Hyväksyn kritiikin ja kehotan näin ollen jatkossa parlamentin jäseniä palaamaan päiväjärjestykseen käyttämällä joko EU:ssa laajemmin puhuttua virallista kieltä tai heiluttamalla puhemiehen nuijaa.

Olen vastaanottanut kaksi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies TRAKATELLIS

Sarah Ludford (ALDE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, haluan vain esittää yhden huomautuksen parlamentin toimintaan liittyen. Jotkut meistä eivät ole vastaanottaneet sähköposteja tänään klo 11 jälkeen webmailia lukuun ottamatta. En tiedä, kuinka montaa parlamentin jäsentä tämä koskee, koska palvelimia on useampia. Yksi palvelin on kuitenkin kaatunut, ja se oli epäkunnossa myös jonkin aikaa eilen aamulla. Tämä ongelma liittyy uskoakseni nimenomaisesti Strasbourgiiin, mikä on tietysti jälleen uusi ilonaihe tänne tulossa.

(Suosionosoituksia)

Voisitko ystävällisesti varmistaa, että hallinto asettaa tämän erittäin epämukavan ongelman ratkaisemisen etusijalle?

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – Pidämme sen mielessä, jäsen Ludford.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – *(SV)* Arvoisa puhemies, aikomuksenani oli viitata nimenomaisesti Euroopan parlamentin työjärjestyksen 140 artiklaan. Siinä todetaan, että meillä on oikeus tutkia asiakirjoja suoraan parlamentin sisäisen tietojärjestelmän välityksellä. Haluaisin teidän tarkastelevan uudelleen yksityisen yrityksen, jonka on määrä tarjota tätä palvelua, kanssa tehtyä sopimusta. Se on sekä demokraattisten että taloudellisten etujemme mukaista.

Puhemies. – Suuret kiitokset. Tutkimme asiaa.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Richard Corbett (PSE). – *(EN)* Eurooppa-neuvoston kevätkokous, jossa tarkastellaan Euroopan unionin taloutta, osuu juuri ajankohtaan, jolloin protektionismi nostaa voimakkaasti päätään useissa EU:n jäsenvaltioissa, erityisesti Ranskassa.

Presidentti Chirac pyrkii usein esittämään Ranskan Euroopan yhdentymisen esitaistelijana ja syyttää muita jäsenvaltioita hänen mielestään havaittavissa olevasta innostuksen puutteesta. Ranskan ansiot EU:n lainsäädännön soveltamisessa ovat kuitenkin huonoimmasta päästä, sen asenne rajatylyyttäviä yrityssulautumia kohtaan on torjuva ja se on tahallisesti jättänyt noudattamatta vakausta- ja kasvusopimuksen velvoitteitaan ja vastaavasti hidastanut YMP-uudistuksen etenemistä.

Eurooppa-neuvoston kokouksen pitäisi tarjota muille jäsenvaltioille tilaisuus painostaa Ranskaa hoitamaan omat asiansa kuntoon.

Dominique Vlasto (PPE-DE). – *(FR)* Kilpailukykyyn ja kasvuun liittyvät aiheet ovat aina olleet keskeisessä asemassa Lissabonin strategiassa.

Nyt päätöslauselmassa, josta meidän on määrä äänestää, tuodaan esiin sosiaalinen ulottuvuus, ja haluan korostaa, miten erinomainen asia tämä on. Päätöslauselman ei saa katsoa pidentävän aikaa, joka Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseen menee, koska siinä esimerkiksi annetaan kaikille Euroopan unionin kansalaisille mahdollisuus korkeatasoiseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen. Huomauttaisin harjoittelijavaihtoa koskevan eurooppalaisen ohjelman tärkeydestä.

(1) Ks. pöytäkirja.

Haluan myös korostaa pienten ja keskisuurten yritysten asemaa Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa. Muun muassa näissä yrityksissä syntyy eniten tulevaisuuden työpaikkoja. Meidän on näin ollen hankittava resurssit näiden yritysten ja erityisesti kaikkein pienimpien yritysten toimintaa vaikeuttavien esteiden poistamiseen ja sen lisäksi annettava niille resursseja innovointiin. Tästä syystä kilpailukyky- ja innovointiohjelmia koskeva kunnianhimoinen talousarvio on tärkeä.

Kuten olette varmastikin huomanneet, pahoittelen sellaisen talousarvion puuttumista, joka vastaisi Lissabonin strategian kunnianhimoisia tavoitteita, ja toivon, että onnistumme parantamaan rahoitusnäkyviä tämän tilanteen korjaamista silmällä pitäen.

4. Äänestykset

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja muut äänestysten kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

4.1. Mikronesian liittovaltion alueella harjoitettavaa kalastusta koskeva kumppanuussopimus (äänestys)

4.2. Kalastuslisensseihin sisällytettävät vähimmäistiedot (äänestys)

4.3. Eurooppalaista pidätysmääräystä koskeva arviointi (äänestys)

4.4. Tšadin ihmisoikeustilanne (äänestys)

4.5. Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus (äänestys)

- *Tarkistus 136, toinen osa:*

Ingeborg Gräßle (PPE-DE), esittelijä. – *(DE)* Arvoisa puhemies, pyydän, että tarkistuksen toista osaa muutetaan poistamalla siinä mainittu summa ja laittamalla sen tilalle korvausmerkki.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

Ingeborg Gräßle (PPE-DE), esittelijä. – *(DE)* Arvoisa puhemies, pyydän lainsäädäntöpäätöslauselmaa koskevan äänestyksen lykkäämistä työjärjestyksen 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(Asia palautettiin asiasta vastaavaan valiokuntaan.)

4.6. Pakkoprostituutio kansainvälisten urheilutapahtumien yhteydessä (äänestys)

4.7. Maailman neljäs vesifoorumi Mexico Cityssä (16.–22. maaliskuuta 2006) (äänestys)

- *Tarkistus 1, 12 kohta:*

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, koska EU ei voi yksin ratkaista ilmaston lämpenemisen ongelmaa, haluan suullisella tarkistuksellani laajentaa kohderyhmää lisäämällä sanojen "Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita" jälkeen sanat "sekä kansainvälistä yhteisöä".

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

4.8. Rakennemuutokset ja työllisyys (äänestys)

- *9 kohta:*

Roselyne Bachelot-Narquin (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, esitän suullista tarkistusta asioiden selkeyttämiseksi. Rakennemuutoksista kärsivien työntekijöiden tukemiseksi on perusteilla rahasto. Jäsen Cottignyn mietinnössä tämä mainitaan nimellä "kasvun mukauttamiseen tarkoitettu rahasto", ja ehdotan, että sekaannusten välttämiseksi otamme takaisin Euroopan komission käyttämän nimen, toisin sanoen "Euroopan globalisaatiorahasto".

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

4.9. Sosiaalinen suojele ja sosiaalinen osallisuus (äänestys)

4.10. Vuoden 2007 talousarviomenettelyn suuntaviivat (Pääluokat I, II, IV, V, VI, VII, VIII (A) ja VIII (B)) (äänestys)

- 47 kohta, toinen osa:

Anne E. Jensen (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni ehdottaa tähän kohtaan suullista tarkistusta. Kohta kohdalta -äänestyksemme koskee määräajan poistamista. Haluamme sen sijaan lisätä seuraavat sanat: "joiden pitäisi tulla voimaan mahdollisimman nopeasti". Näin taataan yhdenmukaisuus vuoden 2004 vastuuvapausmietinnön 55 kohdassa ehdotetun sanamuodon kanssa.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

4.11. Ympäristöystävällisemmät kalastusmenetelmät (äänestys)

4.12. Eurooppa-neuvoston valmistelu / Lissabonin strategia (äänestys)

- tarkistus 24:

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, minun oli alun perin tarkoitus puheenvuorossani ehdottaa tarkistuksen 1 poistamista. Kyseinen tarkistus on nyt lopultakin hylätty. Ehdotan kollegoillemme Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä suullista tarkistusta erään sanan muuttamiseksi. Haluan korvata sanan "koulutuksesta" sanoilla "korkea-asteen koulutuksesta", koska tässä on kyse tutkimuksen, yksityisen sektorin ja korkea-asteen koulutuksen välisestä yhteistyöstä. Voimen todeta, että esitän tämän suullisen tarkistuksen jäsenten Lehne ja Lambsdorff puolesta, ja heistä myös jälkimmäinen hyväksyy sen.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

Puhemies. – Äänestykset ovat päättyneet.

5. Äänestyselitykset

Miguélez Ramosin mietintö (A6-0035/2006)

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Mielestäni Euroopan yhteisön ja Mikronesian liittovaltion välinen Mikronesian liittovaltion alueella harjoitettava kalastusta koskeva kumppanuussopimus on tehtävä neuvoston asetusehdotuksen mukaisesti.

Länsi-Tyynimeri on yksi maailman parhaimmista tonnikalan kalastusalueista, ja tieteelliset tutkimukset osoittavat kalakantojen nykytilan olevan sellaisen, että kalastusta voidaan laajentaa kolmansiin maihin.

Sopimus on edullinen molemmille osapuolille, ja sillä taataan kestävä kalastuspolitiikka Mikronesian liittovaltiossa

Vaikka tuenkin tätä kalastussopimusta, kiinnitän huomiota pitkäsiima-alusten liian suuriin lisenssimaksuihin, jotka aiheuttavat kohtuuttoman taakan joillekin laivanvarustajille.

Hélène Goudin, Nils Lundgren ja Lars Wohlin (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Suhtaudumme äärimmäisen kriittisesti EU:n kolmansien maiden kanssa tekemiin vahingollisiin kalastussopimuksiin ja pahoittelemme näin ollen sitä, että EU on päättänyt tehdä kalastussopimuksia uusien maiden kanssa.

Useissa mietinnöissä on tuotu esiin ne haitalliset seuraukset, joita tällaisilla sopimuksilla on sopimusosapuolina olevien maiden rannikkoyhteisöille. Sopimukset johtavat liikakalastukseen, joka vahingoittaa paikallisia yhteisöjä. Sekä komissio että Euroopan parlamentin ylivoimainen enemmistö päättivät kuitenkin yhtäpitävästi jättää tämän kritiikin huomiotta. Erään parlamentin lausunnon mukaan kyseessä olevalla kalastussopimuksella saattaa lisäksi olla haitallisia ympäristövaikutuksia.

Samaan aikaan kun EU kehottaa lisäämään tukitoimia, ihmisten verorahoja käytetään kehitystä haittaavien kalastussopimusten rahoittamiseen. Tämä toimintatapa ei ole sen paremmin johdonmukainen kuin uskottavakaan.

Mielestämme kalastussopimukset on vähitellen poistettava käytöstä, ja lopullisena tavoitteena on oltava niiden kumoaminen. Niiden EU:n jäsenvaltioiden, joiden alukset liikennöivät kolmansien maiden vesillä, pitäisi vastata sopimusten kustannuksista. Samojen jäsenvaltioiden on sitten ratkaistava itse, rahoittavatko ne puolestaan nämä menot perimällä maksuja omilta kalastusaluksiltaan.

Braghetton mietintö (A6-0037/2006)

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Yhteisen kalastuspolitiikan uudistaminen on osoittanut, että on olennaisen tärkeää saattaa ajan tasalle 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (EY) N:o 3690/93. Kalastusaluksia koskevat tiedot on mukautettava uusiin kalakantojen säilyttämisen hallinnointia koskeviin sääntöihin, jotta varmistetaan keskeisen "pyyntiponnistuksen hallinnoinnin" periaatteen noudattaminen.

Ehdotetut tarkistukset, kuten yhteisön kalastuslaivastorekisterinumeron käyttöönotto ja aluksen käyttämien kalastusmenetelmien porrastaminen ovat tärkeitä näkökohtia, jotka eivät sisälly alkuperäiseen asetukseen.

Komission ehdotus ja esittelijän mietinnössään ehdottamat tarkistukset ansaitsevat tukeni.

Hazanin mietintö (A6-0049/2006)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. (SV) Maltilliset ovat päättäneet äänestää nykyisen mietinnön puolesta, mutta pahoittelevat sitä, ettei perusoikeuksia ole riittävästi korostettu EU:n tasolla ja katsovat, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö on ulotettava koskemaan yksilöiden perusoikeuksia myös sisäiseen turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. (SV) Jäsen Hazanin eurooppalaista pidätysmääräystä koskevasta arvioinnista laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön ansiosta voimme edelleen lisätä kansalaisten oikeusvarmuutta. Mietinnössä viitataan aikaansaatuihin parannuksiin. Korostan kuitenkin mietinnössä mainittuja ongelmia, jotka edelleen estävät oikeusvarmuuden takaamisen.

Eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella pidätetyille ihmisille on tavattoman tärkeää taata oikeusapua sekä käännös- ja tulkkausapua. Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava tämä merkittävä ongelma, joka nykyisin on syynä ihmisoikeusloukkauksiin.

Hélène Goudin, Nils Lundgren ja Lars Wohlin (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Tämä mietintö osoittaa, että toimia selvästikin toteutetaan yhteistyön lisäämiseksi rikosoikeuden alalla. Neuvostoa kehoitetaan estämään jäsenvaltioita ottamasta uudelleen käyttöön kaksoisrangaistavuuden järjestelmällistä valvontaa sekä sisällyttämään eurooppalainen pidätysmääräys ensimmäiseen pilariin.

Mietinnössä tuodaan esiin pidätysmääräyksen täytäntöönpanoon liittyviä merkittäviä ongelmia. Jäsenvaltiot ovat selvästi osoittaneet haluavansa säilyttää osittain perinteisen luovuttamisjärjestelmän.

Jotkut maat ovat kieltäytyneet panemasta pidätysmääräystä toimeen omia kansalaisiaan vastaan ja ilmoittaneet perusteeksi syrjinnän tai perusoikeuksien loukkaamisen. Toiset maat ovat säilyttäneet tai ottaneet uudelleen käyttöön kaksoisrangaistavuuden valvonnan.

Junilistanin näkemyksen mukaan nämä ovat selviä merkkejä siitä, että jäsenvaltiot aikovat turvata itsemääräämisoikeutensa rikosoikeuden alalla. Harvat yksilöitä vastaan toteutettavissa olevat toimet ovat seurauksiltaan niin kauaskantoisia kuin oikeudenkäynti tai vaatimus rangaistuksen suorittamisesta. Siksi oikeusvarmuus on asetettava etusijalle siihen selkeyteen ja tehokkuuteen nähden, jotka eurooppalaisella pidätysmääräyksellä mietinnön mukaan saadaan aikaan.

Junilistan torjuu enemmän ylikansallistamisen ja katsoo, että tämä asia kuuluu yksittäisille kansakunnille. Niinpä olemme päättäneet äänestää mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Kuten vuonna 2001 korostimme, komissio esitti terrorismin torjumisen varjolla ehdotuksia, joissa puollettiin oikeuden keskeisten näkökohtien ylikansallistamista ja sivuutettiin samalla jäsenvaltioiden välinen välttämätön yhteistyö ja nykyiset oikeudelliset välineet, kuten luovuttamismenettely. Näin hyökättiin itse asiassa jäsenvaltioiden suvereniteettia vastaan sekä sitä velvoitetta vastaan, jonka kansalaisten oikeuksien turvaaminen niille asettaa.

Totesimme tuolloin, että eurooppalainen pidätysmääräys, jonka tavoitteena on muun muassa poistaa – tosin vain osittain – kaksoisrangaistavuuden periaate, olisi kuin Troijan hevonen, jonka kautta etenimme yhä pidemmälle kohti ylikansallistamista.

Käsiteltävä mietintö osoittaa kritiikkimme paikkansapitävyyden. Mietinnössä pidetään oikeudellista suvereniteettia esteenä ja viitataan siihen, että poliittinen valta "puuttuu" nykyisin luovutusprosessiin vieläpä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvistä syistä.

On merkille pantavaa, että Saksan perustuslakituomioistuim on päättänyt hylätä lainsäädännön, jolla saatetaan eurooppalainen pidätysmääräys osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja että kyseisen päätöksen perusteella useat jäsenvaltiot ovat alkaneet soveltaa jälleen luovuttamismenettelyjä. Esittelijä arvostelee näitä ratkaisuja ja kannattaa EU:n perustamissopimuksen 42 artiklassa mainitun siirtymäväylälausekkeen (*passerelle-clause*) käyttöönottoa ja siten eurooppalaisen pidätysmääräyksen sisällyttämistä ensimmäiseen pilariin.

Marine Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) EU:n maahanmuuttopolitiikan tavoin eurooppalainen pidätysmääräys on erittäin vaarallinen ja vaikuttaa monin tavoin meihin kaikkiin. Itse asiassa se koskee yhtä lailla sekä vakavia että lievempiä rikkomuksia (terrorismi, varkaus, tahallinen vahingonteko, loukkaava käytös kokouksissa, rasistisiksi ja muukalaisvastaisiksi katsottavat huomautukset ja niin edelleen), ja kaikissa tapauksissa ihmisten oikeuksilla on heikompi suoja kuin aiemmassa luovuttamismenettelyssä, joka puolestaan antoi poliittisille päättäjille mahdollisuuden joko suostua henkilön luovuttamiseen tai kieltäytyä siitä. Pidätysmääräyksestä on nykyisin tullut yksinomaan oikeudellinen menettely, mikä johtuu toisaalta hallinnollisen ja poliittisen vaiheen poistamisesta ja toisaalta hallintotuomioistuinten harjoittamasta valvonnasta.

Pidätysmääräys on hätäinen reaktio syyskuun 11. päivän iskuihin, ja EU:n valtioiden ja hallitusten päämiehet ovat epäröimättä luopuneet yleisestä yksilönvapaudesta ja puolustautumisoikeudesta pikemminkin suojellakseen julkisuuskuvaansa kuin toimiakseen järkevästi ja vastuuntuntoisesti.

Eurooppalainen pidätysmääräys, josta piti eurokraattien ihanteiden mukaisesti tulla yksilön perusoikeuksien suojelun väline, osoittaa tänään todellisen luonteensa: se on totalitaarinen tukahduttamisväline, joka voi olla vaaraksi itse kullekin.

David Martin (PSE), kirjallinen. (EN) Olen tyytyväinen tähän mietintöön, jonka tarkoituksena on arvioida eurooppalaista pidätysmääräystä, sen tehokkuutta ja sen hyväksymisen jälkeen ilmenneitä ongelmia. Eurooppalainen pidätysmääräys lujittaa hyvin innovatiivisella tavalla oikeudellista yhteistyötä ja molemminpuolista luottamusta sekä parantaa jäsenvaltioiden kykyä torjua järjestäytyneitä rikollisuutta ja terrorismia.

Olen samaa mieltä suosituksesta, jonka mukaan Euroopan parlamentin on osallistuttava aktiivisemmin eurooppalaisen pidätysmääräyksen arviointiin ja jonka mukaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen yhteydessä on noudatettava perusoikeuksia sen varmistamiseksi, etteivät EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset joudu millään tavoin syrjityiksi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Eurooppalainen pidätysmääräys on jälleen yksi lenkki niiden toimenpiteiden ketjussa, joilla täydennetään pääoman valtaa suojelevaa institutionaalista verkostoa yhdyntävän Euroopan "turvallisuuden ja oikeuden" alueella. Pidätysmääräyksen avulla voidaan luovuttaa jäsenvaltioiden kansalaisia, ja pohjimmiltaan sillä lakkautetaan kaksoisrangaistavuuden periaate ja poliittisten johtajien mahdollisuus päättää henkilön luovuttamisesta. Sillä myös kumotaan aiemmassa luovuttamista koskevalla lainsäädännöllä turvatut peruseriaatteet ja takeet yksilön oikeuksien suojelemisesta. Pidätysmääräyksellä kavennetaan kansallista suvereniteettia, sillä siinä kyseenalaistetaan

kunkin jäsenvaltion oikeus soveltaa kansalaisiinsa rikosoikeudellista lainkäyttövaltaa ja puututaan samalla perustuslaissa turvattuihin yksilön perusoikeuksiin ja takeisiin.

Mietinnössä vaaditaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen muuttamista vieläkin taantumuksellisemmaksi ja ehdotetaan, että kaksoisrangaistavuuden lakkauttamista laajennetaan, että poliittisilta päättäjiltä poistetaan kaikki oikeudet puuttua henkilöiden luovuttamiseen kansallisen politiikan tai tarkoituksenmukaisuuden vuoksi ja että kaikki pidätysmääräyksen ja perusoikeuksien yhteensopivuutta koskeva oikeudellinen valvonta lakkautetaan.

Jälleen kerran Euroopan parlamentti käyttää "terrorismia ja järjestäytynyttä rikollisuutta" pakottavana tekosyynä luodakseen entistä vanhemman perustan vielä yhdelle oikeuksialueelle ja vapauksia rajoittavalle keinolle, jota voidaan käyttää ruohonjuuritason toimintaa vastaan ja kaikkia niitä vastaan, jotka vastustavat ja torjuvat imperialismia ja riistokapitalistista järjestelmää.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. (DE) On täysin käsittämätöntä, että Hazanin mietintö, sellaisena kuin parlamentin laaja enemmistö sen tänään hyväksyi, herättää niin suurta intoa eurooppalaisen pidätysmääräyksen puolesta. Kaikkein vastenmielisintä mietinnössä on suositus, jonka mukaan pidätysmääräyksen täytäntöön panevaa tuomaria ei pidä velvoittaa valvomaan systemaattisesti määräyksen yhdenmukaisuutta perusoikeuksien kanssa. Mietinnössä pyritään muissakin suhteissa pääsemään eroon tuomarien harjoittamasta valvonnasta. Tämä päätös saa EU:n yhä uudestaan toimimaan vastoin perusoikeuksia. Jos päätöksiä – riippumatta siitä, ovatko ne tuomioistuinten tekemiä – on tunnustettava vastavuoroisesti ilman yhdenmukaisia normeja, perusoikeudet jäävät toteutumatta Euroopan unionissa. Todellisuudessa syytetyt ovat vaarassa ruhjoutua Euroopan unionissa sovellettavien täysin erilaisten rikosoikeudellisten järjestelmien rattaisiin.

Mietinnössä ei ole pienintäkään mainintaa siitä, että yksittäisten valtioiden – kuten Saksan – perustuslakituomioistuimet ovat torjuneet yritykset sisällyttää eurooppalainen pidätysmääräys niiden lainsäädäntöön, koska tällaiset yritykset ovat selvästi vastoin perustuslakia. Silti jäsenvaltioita kehoitetaan viipymättä toteuttamaan "tarvittavat toimet perustuslaillisten tai lainsäädännöllisten esteiden välttämiseksi, jotta eurooppalaista pidätysmääräystä voidaan soveltaa jäsenvaltioiden kansalaisiin". Se merkitsee vain ja ainoastaan sitä, että Saksan lainsäätäjiä kehoitetaan rikkomaan omaa perustuslakiaan, jotta eurooppalainen pidätysmääräys voidaan panna toimeen.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Myönteistä eurooppalaista pidätysmääräystä koskevassa arvioinnissa on se, että siinä käsitellään yhtä EU:n kaikkein tärkeimmistä oikeudellisen yhteistyön mekanismeista aikana, jolloin tällainen yhteistyö on sekä yhä välttämättömämpää että yhä vaikeampaa.

Perinteisesti kansalliset viranomaiset ovat jakaneet vastentahtoisesti turvallisuuteen liittyvää tietoa, ja niiden on ollut vaikea tehdä yhteistyötä oikeusasioissa. Eurooppalainen pidätysmääräys on vastoin tätä nimenomaista periaatetta, koska sen avulla yritetään velvoittaa yhteistyöhön, joka on ratkaisevan tärkeää sekä turvallisuuden lisäämisen – se on kaikkein tehokkain tapa estää rikollisia hyötymästä vapaan liikkuvuuden eduista – että suuremman oikeusvarmuuden kannalta, joka on samalla tavoin olennainen etu.

Näin ollen on valitettavaa, että jäsenvaltioita on muistutettava siitä, että niiden on toteutettava "tarvittavat toimet perustuslaillisten tai lainsäädännöllisten esteiden välttämiseksi, jotta eurooppalaista pidätysmääräystä voidaan soveltaa jäsenvaltioiden kansalaisiin". Mainitsemme myös hienoista ylpeyttä tuntien, että Portugali saattoi jäsenvaltioista ensimmäisenä kyseisen puitepäätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Gräblen mietintö (A6-0057/2006)

Robert Goebbels (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää varainhoitoasetuksen uudistamiseksi laaditusta Gräblen mietinnöstä. Sen sijaan, että parlamentti joustavoittaisi ja selkeyttäisi sääntöjä kasvattamalla hallintovirkamiesten vastuuta, se mielestäni vain lisää sekavuutta ja byrokratiaa. Tällainen menettely ei auta tehostamaan yhteisön toimia eikä paranna unionin varainhoitoa.

Mieleeni ei tule muita julkisia enkä varsinkaan yksityisiä laitoksia, joiden työvoimasta 40 prosenttia osallistuu varainhoitoon ja varainhoidon valvontaan. Unionissa on pian enemmän tilintarkastajia kuin tarkastettavia.

Jean-Claude Martinez (NI), kirjallinen. – (FR) Varainhoitoasetus on sama asia kuin talouden perussääntö, ja siksi tärkeä. Meidän on uudistettava tätä asetusta, joka tukkii EU:n virkakoneiston, sillä se on EU:n pakonomaisesti lisääntyvän byrokratian mittapuu tai ilmentymä.

Jos varainhoitoasetuksen ymmärtämiseen tarvitaan järkälemäisiä opaskirjoja, jos neuvontapalvelut joutuvat päivittäin pelastamaan asetuksen menettelyllisiin kiemuroihin sotkeutuneita virkamiehiä eivätkä yritykset, toimielimet, järjestöt, pienviljelijät ja eurooppalaiset pysty hyödyntämään kaikkia tukia tai osallistumaan kaikille markkinoille, johtuu se vain siitä, että varainhoitoasetus perustuu koko Euroopan yhdentymisen filosofiseen perusperiaatteen: hämäysperiaatteen. Vuonna 1905 italialainen rahoittaja Puviani kutsui tätä periaatetta taloudellisten harhakuvien periaatteeksi, ja siinä sekavuutta käytetään totuuden – tässä tapauksessa eurooppalaisen totuuden – peittelemiseen.

Pakkoprostituutio kansainvälisten urheilutapahtumien yhteydessä – (RC-B6-0160/2006)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. (EN) Annan täyden tukeni tälle päätöslauselmalle ja kehotan jalkapalloliittoa ja jalkapalloseuroja edistämään ihmiskaupan ja pakkoprostituution lopettamista ja estämään tämän hirvittävän kaupan jyrkän kasvun kansainvälisten urheilutapahtumien yhteydessä.

Niiden on "näytettävä punaista korttia pakkoprostituutiolle". Niiden on yhdessä seurojen kanssa annettava yleisölle ja erityisesti urheilufaneille ja -kannattajille tietoa ja valistusta pakkoprostituution ja ihmiskaupan aiheuttaman ongelman mittasuhteista.

Pakkoprostituution uhriksi joutuu vuosittain jopa 800 000 naista, 100 000 heistä Euroopan unionissa. Tämä on nykyisin yksi maailman räikeimmistä ihmisoikeusloukkauksista. Järjestäytyneet rikollisuus valmistautuu nyt käyttämään hyväkseen maailmanmestaruuskisoja. Tuhansia köyhiä naisia houkuttelevat Saksaan väärillä lupauksilla työstä vain harjoittamaan pakkoprostituutiota kurjissa olosuhteissa.

Tarvitsemme Euroopan laajuisia toimia, joihin osallistuvat poliisin ja päättäjien lisäksi myös jalkapalloliitto, seurat ja fanit. Kehotan kaikkia maailmanmestaruuskisoihin osallistuvia faneja olemaan valppaina tämän skandaalin suhteen ja ilmoittamaan kaikista mahdollisista ihmiskauppaa koskevista epäilyistään.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Äänestimme tämän pakkoprostituutiota koskevan päätöslauselman puolesta. Siinä myönnetään Saksan todellinen tilanne ja tarve hyödyntää maailmanmestaruuskisojen tarjoamaa tilaisuutta ihmiskaupan ja prostituution tuomitsemiseksi. Olemme kuitenkin aina pitäneet kiinni siitä, ettei pakkoprostituutio ole oikea termi, sillä se antaisi ymmärtää, että on olemassa myös vapaaehtoista prostituutiota.

Tietenkin pakkoprostituution ja ihmiskaupan torjuminen on hyvin tärkeää, mutta on muistettava, että prostituutioon on aina synnä pakko, silloinkin kun siihen ei liity ihmiskauppaa. Se on seurausta köyhyydestä, sosiaalisesta syrjäytymisestä, työttömyydestä, epävarmasta ja huonosti palkatusta työstä ja kulutusyhteiskunnan psykologisesta paineesta. Prostituutio on siksi aina ihmisoikeusloukkaus, loukkaus naisen ihmisarvoa kohtaan ja rinnastettavissa orjuuteen. On järkyttävää, että kaikki yritetään kaupallistaa, myös naisvartalo.

Siksi puolustamme sinnikkäästi sosiaalista osallisuutta ja kaikkien naisten oikeutta ihmisarvoon. Tuomitsemme myös kaikki ihmiskaupan muodot ja vaadimme tehokkaita toimenpiteitä, joilla taataan kaikille naisille ja kaikille ihmisille ihmisarvoinen elämä.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Erottelu laillisen prostituution ja pakkoprostituution välillä on keinotekoinen. On myös tekopyhää tuomita pakkoprostituutio, koska näin vakiinnutetaan ja laajennetaan laillista prostituutiota.

On aivan sama, onko kyseessä laillinen prostituutio vai pakkoprostituutio, sillä kummassakin tapauksessa ihmiskehoa myydään kauppatavarana kaikkien markkinatalouden sääntöjen mukaisesti. Puitelainsäädännössä, jossa säännellään rekisteröidyille prostituoiduille pakollisia hygieniamääräyksiä, tunnustetaan pohjimmiltaan prostituutio ammatiksi ja saadaan ongelma hallintaan. Näin ollen prostituutiosta tehdään tämän kiihtyvän yhteiskunnallisen ilmiön myötä laillinen ammatti; toisin sanoen se irrotetaan niistä yhteiskunnallisista syistä, jotka aiheuttavat ja lisäävät prostituutiota (työttömyys, köyhyys, köyhtyminen ja sosiaalietuksien puute). Tällä tavoin riistojärjestelmän rappio salataan ja sallitaan, ja järjestelmä kieltäytyy vastuustaan ja jättää ongelman yksittäisten ihmisten ratkaistavaksi.

Prostituutiota ei voida kutsua vapaavalintaiseksi ammatiksi, koska se on ristiriidassa yksilön arvon ja ihmisarvon kanssa; se on kaikkein suurin ihmisoikeusloukkaus. Ammattiin verrattava prostituutio kuuluu ammatinvalinnan piiriin vaihtoehtona työttömyydelle, joka koettelee erityisen julmasti nuoria naisia. Samalla se laillistaa investoinnit prostituutiomarkkinoilla toimiviin yrityksiin ja vakiinnuttaa pornografiateollisuutta sekä edistää nuorten naisten prostituutiota. Torjumme kaikki prostituution muodot.

David Martin (PSE), kirjallinen. (EN) Olen tyytyväinen tähän päätöslauselmaan, jolla yritetään maailmanmestaruuskisojen valmistelujen yhteydessä pysäyttää seksuaalipalvelujen kysynnän jyrkkä kasvu suojelemalla järjestäytyneen rikollisuuden kynsiin joutuneita naiskaupan uhreja.

Päätöslauselmassa korostetaan Euroopan laajuisen integroidun kampanjan tarvetta ja kehoitetaan näin ollen jäsenvaltioita käynnistämään Punainen kortti -kampanja ja tukemaan sitä tiiviissä yhteistyössä valtiosta riippumattomien järjestöjen, poliisin, lain valvonnasta vastaavien viranomaisten, seurakuntien ja terveydenhuoltolaitoksen kanssa.

Yleisölle tiedottamisen lisäksi päätöslausemassa kehoitetaan Kansainvälistä olympiakomiteaa, urheiluliittoja eli Fifaa, Uefaa, Saksan jalkapalloliittoa ja muita sekä urheilijoita itseään tukemaan Punainen kortti -kampanjaa ja tuomitsemaan selkeästi ihmiskauppa ja pakkoprostituutio.

Claude Moraes (PSE), kirjallinen. (EN) Äänestäessäni tämän päätöslauselman puolesta olen huolissani siitä, että erityisesti Fifan maailmanmestaruuskisat lisäävät merkittävästi ja kohtuuttomasti naiskauppaa. Komission ja muiden osapuolten on näiden tapausten selvittämisen yhteydessä ja yleisemminkin varmistettava, että puututaan ensisijaisesti niiden rikollisliigojen toimintaan, jotka pakottavat naiset tähän toimintaan, eikä turvauduta "pehmeämpiin ratkaisuihin", jotka kohdistuvat usein haavoittuvassa asemassa oleviin ja seksiorjuuteen pakotettuihin naisiin.

Jonas Sjöstedt ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. (SV) Kannatamme päätöslauselmaa, koska mielestämme on tärkeää kiinnittää huomiota toimenpiteisiin, joilla vähennetään seksiorjiksi joutuvien ihmiskaupan uhrien määrää. Näkemyksemme mukaan päätöslauselma pitäisi kuitenkin ulottaa käsittämään kaikki prostituutio. Termi "pakkoprostituutio" voidaan tulkita siten, että sillä on väistämättä myös vastakohta, niin sanottu vapaaehtoinen prostituutio. Olemme vakaasti sitä mieltä, että kaikki prostituutio on pakotettua, sillä yksikään nainen ei ryhdy vapaaehtoisesti prostituoiduksi. Hänen on pakko tehdä niin joko yhdestä tai useammasta erilaisesta syystä, kuten köyhyyden ja työttömyyden takia. Ennen kaikkea on kuitenkin saatu selkeitä viitteitä siitä, että naisten itse valitseman prostituution ja aiemman ruumiillisen, henkisen ja/tai seksuaalisen hyväksikäytön välillä vallitsee yhteys.

Maailman neljäs vesifoorumi Mexico Cityssä (16.–22. maaliskuuta 2006)
(RC-B6-0149/2006)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Meksikossa 16.–22. maaliskuuta 2006 pidettävää maailman neljättä vesifoorumia koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta, koska mielestäni vesi on yksi keskeisimmistä lähimmäistemme hyvinvointiin ja maailmanrauhaan vaikuttavista tekijöistä. Euroopan unionin on vastattava globaaliin haasteeseen, jonka muodostaa veden kaltaisen arvokkaan luonnonvaran asettaminen ihmisten saataville. Meillä on yhteinen vastuu tämän ihmisten, eläinten ja kasvien perusoikeuksiin vaikuttavan kysymyksen seurannasta. Samalla mietin, olisiko jo aika selvittää, tarvitseeko unioni kauaskantoista eurooppalaista vesipolitiikkaa taatakseen EU:n kansalaisille koko EU:n alueella määrältään ja laadultaan riittävän, kestävä ja uusiutuvan vesihuollon. Mielestäni komission pitäisi aikaistaa yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY 18 artiklan 1 kohdassa säädetyn kertomuksen jättämistä Euroopan parlamentille ja Eurooppa-neuvostolle.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Luonnossa vesi on ilmaista; vesi kuuluu kaikille, ja sitä on oltava kaikkien saatavilla. Se ei saa olla pääoman tuottoa lisäävä kauppatavara, koska vedensaanti on perusoikeus, joka liittyy tiiviisti terveyteen, ympäristönsuojeluun, kehitykseen ja elämänlaatuun.

Vesivarojen hallinnan on oltava yksinomaan valtion vastuulla, jotta voidaan turvata hyvälaatuisen veden yleinen jakelu kohtuuhintaan.

Maailman neljäs vesifoorumi Meksikossa järjestetään pohjimmiltaan Maailmanpankin ja sen luokkapolitiikan suojeluksessa; toisin sanoen noudatetaan sellaista Maailmanpankin politiikkaa, jonka

tavoitteena on vedenjakelujärjestelmien yksityistäminen. Näin jätetään köyhät ruohonjuuritason yhteiskuntaluokat vaille riittävää juomavettä ja lisätään pääoman tuottoa.

EU edistää palvelujen vapauttamiseen tähtäviä toimia Lissabonin strategian mukaisesti. Se teki palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) muiden imperialististen keskusten kanssa WTO:n neuvotteluissa.

Tärkeinä vesivarastoina toimivien metsien ja vuoristoalueiden yksityistäminen ja tuhoaminen kuuluu voitontavoittelun filosofiaan, jossa halveksitaan inhimillisiä perustarpeita.

Kommunistiko Komma Elladas -puolueeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet vastustavat maailman neljättä vesifoorumia, koska ihmisten perustarpeita ylenkatsotaan voittojen takia. Kehotamme työväenluokkaa ja tavallisia kansalaisia taistelemaan kumotakseen hyväksikäyttäjänsä häikäilemättömät ruohonjuuritason vastaiset suunnitelmat.

Cottignyn mietintö (A6-0031/2006)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, aikana, jolloin osingot ja voitot ja niiden myötä johtajien palkat kasvavat, avoimet työpaikat sitä vastoin vähenevät. Tarkasteltaessa Eurooppaa kokonaisuutena huomataan, että yhtä monet työpaikat kärsivät rakenneuudistuksista kuin maksukyvyttömyydestä. Yksistään Itävallassa arviolta 15 000–20 000 työpaikkaa on menetetty uusiin jäsenvaltioihin. Rakenneuudistukset ovat yleislääke, jonka avulla nykyiset yritykset voivat esitellä julkisesti menestystarinoitaan ainakin paperilla. Julkisissa palveluissa on tehty jopa enemmän rakenneuudistuksia kuin yksityisellä sektorilla varsinkin siksi, että voitaisiin noudattaa EU:n antamia suuntaviivoja.

Nyt aletaan huomata, että säästötoimenpiteet tulevat usein kalliiksi, kun joudutaan luopumaan laadusta, osaamisesta, ammattitaidosta, työntekijöiden motivaatiosta ja strategisista mahdollisuuksista. Vaikka epäonnistumisen riski onkin suuri silloin, kun rakenneuudistuksilla korvataan selkeä strategia, EU:n yksityistämistä koskevat suuntaviivat ja erityiskohtelu, jolla edistetään toimipaikkojen siirtämistä tukien toivossa, ovat suorastaan jouduttaneet tätä kehitystä. EU:n on korkea aika kantaa vastuunsa ja pidättäytyä enemmän laajentumisesta, joka on osittain syynä tähän kehitykseen, sekä alkaa jälleen kantaa enemmän huolta sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen – (FR) Äänestin rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevan mietinnön puolesta, koska meidän on jatkuvasti osoitettava kansalaisille, että Euroopan unioni löytää ratkaisuja nykyisiin perinpohjaisiin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin muutoksiin, eikä ole syypää ongelmiin.

Vakavat taloudelliset ja yhteiskunnalliset ongelmat, jotka liittyvät rakenneuudistuksiin, ja erityisesti teollisuuden rakenneuudistuksiin, edellyttävät EU:lta tehokkaita toimia, joiden tavoitteena on sovittaa yhteen välttämättömät muutokset ja unionin kilpailukyky. Suhtaudun myönteisesti ehdotukseen Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta. On yhä välttämättömämpää pystyä sovittamaan yhteen toisaalta taloudellisiin muutoksiin liittyvät teollisuuden rakennemuutosprosessit ja toisaalta ensisijaisten uhrien eli irtisanottujen työntekijöiden suojelu sekä rakenneuudistusten kohteena olevista aloista riippuva taloudellinen toiminta, eli ennen kaikkea aliurakoitsijat. Lopuksi totean kannattavani täysin ajatusta siitä, että Euroopan unioni tulisi niiden alueiden avuksi, jotka rakennemuutosprosessin läpi käytyään joutuvat siirtymään uusille talouden aloille.

Jean Louis Cottigny (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Siinä esitetään ehdotuksia rahoituksesta ja työmarkkinaosapuolten aseman vahvistamisesta sekä rakenneuudistusten analysoimiseen ja ennakointiin tarkoitetuista välineistä.

Yrityksissä tehdään rakenneuudistuksia monista syistä, toisinaan näiden yritysten puolustamiseksi ja toisinaan niiden kilpailukykyyn lisäämiseksi. Prosessin vaikutukset työntekijöihin ovat kuitenkin aina samat, sillä he joustavat teollisuuskonsernien strategioiden ehdoilla.

On kiitettävää ja välttämätöntä, että Euroopan unioni tarkastelee tätä ongelmaa tavoitteenaan ennakoida rakenneuudistusten vaikutusta työntekijöihin. EU:lla on kuitenkin velvollisuus toteuttaa sellaista aktiivista talous- ja teollisuuspolitiikkaa, jolla pyritään säilyttämään eurooppalaisten työpaikat ja lisäämään niitä sekä luomaan sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Siksi on mielestäni valitettavaa, että EU edistää jäsenvaltioiden keskinäistä kilpailua sallimalla sosiaalisen polkumyynnin ja verosäännösten kiertämisen.

Brigitte Douay (PSE), kirjallinen. – (FR) Teollisuuden rakenneuudistukset ovat vanha ja jatkuva ilmiö, johon ovat syynä tekninen kehitys ja tuottavuuden paraneminen. Rakenneuudistuksia ei useinkaan voida välttää, jos halutaan säilyttää kilpailukyky ja siten myös työllisyys pitkällä aikavälillä. Rakenneuudistusten yhteiskunnalliset kustannukset ovat aina korkeat varsinkin niillä alueilla, joilla on perinteistä teollisuutta, jonka työntekijöiden ammatinvaihtoa vaikeuttavat vähäinen koulutus ja liikkuvuus. Rakenneuudistusten yhteiskunnallisia vaikutuksia onkin lievennettävä.

Siksi äänestin hyvin määrätietoisesti rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevan Cottignyn mietinnön puolesta. Toivon todella, että neuvosto ja komissio hyväksyvät siinä tehdyt ehdotukset ja että niiden pohjalta toteutetaan konkreettisia toimia. Euroopan unionin on mukautettava toimiaan, parannettava työmarkkinaosapuolten asemaa ja otettava käyttöön välineitä, joilla pystytään paremmin ennakoimaan rakenneuudistuksia.

Muun muassa suuremman huomion kiinnittäminen pk-yrityksiin, globalisaatorahaston perustaminen ja oikeus elinikäiseen oppimiseen ovat kaikki toimenpiteitä, joilla meidän pitäisi pystyä osoittamaan ihmisille, että Euroopan unioni on perillä heidän huolenaiheistaan ja että se haluaa saavuttaa todellista sosiaalista yhteenkuuluvuutta yhtä innokkaasti kuin he.

Lena Ek ja Cecilia Malmström (ALDE), kirjallinen. (SV) Rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevassa mietinnössä esittelijä Cottigny on omaksunut saman valitettavan asenteen, joka on havaittavissa myös toiminnan siirroista aluekehityksen puitteissa laaditussa mietinnössä, josta eilen äänestimme. Äänestimme eilen tällaista taloudellista protektionismia vastaan, ja teemme samoin tänään. Jälleen kerran olemme vakaasti sitä mieltä, että ei todellakaan ole valtion tai EU:n asia määrätä, miten yritykset osallistuvat rakenneuudistuksiin. On kuitenkin selvää, että emme saa pistää päätämme pensaaseen ja teeskennellä, etteivät rakenneuudistukset ja toiminnan siirtäminen joissain tapauksissa vaikuta ihmisiin ja sosiaalisiin perusedellytyksiin alueilla, joita kyseiset toimet koskevat. Kannatamme vaatimusta siitä, että työmarkkinaosapuolten on käytävä tiiviimpää vuoropuhelua näistä kysymyksistä, mutta voimme torjua rakenneuudistusten ja toiminnan siirtojen haittavaikutuksia muillakin tavoin kuin estämällä yksityisen sektorin kehityksen. Sen sijaan meidän pitäisi parantaa aktiivisesti niitä perusedellytyksiä, joiden avulla useammat yritykset voisivat luoda enemmän pitkäaikaisia työpaikkoja.

Anne Ferreira (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Siinä esitetään ehdotuksia rahoituksesta ja työmarkkinaosapuolten aseman vahvistamisesta sekä rakenneuudistusten analysoimiseen ja ennakointiin tarkoitetuista välineistä.

Yrityksissä tehdään rakenneuudistuksia monista syistä, toisinaan näiden yritysten puolustamiseksi ja toisinaan niiden kilpailukykyä lisäämiseksi. Prosessilla on kuitenkin aina samat vaikutukset työntekijöihin, jotka joutuvat joustamaan teollisuuskonsernien strategioiden ehtoilla.

On kiitettävää ja välttämätöntä, että Euroopan unioni tarkastelee tätä ongelmaa tavoitteenaan ennakoida rakenneuudistusten vaikutusta työntekijöihin. EU:lla on kuitenkin velvollisuus toteuttaa sellaista aktiivista talous- ja teollisuuspolitiikkaa, jolla pyritään säilyttämään eurooppalaisten työpaikat ja lisäämään niitä sekä luomaan sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Siksi on mielestäni valitettavaa, että Euroopan unioni edistää jäsenvaltioiden keskinäistä kilpailua antamalla mahdollisuuden sosiaaliseen polkumyyntiin ja verosäännösten kiertämiseen.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tänä iltapäivänä matkustan Vosgesin departementissa sijaitsevaan Le Syndicat'n kaupunkiin. Siellä järjestetään tapahtuma, joka symboloi Brysselissä säädettyjen toimien seurauksia.

SEB-konserni aikoo sulkea kaupungissa sijaitsevan tuotantoyksikön, sillä kiinalaisen halpatuonnin aiheuttama kilpailu on käynyt kestäättömäksi. Yli 400 työntekijää jää työttömäksi, puhumattakaan aliurakoitsijoista, jotka menettävät yhden tärkeimmistä asiakkaistaan ja joutuvat myös irtisanomaan ihmisiä. Työttömyys tuhoaa tämän työmarkkina-alan. Siitä huolimatta SEB-konsernilla menee hyvin, ja sen voitot kasvavat. Se muun muassa perustaa yrityksiä ulkomaille ja ostaa tuotemerkkejä, mutta sulkee tehtaita Ranskassa. Tämä johtuu siitä, ettei sillä ei ole muuta vaihtoehtoa suoraan tai epäsuorasti EU:sta johtuvien hallinnollisten ja taloudellisten esteiden sekä EU:n hyväksymän pidäkkeettömän kilpailun puristuksessa. Pelin sääntöjä ei ole päättänyt SEB-konserni vaan Bryssel.

EU:n kilpailupolitiikan johdonmukaisten seurausten (rakenneuudistukset, toiminnan siirrot ja niin edelleen) hillitsemiseksi Cottignyn mietinnössä ehdotetaan lukuisia byrokraattisia toimenpiteitä, jotka

eivät ratkaise ongelmaa vaan pikemminkin kärjistävät sitä ja nopeuttavat sen kehitystä. Koko perusajatusta on muutettava alkaen "vapaan" kilpailun palvontaan yhdistyvistä lakisääteisistä ja verotuksellisista esteistä, jotka lisääntyvät nopeasti. Työmarkkinat hyötyisivät tästä.

Hélène Goudin, Nils Lundgren ja Lars Wohlin (IND/DEM), kirjallinen. (SV) EU on pitkään toteuttanut poliittisia toimenpiteitä selviytyäkseen eri aloilla tehdyistä rakenneuudistuksista. Tässä mietinnössä ehdotetaan näihin toimenpiteisiin joitakin järkeviä muutoksia, joilla varmistetaan esimerkiksi yhteisön varoista maksetun tuen tehokkaampi valvonta ja se, ettei näitä varoja käytetä toiminnan siirtämiseen EU:n sisällä.

Junilistanin pohjimmainen näkemys on, että kansakuntien on itse selvittävä toiminnan siirtämisen ja rakenneuudistusten seurauksista. Mielestämme EU:n ei pitäisi toteuttaa toimia sen varmistamiseksi, että yritykset kantavat vastuunsa tällaisista seurauksista. Jäsenvaltioiden on päätettävä tämänkaltaisista tärkeistä kysymyksistä.

Euroopan parlamentti aikoo muun muassa:

- vahvistaa perusteet niiden edellytysten sääntelemiseksi, joiden mukaisesti rakenneuudistuksia olisi lupa toteuttaa (työpaikkojen säilyttämiseksi ja kilpailukyvyin lisäämiseksi eikä esimerkiksi ainoastaan voittojen saamiseksi)
- perustaa erityisen "kasvun mukauttamiseen" tarkoitettua rahastoa
- saada EU:n ottamaan vastuuta rakenneuudistusten "piilovaikutuksista", kuten työntekijöiden terveysvaikutuksista ja psyykkisistä ongelmista sekä irtisanottujen työntekijöiden suuremmasta kuolleisuudesta
- mahdollistaa työntekijöiden pääomaosakkuudet, jotta he voivat osallistua rakenneuudistuksia koskevien päätösten tekemiseen ja
- suhtautua torjuvasti jäsenvaltioiden vaatimukseen työntekijöiden jäämisestä varhaiseläkkeelle rakenneuudistusten takia.

Huolimatta edellä mainittuja kysymyksiä koskevista poliittisista näkemyksistä nämä asiat on hoidettava yksittäisissä jäsenvaltioissa. Siksi olemme päättäneet äänestää tätä mietintöä vastaan.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Lissabonin "strategia", jonka pitäisi tarjota meille loistava tulevaisuus, epäonnistuu surkeasti, eivätkä tukina maksettavat vähäiset lisävarat pelasta uhreja sillä teollisuudenalalla, jonka työpaikat alueellani Nord-Pas-de-Calais'sa hävitettiin täysin turhaan. Tällä uhrauksella ei ole pystytty viemään taloudellista ja sosiaalista hyvinvointia muualle maailmaan.

Emme tarvitse almuja, mutta emme myöskään tarvitse jälleen uutta interventionistista mietintöä, jolla on määrä korjata Euroopan komission pahat tavat. Työpaikkojen hävittäminen Ranskassa ja laajentuneessa EU:ssa jatkuu huolimatta tonnikaupalla suoltamistamme asiakirjoista, jotka ainoastaan osoittavat heikkoutemme ja alistumisemme rajoittamattoman globalisaation sääntöihin ja kiihkomielisten eurofiilien äärioliberalistisiin toimintatapoihin. Eurooppa kärsii myös eräänlaisesta uusmarxilaisuudesta, jolla edistetään valtion puuttumista asioihin ja lisätään EU:n ja jäsenvaltioiden päällekkäistä byrokratiaa, jota jo ennestään leimaavat turhat hallinnolliset muodollisuudet ja verotuksen ylikorostaminen.

Taloutemme liikkeellepanevat voimat pakenevat ulkomaille laajamittaista maahanmuuttoa, jonka kielteisiä seurauksia ovat kestäättömät taloudelliset ja sosiaaliset taakat. Taloudellinen nationalismi, tullien ja tullimaksusteiden palauttaminen, yhteisön suosituimmuusperiaatteen noudattaminen EU:ssa sekä suojelu ja kansallisen suosituimmuusperiaatteen noudattaminen Ranskassa ovat välttämättömiä.

Thomas Mann (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Cottignyn mietinnön puolesta, kun Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän käsiteltäväksi jättämien tarkistusten taakse saatiin riittävä enemmistö; kyseisiin tarkistuksiin sisältyi työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa esittämiäni ehdotuksia. Yrityksissä tehtyjä rakenneuudistuksia on tarkasteltava seikkaperäisesti.

Toisaalta yritysten toiminnan siirtäminen halvemmille alueille ulkomaille aiheuttaa erilaisten yrityskulttuurien yhteentörmäyksen, jolloin menetetään synergiaetuja, joita toiminnan siirtämisen usein väitetään tuovan mukanaan, ja häviäjiä ovat työntekijät – myös johtoporras. Toisaalta rakenneuudistukset

ovat välttämättömiä silloin, kun yritysten on reagoitava uusien markkinoiden vaatimuksiin, lähialueen asiakkaisiin ja kilpailukyvyn lisäämistä koskeviin vaatimuksiin.

Jotta EU:n työntekijät voivat paremmin valmistautua heiltä vaadittavaan liikkuvuuteen, heidän on saatava riittävästi tukea täydennys- ja uudelleen koulutukseen sekä osallistuttava elinikäisen oppimisen ohjelmiin. Pk-yritysten on saatava suurin hyöty Lissabonin tavoitteiden mukaisesta rakenneuudistuksesta. Tukien laillisuuden määrittämiseksi on voitava helpommin jäljittää rahoituslähteitä ja siten tehostaa väärin perustein saadun rahoituksen takaisinperintää.

Nykyisten rakennerahastojen riittämättömyyden vuoksi suhtaudun myönteisesti 500 miljoonan euron suuruisen vuotuisen erityisrahaston perustamiseen. Se on solidaarisuutemme osoitus ja sillä tuetaan uudelleen koulutusta ja työpaikkojen vaihtoa. On kuitenkin tarpeen jatkaa keskustelua sen perusteista, sillä sitä on tarkoitus käyttää ainoastaan silloin, kun toimintaa siirretään EU:n ulkopuolisiin valtioihin ja kun tietty yritys irtisanoo yli 1 000 työntekijää. Rahaston hallinnointi ei saa synnyttää uutta byrokratiaa Euroopan komissiossa tai kansallisissa viranomaisissa.

David Martin (PSE), kirjallinen. (EN) Olen tyytyväinen mietintöön, joka laadittiin vastineeksi rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevaan komission tiedonantoon. Mietinnössä myönnetään, että rakenneuudistusten ei tarvitse merkitä sosiaalista taantumista, mikäli ne on ennakoitu asianmukaisesti ja toteutetaan järkevässä yhteistyössä asianomaisten yritysten ja ammattiyhdistysten kanssa sekä työntekijöille suunnatuilla sopivilla koulutustoimilla.

Mietinnössä kehoitetaan tukemaan pk-yrityksiä ja ehdotetaan, että vuosiksi 2007–2013 suunnitteilla olevissa rahoitusohjelmissä keskityttäisiin entistä tiiviimmin rakenneuudistusten ennakointiin ja hallintaan. Mietinnössä todetaan, että tukien toivossa tehtyjen toimipaikkojen siirtojen välttämiseksi Euroopan unionin rahastoista tukea saavien yritysten ei pitäisi enää saada yhteisön tukea tietyn ajanjakson aikana, jos ne siirtävät tuotantonsa kokonaan tai osittain muualle unionin sisällä.

Claude Moraes (PSE), kirjallinen. (EN) Äänestin rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevan Cottignyn mietinnön puolesta. Äänestin yritysten globalisaatio- ja mukauttamisrahastolle antamaa rahoitusta koskevan 9 kohdan toisen osan puolesta, sillä siinä on kyse vapaaehtoisesta lahjoituksesta.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Globalisaatioprosessilla ei ainoastaan kavenneta eroja, lyhennetä välimatkaa ja maksimoida suuruusluokkaa, vaan myös nopeutetaan toimintaa. Nykyisin kaikessa on kyse liikkeestä ja kaikki liikkuu nopeammin. Siksi on ymmärrettävää, että jotkut ihmiset ovat huolissaan nykyajan kehitysvauhdista. Syklin päätyminen, mallin purkaminen ja menneestä irtautuminen ovat aina kriisiaikoja. On hyvin epätodennäköistä, että näiden prosessien uhrin uskoisivat "luovan tuhon" etuihin. Ne ovat kuitenkin yhtä todellisia kuin itse tuho.

Esitän nämä huomautukset vastineena rakenneuudistuksia ja työllisyyttä koskevaan Cottignyn mietintöön, joka epäonnistuu juuri siksi, että se on ristiriidassa todellisuuden kanssa. Varsinkin julkisten yhteiskuntarakenteiden on valmistauduttava niihin muutosvaikutuksiin, joita taloudellisen vallankumouksen aika väistämättä tuo tullessaan. Emmehän voi kääntää selkäämme niille, jotka on jätetty kehityksen ulkopuolelle. Minusta ei myöskään ole toivottavaa muuttaa täysin prosessin suuntaa. Tavoitteenamme pitäisi olla mahdollisimman suuren hyödyn saaminen yrityksillemme ja kansalaisillemme tästä ajasta, ja tähän hankkeeseen meidän on keskityttävä aktiivisesti

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. (SV) Mietintö on pääosin rakentava ja valaisee monia niistä ongelmista, joita lyhytnäköiseen keinotteluun painottuva talous aiheuttaa. Siksi äänestän mietinnön puolesta. Siinä viitataan kuitenkin myönteiseen sävyyn siihen rahastoon, jonka komissio haluaa perustaa. Rahastosta maksettaisiin suoria tukia yksityishenkilöille, ja se käynnistäisi prosessin, jonka avulla EU ottaisi vastuuta sosiaalipolitiikasta, mikä olisi valitettavaa kehitystä.

Jos tämä rahasto otetaan käyttöön, olisi kuitenkin hyödyllistä rahoittaa kohtuullinen osa siitä yksityisellä pääomalla. Äänestän sellaisia uusia EU:n direktiivejä vastaan, jotka koskevat rakenneuudistuksiin liittyvää työläisäädäntöä, koska tämä heikentäisi työmarkkinaosapuolten tekemiin työehtosopimuksiin perustuvaa mallia, joka on käytössä Ruotsissa.

Bauerin mietintö (A6-0028/2006)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan Bauerin mietinnön puolesta ja esitän Eurooppa-neuvostolle – toisin

sanoen 25:lle valtioiden ja hallitusten päämiehelle – kysymyksen, johon toivon heidän vastaavan: miksi eläkkeiden arvo laskee jatkuvasti, eikä niillä yhä useammin pystytä takaamaan riittävää toimeentuloa?

Niillä uudistuksilla, joita 25 valtioiden ja hallitusten päämiestä ajavat läpi, on tarkoitus pienentää entisestään eläkkeellä olevalle väestölle maksettavia eläkkeitä. Vuoteen 2050 mennessä yksinomaan Italiassa nuorten saama eläke on vain kolmasosa heidän loppupalkastaan.

Haluan lähettää tämän DVD-tallenteen 27:lle valtioiden ja hallitusten päämiehelle, joiden toivon kertovan selkeästi aikeistaan. Kenties he aikovat kumota eläkkeellä olevien aseman tai turvata niiden toimeentulon, jotka ennen työskentelivät mutta ovat nyt liian vanhoja siihen.

Hélène Goudin, Nils Lundgren ja Lars Wohlin (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Tässä mietinnössä on esitetty jäsenvaltioille pitkä lista kehotuksia niistä toimista, joita niiden pitäisi toteuttaa torjuakseen suhteellista köyhyyttä yksittäisissä jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioilla on selvästikin hyviä syitä tehdä yhteistyötä tämänkaltaisissa kysymyksissä esimerkiksi jakamalla vapaaehtoisesti kokemuksia ja parhaita käytäntöjä.

Sosiaalista integrointia ja köyhyyttä on kuitenkin käsiteltävä kansallisesti tai jäsenvaltioiden hallitusten vapaaehtoisen yhteistyön pohjalta. On vaikea käsittää, mitä erityistä lisäarvoa tai asiantuntemusta Euroopan parlamentti tuo suoltamalla lausuntoja näistä ja samankaltaisista kysymyksistä.

Mietinnön ehdotusten mukaan:

- jäsenvaltioiden on lisättävä mahdollisuuksia elinikäiseen koulutukseen (11 kohta)
- jäsenvaltioiden on turvattava kohtuuhintaisten ja laadukkaiden lastenhoitopalvelujen saatavuus (24 kohta)
- jäsenvaltioiden eläkejärjestelmiä on uudistettava suurimman mahdollisen sosiaalisen oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi (44 kohta)
- jäsenvaltioiden julkisten eläkejärjestelmien uudistukset eivät saa lisätä työhön kohdistuvaa kokonaisverotaakkaa (45 kohta).

Junilistan kehottaa ratkaisemaan edellisen kaltaiset tärkeät kysymykset laajoilla kansallisilla neuvotteluilla. Niiden perusteella jäsenvaltioiden on joko itsenäisesti tai muiden keskeisten toimijoiden kanssa tehtävän vapaaehtoisen yhteistyön avulla hyödynnettävä tavanomaisia demokratian keinoja päättääkseen sopivasta lainsäädännöstä ja muista asianmukaisista toimenpiteistä. Näin ollen äänestimme tätä mietintöä vastaan.

Sérgio Marques (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa komission raportissa todetaan, että jäsenvaltiot lisäävät toimiaan köyhyyden torjumiseksi ja varmistukseksi, että eläkeläisille pystytään takaamaan riittävät tulot eläkejärjestelmillä. Raportissa kuitenkin korostetaan, että vuonna 2002 köyhyys uhkasi yli 68:aa miljoonaa ihmistä eli 15:tä prosenttia EU:n väestöstä.

Huolimatta EU:n työmarkkinoiden merkittävistä rakenteellisista parannuksista työllisyysaste ja työhönosallisuusaste ovat edelleen liian alhaisia. Työttömyys on vieläkin korkea useissa jäsenvaltioissa varsinkin nuorten, ikääntyvien työntekijöiden ja naisten keskuudessa. Työmarkkinoilta syrjäytymiseen liittyy kansallisen ulottuvuuden lisäksi paikallinen ja alueellinen ulottuvuus.

Tuen vilpittömästi Bauerin mietintöä, jossa suositellaan komission esittämiä toimia. Niiden tavoitteena on auttaa jäsenvaltioita tunnistamaan heikommassa asemassa olevien ihmisten vaikeudet ja tukemaan kyseisten ihmisten integroitumista, edistämään työllistämistä, koulutusta ja ammatissa etenemistä, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista sekä tasaveroisia mahdollisuuksia käyttää terveydenhuoltopalveluja ja saada kunnollinen asunto sekä varmistamaan sosiaalisen suojelun järjestelmien kestävyys.

David Martin (PSE), kirjallinen. (EN) Olen tyytyväinen tähän mietintöön, jossa käsitellään muutamia keskeisiä poliittisia painopisteitä, joihin kuuluvat työvoimaosuuden nostaminen, sosiaalisen suojelun järjestelmien nykyaikaistaminen, yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen liittyvien epäkohtien torjuminen, lasten köyhyyden poistaminen, kunnollisen asunnon turvaaminen, asuinolojen parantaminen ja haavoittuville ryhmille tarkoitettujen sosiaalisen asuntotuotannon puutteiden korjaaminen, laadukkaiden palveluiden kuten terveydenhoidon ja pitkäaikaishoidon saannin parantaminen, sosiaali- ja

kuljetuspalvelut, syrjinnän torjuminen sekä etnisten vähemmistöjen ja maahanmuuttajien kotouttamisen edistäminen.

Grechin mietintö (A6-0058/2006)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. (SV) Päätimme lopullisessa äänestyksessä äänestää vuoden 2007 talousarviomenettelyn suuntaviivojen puolesta huolimatta kahta kohtaa koskevista painokkaista vastalauseistamme.

Vastustamme ohjesäännön laatimista jäsenten avustajille, joiden elinolosuhteet saattaisivat sen vuoksi olla aivan erilaiset kuin niiden ihmisten, joiden kanssa he tekevät tiivistä yhteistyötä vaalipiireissä. Merkittävä riski olisi myös se, että jäsenen avustajan ammatista tulisi oma elinikäinen virkauransa.

Vastustamme myös sitä, että Brysseliin perustettaisiin Eurooppa-talojen keskus EU:ta koskevan tiedotustoiminnan hoitamista varten.

Gérard Deprez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Annoin tukeni jäsen Grechin mietinnölle, joka on kaikkea muuta kuin poliittisesti viaton.

Jos esimerkiksi tiedotuspolitiikan alalla sovelletaan 17, 28 ja 62 kohdassa määrättyä yleistä periaatetta (vähennetään toimia, jotka eivät tuo lisäarvoa), on mielestäni tehtävä perinpohjaisia muutoksia! Saamme päivittäin "asiantuntijoiden" kirjoittamia tiedotteita. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan kansalaisten luottamuksen herättämiseksi olisi järkevämpi tiedottaa heille niiden tiedotusvälineiden kautta, joiden tavoitettavissa he yleensä käytännössä ovat, kuin suunnitella kalliita esitteitä, joita he eivät lue eivätkä ymmärrä.

Lisäksi mietinnön periaatteita on sovellettava "avustavaan istuntohenkilökuntaan". Työllistämisestä esittelijä toteaa, että on palkattava pitkäaikaista henkilökuntaa sopimussuhteisten määräaikaisten toimihenkilöiden sijaan. Jos kannatamme tätä periaatetta – kuten minä teen – minkälaista asemaa ehdotetaan tämän vuoden lopussa niille 300:lle avustavaan istuntohenkilökuntaan kuuluvalla työntekijällä, joiden nykyistä sopimusta ei voida uusia "muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen" 78 artiklassa säädetyn oikeusperustan lakkaamisen takia?

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen – (FR) Äänestin Grechin mietintöä vastaan, koska en hyväksy sitä, että asetetaan kyseenalaiseksi Euroopan parlamentin päätoimipaikan vakiinnuttaminen Strasbourgiiin ja Luxemburgin vahvistaminen työskentelypaikaksi.

Claude Moraes (PSE), kirjallinen. (EN) Äänestän Grechin mietinnön puolesta. Äänestin 47 artiklan molempien osien puolesta, sillä mielestäni jäsenten avustajien on saatava ohjesääntö vuoteen 2009 mennessä.

Ó Neachtainin mietintö (A6-0019/2006)

Hélène Goudin, Nils Lundgren ja Lars Wohlin (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Kannatamme ympäristöystävällisempien kalastusmenetelmien käyttöönottoa. Emme kuitenkaan kannata ehdotusta, jonka mukaan EU:n pitäisi ottaa käyttöön tuki- ja korvausjärjestelmä niitä ammattikalastajia varten, joille tällaisista kalastusmenetelmistä on haittaa. Mietinnössä ei mainita mitään täsmällistä korvaussummaa. Siinä ei myöskään mainita, mistä budjettikohdasta tällainen korvaus maksettaisiin.

Kannatamme sitä, että kalastajat ja heitä edustavat järjestöt osallistuvat meriympäristön suojelutoimien ja kalakantojen elvyttämistoimien määrittelyyn (tarkistus 1). Emme kuitenkaan kannata ehdotusta siitä, että yhteisö rahoittaisi kalastajien hyväksi esitetyt korvaustoimenpiteet (tarkistus 2).

Torjumme EU:n talousarviomenojen lisäämisen ja olemme päättäneet äänestää koko tätä mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen (PT) Aiemman keskustelun perusteella olemme tyytyväisiä siihen, että kalastuksesta vastaava komission jäsen Borg tukee esittämäämme tarkistusta. Siinä todettiin, että hajauttaminen ja yhteishallinto ovat ne olennaiset periaatteet, joilla taataan kalastajien ja heitä edustavien järjestöjen osallistuminen meriympäristön suojelutoimiin ja kalakantojen elvyttämistöimiin sekä kyseisten toimenpiteiden tehokkuus. On pidettävä mielessä, että tällaisia toimia soveltavat nimenomaan kalastajat ja heidän järjestönsä, joilla on ajankohtaista tietoa kalavarojen tilasta ja jotka ovat kiinnostuneimpia varmistamaan niiden säilymisen.

Panemme myös merkille komission jäsenen avoimen suhtautumisen ehdottamaamme tarkistukseen, jossa kehoitetaan komissiota esittämään kalakantojen elvyttämissuunnitelmiin kohdennettuja sosioekonomisia korvaustoimenpiteitä, joille taataan yhteisön rahoitus.

Olemme pahoillamme siitä, että parlamentin enemmistö on jostakin käsittämättömästä syystä hylännyt nämä ehdotukset.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Uusimpiin tieteellisiin ja teknologisiin tutkimuksiin perustuva kestävä kalastusala on keskeinen tekijä, jos aiomme saavuttaa yhden EU:n päätavoitteista. Se on meren elävien luonnonvarojen hyödyntäminen siten, että tarjotaan kestävät taloudelliset, ympäristölliset ja sosiaaliset edellytykset.

Komission tiedonanto on oikeansuuntainen, sillä siinä edistetään voimakkaammin kalastuksen ympäristön kannalta kestävää hallinnointia.

Korostan näiden toimenpiteiden merkitystä kalastajille: kaiken taloudellisen toiminnan ympäristöystävällisyyden lisääminen on heidän etujensa mukaista, sillä siten taataan terveet kalakannat. Koska näiden toimenpiteiden yhteiskunnallis-taloudellinen vaikutus saattaa olla merkittävä lyhyellä aikavälillä, asianosaisten osapuolten on oltava mukana suunnittelemassa uudistuksia, ja meidän on tarkasteltava keinoja korvausten maksamiseksi niille kalastajille, joille ympäristöystävällisestä kalastuksesta on haittaa lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä

Mainitsemini seikkojen perusteella olen sitä mieltä, että käsittelemässämme tiedonannossa annetaan olennainen ja merkittävä panos myönteisen tulevaisuuden turvaamiseksi niille, joiden toimeentulo riippuu kalastuksesta, sekä ympäristönsuojelulle.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin luonnollisesti tämän mietinnön puolesta, jossa edistetään ympäristön paremmin huomioon ottavia kalastusmenetelmiä.

Nykyään ensisijainen tavoite on vähentää kalastustoiminnan intensiteettiä, jotta kannat saadaan elpymään. Tiedämme, että tämä on arkaluonteinen mutta kiireellinen aihe. Maailman 28 000 kartoitetusta kalalajista 46 prosenttia on uhanalaisia. Lisäksi ekosysteemien arviointiin tarkoitettussa Yhdistyneiden kansakuntien ohjelmassa korostetaan, että 25 prosenttia kaupallisista lajeista on liikakalastettuja.

Sosioekonomiset tekijät on selkeästi otettava huomioon aiheuttamatta kuitenkaan vahinkoa kalastusalalle, johon kohdistuu jo kohtuuttomia rajoituksia. Kalastustoiminnan vähentäminen on hyväksyttävää korvauksiin yhdistettynä. Silti muillakin toimenpiteillä voidaan saada aikaan merkittäviä tuloksia, kuten tehostaa alusten aiheuttaman pilaantumisen torjuntaa tai edistää kestäviä kalastusmenetelmiä.

Kalavarojen kestävyys on olennainen tavoite, ja lausuntoni yhteisön suhtautumista kalastustuotteiden ympäristömerkkeihin koskevasta komission tiedonannosta perustuu tähän periaatteeeseen.

Eurooppa-neuvoston valmistelu / Lissabonin strategia (RC - B6-0161/2006)

Brian Crowley (UEN), kirjallinen (EN) Kannatan tavoitetta Euroopan talouden nykyaikaistamisesta kasvua ja työllisyyttä edistävän Lissabonin kumppanuuden avulla. Myönnän, että tätä strategiaa on tarkasteltava myös kestävästä kehityksestä koskevien laajempien edellytysten yhteydessä – nykyiset tarpeemme on täytettävä vaarantamatta tulevien sukupolvien kykyä täyttää omat tarpeensa. Euroopalla on epäilemättä voimavaroja korkean elintason ylläpitämiseen, mutta meidän on toteutettava toimia niiden valjastamiseksi.

Totean julkisesti, että vaikka kannatan kevään 2006 huippukokousta koskevan parlamentin päätöslauselman kokonaistavoitetta, en tue niitä tarkistuksia, joiden mukaan ydinvoima on toteuttamiskelpoinen vaihtoehto Euroopan nykyiseen energiariippuvuuteen. Irlanti ei millään tavoin tue ydinvoiman käyttöä.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), kirjallinen. (PT) Lähes vuosi on kulunut siitä, kun viime maaliskuussa pidetty kevään Eurooppa-neuvosto sopi Lissabonin strategian elvyttämisestä.

Lissabonin strategiaa koskevassa vuotuisessa väliraportissaan, joka julkaistiin 25. tammikuuta ennen seuraavaa kevään Eurooppa-neuvostoa, komissio toteaa, että vaikka se myöntääkin tähän saakka saavutetun merkittävän edistyksen, tärkeintä on nyt saavuttaa tuloksia, ja on tullut aika vauhdittaa uudistuksia.

Niinpä komissio on nimennyt neljä toiminnan painopistealaa, joiden avulla EU:n valtioiden ja hallitusten päämiesten on sitouduttava toteuttamaan seuraavat erityiset lisätoimenpiteet kansallisesti ja EU:n tasolla: koulutukseen ja innovaatioihin tehtävien investointien lisääminen, erityisesti pk-yritysten liiketoimintapotentiaalin vapauttaminen, globalisaation ja väestön ikääntymisen tuomiin haasteisiin vastaaminen sekä tehokkaan ja yhdenmukaisen energiapolitiikan käynnistäminen.

Käsitlemässämme päätöslauselmaesityksessä esitetään toiminnan neljää painopistealaa koskevia huomioita ja ehdotuksia, joita tuen vilpittömästi. Siksi äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Vaikka olenkin pettynyt siihen, että käsiteltäväksi jättämämme päätöslauselma hylättiin, on syytä korostaa, että noin 100 parlamentin jäsentä joko äänesti sen puolesta (79) tai äänesti tyhjää (20), mikä on yli kaksi kertaa ryhmämme jäsenmäärä ja vieläpä enemmän kuin Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto -ryhmän sekä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsenmäärä yhteensä. Yhtä merkittävää oli se, että vielä suurempi määrä kieltäytyi tukemasta äänestyksessä yhteistä päätöslauselmaa, jonka enemmistö kuitenkin hyväksyi.

Kokemus on osoittanut, ettei Lissabonin strategiassa määrätty avoin koordinoitimenetelmä ole vähentänyt köyhyyttä. Lissabonin strategian tuloksena etusijalle on asetettu julkisen sektorin ja palveluiden vapauttaminen ja yksityistäminen.

Koska köyhyys on ihmisoikeusloukkaus, sen syihin on kiinnitettävä enemmän huomiota. Tämän mukaisesti on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla edistetään sosiaalista osallisuutta monialaisesta näkökulmasta.

Siksi kannatamme vakaus- ja kasvusopimuksen korvaamista aidolla kehittämis- ja edistämissopimuksella sekä Lissabonin strategian korvaamista asianmukaisella taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden strategialla. Katsomme sitä vastoin, ettei palveluiden sisämarkkinoiden perustamista koskevaa direktiiviehdotusta pidä korostaa.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. (EN) Tuen tätä päätöslauselmaa yhdessä sosialidemokraattien ryhmään ja Labour-puolueen jäsenten valtuuskuntaan kuuluvien kollegojeni kanssa, mutta siitä huolimatta korostan, että energiapolitiikkaa koskevasta osuudesta on jätetty pois keskeinen energiamuoto, nimittäin vuorovesienergia.

Ilmaston lämpeneminen pakottaa meidät luopumaan tavanomaisista energiamuodoista, kun taas turvallisuustekijät ovat uhka ydinvoiman käytölle. Vajetta on hyvin vaikea paikata uusiutuville energialähteillä kuten aurinko- ja tuulienergialla tai biopolttoaineilla. Yksi vähälle huomiolle jäänyt vaihtoehto on vuorovesienergia. Ranska rakensi voimalaitoksen La Ranchen jokisuistoalueelle ja esitteli tekniikan. Yhdistyneessä kuningaskunnassa sekä pienempi Merseyn suisto että laajempi Severn ovat sopivia alueita. Jo pelkästään Severnin hankkeella voitaisiin turvata lähes 10 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan energiantarpeesta. Miksi laiminlyömme "suuret" uusiutuvat energialähteet ja peitämme sen sijaan vuorenrinteemme tuulimyllyillä ja kattomme aurinkopaneeleilla?

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen – (FR) Tavallisesti Eurooppa-neuvoston valmistelua koskevat parlamentin päätöslauselmat koostuvat hallituksille ja komissiolle osoitetuista toivelitatioista. Niille on yhteistä se, ettei niissä koskaan korosteta maittemme kohtaamien vaikeuksien johtuvan Euroopan yhdyntymisestä ja että niissä vaaditaan aina EU:n suurempaa puuttumista jäsenvaltioiden politiikkaan. Pelastus ei tule EU:n hallintokoneistosta, sillä suurin osa tässä asiakirjassa mainituista ongelmista on peräisin sieltä.

EU halusi vapauttaa sisäiset energiamarkkinat yksinomaan vapaan kilpailun periaatteen mukaisesti. Se aiheutti ongelmia, ja muun muassa niiden takia tilanteemme on nyt sellainen, että Euroopan parlamentin jäsenet vaativat yhteistä ja jopa yhdenmukaista energiapolitiikkaa. Tästä toiminta-alasta ei kuitenkaan määrätä perustamissopimuksissa, mihin on hyvä syy: hallitukset vastustavat sitä, koska ovat tietoisia tämän alan strategisesta merkityksestä ja erilaisista eduistaan.

Yleisvaikutelma on se, että nykyisellään Euroopan yhdyntyminen on päämäärä sinänsä ja että se ruokkii omien virheidensä kielteisiä seurauksia. Meidän on pantava piste tälle noidankehälle.

Hélène Goudin, Nils Lundgren ja Lars Wohlin (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Tässä päätöslauselmassa Euroopan parlamentti puuttuu sellaisiin aloihin, jotka jäsenvaltioiden kansanedustuslaitosten on määrä

hoitaa, jotta yhteiset eurooppalaiset tavoitteet kasvun ja työllisyyden lisäämisestä voidaan toteuttaa. Lissabonin strategia perustuu siihen, että jäsenvaltiot toteuttavat sen, mistä on sovittu.

Lissabonin strategian perusteella ei pidä jatkuvasti vaatia EU:n talousarviomäärärahojen lisäämistä. *Junilistan* katsoo sen sijaan, että kunkin jäsenvaltion talousarviosta on myönnettävä varoja Lissabonin strategiaan. Päätöslauselman 3 kohdan mukaan EU:n talousarviota on lisättävä Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä syystä päätimme äänestää päätöslauselmaa vastaan.

Päätöslauselmassa on monia myönteisiä ehdotuksia, mutta se perustuu EU:n rahoitusnäkyymiin, joita emme kannata. Jäsenvaltiot ovat vastuussa Lissabonin strategian täytäntöönpanosta, ja siksi on tärkeää, ettei niiden EU:lle suorittamia maksuosoituksia lisätä. Pikemminkin niille pitäisi antaa toimintavapaus hoitaa itse Lissabonin strategiassa edellytetyt velvoitteet.

Siksi äänestimme Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän, Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän sekä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän käsiteltäväksi jättämää päätöslauselmaesitystä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Kokousta, joka pidetään 16. ja 17. maaliskuuta, voitaisiin nimittää työnantajien yleiskokoukseksi, eikä ole sattumaa, että se järjestetään vain hiukan ennen Eurooppa-neuvostoa. Kokoukseen osallistuvat Itävallan liittokansleri ja neuvoston puheenjohtaja, komission puheenjohtaja ja komission jäsenet sekä liikeyritysten, teollisuuden, ympäristöalan, tutkimuksen ja tiedotusvälineiden johtoporras, puhumattakaan niistä hallitusten edustajista, jotka vastaavat niin kutsutuista kansallisista uudistusohjelmista.

Teollisuusjohtajat esittävät toivomuslistansa, jossa he vaativat niin kutsuttujen rakenneuudistusten toteuttamista. Rakenneuudistukset ovat vain kiertoilmaus oikeistopolitiikalle, jonka todellinen merkitys on työntekijöille varsin tuttu: se tarkoittaa enemmän epätyypillisiä työsuhteita, alempia palkkoja, työelämän ja työajan pitenemistä, eläkeiän nousua, julkisten palveluiden purkamista ja sen jälkeen niiden vapauttamista ja yksityistämistä alkaen energiasta ja tietoliikenteestä, sosiaaliturvasta, terveydenhuollosta ja koulutuksesta sekä tutkimuksesta. Tämän ilmiön vanavedessä seuraavat hyväksikäyttö, työttömyys ja köyhyys.

Parlamentin enemmistö on yhdistänyt voimansa hyväksyäkseen tämän toimintaohjelman, vaikka äänestimme sitä vastaan.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), kirjallinen. (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani annamme täyden tukemme kaikille Lissabonin strategiaan kuuluville toimille, jotka todella parantavat Euroopan talouksien kilpailukykyä. Tämä edellyttää todellisia talouden rakenneuudistuksia, joilla lisätään kasvua, toteutetaan joustavat työmarkkinat ja lisätään työllisyyttä koko EU:ssa.

Tuemme täysin komission puheenjohtajan ja joidenkin jäsenvaltioiden toimia yritysten taakan ja työpaikkojen luomisen esteiden vähentämiseksi. Silti olemme huolissamme siitä, että jotkut päätöslauselmassa suunnitellut toimenpiteet voivat lisätä yritysten kustannuksia ja heikentää ensisijaista tavoitetta Euroopan kilpailukyyn lisäämisestä maailmanmarkkinoilla ja sen myötä työttömyysasteen huomattavasta alentamisesta.

Emme tue päätöslauselmassa niitä ehdotuksia, joilla lisättäisiin rahoitusnäkyymiä joulukuun 2005 Eurooppa-neuvostossa sovitusta määrästä.

Näistä ja muista syistä olemme päättäneet äänestää tyhjää tästä päätöslauselmasta.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentti allekirjoitti Lissabonin strategiaa koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen, jota tukevat Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä, Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä. Päätöslauselmaesityksen tavoitteena on nopeuttaa entisestään kapitalistisia rakenneuudistuksia kansallisten ohjelmien avulla. Euroopan yhdistämistä ajavan pääoman hyökkäystä laajennetaan, ja se koskee koko perusinfrastruktuuria. Pääoman avulla vallataan ja kaupallistetaan terveydenhuolto, koulutus ja energia-ala, puretaan työmarkkinasuhteet ja tehdään tyhjäksi kaikki työväenluokan saavuttamat oikeudet. Uusin hyökkäys kohdistuu sen vakuutusturvaan ja eläkeoikeuksiin.

Lissabonin strategia perustuu myös Maastrichtin sopimukseen ja neljään vapauteen (pääoman, kaupan, työntekijöiden ja palveluiden), joista maassamme äänestivät yhdessä Nea Dimokratia-, Panellinio Socialistiko Kinima- ja Synaspismos-puolueet.

Kommounistiko Komma Elladas -puolue on ajoissa varoittanut työväenluokkaa ja kansalaisia Lissabonin strategian tavoitteista. Se kehottaa työväenluokkaa kiihdyttämään taistelua pääoman häikäilemätöntä hyökkäystä vastaan ja tekemään taistelustaan monopolien ja imperialismiin vastaisen taistelun sekä kehittämään liittoaan ruohonjuuritason vallan ja hyvinvoinnin puolesta.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. (DE) On pöyristyttävää, että vielä 20 vuotta Tšernobylin katastrofin jälkeenkin kaksi kolmasosaa Euroopan parlamentin jäsenistä kannattaa ydinvoiman käytön jatkamista äänestämällä Lissabonin strategian puolesta. Ydinvoima on riskialtista teknologiaa, jolla on ennalta arvaamattomia seurauksia.

Lisääntyvä ydinenergian käyttö on vastoin perusoikeuksia ja huonontaa peruuttamattomasti tulevien sukupolvien elinoloja. Uraanin louhinta merkitsee laajamittaista luonnon hyväksikäyttöä ja saastuttaa pohjavesiä radioaktiivisesti. Uraanin rikastaminen on keino tuottaa ydinaseissa käytettävää materiaalia. Todellisuudessa on mahdotonta erottaa täysin toisistaan ydinenergian "siviilikäyttöä" ja sotilaallista käyttöä. Jopa ydinreaktoreiden normaali käyttö aiheuttaa jatkuvan riskin esimerkiksi matala-aktiivisen säteilyn ja reaktoreiden jäähdyttämiseen käytettyjen jokien pilaantumisvaaran takia.

Toistuvasti on ilmennyt tapauksia, joissa jälleenkäsittelylaitokset ovat saastuttaneet radioaktiivisesti laajoja maa- ja merialueita. Tähän mennessä ei ole onnistuttu ratkaisemaan korkea-aktiivisen jätteen huolto- ja varastointiongelmaa. Sitä tuotetaan päivittäin lisää ja se säteilee vähintään seuraavat 10 000 vuotta. EU:n tutkimuksen seitsemännessä puiteohjelmassa (2007–2011) ydintutkimukselle on myönnetty 3,1 miljardia euroa, mikä on kaksinkertainen määrä edelliseen puiteohjelmaan verrattuna. Ydinteknologiaan investoimisen sijasta EU:n pitäisi toimia aktiivisemmin uusiutuvien energiamuotojen kehittämiseksi. Uusiutuvien energialähteiden hajautettu tarjonta on ainoa tapa taata energian toimitusvarmuus pitkällä aikavälillä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Äänestin kevään 2006 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Lissabonin strategiaa koskevista Euroopan parlamentin näkemyksistä laaditun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, sillä hyväksyn useimmat siinä esitetyt näkemykset ja ehdotukset. Erityisen myönteisinä pidän ehdotuksia Euroopan talouteen liittyvästä vaativasta, kilpailukykyisestä ja innovatiivisesta toimintalinjasta, jossa asetetaan suuntaviivat Euroopan talouden rakenneuudistuksille. Niihin kuuluvat olennaisena osana sisämarkkinoiden toteuttaminen, tutkimukseen ja kehitykseen tehtävät investoinnit sekä yhteisöjen ja sukupolvien välinen yhteisvastuu.

Mielestäni joitakin kohtia on selvennettävä.

Mielestäni on valitettavaa, että vuoden kuluttua kevään 2005 Eurooppa-neuvostosta EU on polkenut käytännöllisesti katsoen paikoillaan monilla aloilla, joista esimerkkinä palvelujen tarjoamisen vapaus, uusien jäsenvaltioiden kansalaisten sijoittautumisvapaus, sisämarkkinoiden syventäminen ja talousarvion painopisteiden uudistaminen. Nämä seikat eivät tietenkään ole saaneet minua äänestämään päätöslauselmaa vastaan, mutta ne vahvistavat pettymystäni, joka johtuu puutteellisesta sitoutumisesta EU:n uudistuksiin.

6. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.20 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies **DOS SANTOS**

(Istuntoa jatkettiin klo 15.00.)

7. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

8. Neuvoston epävirallisen ulkoministerikokouksen tulokset (10. ja 11. maaliskuuta 2006) (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla ovat seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat neuvoston epävirallisen ulkoministerikokouksen tuloksista (10. ja 11. maaliskuuta 2006).

Olli Rehn, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, EU voi todellakin vaikuttaa asioihin ratkaisevasti Länsi-Balkanin alueella. Tästä keskusteltiin ulkoministereiden epävirallisessa "Gymnich"-kokouksessa Salzburgissa.

Länsi-Balkanin alue on tienhaarassa, ja EU ohjaa sitä etenemään rauhanomaisten uudistusten tiellä. Viime vuosina on tapahtunut paljon myönteistä kehitystä, mutta emme saa tuudittautua vääränlaiseen turvallisuudentunteeseen.

Jäljellä olevat Kosovon ja Montenegron asemaa koskevat kysymykset on tänä vuonna ratkaistava kärsivällisesti ja määrätietoisesti. Lisäksi alue on saatava siirtymään sodan aikakauden yli. Meidän on siis edistettävä sellaisia asioita, joilla on todellista merkitystä alueen kansalaisille: taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä sekä kyseisten maiden lähentymistä Euroopan unioniin.

Miten näitä maita voidaan parhaiten kannustaa noudattamaan kunnianhimoista uudistusohjelmaa? Kaikkein tärkeintä on sitoutua jatkossakin siihen, että nämä maat voivat lähentyä EU:ta ja lopulta liittyä sen jäseniksi onnistuttuaan täyttämään tiukat liittymiskriteerit. Lisäksi tästä tulevaisuudenkuvasta on pyrittävä tekemään konkreettinen ja kouriintuntuva, kuten komissio on äskettäisessä tiedonannossaan tehnyt. Mainitsen muutamia esimerkkejä konkreettisista tavoitteistamme ja ehdotuksistamme.

Ensinnäkin on poistettava kaupan, tuotannon ja investointien esteitä. Komissio pyrkii vakaussopimuksen avulla ja yhdessä asianomaisten maiden kanssa tekemään koko alueen kattavan vapaakauppasopimuksen, joka korvaisi nykyisten 31 kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen sekamelskan. Tämä on saavutettavissa siten, että Keski-Euroopan vapaakauppa-alueetta CEFTA:a laajennetaan ja nykyaikaistetaan samalla kertaa. Aiheesta järjestetään CEFTA:n huippukokous huhtikuussa Bukarestissa.

Toiseksi meidän on "eurooppalaistettava" seuraava sukupolvi – tai miksei nykyinenkin. Siksi ehdotimme tutkijoiden ja opiskelijoiden liikkuvuuden edistämistä lisäämällä heille myönnettävien apurahojen määrää.

Kolmanneksi on helpotettava ihmisten välistä kanssakäymistä. Esitämme viisumimenettelyn keventämistä koskevia toimenpiteitä, ja luotan siihen, että jäsenvaltiot vievät niitä nopeasti eteenpäin neuvostossa, jotta voimme käynnistää neuvottelut viisumimenettelyn keventämisestä ja takaisinottosopimuksista. Korostan, että mitä enemmän alueen maat voivat tehdä rajavalvonnan ja asiakirjojen luotettavuuden varmistamiseksi, sitä helpompi on saada EU:n jäsenvaltiot vakuuttuneiksi viisumimenettelyjen keventämisen välttämättömyydestä.

Olen iloinen siitä, että EU:n jäsenvaltioiden ulkoministerit tukivat näitä käytännön toimenpiteitä viime viikonloppuna Salzburgissa, ja vaikkei ulkoministeri Plassnik olekaan tänään paikalla, annan tunnustusta erityisesti hänelle ja sille, että hän on henkilökohtaisesti sitoutunut varmistamaan Länsi-Balkanin alueen kehityksen.

Lopuksi käsittelen lyhyesti Slobodan Miloševićin kuolemaa. Kun saimme tiedon hänen kuolemastaan Gymnich-kokouksen lopussa, muistin välittömästi viime heinäkuisen vierailuni Srebrenicaan sodanjälkeisen Euroopan kaikkein hirvittävimmän joukkomurhan kymmenentenä muistopäivänä. Pahoittelen sitä, että Milošević kuoli ennen kuin hänet saatiin oikeuden eteen niistä satojatuhansia uhreja vaatineista rikoksista, joista häntä syytettiin.

Liittokansleri Kohl kirjoittaa muistelmissaan, että jokaisen sukupolven on välttämätöntä tavoitella tietoisuutta historiasta, jotta välttyisimme toistamasta virheitämme ja varmistaisimme "uhrien äänten kuulumisen". Nämä ovat hyvin viisaita sanoja.

Entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin kirjaa todisteita, joiden avulla nykyisten ja tulevien sukupolvien serbit ymmärtävät, että monet rikokset tehtiin Serbian nimissä, vaikka määrätty henkilöt olivat vastuussa näistä rikoksista.

Miloševićin kuoleman vuoksi on entistäkin tärkeämpää, että Haagin tuomioistuin saa työnsä päätökseen ja että loput syytetyt siirretään sinne. Tämä auttaa Serbiaa päättämään Miloševićin johtaman traagisen ajanjakson ja kohtaamaan menneisyytensä perinnön.

Tänään Serbia on todellakin tienhaarassa, ja toivon vilpittömästi, että Serbian päättäjillä ja kansalla on tahtoa ja viisautta valita eurooppalainen tulevaisuus nationalistisen menneisyyden sijasta. Maan tulevaisuus on nyt pelkästään sen omissa käsissä. Voimme auttaa serbejä tekemään oikean valinnan antamalla heille mahdollisuuden EU:n jäsenyyteen.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, tämän ilmoitettiin olevan keskustelu neuvoston kanssa. Sanoitte juuri, ettei neuvoston edustaja ole vielä paikalla, mutta mielestäni meidän pitäisi odottaa hänen saapumistaan, sillä haluamme kuulla raportin Salzburgin huippukokouksesta ja sitten keskustella siitä. Ei ole mitään mieltä käydä keskustelua ennen raportin kuulemistä; silloinhan keskustelu olisi vain hyödytön seremonia.

Puhemies. Olen samaa mieltä jäsen Posseltin huomautuksista, vaikka saamani tiedon mukaan ministeri saapuu pian paikalle.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE-ryhmän puolesta – (ES) Arvoisa puhemies, yhden jäsen Posseltin vastalauseeseen, sillä mielestäni Euroopan parlamentin ei pidä luopua todella tärkeistä asioista vain muutoseikkojen laiminlyönnin vuoksi, ja jos on sovittu keskustelusta komission ja neuvoston kanssa, neuvoston on oltava paikalla.

Arvoisa puhemies, totean, että aivan kuin Lähi-idän ja Palestiinan tilanne ei olisi Hamasin voiton jälkeen jo tarpeeksi pulmallinen, Israelin joukkojen – mielestäni tuomittava – hyökkäys Jerikon vankilaan hankaloittaa tilannetta entisestään. Hyökkäys on myös lietsonut umpimähkäistä väkivaltaa, joka on vahingoittanut Euroopan unionin kansalaisia ja etuja ja joka meidän on tuomittava voimakkein sanakääntein.

Arvoisa puhemies, koska tiedän, että Euroopan unionin Palestiinalle myöntämästä tuesta on keskusteltu epävirallisessa ulkoministerikokouksessa, kysyn komissiolta, miten Euroopan komissio ja neuvosto, joka ei valitettavasti ole vielä paikalla, suhtautuvat tähän tukeen. Pitkääkö komissio johdonmukaisesti kiinni siitä, että Hamas luopuu väkivallasta ja tunnustaa Israelin valtion ja aiemmat sopimukset?

Arvoisa puhemies, toiseksi käsittelen Iranin kysymystä, joka on jätetty Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston ratkaistavaksi. Kysynkin komissiolta, onko siitä parempi, että asiassa edetään vaiheittain, eli turvallisuusneuvoston antaman lausunnon kautta, vai toivooko se pakotteiden käyttöä.

Arvoisa puhemies, käsittelen nyt laajentumista. Ranskan ulkoasiainministeri Sarkozyn lausuntojen mukaan on havaittavissa jonkinasteista laajentumisväsymystä, ja hän myös pyysi, että kesäkuun neuvoston kokouksessa käytäisiin arviointikeskustelu Euroopan unionin vastaanottokapasiteetin rajoista – esityslistalla onkin seuraavan jäsen Brokin mietintö. Edellä mainitut seikat huomioon ottaen tiedustelen, onko komissio samaa mieltä ministeri Sarkozyn neuvostolle esittämästä pyynnöstä ja katsooko se, että EU:n puheenjohtajavaltion Itävallan on annettava lopullinen vastaus poliittisen hankkeemme maantieteellisistä rajoista.

Puhemies. Jotkut esiin tuomistanne kysymyksistä on esitettävä komission jäsenelle Ferrero-Waldnerille, joka ei nyt ole paikalla, kun taas moniin muihin kysymyksiinne vastataan Euro-Välimeri-alueen parlamentaarista edustajakokousta koskevassa keskustelussa, joka käydään ajallaan.

Olli Rehn, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, komission puheenvuorojen aikataulu tässä keskustelussa on tiukka, ja olisi mahdotonta antaa selvitystä näin laaja-alaisista kysymyksistä, joihin kuuluvat kaikki ulkosuhdeasiat ja kaikki kansainväliset kysymykset. Siksi sovittiin, että komission jäsen Ferrero-Waldner käsittelee Iranin ja Palestiinan tilannetta sekä pilapiirrosten aiheuttamaa kriisiä puheenvuorossaan myöhemmin tänä iltana. Tästä syystä keskityin Länsi-Balkanin aluetta koskeviin toimiin.

Komission puheenvuoro jaetaan tällä tavoin, ja sen vuoksi minä vastaan keskustelun jälkeen Länsi-Balkanin aluetta koskeviin kysymyksiin ja komission jäsen Ferrero-Waldner vastaa muihin kysymyksiin myöhemmin tänä iltana.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Rehn kuvaili tilannetta, joten keskustelkaamme seuraavaksi laajentumiseen liittyvästä Brokin mietinnöstä ennen kuin siirrymme

kaikkiin muihin kysymyksiin ministeri Plassnikin saavuttua. Kehotan teitä tekemään näin, sillä muuten olemme epäoikeudenmukaisia komission jäsentä kohtaan, eikä keskustelu etene asianmukaisessa järjestyksessä.

Puhemies. Ymmärrän epätavallisen tilanteemme, mutta valitettavasti keskustelu Brokin mietinnöstä käydään esityslistan mukaan neuvoston ja komission julkilausumien jälkeen.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minullakin on ehdotus. Voimme tietenkin pitää tauon, jos poissa oleva neuvoston puheenjohtajavaltio kutsuu meidät sillä välin kahville.

(Naurua)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, olen täysin tietoinen parlamentin esityslistan laatimiseen liittyvistä paineista. Totesitte kuitenkin, että meillä on erityinen käsittelyjärjestys, emmekä siis voi vahvistaa esityslistaan sellaista kohtaa, jonka mukaan käsittelemme epävirallista ulkoministerikokousta, kun käy ilmi, että komission jäsen, jonka vastuulla on suurin osa kyseiseen neuvoston kokoukseen liittyvistä kysymyksistä, on päättänyt siirtää näiden asioiden käsittelyn keskustelumme myöhempään vaiheeseen.

Mielestäni jäsen Posseltin ja jäsen Packin ehdotus on täysin perusteltu. Jos asiasta vastaava komission jäsen ei ole paikalla käsittelemässä epävirallisen ulkoministerikokouksen tärkeimpiä kysymyksiä, keskustelkaamme jäsen Brokin mietinnöstä, minkä jälkeen voimme käsitellä ministerikokoukseen liittyviä kysymyksiä asiasta vastaavan komission jäsenen saavuttua paikalle. Aiheiden jakaminen parlamentin jäsenten mielipidettä kuulematta ei ole hyväksyttävää.

Puhemies. Ymmärrän esiin tuomanne huolenaiheet, mutta joudun toteamaan, etten tunne työjärjestyksestä yhtään kohtaa, joka auttaisi meitä ratkaisemaan tämän ongelman.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, ongelmahan on se, että tietyt parlamentin jäsenet, joiden on määrä käyttää puheenvuoro Brokin mietinnöstä, eivät ole nyt paikalla ja saapuvat vasta myöhemmin. Voimme tietenkin järjestellä asioita uudelleen jonkin verran. Jäsen Napoletano oli valmis puhumaan ja minä puhun nyt, koska puheenvuoroni käsittelee enimmäkseen Balkanin kysymystä. Voimmehan yksinkertaisesti yhdistää aiheet, mutta jotkut jäsenet ovat vihaisia, koska eivät poissaolonsa takia voi käyttää puheenvuoroa Brokin mietinnöstä. Tämä on ongelma!

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kysyisin vain kohteliaasti, onko teillä tietoa siitä, milloin neuvosto aikoo ilmaantua paikalle? Jos kuulemani pitää paikkansa, ja se on täällä neljänneksen kuluttua, voimme odottaa tuon neljänneksen, sillä parlamentissa on ollut runsain mitoin 15 minuutin viivästyksiä. Ehdotan näin ollen, että jos neuvosto saapuu paikalle 15 minuutin kuluttua, voimme keskeyttää istunnon siksi aikaa. Jos neuvoston saapuminen kestää tunnin, meidän on mietittävä toisenlaista ratkaisua. Meillä ei ole tästä mitään tietoa, mutta ehkäpä teillä on.

Puhemies. Ehdotan, että keskeytämme istunnon muutamaksi minuutiksi odottaessamme neuvoston edustajan saapumista.

(Istunto keskeytettiin klo 15.20 ja sitä jatkettiin klo 15.35.)

Koska neuvoston edustaja on nyt saapunut, voimme jatkaa käsittelyä.

Ursula Plassnik, neuvoston puheenjohtaja. (DE) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi myöhästymistämme. Matkallamme sattui kaksi liikenneonnettomuutta, toinen Wienin lentokentälle vievällä tiellä ja toinen Entzheimista tulevalla tiellä.

Kiitän tilaisuudesta tiedottaa teille ulkoministereiden epävirallisesta Gymnich-kokouksesta, joka pidettiin tänä viikonloppuna Salzburgissa. Kokouksessa käsiteltiin pääasiassa kahta aihetta, joista ensimmäinen koski nykyisiä ulkopoliittisia haasteitamme, etenkin Lähi-idän tapahtumia sekä Valko-Venäjän ja Ukrainan lähestyviä vaaleja. Toisena päivänä käsiteltiin Balkanin aluetta, Thessalonikin toimintasuunnitelmaa sekä sen täytäntöönpanoa ja tulevaisuutta.

Jos sallitte, puhun ensin Lähi-idästä ja käsittelen sen jälkeen Balkanin aluetta.

Seuraavaksi on siis vuorossa Lähi-itä. Alue on Palestiinan lakia säättävän neuvoston vaalien jälkeen ja Israelin vaalien edellä sellaisessa siirtymävaiheessa, jossa meillä on palestiinalaishallinnolle välitettävänä hyvin selkeä ja johdonmukainen viesti, sillä meidän on tehtävä selväksi omat perusperiaattemme,

joiden nojalla olemme valmiit jatkamaan yhteistyötä. Peruseriaatteet ovat täysin selvät ja koostuvat kolmesta tekijästä. Vaadimme palestiinalaishallintoa luopumaan väkivallasta, suostumaan neuvotteluihin – toisin sanoen tunnustamaan nykyiset sopimukset – ja myöntämään Israelin olemassaolon oikeuden.

Tämä on politiikkamme selkeä ja johdonmukainen lähtökohta, jonka pohjalta olemme vedonneet kumppaneihimme Lähi-idässä. Erityisesti Hamasin on tiedostettava olevansa valintatilanteessa ja päätettävä, mille tielle se lähtee tulevaisuudessa. Sen on kerrottava selkeästi valitsemansa suunta. Olemme selittäneet ehdot, eivätkä ne ole missään suhteessa muuttuneet. Tuemme edelleen palestiinalaisia ja käytimme myös "Gymnich"-kokouksessa tilaisuutta hyväksemme keskustellaksemme tulevasta rahoitusmuodosta. On selvää, että tuen on hyödytettävä palestiinalaisia sen sijaan että sitä käytettäisiin terrorismiin tai väkivallantekoihin.

Seuraamme näin ollen tiiviisti kehitystä ja toimia uuden palestiinalaishallinnon muodostamiseksi sekä sen tulevaa ohjelmaa. Eilen presidentti Mahmud Abbas ja hänen valtuuskuntansa vierailivat Wienissä, jossa meillä oli tilaisuus ottaa nämä asiat esille hänen kanssaan. Tuemme häntä ja väliaikaishallintoa tänä vaikeana aikana, ja keskustelen tapahtumista mielelläni seikkaperäisesti myöhemmässä vaiheessa, mikäli minulla on siihen tilaisuus.

Siirtyäkseni käsittelemän Balkanin aluetta totean, että tämä oli ja on tärkeä kysymys puheenjohtajavaltio Itävallalle. Siksi Gymnich-kokous ja sen sitoutuminen tähän kysymykseen on mielestäni rohkaiseva viesti Länsi-Balkanin alueen valtioiden kansalaisille jopa kahdessa mielessä: heidän matkansa kohti EU:ta ja EU:n vaatimusten täyttämistä saattaa olla vaikea, mutta se kannattaa, ja tällä matkalla me rohkaisemme ja tuemme heitä.

Se on myös omille kansalaisillemme merkki, joka rohkaisee heitä uskomaan, että on todella mahdollista löytää ratkaisuja vaikeisiin ongelmiin – jopa kaikkein vaikeimpiin. Siksi pidänkin toivon ja luottamuksen osoituksena sitä, että onnistuimme Salzburgin julistuksessa korostamaan ja tekemään näkyväksi Balkanin alueen valtioiden mahdollisuuksia liittyä Euroopan unioniin.

Varsinkin tällaisena aikana, jolloin ihmiset puhuvat "laajentumisväsymyksestä", tämän viestin lähettäminen oli siis tärkeää, jotta kumppanimme saisivat selkeän kuvan siitä, mitä on odotettavissa niiden äärimmäisten vaikeiden päätösten valossa, joita joudumme tekemään vuonna 2006. Jo Salzburgin kokouksen vieraslista osoitti, miten paljon tänä vuonna tekemämme valinnat meiltä vaativat, sillä vierainamme olivat YK:n Kosovon erityislähettiläs Martti Ahtisaari ja hänen varamiehensä Albert Rohan, joiden kanssa pystyimme keskustelemaan alueen tulevaisuudesta. Olimme kutsuneet myös Bosnia ja Hertsegovinan korkean edustajan Christian Schwarz-Schillingin, ja paikalla olivat Yhdistyneiden kansakuntien Kosovon siviilioperaation (UNMIK) johtaja Søren Jensen-Petersen valtuuskuntineen sekä Ibrahim Rugovan jälkeen Kosovon presidentin tehtävää hoitava Fatmir Sejdiu. Olin iloinen myös siitä, että Salzburgin kokouksen tässä osassa oli ensimmäistä kertaa läsnä Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Brok, joka osallistui keskusteluihimme.

Balkanin alue on Euroopan sydämessä, ja ilman sitä Euroopan yhdentymisen jää vajaaksi. Tiedämme, että edessämme on vaikea tehtävä, mutta ryhdymme siihen määrätietoisesti. Olemme päättäneet käyttää nykyisessä tehtävässä vaiheittaista menettelytapaa käsittelemällä kysymyksiä yksi kerrallaan ja ratkaisemalla kunkin niistä vuorollaan.

Jokaisen näistä maista on nyt tärkeintä keskittyä käsittelemään eurooppalaisia normeja. Eilen Bosnian pääministeri vieraili luonani Wienissä ja totesi, ettei kehityskulussa tärkeintä ole tietty päivämäärä tai ajankohta, vaan eurooppalaisten normien työstäminen yhdessä. Javier Solana, joka on pitkään seurannut kehitystä, kuvaa vuoden 2003 Thessalonikin kokouksen jälkeisiä saavutuksia menestystarinaksi, joka on luettavissa esityslistalta, ja etenkin Salzburgin kokouksen käsittelyjärjestyksestä, sillä kyseisessä kokouksessa käsiteltiin sujuvaa ja parempaa kauppajärjestelmää, järjestäytyneen rikollisuuden torjumista sekä nuorisoa ja vaivattomampia matkustusmahdollisuuksia. Kiinnitimme huomiota viisumikysymykseen, koska meidän on käsiteltävä niitä odotuksia, joita näiden maiden ihmisillä meitä kohtaan on. Meidän on kuitenkin myös tehtävä heille selväksi omat vaihtoehdotme ja etsittävä yhdessä heidän kanssaan vähitellen ratkaisuja tämän alan ja muiden alojen ratkaisemattomiin ongelmiin.

Ei ole epäilystäkään siitä, että Eurooppa vaikuttaa asioihin tällä alueella, mutta olemme myös korostaneet kyseisten maiden vastuuta itsestään, sillä joissakin niistä, joiden olot ovat jo vakiintuneet, on edistettävä niiden aktiivista eurooppalaistamista. Edetessämme tähän suuntaan näille maille on tehtävä selväksi, että niillä on oltava halua toteuttaa tarvittavat toimet ja osoittaa sitä ominaisuutta, jota englanninkielinen ilmaus *ownership* (omavastuullisuus) erittäin hyvin kuvaa.

Olemme korostaneet alueellisen yhteistyön olevan välttämätöntä varsinkin koko alueen kattavaa vapaakauppa-aluetta koskevaa työtä silmällä pitäen. Sen lähtökohtana on Keski-Euroopan vapaakauppa-alueeseen CEFTA:an perustuva yksi vapaakauppasopimus, jolla aiotaan korvata 31 erillistä sopimusta. Henkilökohtaisesti olen hyvin kiitollinen komission jäsenelle Rehnille ja koko komissiolle heidän sitoutumisestaan tähän asiaan. Neuvosto ja komissio tekevät tässä saumatonta yhteistyötä sanan parhaassa merkityksessä. Kiitän komissiota sen tammikuun lopussa esittämästä tiedonannosta sekä sen halukkuudesta jatkaa yhteistyötä Salzburgin julkilausumassa asetettujen päämäärien saavuttamiseksi.

Myös kansallisten hallitusten ministereiden on jatkettava työtä oman toimivaltansa rajoissa, sillä juuri heidän on muiden tehtävien lisäksi muodostettava kumppaniverkostoja Balkanin alueen valtioissa nykyisten ongelmien ratkaisemiseksi. Varsinkin sisäministerit ovat aktiivisesti sitoutuneita tähän kysymykseen ja kantavat siitä suuren vastuun, sillä he ja heidän yhteistyönsä määräävät, mitä konkreettista edistystä tärkeissä kysymyksissä voidaan saavuttaa.

Keskustelimme myös EU:n mukautumiskyvystä ja tutkimme sen vaikutuksia. Kuten tiedätte, nostin tämän asian voimakkaasti esille viime syksynä ja mielestäni tein siinä oikein. Meidänhän ei ole tarkoitus asettaa uusia esteitä vaan pohjimmiltaan tiedostaa paremmin se, minkä pitäisi olla aivan itsestään selvää: ei ainoastaan ehdokasvaltioita vaadita tekemään kotiläksyjään, vaan myös Euroopan unionin on tehtävä omansa.

Ollessamme Salzburgissa tässä yhteisessä kokouksessa kokoontuneina saman pöydän ääreen koimme kaikki jotakin sellaista, mikä ei aiheuttanut pelkästään levottomuutta vaan antoi meille samalla toiveikkaan luottavaisuuden tunteen: neuvottelumme keskeytti uutinen Slobodan Miloševićin kuolemasta, ja oli eurooppalaisittain symbolista, että pystyimme tuolloisena hetkenä käsittelemään yhteistä eurooppalaista tulevaisuuttamme.

(Suosionosoituksia)

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, esitän vain kaksi lyhyttä huomautusta Lähi-idän kysymyksestä. Ensimmäinen vaadimme oikeutetusti Hamasia olemaan realistinen ja luopumaan väkivallasta, mutta se ei saa antaa Israelille lupaa jatkaa yksipuolisen väkivallan politiikkaa, jota olemme juuri nähneet sen käyttävän. Toiseksi Euroopan ja Yhdysvaltojen on oltava johdonmukaisia ydinenergiapolitiikassaan, varsinkin kun otetaan huomioon Intian ja Iranin erilainen kohtelu. Lisäksi Wienissä sijaitsevalle Kansainväliselle atomienergiajärjestölle on annettava merkittävämpi asema monenvälisessä uraanin rikastamisjärjestelmässä ja ydinjätehuollossa. Edistymme pitämällä kiinni näistä periaatteista.

Vaikutelmani Balkanin tilanteesta on se, että toimintaamme ohjaavan periaatteen mukaan edistykseksi määritellään kaikki se, mikä ei ole taantumista. Totean, että ryhmäni ja minä olemme hyvin hämillämme tiettyjen jäsenvaltioiden käytöksestä. Ne ovat vastuussa siitä, millä tavoin toimet, joilla luodaan EU:lle edellytykset uusien jäsenvaltioiden vastaanottamiseen, käännetään Balkanin alueen maiden jäsenyysmahdollisuuksia vastaan. Eurooppaa ei kuitenkaan vahvisteta riistämällä Balkanin mailta jäsenyysmahdollisuudet tai lykkäämällä näitä mahdollisuuksia hamaan tulevaisuuteen. Johtavana periaatteena on edelleen pidettävä mahdollisuutta EU:n jäsenyyteen, jonka puolesta Euroopan parlamentti – oma ryhmäni mukaan luettuna – on niin usein yksimielisesti äänestänyt. Vaikka onkin täysin ymmärrettävää, että EU:ta vaaditaan parantamaan valmiuttaan vastaanottaa uusia jäseniä – tarkoitan tällä perustuslakia ja taloudellista perustaa – tätä ei voida käyttää Kaakkois-Euroopan maita vastaan eikä niiden liittymistä edistävien toimien torjumiseen. Liittymistä on valmisteltava EU:ssa ja Balkanilla samanaikaisesti. Molempia puolia on valmisteltava johdonmukaisesti ja perusteellisesti, ja tässä yhteydessä on toteutettava konkreettisia toimia Balkanin maiden valmistelemiseksi Euroopan unionin jäsenyyteen etenkin yksinkertaistamalla ja helpottamalla viisumijärjestelyjä. Palatakseen siihen, mitä sanoitte sisäministeriestä Gottes ja Ohr, toivon, että he tekevät jotakin kouriintuntuvaa antaakseen varsinkin tämän alueen nuorille vihdoinkin mahdollisuuden tutustua Eurooppaan. Slobodan Miloševićin monessa suhteessa enneaikaisesta kuolemasta huolimatta on uhrien ja Euroopan yhteisen tulevaisuuden edun mukaista, että kaikki rikoksenteelijät saadaan oikeuden eteen Haagin tuomioistuimessa, ja siitä meidän on todellakin pidettävä kiinni.

Balkanin alueen maat, jotka niin usein maanosamme historiassa ovat joutuneet Euroopan suurvaltojen pelinappuloiksi, on vähitellen integroitava Euroopan unioniin. Emme missään tapauksessa hyväksy sitä, että niiden suhteet EU:hun palautetaan jollekin aiemmin vallinneelle tasolle. Kun huomenna äänestämme Brokin mietinnön hyväksymisestä, meidän on tehtävä se selkeästi vain tekstin sisällön perusteella, ilman

niitä tulkintoja, joita siitä valitettavasti on lähitunteina tehty ja jotka ovat vääristäneet sen todellista sisältöä. Puolustamme Balkanin maiden jäsenysmahdollisuuksia Euroopan unionissa.

(Suosionosoituksia)

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olin toivonut, että Balkanin konferenssista olisi saatu vahva ja myönteinen viesti. Uskoakseni se oli myös neuvoston puheenjohtajavaltion ja komission toive. Teistä kumpikaan pystyy tuskin tuomaan julki pettymystään, joten teen sen puolestanne.

Myönnämme kaikki, että koko Balkanin alue on edelleen räjähdysherkkä ja mahdollisesti epävakaa, ja siksi tilannetta on välttämättä selkeytettävä. Aiempia julkilausumia selvästi ponnettomammassa yhteisessä lehdistötiedotteessa todetaan, että Länsi-Balkanin tulevaisuus on Euroopan unionissa. Merkille pantavaa on, ettei jäsenyydestä ole mitään mainintaa. Lisäksi todetaan, että laajentumisstrategiasta on määrä keskustella vuonna 2006 ja että EU:n vastaanottokapasiteetti on otettava huomioon. Tämä on pettymys. Käsittelen tätä kysymystä uudelleen Brokin mietinnöstä käytävässä keskustelussa.

Käsittelen seuraavaksi Lähi-itää. Olen ryhmäni puheenjohtajan kanssa täysin samaa mieltä Israelin valitettavasta ja kohtuuttomasta menettelystä eilen Jerikossa, puhumattakaan Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan joukkojen vähintäänkin kummallisesta toiminnasta. On sanomattakin selvää, että tällainen toiminta vaikeuttaa EU:n asemaa. Vaikka ryhmäni onkin vahvasti sitä mieltä, että Hamasin on luovuttava väkivallasta ja hyväksyttävä nykyiset kansainväliset sopimukset, joudumme valitettavasti toteamaan, että Israel tekee tämän linjan noudattamisen yhä vaikeammaksi. Teemme niin kaikesta huolimatta, mutta meidän on myös tehtävä hyvin selväksi, että eilisen kaltaiset toimet ovat täysin ristiriidassa rauhanomaisen ratkaisun saavuttamisen kanssa.

Angelika Beer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Plassnik, istuntomme keskeytettiin teidän odottamiseksi sen vuoksi, että olemme erittäin huolestuneita joistakin kysymyksistä ja haluamme keskustella niistä kanssanne.

Itävallan aloittaessa puheenjohtajuutensa se suunnitteli Thessaloniki II:sta, josta ei kuitenkaan ole mitään mainintaa Salzburgin julkilausumassa. Mitään lisätietoa ei myöskään ole annettu Länsi-Balkanin alueen jäsenysnäköymistä. Julkilausuma on pelkkä sisällötön kompromissi, johon Balkanin alueella suhtaudutaan kriittisesti ja joka ei millään tavoin rohkaise vaan pikemminkin houkuttaa vääriin tulkintoihin. Näin ainakin minä arvioisin Salzburgin-kokoukseen osallistuneen jäsen Brokin lausuntoa. Hän on maanantaista saakka kertonut saksalaisille tiedotusvälineille, miten Balkanin alueen mahdollisuudet EU-jäsenyyteen ovat ohi, ja puolustanut niin kutsuttua kolmatta tapaa, etuoikeutettua kumppanuutta.

Jos EU haluaa lisätä uskottavuuttaan, meidän on puolustettava Balkanin alueen EU-näkymiä sanojen sijasta myös teoin, ja tässä asiassa olen samaa mieltä siitä, mitä komission jäsen Rehn sanoi.

Hyvä jäsen Brok, totean lopuksi yhden asian, nimittäin sen, että kolmas tapa on juuri se, mitä Libyan valtionpäämies, eversti Gaddafi, tavoitteli jo 1980-luvulla. Onneksi hän epäonnistui siinä surkeasti, ja teille käy samoin.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, sanon vain muutaman sanan asioista, jotka eivät mitenkään liity ehdokasmaihin, joita käsittelen pian mietintöni yhteydessä. Haluan puhua lyhyesti Lähi-idästä.

Olemme joutuneet yhä suurempiin vaikeuksiin sekä lähipäivien että viime viikkojen ja kuukausien tapahtumien vuoksi. Yhtenä näkökohtana on Pyhän maan molempien osapuolten aiheuttama ongelma ja toisena kysymys siitä, miten todennäköistä on saada Iran luopumaan sotilaallisesta ydinohjelmasta. On hyvin mahdollista, että asetelma vielä täydentyy Iranin ja Syyrian Libanonissa Hizbollahin kanssa tekemällä monenvälisellä sopimuksella sekä Hamas-yhteyksillä. Silloin saattaa muodostua sellainen hyvin riskialtis liittouma, joka aiheuttaa suuria ongelmia ja johon meidän on reagoitava sekä turvataksemme rauhan ja torjuaksemme terrorismia että taataksemme oman energian toimitusvarmuutemme.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen kiitollinen siitä, että olen voinut alustaa joitakin keskusteluja. Vaikka käsittelemmekin neuvotteluissa vaikeita poliittisia kysymyksiä, meidän on myös varmistettava todellinen kulttuurien vuoropuhelu, jotta fundamentalistit eivät pysty estämään jokaisella alueella olevia maltillisia ryhmiä muodostamasta enemmistöä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, voinen käsitellä toista näkökohtaa, joka on hyvin merkittävä joillakin alueilla, nimittäin kysymystä Euroopan unionin Kongon-operaatiosta. Olisin erittäin kiinnostunut tietämään, onko tälle operaatioille jo mandaatti, jossa määrätään sen tavoitteet, kesto ja maantieteellinen toiminta-alue, ja ovatko Kongon viranomaiset esittäneet virallisen pyynnön tällaisesta hankkeesta ja Euroopan unionin osallistumisesta siihen. Jos tätä koskevia päätöksiä on määrä tehdä sekä EU:ssa että muualla, on äärimmäisen tärkeää olla selvillä siitä, mitä neuvoston puheenjohtajavaltio ja korkea edustaja tekevät tällaisen mandaatin järjestämiseksi.

Cecilia Malmström (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, on hienoa, että pidätte Balkanin aluetta näkyvästi esillä. Alueen vakauttaminen ja demokratisointi on yleisen edun mukaista, ja EU:lla onkin tilaisuus vaikuttaa asioihin merkittävästi. Toivon, että te molemmat onnistutte tehtävässänne nostaa muissa jäsenvaltioissa toimivien kollegojenne tavoitteet yhtä korkealle tasolle. Voitte olla varmoja siitä, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä on tukenanne.

Useita erinomaisia aloitteita on tehty sen hyväksi, että maat saataisiin tekemään yhteistyötä keskenään ja EU:n kanssa. On myös hyvä, että tämän tavoitteen saavuttamiseen päätettiin lopulta käyttää Keski-Euroopan vapaakauppasopimusta CEFTA:a, joka on jo laadittu ja käytössä, sen sijaan että laadittaisiin uusi sopimus, kuten aiemmin oli tarkoitus. Mielestäni tämä oli erittäin viisas päätös. Samalla kyse on myös eri maista, joilla on erilaiset perinteet, erilainen historia ja erilainen kehitystaso. Siksi on tärkeää välittää sanomaa, että kaikki nämä maat voivat halutessaan esteettä hakea Euroopan yhteisön jäsenyyttä ja että siinä tapauksessa niitä kohdellaan niiden omien saavutusten pohjalta. Joillakin tahoilla ollaan nykyään huolestuneita siitä, että haluamme niputtaa nämä maat jälleen yhteen ja kohdella niitä yhtenä kokonaisuutena. Mielestäni tämä pelko on liioiteltu, mutta on erittäin tärkeää korostaa selvästi sitä esiin tuotua seikkaa, että jokaista maata tarkastellaan sen omista lähtökohdista.

Slobodan Miloševićin kuolemasta on todettava, että kyseessä oli vastenmielinen diktaattori, joka oli vastuussa satojen tuhansien ihmisten kuolemasta ja suuresta osasta alueen traagisia tapahtumia. Olen myös pahoillani siitä, ettei oikeudenkäyntiä voitu viedä loppuun, ja nähdäkseni päivänsä päättänyt Milošević oli jokseenkin sääliittävä mies. Silti on tehtävä täysin selväksi, että Radovan Karadžić ja Ratko Mladić on luovutettava ja että se on tehtävä välittömästi. Tässä asiassa ei ole varaa kompromisseihin.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, lauantaina unionin ulkoasiainministerit määrittivät uudelleen Länsi-Balkanin alueen EU-näkymät ja vaativat, että vakautus- ja assosiaatioprosessin lopullinen tavoite on vain ja ainoastaan kyseisten maiden liittyminen Euroopan unioniin. He menivät siis pidemmälle kuin vuoden 2003 Thessalonikin julistus, jossa puhuttiin viiden Balkanin maan integroitumisen asettamasta valtavana haasteesta ja kyseisten maiden mahdollisesta EU-jäsenyydestä. UMP:ta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet ovat samaa mieltä tästä näkemyksestä ja tästä mahdollisuudesta ja ovat vakuuttuneita siitä, että ilman Balkanin aluetta Euroopan yhdentymisen jää vajaaksi. Ne ovat yhtä mieltä myös siitä, että tie yhdentymiseen on pitkä ja siinä on monia esteitä, mutta ennen kaikkea ne pyytävät, että Balkanin alueeseen ja muihin mahdollisiin tuleviin laajentumisiin liittyvät todelliset kysymykset tuotaisiin selkeästi esiin. Mitä nämä todelliset kysymykset ovat? Ensinnäkin onko Euroopan unionilla kapasiteettia vastaanottaa nämä maat? Huomautan, että tämä on yksi Kööpenhaminan kriteereistä, joka liian usein unohtetaan: taloudellinen, institutionaalinen ja myös poliittinen kapasiteetti. Ovatko jäsenvaltiot ja niiden kansalaiset valmiita vastaanottamaan muita jäsenvaltioita unioniin ja jos ovat, milloin ja miten?

Lisäksi unionin jäsenistä Ranska on muuttanut perustuslakiaan tehden kansanäänestyksen järjestämisen uusista laajentumiskierroksista pakolliseksi Romanian, Bulgarian ja Kroatian liittymisen jälkeen. Kumppanimme saattavat suhtautua tähän myönteisesti tai pitää tätä valitettavana, mutta tämä on nykyisen toimielinjärjestelmän mukaista.

Lopuksi totean, että UMP:hen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet ovat vuosia vaatineet, että Euroopan unionissa käytäisiin perusteellinen keskustelu Euroopan rajoista. Nyt on korkea aika keskustella tästä! Meidän on katsottava totuutta silmiin ja tehtävä kypsä ratkaisu Euroopan unionin tulevaisuudesta sen poliittisen sisällön ja maantieteellisten rajojen suhteen. Tämä on meidän velvollisuutemme, ja se on velvollisuus niitä maita kohtaan, jotka tavoittelevat EU:n jäsenyyttä. Meidän on kannettava vastuumme.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, vaikka tuenkin sitä, mitä jäsen Neyts-Uyttebroeck totesi ryhmäni kannasta Israelin viime päivien toimiin, haluan myös vastata siihen, mitä sanoitte tämän siirtymävaiheen merkityksestä. Sen yhteydessä EU:n on

lähetettävä selkeä viesti, jossa korostetaan yhteistyön periaatteita, jotka ovat väkivallasta luopuminen, nykyisten sopimusten hyväksyminen ja Israelin olemassaolon oikeuden tunnustaminen. Tämä on uskomattoman tärkeää, eikä EU:n pidä etäännyttää itseään asiasta millään tavoin. Siksi EU tekee mielestäni vakavan virheen jatkaessaan väliaikaishallinnon rahoittamista.

Vaikka EU:n pitääkin lähettää humanitaarista apua palestiinalaisalueille ja auttaa niissä asuvia ihmisiä, sen ei pidä tukea niiden viranomaisia, sillä Hamas ei ole tunnustanut Israelin oikeutta olemassaoloon eikä luopunut väkivallan käytöstä. Lähettämämme viesti kylvää kuolemaa, sillä Hamas on toistanut näkemyksensä, jonka mukaan EU:n päätös rahoituksen jatkamisesta merkitsee Hamasin toimien hyväksymistä, vaikka Hamas kieltäytyy edelleen neuvottelemasta Israelin kanssa sillä perusteella, ettei tunnusta sen legitimiyyttä.

EU:n tuen kokonaistavoitteena on rauhanprosessin edistäminen, mutta on väärin rahoittaa niitä, joiden tavoitteena on sen epäonnistuminen. EU:n on noudatettava tähän asti viitoittamaansa linjaa ja jatkettava taloudellista apua, joka on sen tärkein neuvotteluvälittäjä, ja siksi pyydänkin teitä tarkastelemaan tätä asiaa uudelleen.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies SARYUSZ-WOLSKI

Bernd Posselt (PPE-DE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, onnittelen teitä aluksi historiallisesta saavutuksestanne Luxemburgissa, jossa tasoititte tietä Kroatian jäsenyydelle. Se on Sveitsin lisäksi ainoa keskieuropalainen valtio, joka ei vielä ole EU:n jäsen. Kiitän teitä myös siitä suuresta rohkeudesta, jolla avasitte siellä keskustelun Euroopan rajoista, mikä olisi pitänyt tehdä jo kauan sitten.

Toiseksi haluan ilmaista teille suuren kiitollisuuteni siitä, että puolsitte Salzburgissa jäsenyysmahdollisuuden antamista muille Kaakkois-Euroopan valtioille. Olen todellakin sitä mieltä, ettemme saa peräännyä tässä asiassa; ei saa olla epäilystäkään siitä, että Kaakkois-Euroopan valtiot ovat kuin ovatkin eurooppalaisia ja että niillä on oikeus täysivaltaiseen Euroopan unionin jäsenyyteen heti kun kaikki kriteerit on täytetty – tämä koskee myös EU:hun sovellettavia laajentumisperusteita.

Kolmanneksi totean – ja tästä olen eri mieltä jäsen Koch-Mehrinin kanssa – että Palestiinan hyväksi annetun humanitaarisen avun lisäksi meidän pitäisi myös auttaa sitä moniarvoisuuden saavuttamisessa, niin vaikeaa kuin sen myönnetäänkin olevan. Vaikka Fatahin johtama valtio olikin hyvin korruptoitunut ja arveluttava, Hamasin hallinto on vieläkin vastenmielisempi. Meidän on edistettävä rauhanprosessia ja moniarvoisuutta kaikin käytettävissä olevin keinoin estääksemme Iranin vaikutusalueen leviämisen Persianlahdelta Välimerelle.

Neljänneksi totean, ettei Iran, joka on Kiinan jälkeen maailman toiseksi vanhin suurvalta, ole yhtenäinen ryhmittymä, ja että siksi meidän on sovellettava tiukkuuden ja voimakkaiden diplomaattisten toimien yhdistelmää ollessamme tekemisissä sen kanssa. Emme tässäkin tapauksessa saa menettää uskoamme vuoropuheluun, olipa maan nykyinen presidentti meistä kuinka surkea tahansa. Iran on enemmän kuin sen presidentti. Se on yksi maailman vanhimmista valtioista, ja eurooppalaisten on tehtävä kaikki voitava vahvistaakseen sen sisäistä moniarvoisuutta ja estääkseen sitä vajoamasta aggressiiviseen yhdenmukaisuuteen.

Ursula Plassnik, neuvoston puheenjohtaja. *(DE)* Arvoisa puhemies, palatakseni Balkanin-kysymykseen, uskon, että aika oli kypsä, ja tunnen, että päätökseni Balkanin sisällyttämisestä puheenjohtajavaltio Itävallan painopisteisiin on entistäkin perustellumpi. Aika oli kypsä laajentumisesta käytävälle keskustelulle, ja Salzburgissa käymämme keskustelu sujui hyvin. Mielestäni tämä on edistystä, sillä huonoin toimintatapa on vaieta ja jättää käsittelemättä ne asiat, joita on käsiteltävä sekä jättää tiedottamatta niistä yleisölle ja selittämättä heille, mistä on kyse, mitä ollaan tekemässä ja miksi. Olen siis iloinen, että kävimme tämän keskustelun, etenkin siitä syystä, että kiinnitimme huomiota Länsi-Balkanin alueen valtioiden kokemuksiin pettymyksiin.

Torjun ajatuksen, että Salzburgin julkilausuma oli sisällötön kompromissi tai edes askel taaksepäin, ja pyydän teitä tarkastelemaan sanamuotoa huolellisesti. Muistutan, että 3 kohdassa puhumme suoraan EU:n jäsenyydestä pitkän aikavälin tavoitteena, lopullisena Thessalonikin julistuksen mukaisena päämääränä. Merkittävä tekijä ja huolenaihe keskustelussamme olikin liittymisnäkömielen uskottavuuden

ja konkreettisuuden lisääminen erityisesti Länsi-Balkanin asukkaiden kannalta. Tämä selittää ne aiheet, joista keskustelimme ja sen, miksi keskustelimme niistä hyvin rakentavassa hengessä.

Käsittelläkseni Kongon hanketta totean, että aikaa, laajuutta ja sisältöä koskeva selvitystyö on käynnissä. Neuvosto selvittää näitä kysymyksiä yhdessä Javier Solanan ja Kongon viranomaisten kanssa. Tämän kysymyksen selvittäminen on mitä suurimmassa määrin yhteisen etumme mukaista.

Totean seuraavaksi Iranista, että käynnissä on nyt diplomaattinen kinastelu Yhdistyneissä kansakunnissa, ja kuten yksi puhujista totesi, on todella tärkeää vahvistaa Kansainvälisen atomienergiajärjestön toimivaltaa ja edetä nopeasti monien tästä aiheesta annettujen päätöslauselmien täytäntöönpanossa.

Lopuksi käsittelemme lyhyesti sekä Jerikon että Gazan nykyisiä tapahtumia. Puheenjohtajavaltio on syvästi huolissaan siitä, mitä eilen tapahtui. Korostimme, että rauhan ja järjestyksen palauttamiseksi tarvitaan asianmukaisia toimia. Totesimme sekä Israelin voimankäytön Jerikossa että palestiinalaisten ääriliikkeiden vastatoimien saattavan horjuttaa entisestään Lähi-idän jo valmiiksi kireää tilannetta.

Olemme kehottaneet sekä Israelia että palestiinalaishallintoa maltillisuuteen. Molempien osapuolten on nyt harkittava erityisen tarkasti toimiensa seurauksia. Tuomitsimme jyrkästi panttivankien ottamisen ja – kuten neuvoston puheenjohtaja Winkler tänään totesi – kehotimme välittömästi palestiinalaishallintoa tekemään kaiken tarvittavan sekä nyt että tulevaisuudessa varmistaakseen EU:n kansalaisten ja sen rakennusten turvallisuuden ja suojelun. Todettakoon, että vaikka olemmekin halukkaita antamaan apua – toisin sanoen humanitaarista apua – tällainen apu on tehokasta ainoastaan rauhanomaisessa ympäristössä, ja kaikkien osapuolten on osallistuttava sellaisen luomiseen.

Olli Rehn, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, kuten ennen taukoa totesin, komission jäsen Ferrero-Waldner esittää komission näkemyksen Lähi-idästä, Palestiinasta ja Iranista myöhemmin tänä iltana.

Käsittelen seuraavaa esityslistan kohtaa: laajentumiseen liittyvät kysymykset ja vastaanottokapasiteetti. Käytän myös tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni ulkoministeri Plassnikia hänen henkilökohtaisesta sitoutumisestaan Länsi-Balkanin politiikkaan. Tämä on ollut erittäin tärkeää, ja puheenjohtajavaltio Itävalta on toteuttanut uusia toimia lähentääkseen aluetta Euroopan unioniin. Tämä on välttämätöntä koko Euroopan sekä unionin turvallisuudelle ja vakaudelle.

Kaikki keskustelun osapuolet ovat myöntäneet, että Länsi-Balkanin alue on haastavassa tilanteessa ja että monia uudistuksia on toteutettava ennen kuin kyseiset maat täyttävät vaaditut kriteerit.

Samaten on selvää, että parlamentissa vallitsee yhteisymmärrys siitä keskeisestä asemasta, joka Euroopan unionilla on ja joka sillä on määrä olla Länsi-Balkanin alueella uskottavan liittymissuunnitelman kautta. Vaikka kyse on keskipitkän tai pitkän aikavälin suunnitelmasta, sen on oltava uskottava. Tämä on uudistusten liikkeellepaneva voima ja turvallisuutta ja vakautta koskevan työmme perusta.

Totean varsinkin Kosovon asemaa koskevasta prosessista, että meidän kaikkien on suhtauduttava äärimmäisen vastuullisesti Länsi-Balkanin alueeseen ja sen vakauteen. Emme saa heikentää EU-näkymiä, jotka ovat alueen turvallisuuden ja vakauden perusta. Emme siis voi omaa uskottavuuttamme heikentämättä ottaa pois vasemmalla kädellä sitä, minkä oikealla kädellä annoimme. Toiminnan keskeiset tavoitteet ovat Länsi-Balkanin alueen turvallisuus, vakaus ja edistys.

Puhemies. Keskustelu on päättynyt.

9. Komission vuoden 2005 laajentumisstrategia (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana Elmar Brokin laatima ulkoasiainvaliokunnan mietintö laajentumista koskevasta komission strategia-asiakirjasta vuodeksi 2005 (2005/2206(INI)) (A6-0025/2006).

Elmar Brok (PPE-DE), esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Euroopan unionin laajentuminen on ollut tähän asti onnistunein osa unionin ulkopolitiikkaa, koska se on ollut keino laajentaa aluetta, joka perustuu vakauteen ja rauhaan Euroopassa, ja myös keino edistää rauhan, vapauden, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion asiaa. Tämä on tärkeä asia, emmekä saa menettää sitä näköpiiristämme nyt emmekä tulevaisuudessa.

Meille on kuitenkin oltava selvää, että vakaus voidaan saavuttaa ainoastaan, jos Euroopan unioni on riittävän vahva parantaakseen kykyään suoriutua näistä tehtävistä; tämän vuoksi esimerkiksi perustuslakisopimuksella pyrittiin saavuttamaan jälkikäteen todellinen institutionaalinen toimivuus ja halutut tavoitteet 10 uuden jäsenvaltion liittymisen jälkeen. Olemme nyt vaikeuksissa, koska ratifiointiprosessi ei etene.

Meidän on myös ymmärrettävä, että Euroopan unionin kyky ottaa vastaan uusia jäseniä on yksi keskeisimpiä Kööpenhaminan kriteereihin sisältyviä seikkoja, vaikka voidaan perustellusti sanoa, että sillä on ollut deklamatorinen luonne. Kun Bulgarian ja Romanian liittymisen jälkeen siirryimme välivaiheeseen, meidän on joka tapauksessa otettava tämä asia käsiteltäväksi ja määriteltävä se uudelleen. Tämän vuoksi kehotamme komissiota tämän vuoden loppuun mennessä määrittelemään sen, mitä Euroopan unionin vastaanottokyvyllä tarkoitetaan tässä asiassa, ja tätä kautta voimme käyttää tätä välineenä. Kyse on erittäin tärkeästä asiasta sen vuoksi, että tämä ei ole pelkästään perustuslaillinen kysymys vaan siihen liittyvät myös Euroopan unionin rahoitusvalmiudet ja monet muutkin asiat sen lisäksi.

Lisäksi katson, että meidän on tehtävä selväksi, missä määrin Euroopan unioni pystyy ottamaan vastaan uusia jäseniä, ja että tämä voi vaikuttaa siihen, onko päätös loppujen lopuksi myönteinen vai kielteinen. Tietenkin jäsenyysnäkökulma on tarjottava niille maille, jotka ovat jo aloittaneet jäsenyysneuvottelut, jotka ovat saavuttaneet ehdokasvaltion aseman tai joille on Thessalonikin kokouksen jälkeen luvattu tämä asema – haluan korostaa aiempien epäilyjen hälventämiseksi ja asioiden selkiyttämiseksi, että tätä lupaus ei voida peruuttaa. Jäsenyysnäkökulma on tarjottava kuitenkin myös siksi, että sillä kannustetaan tavattoman tärkeisiin sisäisiin uudistuksiin ja se toimii kannustimena Ukrainan kaltaisille valtioille ja sellaisille eurooppalaisille valtioille, joissa vallitsee tällä hetkellä diktatuuri ja jotka tarvitsevat tällaisia näköaloja, jos niiden halutaan suuntautuvan länteen.

Tähän pelkkä naapuruuspolitiikka ei riitä. Monissa tapauksissa maat tai Euroopan unioni itse eivät pysty tällä hetkellä yhdistämään edellä mainittua ja täysjäsenyysnäkökulmaa, koska monissa tapauksissa täysjäsenyys voi toteutua vasta viidentoista vuoden kuluttua. Jos tämän hankkeen halutaan olevan uskottava, tarvitaan jotakin näiden kahden väliltä, sitä, että näiden maiden näköpiirissä voidaan pitää täysjäsenyys ilman, että meitä painostetaan epärealistisesti antamaan niille se heti paikalla.

Tämän olisi oltava mahdollista jokaiselle valtiolle, joka ei ole tällä hetkellä Euroopan unionin jäsenvaltio. Haluan jälleen kerran korostaa sitä, että tämä voi olla lopullinen vaihe sellaisissa maissa kuin Norja – joka on myös Schengenin sopimuksen sopimuspuoli – jotka päättävät toimia Euroopan talousalueen puitteissa. Jatkaakseni vielä aiheesta "Euroopan talousalue" haluaisin lisätä, että tällaisen monenvälisen hankkeen puitteissa voidaan tehdä paljonkin sisämarkkinoiden, sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden, ympäristöpolitiikan ja monien muidenkin asioiden aloilla.

Tämä voi olla kuitenkin myös välivaihe. Jos ne valtiot, joilla on tällä hetkellä Thessalonikin kokouksen jälkeen näköpiirissä liittyminen unioniin – joita ovat esimerkiksi Länsi-Balkanin maat, joiden odotetaan kehittyvän eri tahdissa – päättävät käyttää tätä vaihetta täyttävä jäsenyyttä edeltävänä välivaiheena, niille Thessalonikissa tehty lupaus ei menetä merkitystään. Tältä tavalla voimme saavuttaa uudenlaisen joustavuuden tekemällä tästä näköalasta uskottavan, koska asiat voivat tapahtua välittömästi ilman, että tarvitaan viidentoista vuoden pituisia neuvotteluja, joiden jälkeen vastaamme joko myöntävästi tai kieltävästi.

Katson kyllä, että monissa maissa laajentumiseen liittyy kansanäänestys, joten emme voi tietää, toteutuuko ratifiointi loppujen lopuksi. Tämä tarkoittaa sitä, että kyseessä ei ole pelkästään yritys toteuttaa "kaikki tai ei mitään" -strategiaa vaan myös yritys luoda tapoja, joilla näille maille voidaan antaa uskottavia näköaloja siten, että samalla pelastamme Euroopan unionin poliittisena hankkeena ja viemme sitä eteenpäin.

(Suosionosoituksia)

Ursula Plassnik, *neuvoston puheenjohtaja.* (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, haluan kiittää Euroopan parlamenttia ja sen ulkoasioiden valiokunnan puheenjohtajaa perusteellisesta mietinnöstä, jonka aiheena on komission strategia-asiakirja vuodeksi 2005. Neuvostossa käydään tästä aiheesta jatkuvasti keskustelua, ja asiaan liittyy myös käytännön päätöksiä, jotka meidän on tehtävä. Kuten on kerrottu, kävimme Gymnichissä varsin hyviä ja perusteellisia keskusteluja tästä aiheesta ja aiomme jatkaa niitä edelleen. Tämä on mielestäni hyvin olennainen asia, koska keskustelun torjuminen herättää kansalaisissa epäilyksiä, ja meidän on pyrittävä vahvistamaan Euroopan kansalaisten luottamusta

Eurooppa-hankeeseen kokonaisuutena ja luomaan lisää luottamusta ja selkeyttä. Tämä on yksi keskeisimmistä huolenaiheistani neuvoston puheenjohtajana, ja nyt käynnissä oleva keskustelu ilahduttaa minua tämän vuoksi.

Se, että meidän on saatava kansalaiset tukemaan laajentumisprosessia, tarkoittaa sitä, että meidän on edistettävä tiedonkulkua ja julkisuusponnistelujamme ja lisäksi selitettävä yksittäiset toimet paremmin. Meidän on yksinkertaisesti tehtävä selväksi, että aiomme olla perusteellisia ja varovaisia ja ettemme aio toimia hätiköidysti emmekä polje mielivaltaisesti jarrua. Tämä on mielestäni olennaisen tärkeä näkökohta.

Vastaanottokyvyn käyttöönosta ei saa missään nimessä seurata mielivaltainen lisäeste, vaan päinvastoin kyse on tietoisena olemisesta, tietoiseksi tulemisesta ja toisten tekemisestä tietoisiksi eräistä keskeisistä ja itsestään selvistä perustotuuksista. Jokainen vaihe laajentumisessa, jokainen uusi liittyminen edellyttää kahta osapuolta, joista yksi on Euroopan unioni ja toinen on se maa, josta on tarkoitus tulla jäsenvaltio.

Haluamme valmistella seuraavia laajentumisia mahdollisimman hyvin. Myös tältä osin Salzburgin kokous oli minulle tärkeä, koska oli tärkeää katsastaa mennyttä kolmea vuotta ja suunnata katse tulevaisuuteen seuraaviin käytännön toimiin, sillä tällä tavoin meille kaikille selkiytyi se, missä olemme nyt ja mitkä ovat tosiasiallisesti sisäiset tai ulkoiset valmiutemme. Lisäksi voimme luottaa edellisen laajentumisen yhteydessä hankkimaamme asiantuntemukseen, ja meidän olisi päättäväisesti sovellettava sitä muutostietämystämme, joka meille on kehittynyt kumppanuuksien perusteella.

Kuten aiemman keskustelun yhteydessä todettiin, myös omakohtainen vastuu tukee eurooppalaisia standardeja. Niiden on oltava oikeudenmukaisia ja niiden on täytyttävä tarkasti. Tämä tehtiin kiistatta täysin selväksi marraskuussa 2005 annetussa komission kertomuksessa.

Tässä keskustelussa meidän olisi kuitenkin oltava myös rehellisiä sen suhteen, mitä kansalaiset ja erityisesti Euroopan unionissa asuvat kansalaiset odottavat Euroopan unionilta. Meidän on oltava toisiamme kohtaan selkeitä, ja vain me voimme tämän toisillemme taata. Emme saa antaa katteettomia sekkejä.

Lisäksi kehotan meitä kohtelemaan kutakin yksittäistä maata entistä yksilöllisemmin, koska meidän on kohdeltava jokaista yksittäistä maata tasapuolisesti kumppani. Tämä varmuus meidän on taattava. Näin ollen puheenjohtaja aikoo keskustelun edetessä kiinnittää erityistä huomiota parlamenttinne panokseen.

Haluaisin muutamalla sanalla kuvailla parhaillaan valmistelemiamme käytännön päätöksiä. Ensimmäinen koskee Romaniaa ja Bulgariaa. Näitä maita käsittelevät kertomukset ovat rohkaisevia, ja tavoite on jo asetettu: liittyminen tapahtuu 1. tammikuuta 2007, vaikka sitä onkin mahdollista lykätä vuodella. Turkin ja Kroatian liittymisneuvottelut ovat alkaneet. Lähtölaukaus annettiin virallisesti 3. lokakuuta 2005. Meneillään on tällä hetkellä säännösten tarkastelu eli käymme parhaillaan läpi yhteisön säännöstöä. Olemme neuvoston puheenjohtajavaltiona kirjoittaneet kirjeen Kroatialle ja Turkille ja kehottaneet niitä laatimaan ensimmäistä lukua "Tutkimus ja kehitys" koskevan neuvottelukantansa.

Olemme parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että vaatimuksena on oltava jatkuva edistyminen kaikkien poliittisten ja taloudellisten kriteerien täyttämiseksi ja perusoikeuksien, oikeusvaltion ja demokratian tosiasiallisessa toteuttamisessa. Turkin osalta olemme puheenjohtajavaltiona tyytyväisiä Orhan Pamukin oikeudenkäynnin päättymiseen ja teimme selväksi troikan äskeisessä Wienin kokouksessa, että odotamme, että ne käynnissä olevat oikeudenkäynnit, jotka on pantu vireille Turkin rikoslain 301 artiklan nojalla, käsitellään samalla tavalla tai että lakia muutetaan.

Mekin seuraamme tarkasti Ankaran pöytäkirjan täytäntöönpanoa ja aiomme varmistaa, että asianomaiset elimet tarkastelevat sitä tänä vuonna uudelleen 21. syyskuuta 2005 annetun neuvoston julkilausuman mukaisesti.

Liittymiskumppanuuden aloittaminen Kroatian kanssa on mielestämme yhtä tärkeää, ja olemme tyytyväisiä siihen, että Kroatian pääministeri on luvannut tehdä rajoittamatonta yhteistyötä myös jatkossa entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. Olemme parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että Kroatia osallistuu parhaillaan enemmän alueelliseen yhteistyöhön ja että lisätoimia tarvitaan.

Olen kertonut kaiken tarpeellisen Länsi-Balkanista. Myös neuvoston strategia, jolla Serbia ja Montenegro saadaan tekemään täysimääräisesti yhteistyötä kansainvälisen sotarikostuomioistuimen kanssa, on selvillä, ja lähetimme tähän liittyvän hyvin selkeän viestin edellisessä kokouksessamme. Tuemme YK:n

Kosovon erikoislähettilään, Martti Ahtisaaren työtä, ja uskon, että Euroopan unioni pystyy erityisedustajansa, Javier Solanan ponnistelujen kautta myötävaikuttamaan erinomaisen myönteisesti ja diplomaattisesti yhteisymmärryksen saavuttamiseen 21. toukokuuta pidettävän kansanäänestyksen ehdoista.

(Suosionosoituksia)

Olli Rehn, komission jäsen. *(EN)* Arvoisa puhemies, koska jäsen Brok on edelleen täällä, haluaisin kiittää häntä hänen tärkeästä mietinnöstään. Kuten hän perustellusti totesi, laajentuminen on toden totta yksi EU:n väkevimmistä poliittisista välineistä rauhan, hyvinvoinnin, vapauden ja demokratian saavuttamiseksi. Vuoden 2004 laajentuminen itään sinetöi Länsi- ja Itä-Euroopan rauhanomaisen yhdistymisen. Seuraavaksi tarmomme kohdistuu Kaakkois-Euroopan rauhanomaiseen yhdistämiseen. Asteittainen ja harkittu liittymisprosessi perustuu kolmeen keskeiseen periaatteeseen.

Ensinnäkin olemme vahvistaneet laajentumisohjelmamme. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on oltava varovaisia ennen uusien sitoumusten tekemistä, mutta samalla meidän on pidettävä kiinni niistä nykyisistä sitoumuksistamme, joita olemme tehneet jo prosessissa mukana oleville ehdokasvaltioille tai potentiaalisille ehdokasvaltioille. Vahvistamassamme laajentumisohjelmassa keskitytään Kaakkois-Eurooppaan: Bulgariaan ja Romaniaan sekä Turkkiin ja Kroatiaan ja muihin Länsi-Balkanin maihin.

Toiseksi pidämme tiukasti kiinni ehdoista. Ehtojen asettaminen toimii, kun se yhdistetään uskottaviin liittymisnäkyymiin. Tämä on edistänyt Keski- ja Itä-Euroopan maiden muuttumista uudenaikaisiksi demokratioiksi. Äskettäin tämä johti rohkeisiin ja merkittäviin uudistuksiin Turkissa ja yhä enemmän myös Länsi-Balkanilla. Tämän todistavat myös eräät äskettäiset tapahtumat, kuten kenraali Ante Gotovinan vangitseminen ja vieminen Haagiin, ja toisaalta se, että kirjailija Orhan Pamuk voi vapaasti ilmaista mielipiteitään.

Laajentumispolitiikka ja naapuruuspolitiikka täydentävät toinen toisiaan. Lisäksi komissio on valmis syventämään entisestään ja kehittämään yhteistyötä naapuruuspoliittisten kumppaniemme kanssa nykyisiin toimintasuunnitelmiin sisältyvien tärkeimpien painopisteiden asianmukaisen huomioon ottamisen jälkeen.

Samalla meidän olisi vältettävä Euroopan lopullisista rajoista käytävään liian teoreettiseen keskusteluun liittyviä sudenkuoppia. Koska meillä on tällä hetkellä vahvistettu laajentumisohjelma, teoreettisesta keskustelusta, jota käytäisiin esimerkiksi siitä, voiko Ukraina joskus liittyä Euroopan unioniin, ei ole hyötyä kenellekään meistä eikä ukrainalaisille, koska tällä hetkellä Ukrainan tuleva kehitys ja demokratisoituminen ovat vaakalaudalla.

On selvää, että laajentumisen on edettävä EU:n vastaanottokyvyn rajoissa. Komissio on aina ollut tätä mieltä. Laajentuminen tarkoittaa yhteisiin periaatteisiin, politiikkoihin ja toimielimiin perustuvaa yhteistä hanketta. Unionin on varmistettava se, että se pystyy säilyttämään kykynsä toimia ja tehdä päätöksiä sellaisen toimielinten välisen hyvän tasapainon puitteissa, jossa noudatetaan budjettiraameja ja toteutetaan toimivia ja sellaisia yhteisiä politiikkoja, joilla tavoitteet voidaan saavuttaa.

Jo kolmen vuosikymmenen ajan EU on onnistuneesti ottanut vastaan hyvin erilaisia maita, minkä voimme nähdä esimerkiksi tämän parlamentin kokoonpanosta, keskustelua tällä hetkellä johtava puhemies ja komission jäsen mukaan luettuina. Kehittäessään politiikkojaan ja toimielimiään unioni on vastannut myönteisesti uusiin olosuhteisiin, kuten diktatuuriin ja kommunismin kaatumiseen sekä taloudellisen maailmanlaajuistumisen nousuun. Laajentuminen on osoittautunut onnistuneeksi iskunvaimentimeksi Euroopalle.

Kolmanneksi meidän on parannettava viestintää. Mietinnössä vaaditaan oikeutetusti viestintästrategiaa, ja kansan laaja tuki onkin olennaisen tärkeää unionin kaikkien toimien, muun muassa laajentumisen kannalta. Luotan parlamentilta saatavaan poliittiseen ja taloudelliseen tukeen asiantuntevan laajentumiskeskustelun käymiseksi.

Lopuksi totean, että ohjelman vahvistaminen oli tarpeen, jottemme tekisi liiallisia laajentumissitoumuksia. Pitäkäämme mielessä myös oma strateginen etumme: olisi erittäin vastuutonta keskeyttää sellainen arvokas prosessi, joka auttaa meitä vakaiden ja tehokkaiden kumppanuuksien rakentamisessa Euroopan kaikkein epävakaimmissa osissa. Jos alamme epäroida Länsi-Balkanin EU-näkymien asiassa, edullinen vaikutuksemme, poliittinen vaikutusvaltamme ja vaikutuksemme vaarantuisi vakavasti samalla, kun alueella ryhdytään käymään vaikeita neuvotteluja Kosovon asemasta.

EU-näköala on keskeinen tekijä kestävän ratkaisun löytämisessä Kosovon kysymykseen sekä Serbian ja muunkin Balkanin alueen demokraattisessa kehityksessä. Tämä perusta pitää yllä rauhanomaista uudistuskehitystä alueella. Ajatelkaamme näin ollen Euroopan etua ja älkäämme horjuttako tätä perustaa ja varmistakaamme, että vielä hauraalta Balkanin rakentamiseltamme ei putoa pohja pois omalla etupihallamme!

(Suosionosoituksia)

Giorgos Dimitrakopoulos, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, haluan aluksi onnitella esittelijää ja ulkoasioiden valiokunnan puheenjohtajaa, Elmar Brokia, hänen laatimastaan tärkeästä mietinnöstä ja samalla teitä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, osoittamastanne kiinnostuksesta ja päättäväisyydestä sekä Itävallan ulkoministerinä että neuvoston puheenjohtajana Balkanin asiassa. Onnittelen lisäksi komission jäsentä komission kattavasta ja kokonaisvaltaisesta tiedonannosta, jonka olette meille esitellyt.

Haluan hyvin lyhyesti esittää seuraavat huomiot:

Ensinnäkin on oikein, että Brokin mietinnössä painotetaan eräiden maiden, joista useimmat ovat Balkanin maita, EU-näkymien tärkeyttä. Samalla mietinnön kohdissa 5, 9 ja 10, jos ne luetaan yhdessä, annetaan viitekehys sille, kuinka Euroopan unioni tällä hetkellä suhtautuu tuleviin laajentumisiin.

Turkin osalta haluan sanoa, että tuen Turkin EU-näkymiä, mutta mielestäni meidän on keskityttävä aluksi, kuten te perustellusti totesitte, Ankaran pöytäkirjaan, joka yksin on ratifioitava – toistan yksin tämä pöytäkirja – ei yksipuolista julistusta, ja tietenkin siihen, että se oikeudellinen kehys, jonka puitteissa tämä maa toimii, on saatettava ajan tasalle.

Kosovon osalta olen samaa mieltä siitä, että neuvotteluissa huomio olisi kohdistettava Kosovon lopulliseen asemaan, mutta lisäksi meidän on valmistauduttava siihen, kuinka Kosovon lopullisesta asemasta tehtävää päätöstä on tarkoitus soveltaa.

Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian osalta on totta, että sillä on tällä hetkellä ehdokasvaltion asema, mutta juuri sen vuoksi, että sillä on ehdokasvaltion asema, sillä on oikeuksia ja velvollisuuksia, joista yksi on se, että sen on suhtauduttava rakentavasti vuoropuheluun Kreikan kanssa, jotta viimeinen ratkaisematon kysymys, joka koskee nimeä, voidaan ratkaista.

Lopuksi todettakoon Serbian osalta, että olen samaa mieltä siitä, että on tarpeen ja tosiasia, että Serbian velvollisuutena on tehdä yhteistyötä Haagin sotarikostuomioistuimen kanssa, mutta tämä on yksi osa niitä kriteerejä, jotka Serbian on täytettävä, ja kehotankin meitä varomaan sitä, että Serbian kanssa meille käy samalla tavoin kuin Kroatian kanssa. Arvoisa ministeri Plassnik, tästä asiasta teilläkin on oma näkemys.

Jan Marinus Wiersma, *PSE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, komissio on asiakirjassaan suorasukainen: sellaista uutta laajentumiskierrosta ei tule, johon osallistuisi yhtä aikaa suuri joukko maita, ja lisäksi komissio katsoo – mielestäni perustellusti – että Euroopan unioni on uusille jäsenille avoin järjestö ja myös pysyy tällaisena järjestönä tietyin ehdoin. Vaikka vuonna 2004 tapahtunut kymmenen uuden maan liittyminen oli menestys, kaikki kansalaiset eivät ole tätä mieltä. Tämän vuoksi on nähtävä ylimääräistä vaivaa tämän menestystarinan kertomiseksi heille.

Voin ryhmäni puolesta kertoa, että tuemme Brokin mietinnön yleistä linjausta, ja haluan kiittää häntä siitä mielenkiintoisesta valmistelukierroksesta, jossa olemme olleet mukana viime kuukausina. Sosiaalidemokraatit tukevat painokkaasti erityisen huomion kiinnittämistä vastaanottokyvyn kriteeriin. Tässä asiassa suuri merkitys on sillä umpikujalla, johon perustuslakisopimuksen ratifioinnissa on ajaututtu. Ilman sisäisiä uudistuksia on vaikeaa hallita uusien jäsenvaltioiden liittymistä tehokkaasti.

Kuten edellisissä päätöslauselmissa todettiin, olemme sitä mieltä, että Nizzan sopimus ei ole perusta uusille liittymispäätöksille. Vastaanottokyvyn käsitettä, sellaisena kuin tämä käsite on vahvistettu Kööpenhaminan kriteereissä, on kuitenkin yhä tärkeämpi selkiyttää, ja mietinnössä kiinnitetään perustellusti huomiota myös tähän näkökohtaan.

Haluan tässä yhteydessä selvittää sosiaalidemokraattien kantaa useiden eri maiden mahdolliseen liittymiseen. Ukrainan ja Moldovan kaltaisten itäisten naapureiden osalta olemme sitä mieltä, että nyt ei ole oikea hetki keskustella niiden liittymisestä. Sen sijaan meidän olisi panostettava käytännön

yhteistyöhön. Olemme laatineet näiden maiden kanssa toimintasuunnitelmia, ja meidän olisi pyrittävä saattamaan ne onnistuneesti päätökseen.

Balkanin alueen osalta tuemme neuvoston kantaa. Periaatteessa jäsenyys on Länsi-Balkanin maiden näköpiirissä, vaikka ne liittyvätkin eri aikoina. Turkin osalta me aiomme jatkaa valitulla tiellä. Olemme monivuotisen prosessin kynnyksellä, ja on erittäin tärkeää, että pidämme tiukasti kiinni lupauksesta mutta myös niistä ehdoista, jotka olemme tältä osin asettaneet.

Puhuessani Balkanin alueesta haluaisin vielä lisätä, että vaikka onkin itsestään selvää, että Kööpenhaminan kriteerit ovat meille yhä elintärkeitä, Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattinen ryhmä panee edelleen paljon painoa sille, että ehtona on yhteistyö Jugoslavian tuomioistuimen kanssa. Olen myös sitä mieltä – asiastahan on ollut paljon puhetta – että alueellisella yhteistyöllä voidaan edistää merkittävästi näiden maiden lähentymistä Euroopan unioniin.

Lopuksi – ja tämä saattaa olla hyvinkin koko keskustelun tärkein kohta – mietinnössä mainitaan mahdollisuus luoda uusi monenvälinen kehys niille Euroopan maille, jotka eivät ole vielä liittyneet Euroopan unioniin. Eräille maille tämä voisi olla jäsenyyden vaihtoehto, kun taas toisille se voisi olla jäsenyyden välivaihe. Esimerkiksi Ukrainan ja Moldovan kannalta tällainen rakenne voisi olla järkevä jatkotoimi, mutta niiden maiden osalta, jotka on jo tunnustettu mahdollisiksi jäseniksi, korostaisin sitä, että tämä on yksi vaihtoehto eikä mikään pakko.

Tämä todetaan myös selkeästi Brokin mietinnössä. Tämän vaihtoehdon nämä maat voivat valita, jos ne päättävät, että tällainen on niiden kannalta hyödyllistä. Kyseessä ei ole vaihtoehto jäsenyysnäkyville. Tämä koske sekä Turkia että Balkanin maita. Haluan korostaa sitä, että tulkitsemme päätöslauselmaesityksen kohdan 10 tällä tavoin. Olemme ulkoasiainvaliokunnassa saavuttaneet yhteisymmärryksen esittelijän kanssa vain ja ainoastaan tältä pohjalta.

Cecilia Malmström, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, laajentuminen on EU:n suurin onnistuminen eurooppalaisessa yhteistyössä. Toukokuussa 2004 tapahtunut idän ja lännen yhdistyminen merkitsi loppua jakautuneelle Euroopalle ja osoittaa sen voiman, joka sisältyy unelmaan yhdestä yhdistyneestä Euroopasta, joka rakentuu demokratian, vapaakaupan ja oikeusvaltion kunnioittamisen varaan. EU-jäsenyys oli porkkana, joka auttoi entisten kommunistidiktatuurien vahvoja uudistusvoimia. Lisäksi jäsenyysnäkyillä on valtava merkitys Turkin kanssa ja Balkanin alueella käytävien neuvottelujen ja alueella tehtävien uudistusten kannalta. EU on näillä alueilla ennennäkemätön niin sanotun pehmeän vallan lähde. Tällä pehmeällä vallalla voidaan edistää vakaampaa ja demokraattisempaa Eurooppaa. Meidän ryhmämme on sitä mieltä, että on tärkeää, että jätämme oven auki laajentumisen jatkamiselle, kuten sopimuksessa Euroopan unionista todetaan. On selvää, että kriteerien on täytyttävä, ja EU:n kyky ottaa vastaa uusia maita on tärkeä näkökohta. Meidän on kuitenkin muututtava sisäisesti, emmekä saa syyttää laajentumista, vaan meidän on keskusteltava siitä.

Olen tietoinen siitä, että monissa maissa käydään parhaillaan keskustelua ja että moni on huolestunut EU:n kasvamisesta liian nopeasti ja siitä, kuinka siinä tulee käymään. Tätä keskustelua on käytävä nöyrästi ja vilpittömästi, mutta meidän on myös uskallettava puolustaa laajentumisen etuja ja uskallettava kohdistaa huomio niihin. Tässä yhteydessä taloudellisesta protektionismista käytävä keskustelu on hyvin huolestuttavaa. Meillä on vastuumme naapurimaitamme kohtaan. Balkanin maille ja Turkille tehdyt lupaukset on pidettävä. Nämä maat määräävät tahdin, ja me teemme kaikkemme asioiden joudattamiseksi. Lisäksi meidän on oltava avoimia muille maille, esimerkiksi Ukrainalle ja ehkä myös eräänä päivänä Valko-Venäjälle, vaikka tilanne on tällä hetkellä maassa erittäin vaikea. Toivo EU-jäsenyydestä pitää näissä maissa opposition ja demokraattiset voimassa hengissä.

Tämän vuoksi vastustamme Euroopan maantieteellisten rajojen piirtämistä. Euroopan parlamentti on vauhdittanut laajentumista, ja me olimme paikalla vuosi sitten eräissä huoneessa Brysselissä oranssinvärisiin huiveihin pukeutuneina osoittamassa suosiotamme presidentti Juštšenkolle. Annoimme päätöslauselman, jossa puhuimme Ukrainan jäsenyysnäkyistä. Tämä on tavoite, vaikkakin kaukainen tavoite. Aivan kuten Brok totesi, Ukrainan kansa empii demokratian ja diktatuurin välillä. Jos asetamme Euroopalle rajat, he ymmärtävät sen siten, että suljemme oven heidän nenänsä edessä. Tämä olisi historiallinen virhe.

Monenvälisten sopimusten kaltaisten uusien konseptien käyttöön ottamisen sijasta meidän on ensin – kuten myös komission jäsen Rehn totesi – käytettävä hyväksi mahdollisuus jäsenyyteen pyrkiviä maita koskevan naapuruusstrategian yksilöintiin ja konkretisointiin. Sellaisten aivan uusien konseptien

omaksuminen, joista emme ole käyneet asianmukaista keskustelua ja joista emme tiedä, mitä ne tuovat tullessaan, ei vaikuta toistaiseksi kovin hedelmälliseltä.

(Suosionosoituksia eri tahoilta)

Joost Lagendijk, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, ulkoasiainvaliokunnassa ryhmäni äänesti Brokin mietinnön puolesta kahdestakin syystä. Mielestämme vastaanottokyvyn käsite olisi määriteltävä paremmin. Kyseessä on muodikas yleispätevä käsite, johon kaikki voivat yhtyä mieltymyksistään huolimatta, ja se tarkoittaa sitä, että kysymykseen maantieteellisistä rajoista on vastattava, koska emme voi enää väistellä tätä kysymystä.

Mekin olemme sillä kannalla, että EU:n on syytä harkita välimuotoa täyden jäsenyyden ja naapurisuuden välillä niiden maiden osalta, joiden näköpiirissä jäsenyys ei vielä ole. En tarkoita tällä Turkkiä tai Länsi-Balkanin maita vaan pikemminkin Ukrainaa, Moldovaa tai Valko-Venäjää. Minun on sanottava, että minä ja ryhmäni olimme sangen pettynöitä ja meitä suoraan sanottuna suututti huomata, että tämän keskustelun edellä tiedotusvälineissä väaristeltiin mietinnön sanamuotoja, mistä oli haittaa monille keskeisille seikoille.

Tämän keskustelun edellä tiedotusvälineistä sai viime kädessä sen käsitykseni, että on luotava välimuoto muille maille, joita ovat muun muassa Turkki ja Länsi-Balkanin maat. Ei ole sattumaa – olkaamme rehellisiä tässä asiassa – että tämä sattuu olemaan esittelijän oma kanta, jota hän ei ole koskaan pyrkinytkään peittelemään. Elmar Brok on aina vastustanut neuvottelujen aloittamista Turkin kanssa ja on perustuslakisopimuksen hylkäämisestä lähtien suhtautunut yhä epäilevämmiin Länsi-Balkanin maiden jäsenyysnäkyymiin. Esittelijällä on täysi oikeus näkemykseensä, mutta se ei ole ulkoasiainvaliokunnan enemmistön näkemys. Kaiken lisäksi näin ei todeta edes hänen omassa mietinnössään.

Esittelijän olisi tämän istuntopöydän ulkopuolella hyvä tuoda julki se, mitä hänen mietinnössään todetaan, sotkematta sitä omiin käsityksiinsä. Parlamentti toteaa tässä mietinnössä, ettemme halua jarruttaa Turkin ja Länsi-Balkanin maiden jäsenyysnäkyymiä ja että välimuoto olisi vaihtoehto näille maille vain, jos ne itse niin päättävät. Jokainen tietää yhtä hyvin kuin minä itsekkin, että kaikki Länsi-Balkanin maat ja Turkki eivät halua kulkea tätä tietä, vaan ne haluavat täyden jäsenyyden. Lakatkaamme aiheuttamasta hämmennystä parlamentissamme ja ennen kaikkea sen ulkopuolella.

Erik Meijer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, vielä äskettäin Euroopan unionin nopeaa ja kattavaa laajentumista pidettiin valtavana edistysaskeleena, joka ansaitsi kaikkien tuen. Laajentuminen nähtiin Euroopan uudelleen yhdistymisenä ja kylmän sodan loppumisena lännen voittoon. Vuoden 2004 merkittävän laajentumisen jälkeen ilmapiiri muuttui perinpohjaisesti. Vanhojen jäsenvaltioiden kansalaiset eivät koe tätä laajentumista onnistumiseksi etenkin sen vuoksi, että korkean palkkatason maiden ja matalan palkkatason maiden välistä juopaa käytetään yhä enemmän hyväksi.

Myös poliitikot ottavat tähän näkemykseen etäisyyttä. Tämä muutos ilmenee konkreettisesti tänään keskustelumme aiheena olevasta laajentumisstrategiasta käsittelevästä mietinnöstä. Huomiota kiinnitetään EU:n vastaanottokykyyn, ulkorajoihin, laajentumisen kustannuksiin ja niihin hallinnollisiin ongelmiin, jotka johtuvat Euroopan perustuslain puuttumisesta. Tästä seuraa, että Romania ja Bulgaria ovat todennäköisesti viimeiset maat, jotka voivat lyhyellä aikavälillä liittyä unioniin. Muille eurooppalaisille valtioille tarjotaan naapuruuspolitiikkaa. Niillekään kolmelle maalle, jotka on jo valittu ehdokasvaltioiksi, ei ole annettu liittymispäivämäärää.

Kaikkialla Länsi-Balkanilla, tunnustetuissa valtioissa, liittovaltioissa tai itsenäisyyttä tavoittelevilla suojelualueilla, joilla väestöryhmät puhuvat eri kieliä ja harjoittavat eri uskontoja ja jotka olivat 1990-luvulla sotajalalla keskenään, kansalaiset odottavat tällä hetkellä nopean liittymisprosessin Euroopan unioniin saavan aikaan ihmeitä. EU käyttää näitä odotuksia hyväkseen uudistusten vaatimiseksi ja puuttuu tätä kautta ankarasti niihin hallinnollisiin valintoihin, joita näillä alueilla tehdään.

EU ei tällä hetkellä halua laajentua, mutta se haluaa vaikutusvaltaa rajojensa ulkopuolella. Tämän takia Bosnia ja Hertsegovinassa on tällä hetkellä verotusjärjestelmä, jota kukaan ei pyytänyt, ja Daytonin sopimuksessa taatusta alueellisesta itsenäisyydestä peräydytään. Propagandajulisteiden mukaan on EU:n sotilaallisen läsnäolon ansiota, että maa valmistautuu liittymään Euroopan unioniin. Kansalaiset Montenegrossa ja Kosovossa – alueilla, joilla 4 vuotta sitten yhdessä 12 muun jäsenvaltion kanssa otettiin lailliseksi maksuvälineeksi euro – ovat yleisesti sitä mieltä, että on selvää, että ne hyväksyvät pian EU:hun itsenäisinä valtioina. Voivodinan unkaria puhuva väestö odottaa puolestaan suojelua slaavilaista ylivaltaa vastaan.

Toistaiseksi EU:n toimet ovat olleet näille kaikille kansoille pettymys. Eikö meillä ole mitään muuta tarjottavaa Länsi-Balkanin maille kuin se, että kehotamme niitä muodostamaan yhtenäismarkkinat entisen Jugoslavian alueelle ja mukauttamaan hallintoaan ja talouttaan toiveidemme mukaiseksi ilman, että maat voisivat liittyä EU:hun ennen vuotta 2020? Ryhmäni ei voi juurikaan innostua tästä ehdotuksesta.

Toisaalta myönnämme, että tämän tekstin pohjalta on mahdollista korostaa sitä, että Montenegron tulevaan kansanäänestykseen on suhtauduttava vakavasti ja että Makedonian nimen käyttöön liittyvä konflikti on ratkaistava nopeasti Kreikan ja sen pohjoisen naapurinmaan välisissä sopuisissa neuvotteluissa. Myös se on myönteistä, että Kosovon asiassa on lyhyellä aikavälillä etsittävä sellainen ratkaisu, jolla sovitaan yhteen sekä suuren albaanienemmistön että serbi- ja romaanivähemmistöjen tarpeet.

Bastiaan Belder, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, on vaikeaa sovittaa toisiinsa kansalliskiihko, joka tunnetaan myös sovinismin nimellä, ja EU-jäsenyys, ja tämä pätee tietenkin ehdokasvaltioihin. On ikävä todeta, että kansalliskiihko roihuaa eräässä ehdokasvaltiossa, nimittäin Turkissa, maassa, joka on jo herättänyt kylliksi kiistelyä.

Tätä taustaa vasten haluan esittää komission jäsenelle Olli Rehnille kaksi kysymystä. Vastaavtko eilen illalla eräältä asiantuntijalta saamani tiedot todellisuutta, kun niiden mukaan kristillisten kirkkojen asema on Turkissa viime aikoina selvästi heikentynyt?

Näiden tietojen mukaan italialaisen papin Andrea Santoron murha 5. helmikuuta Trabzonin satamassa ei ole yksittäinen tapaus. Vastaavaa murhaa yritettiin aivan äskettäin Mersinin kaupungissa, ja kirkkoja on uhkailtu suoraan puhelimitse tai jopa sanomalehtiartikkeleissa. Ohimennen sanoen Istanbulissa aktiivisesti toimiva anglikaaninen pappi Ian Sherwood kertoo, että turkkilainen eliitti ei pidä älyllisesti hyväksyttävänä vaan jopa mahdollisesti rikollisena ilmiönä kristillisen kirjallisuuden levittämistä turkin kielellä. Arvoisa komission jäsen, kuinka tämä voidaan sovittaa yhteen Turkin uskonnonvapauden kanssa? Ymmärtääkseni minkäänlaista edistystä ei ole tapahtunut tämän Kööpenhaminan poliittisiin kriteereihin kuuluvan tärkeän asian osalta.

Satuin kuulemaan eilen illalla, että Trabzon sijaitsee niin sanotussa susien laaksossa. Lisäksi "Susien laakso" on erään alun perin turkkilaisen elokuvateoksen nimi. Elokuva uhkuu kansalliskiihkoa, ja se tunnetaan elokuvana, joka on läpeensä kristillisyyden, juutalaisuuden, amerikkalaisuuden- ja kurdilaisuuden vastainen. Elokuva on jo ollut valtaisa kassamenestys Turkissa, ja se on saanut innostuneen vastaanoton pääministeri Erdoganin lähipiiriltä ja Turkin parlamentin puhemieheltä.

Haluaisin kysyä komission jäseneltä, onko hän vaatinut pääministeri Erdoganilta ja ministeri Gulilta selvitystä tähän turkkilaiseen kansalliskiihkoiluun, jota ei voida mitenkään sovittaa yhteen eurooppalaisten arvojen kanssa.

Konrad Szymański, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, on hyvin tärkeää, että olemme voineet tänään keskustella laajentumisesta tämän Elmar Brokin laatiman mietinnön yhteydessä.

Meidän on ehdottomasti lujitettava naapuruuspolitiikkaa, ja tarvitsemme unionin ja sen rajanaapureina olevien maiden välille uudet vakavammat suhteet. Toistaiseksi naapuruuspolitiikka ei ole ollut riittävä väline. Tämän on osoittanut se seikka, että tätä politiikkaa toteutettaessa vaikutuspiirissä olevat maat ovat käyneet läpi suuren mittakaavan kriisejä ja häiriöitä.

Mietinnössä ehdotetuilla yhteistyömuodoilla ei voida kuitenkaan sulkea ovea jäsenyydeltä. Tällä hetkellä meidän on oltava tietoisia siitä, että joko tarjoamme itäisille naapurimaillemme jäsenyysnäkömän tai vetoamuksemme demokratian, markkinatalouden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen puolesta jäävät pelkäksi sanahelinäksi. Ellei näille maille tarjota jäsenyysnäkömiä edes hamassa tulevaisuudessa, ne palaavat takaisin Venäjän vaikutuspiiriin ja siihen, mitä se tarkoittaa demokratian ja ihmisoikeuksien kannalta.

Huomaamme kuitenkin, että samassa mietinnössä on kehitetty ja vahvistettu niitä näkemyksiä, jotka koskevat laajentumista ja vastaanottokykyä. Tätä käsitettä ei ole koskaan tarkasti määritelty, ja tällä hetkellä se on pelkästään hienolta kuulostava tekosyy ja halpa selitys laajentumisprosessin peruuttamiselle. Jos vastaanottokyvyn on perustuttava perustuslakisopimuksen hyväksymiseen, voi syntyä vaikutelma, että tämän tekstin laatijat haluavat ehdottomasti sulkea oven kaikilta. Perussopimukseen ei meidän nyt tuntemassamme muodossa voida koskaan enää palata.

Vaatus siitä, että Euroopan komission on määriteltävä unionin rajat, on virhe. Tällainen toisi mukanaan vain hämmentäviä, maantieto-aiheisia poliittisia keskusteluja, ja sillä heikennettäisiin varmasti unionin vaikutusvaltaa naapurimaiden demokratisoitumista, vakauttamista ja länsimielisen politiikan vahvistumista koskeviin prosesseihin. Euroopan parlamentti on usein ollut yhdentymisprosessin etujoukoissa. Se on asettanut kauaskantoisia tavoitteita. Tällä hetkellä Euroopan parlamentti on osoittanut olevansa toimielimistä konservatiivisin ja passiivisin. Kysymys kuuluu: miksi?

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan teidän kiinnittävän huomiota eräisiin epäkohtiin ja ristiriitoihin, jotka koskevat mietinnössä Turkia. Mietinnössä luetellaan sellainen joukko perustavaa laatua olevia ongelmia, että on hämmentävää, miksi emme tee ainoaa loogista päätelmää siitä, että oli alkujaankin kohtalokas virhe aloittaa neuvottelut Turkin liittymisestä Euroopan unioniin.

Kuten jäsen Belder äsken yksityiskohtaisesti selvensi, kansallisten ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia loukataan. Kiduttaminen on yleistä, ja muun muassa rikoslain 301 §:n nojalla mielipiteen ilmaisemisen vapautta ja lehdistönvapautta ei voida taata. Lisäksi Turkki laiminlyö räikeästi tulliliittoon liittyviä velvoitteitaan. Kyproksen laivoja ja lentokoneita ei edelleenkään päästetä Turkin alueelle.

Olemme lisäksi viime viikkoina huomanneet jännitteiden selvästi kiristyneen Turkin viranomaisten ja eräiden kurdiryhmien välillä. Pommi-iskun, josta oli tarkoitus syyttää kurdeja, järjestelämisestä syytetään suorastaan Turkin armeijan toiseksi korkeinta päällikköä. Eräät sotilastahot pitävät tätä syytöstä hallituksen juonena, koska se haluaa heikentää kyseisen kenraalin asemaa sen asenteen vuoksi, jonka tämä on omaksunut islamilaiseen fundamentalismiin.

Eräillä tahoilla on esitetty, että jopa uusi sotilasvallankaappaus on mahdollinen, jos tilanne kärjistyy entisestään.

On myönnettävä, että näkymät eivät ole kovinkaan auvoiset, ja kyse on vielä maasta, joka pyrkii Euroopan unionin jäseneksi parin vuoden kuluessa. Meidän on kyettävä myöntämään, että tässä ei ole järkeä. Mietintö on oikeassa muistuttaessaan meitä siitä, että Kööpenhaminan kriteereihin sisältyy meidän oma vastaanottokykymme. Päätös neuvottelujen aloittamisesta Turkin kanssa on pelkästään tällä perusteella peruutettava.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Kaakkois-Euroopan valtuuskunnan puheenjohtajana haluaisin sanoa, että tuen täysin sitä, mitä Brokin mietinnössä todetaan kustakin yksittäisestä maasta ja mitä vaatimuksia niille asetetaan. Kullakin maalla on omat ongelmansa, ja kutakin on arvioitava kunkin omien saavutusten perusteella, ja tämän vuoksi olisi erittäin toivottavaa, että harkittaisiin Kroatian liittymistä unioniin aikaisemmin. Tällä tavalla lähetettäisiin tärkeä vakauttava viesti koko alueelle, koska Kroatian saavutukset sekä politiikan että talouden aloilla eivät ole heikommät kuin kahden EU:hun seuraavaksi liittyvän maan saavutukset.

Samalla, kun keskustelu lähenee loppuaan, haluan seuraavaksi käsitellä ajatusta, joka löytyy kätketyksi Brokin mietinnöstä, mutta jota on käsitelty näkyvämmiin tiedotusvälineissä. Viittaa vihjailuihin laajentumisstrategian muuttumisesta. On kysytty sitä, missä EU:n rajat kulkevat, mutta kukaan ei vastaa tähän kysymykseen. Komission jäsen Rehn totesi itse edellä, että tähän kysymykseen on vastattava. Kansalaiset ovat huolestuneita juuri tästä kysymyksestä. Oma näkemykseni on, että Bulgarian, Romanian ja Länsi-Balkanin maiden liittyminen tarkoittaa sitä, että EU on saavuttanut rajansa. Kaikkia muita maita varten olemme kehittäneet uuden naapuruuspoliittisen välineen ja meidän on käytettävä sitä. Neuvottelujen aloittaminen hätiköidysti Turkin kanssa on tehnyt voitavansa kansalaistemme saattamiseksi turvatomiksi ja neuvottomiksi.

Olemme kymmenen vuotta toistaneet: ei laajentumista ilman EU:n toimielinten uudistamista. Neuvosto otti vaarin tästä asiasta vasta edellisen laajentumisen jälkeen. Tämän vuoksi me kaikki saimme rangaistuksen Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestysten tulosten muodossa. Olisi kuitenkin kohtalokasta, jos päättelisimme tällä perusteella, että uudet liittymiset eivät ole enää mahdollisia. Meidän on viipymättä hankittava tarpeelliset välineet, jotka tietenkin sisältyvät perustuslakisopimukseen, ja käytettävä näitä välineitä siihen, että saamme takaisin kykymme vastaanottaa uusia jäseniä. Jos emme halua vaarantaa tähänastisia suuria ponnistelujamme Balkanin alueella, meidän on oltava johdonmukaisia ja tavoitteellisia jatkaessamme näiden maiden lähentämistä EU:hun.

Olen hyvin tyytyväinen siihen, mitä sekä komission jäsen Rehn että ministeri Plassnik ovat asiasta todenneet. Kaikille näille valtioille luvattiin oikeutetusti, että ne voivat liittyä EU:hun tiettyjen kriteerien

täyttyessä. Tämä oli ja on edelleen tärkeä liikkeelle paneva voima entisen Jugoslavian hirvittävien yhteenottojen ja Albaniassa vallinneen Enver Hoxhan diktatuurin jälkeisenä aikana. On ilmiselvää jokaiselle järkevälle ihmiselle, joka luo silmäyksen karttaan, että tämä alue on EU:n sydämessä. Jos tällä alueella vallitsee vakaus, meilläkin vallitsee vakaus. Me kaikki näimme ja koimme 1990-luvulla päinvastaista, mutta pelkään – ja voin kertoa neuvoston puheenjohtajalle, että oletan näin Salzburgissa annettujen lausuntojen epämääräisyyden ja epätasällisuuden perusteella – että Euroopan unionissa eräät aikovat jättää Kaakkois-Euroopan valtiot toisen kerran rannalle. Tällaista emme voi sallia.

Helmut Kuhne (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Brokin mietinnöstä ilmenevään perspektiivin muutokseen. Keskusteluissamme emme voi enää väitellä siitä, mikä maa on meille jotakin toista maata mielisempi. Sen sijaan meidän on vihdoin esitettävä kysymys siitä, millainen poliittinen järjestelmä on Euroopan unionille tosiasiaa mahdollinen, jotta se voi parantaa päätöksentekokykyään ja toimintakykyään. Tämä on olennainen kysymys, josta kaikki muu riippuu.

Tämän vuoksi meidän on seuraavaksi selvennettävä niitä käsitteitä, joita ei ole vielä määritelty. Kööpenhaminan kriteereissä viitataan "vastaanottokyvyn" käsitteeseen, mutta sitä ei kuitenkaan määritellä. Mielestäni siihen kuuluvat ainakin perustuslakisopimukseen sisältyvät poliittiset järjestelyt ja toimielinjärjestelyt.

Kuunnellessani tarkasti, mitä komission jäsen kertoi – hän voi korjata minua, jos olen väärässä – en kuullut hänen sanovan mitään tästä asiasta. Päätöksessä, joka tehdään siitä, mikä on vastaanottokyvyn kriteeri, piilee mahdollinen erimielisyyden aihe meidän ja komission välillä. Tärkeimpiä kriteerejä on se, että Euroopan unioni on rahoitettava siten, että se voi toimia tulevaisuudessa ja että unionin asukkaat sen hyväksyvät. Jos puhutaan uskottavuudesta, tämä uskottavuus ja vastaanottokyvyn asianmukaisesti sovellettavat kriteerit edellyttävät, että lähitulevaisuudessa mikään muu maa ei voi Bulgarian ja Romanian liittymisen jälkeen liittyä unioniin. Uskottavuus tarkoittaa muutakin kuin lupausta ottaa vastaan ihmisiä tarkemmin määrittelemättömänä ajankohtana. Kyse on myös niiden ehtojen määrittämisestä, joiden perusteella nämä ihmiset voidaan ylipäänsä ottaa vastaan, ja tämä tarkoittaa sitä, että meidän on oltava täsmällisempiä "laajentumisnäkyvien" ja "liittymisnäkyvien" kaltaisten käsitteiden kanssa.

Meidän on tehtävä itsellemme selväksi, että usko siihen, että maan liittyminen ratkaisisi jännitteet ja sisäiset turvallisuusongelmat, on virheellinen. Nämä jännitteet ja ongelmat on ratkaistava ennen liittymisneuvottelujen alkamista.

Puhetta johti

varapuhemies **ONESTA**

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Brokin mietinnössä esitetään asianmukaisia kysymyksiä ja annetaan niihin vastauksia, vaikka en voikaan kannattaa niitä kaikkia. Lisäksi mietinnöstä ilmenevät ne epäilykset, joita monilla on laajentumisen jatkamista kohtaan. Tämän vuoksi paljon huomiota kiinnitetään vastaanottokyvyn, jolle, jos mietintö hyväksytään ilman tarkistuksia, annetaan jopa maantieteellinen ulottuvuus.

Yhdyn ryhmäni enemmistön näkemyksiin siitä, että vastaanottokyvyn tarkentaminen ei edellytä mitään edeltävää maantieteellistä määrittelyä, koska unionin määrittelyt ovat ennen kaikkea poliittisia, vaikka sekään ei ole yksinkertaista. Kaikkein tärkeintä on, että EU:n on pidettävä laajentumislupauksensa ja varsinkin ne, jotka on tehty Länsi-Balkanin maille. Vaikka nämä maat olisivat vielä vuosien päässä mahdollisesta jäsenyydestä, on tullut aika tehdä tiukkoja sopimuksia tässä asiassa ja jopa esittää aikataulu. On sanomattakin selvää, että kaikki kriteerit ja erityisesti poliittiset kriteerit on täytettävä.

Tästä päättelen, että neuvoston puheenjohtaja totesi juuri näin vastauksessaan. Olen sitä mieltä, että mahdollista jäsenyyttä koskevalla epäselvyydellä ja kriteerien määrittelyllä ainoastaan lykätään prosessia, koska epäselvyyttä käytettäisiin tekosyynä, josta kenellekään ei ole hyötyä.

Cem Özdemir (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tässä mietinnössä vaaditaan Euroopan unionin maantieteellisten rajojen määrittämistä ja sen luonteen määrittelyä. Kristillisdemokraattien lisäksi myös eräät sosiaalidemokraatit hakevat Euroopan unionin jäsenyydelle vaihtoehtoja. Haluan muistuttaa parlamenttia siitä, että joitakin vuosia sitten valtiotieteilijät ja tutkijat eivät olisi voineet kuvitella, että tulee päivä, jolloin rautaesirippua ei enää ole. Nykyään rautaesirippua ei enää ole, ja siitä voimme iloita. Kehotan parlamenttia varovaisuuteen sen ennustaessa sitä, millainen

Euroopan unioni on 20:n, 30:n tai 40 vuoden kuluttua, kun useimmat meistä ovat kauan sitten vetäytyneet aktiivisesta poliittisesta toiminnasta. Mielestäni meidän olisi hyvä pitää tämä mielessä, koska useimmat meistä erehtyivät siinä, mitä vuonna 1989 tapahtuisi.

Haluaisin sanoa vielä yhden asian. Kaikki ovat puhuneet siitä, että Ankaran pöytäkirja on pantava täytäntöön. Tässä he ovat oikeassa, mutta sanottakoon myös, että Turkki ja Pohjois-Kyproskin haluavat ratkaisua, ja olemme tehneet sitoumuksia. Vanha viisaus "pacta sunt servanda" (sopimukset on pidettävä) pätee, ja tämä tarkoittaa sitä, että saaren pohjoisosan eristämisen on loputtava, kuten Euroopan unioni on luvannut.

Elmar Brokille haluan sanoa, että toivoisin, että Helmut Kohl ei olisi siirtynyt historiankirjoihin vaan voisi silloin tällöin vielä osallistua CDU-puolueen Eurooppa-politiikan luomiseen.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, poliittinen ryhmäni ei aio äänestää Brokin mietinnön puolesta pääasiassa seuraavista syistä:

Mietinnössä ja erityisesti kohdassa 10, joka on tahallisen epäselvä, määritellään kaksoisstrategia. Takaovi jätetään apposen auki sille, että liittymisnäkömät muutetaan erityissuhteeksi, johon Saksan kristillisdemokraatit ovat viehtyneet. Kosovoa koskeva kohta ja sen epäselvä muotoilu kuvastavat unionin kaksinaamaisuutta ja suuntausta asteittaiseen luopumiseen YK:n päätöslauselman 1244 selkeistä vaatimuksista.

Poliittinen ryhmäni korostaa sitä, että Turkkiä on vaadittava täyttämään ne ennakoedellytykset, joille on asetettu erityinen aikataulu ja joista ensimmäinen on Ankaran pöytäkirjan kuuliainen ja rikkeetön noudattaminen.

Lisäksi poliittinen ryhmäni tukee muun muassa tarkistusta 19, joka koskee sellaisen ratkaisun löytämistä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian nimeen liittyvään ongelmaan, jonka kumpikin osapuoli voi hyväksyä, ja Kyprosta koskevaa tarkistusta 4 sellaisena kuin se on muutettuna.

Georgios Karatzaferis (IND/DEM). – (EL) Arvoisa puhemies, ensimmäinen kysymys, josta meidän on keskusteltava, on se, mihin Eurooppa päättyy? Emme enää tiedä, missä Eurooppa sijaitsee: olemme saavuttaneet Diyarbakirin, ja jos huomenna Yhdysvallat ilmoittaa meille, että Irakin on liitettävä Eurooppaan tasapainon saavuttamiseksi, päättyykö Eurooppa Intian valtamerelle? Tästä on kyse. Kuka päättää sen, kuka voi liittyä Euroopan unioniin? Vastasimme aiemmin kieltävästi Kroatialle. Pääsyyttäjä Carla Del Ponte vastasi kieltävästi, Itävalta painosti ja Kroatia pääsi sisään. Onko tämä Euroopan poliittinen tahto? On selvää, ettei ole kovin tyylikästä, että turkkilaisia ystäviämme on kehotettava olemaan loukkaamatta Euroopan parlamentin puhemiestä. Ei ole kovin tyylikästä, että annamme heille 139 miljoonaa euroa miehitykselle ja että he heittelevät Euroopan parlamentin jäseniä munilla ja kivillä. Turkin on muutettava suhtautumistapaansa eikä pelkää perustuslakinsa yhtä pykälää. Turkki ei voi saada tällaista erityiskohtelua. Turkki ei voi uhata Euroopan unionin yhtä valtiota sodalla ja muodollisella sodan syyllä (casus belli) samalla, kun keskustelemme maan ottamisesta Euroopan unioniin. Eikö Turkki voisi tunnustaa hallitusta, jonka 24 muuta jäsenvaltiota ovat tunnustaneet? Nämä eivät ole loogisia käsittelytapoja.

Tästä pääsenkin käsittelemään entisen Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, joka tietenkin vaatii tätä nimeä. Haluan muistuttaa teitä siitä, että kun te halusitte liittyä YK:hon Itävallan saksalaisena tasavaltana, Saksa – tuolloin voitettu Saksa – kielsi sen veto-oikeudellaan ja teidät otettiin jäseneksi Itävaltana. Haluaisin muistuttaa teitä myös siitä, että bretagnelaiset eivät sallineet Ison-Britannian jäsenyyttä oman Bretagne-nimensä vuoksi, ja niinpä Iso-Britannia liittyi Yhdistyneenä kuningaskuntana? Miksi te ette siis tukisi meitä, koska meillä on 3 000 vuoden pituinen historia Makedoniana?

Miksi ette kutsu asioita niiden oikeilla nimillä? Miksi emme vihdoin viimein harjoita itsenäistä politiikkaa ja lakkaa pelaamasta Yhdysvaltojen peliä, johon kuuluu Venäjän horjuttaminen ja sen satelliittivaltioiden riistäminen sekä rintaman avaaminen Irakissa ja niin edelleen? Milloin Eurooppa vihoin viimein päättää – ja tämä on kysymys – ettei se ole Yhdysvaltojen talutusnuorassa? Emme tarvitse päällekatsojia omia aloitteita kehittäessämme.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät kollegat, Euroopan unionin laajentuminen on toistaiseksi ollut epäilemättä onnistunut malli, koska se on edistänyt uudistuksia monissa valtioissa laajentaen rauhaan, vakauteen ja oikeusvaltioon perustuvaa aluetta Euroopassa.

Euroopan unionin on laajennuttava edelleen, mutta meidän on löydettävä uusia menetelmiä ja tapoja, jotka auttavat Euroopan unionin ulos siitä umpikujasta, jossa sen kyky vastaanottaa uusia valtioita on tällä hetkellä. On selvää, että täsmällisten kriteerien määrittelyn avulla Euroopan komission on tarkennettava tätä vastaanottokyvyn käsitettä. Sen lisäksi, että on tarjottava mahdollisuus täyteen jäsenyyteen, meidän on tarjottava myös erilaisia monenvälisen yhteistyön ja kumppanuuden muotoja niiden maiden kanssa, jotka ainakaan lyhyellä aikavälillä eivät voi liittyä Euroopan unioniin. Tältä osin haluan yhtyä täysin siihen, mitä Elmar Brok totesi. Tämä voisi olla esimerkiksi tapa johdattaa Turkki, Ukraina ja Balkanin alue ja myöhemmin muut maat uudistusten ja eurooppalaisten arvojen tielle.

Ryszard Czarnecki (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, on myytti, että unionista tulee vahvempi ja kilpailukykyisempi, jos se ei enää laajene. Lisäksi on myytti, että unioni voi laajentaa rajojaan loputtomasti ja esimerkiksi Venäjä voisi liittyä EU:hun.

Keskittykäämme laajentumisessa pelkästään prioriteetteihin. Romanian ja Bulgarian – joiden on määrä liittyä Euroopan unioniin vuonna 2007 eikä 2008 – jälkeen on Kaakkois-Euroopan maiden vuoro. Kroatian ja Makedonian jälkeen olisi vielä avattava ovi Serbialle, Bosnia ja Hertsegovinalle, Montenegrolle, Kosovolle ja Albanialle. Tämä on looginen tie edetä. Kyseessä on strateginen ajattelu ja myös vanhan mantereen turvallisuuden lisääminen. Se tulee kaiken kaikkiaan edullisemmaksi taloudellisesti, koska unionin laajentuminen seuraavaksi muutamiin Balkanin valtioihin maksaa vähemmän kuin rahan syyttäminen Balkanin alueen liittymistä edeltävän tuen pohjattomiin kirstuihin. Jatkuvien yhteenottojen ratkaiseminen tässä Euroopan osassa maksaa enemmän kuin näiden maiden liittäminen Eurooppaan, jolloin ne saadaan noudattamaan EU:n poliittisia ja taloudellisia pelisääntöjä.

Älkäämme pelätkö unionin laajenemista seuraaviin maihin. Tiedän, että laajenemisen pelkäämisestä on tullut niin sanotusti trendikästä. Se on erityisen hyödyllistä EU:n eri jäsenvaltioissa jatkuvasti käynnissä olevien vaalikampanjojen yhteydessä. Jos unionimme haluaa olla taloudellisesti tehokkaampi eikä halua jäädä Amerikasta ja Aasiasta jälkeen, sen on asteittain poistettava Euroopan jako kahteen osaan: A-Eurooppaan eli Euroopan unioniin ja B-Eurooppaan, joka sijaitsee unionin ulkopuolella. Historia on osoittanut, että laajeneva unioni on turvallisempi unioni. Kutsu liittymisneuvotteluihin on jopa ilman näköpiirissä olevaa unioniin liittymistäkin kuin autokilpailun startissa ylös nostettu lippu. Kuljettajilla on oltava tavoite, johon pyrkiä. Heidän on tiedettävä, missä maali on. Tällöin he voivat päästä pitkälle, selviytyä monista mutkista ja konerikoista. Tärkeintä on panna liittymisen pyörät pyörimään.

Parlamentin päätöslauselmaesityksessä korostetaan perustellusti sitä, että juuri tämä kimmoke edisti uudistuksia Turkissa, Kroatiassa ja Länsi-Balkanin valtioissa. On totta, että laajentuminen on kallista etenkin lyhyellä aikavälillä, mutta se on pitkällä aikavälillä kannattava sijoitus.

Jacek Emil Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän Elmar Brokin laatimaan yleisesti ottaen myönteiseen mietintöön. Olen tyytyväinen mietinnön rohkeuteen, koska siinä tunnustetaan, että Länsi-Balkanin kuuluisi tulevaisuudessa olla erottamaton osa Euroopan Unionia. Olen vakuuttunut siitä, että meidän on kunnioitettava sitoumuksiamme. Emme voi sulkea ovea niiltä mailta, joille on tarjottu jäsenyysnäkömä tai niiltä mailta, jotka ansaitsevat tulevaisuudessa tällaisen näkymän EU:n perustamissopimuksen määräysten valossa.

Älkäämme kuitenkaan toistako vanhoja virheitämme. Meidän on valmistauduttava laajentumiseen. Aivan ensimmäiseksi on huolehdittava rahoituksesta. Meidän on myös valmistettava kansalaisiamme laajentumisnäkyymiin kertomalla heille sen mukanaan tuomista suurista hyödyistä. Meidän on lakattava tekemästä entisistä ja tulevista laajentumisista syntipukkia sisäisiin, pääasiassa kansallisiin ongelmiimme ja toimettomuuteemme.

Meidän on oltava laajentumisvalmisteluissa tiukkoja, meidän on pidettävä kiinni ehdoista ja meidän on oltava vilpittömiä kumppaneitamme kohtaan. Älkäämme kuitenkaan olko liian oikeaoppisia. On täysin mahdollista avata ovet Kroatialle ilman perustuslakisopimusta. Liittymissopimukseen tehtävät tarpeelliset mukautukset riittävät. Kroatia ei saisi joutua omien perustuslakisopimukseen liittyvien ongelmien uhriksi tai sijaiskärsijäksi.

Olen tyytyväinen mietinnön innovatiivisuuteen ja rohkeuteen. Voimme keskustella välivaiheiden kautta tavoiteltavasta jäsenyydestä sillä edellytyksellä, että välivaihe ei ole pysyvä. Välivaiheet voidaan hyväksyä, mutta ne eivät saa olla jäsenyyden korvike. Eräitä näkökohtia ei saa käyttää tekosyynä toimettomuuteen tai oven sulkemiseen niiltä mailta, jotka ansaitsevat eräänä päivänä jäsenyyden, kuten Ukraina. Unionin rajat on jo määritelty Sopimuksessa Euroopan unionista, jossa todetaan, että "jokainen Euroopan valtio, joka noudattaa – – periaatteita – –", ja niin edelleen.

Lopuksi haluan vielä toistaa: laajentuminen on yksi unionin onnistuneimmista politiikoista, ja tämän takia meidän olisi käytettävä hyväksi sen tarjoama mahdollisuus sellaisen unionin rakentamiseen, joka on vahva, turvallinen ja vaikutusvaltainen sekä uskollinen solidaarisuutta, demokratiaa ja avoimuutta koskeville arvoilleen.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan korostaa sitä erityisvastuuta, joka Euroopan unionilla on rauhaan, liberaaliin demokratiaan, ihmisoikeuksiin, markkinatalouteen ja oikeusvaltioon perustuvan maiden, kansakuntien ja kansalaisten yhteisön luomisessa Euroopan mantereelle.

Tällä hetkellä meidän on vastattava kysymykseen, pystyykö Euroopan unioni vielä laajenemaan ja todella avautumaan ulospäin. Toinen ongelma on Euroopan unionin luonteen, muun muassa sen maantieteellisten rajojen määrittely.

Vastaanottokykyä haittaa tällä hetkellä sopimuksen Euroopan perustuslaista ratifiointiprosessin ajautuminen umpikujaan ja ne esteet, joita on 25 jäsenvaltion Euroopan unionin poliittisen ja strategisen yhdentymisen syventämisen tiellä. Samalla Euroopan unionin toimielinten on seuraavien vuosien aikana toteutettava sellaisia laajentumisstrategioita, jotka perustuvat tarkasti määrittelyihin kriteereihin, joissa otetaan huomioon Euroopan unionin velvoitteet Turkia, Kroatiaa ja kaikkia Länsi-Balkanin valtioita kohtaan. Euroopan unionin olisi myös laadittava pitkän aikavälin eurooppalainen näköala Itä-Euroopan maiden ja erityisesti Ukrainan varalta.

Alexander Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustellessamme laajentumisesta keskustelemme itse asiassa siitä, miten ymmärrämme Euroopan unionin. Pidämmekö sitä välineenä vai onko se itsessään poliittinen toimija? Haluammeko Etyjin ja vapaakauppa-alueen vakauttamaan ongelmalliset naapurialueet vai haluammeko poliittisen unionin, jolla on omaan oikeuteen perustuva toimivalta toimia? Brokin mietintö on sikäli onnistunut, että siinä perspektiiviä muutetaan toden teolla jälkimmäisen vaihtoehdon suuntaan.

Meistä poliitikoista sanotaan yleensä, ettemme pysty antamaan kiitosta, mutta SPD:tä edustava jäsen Kuhne puhui äsken Saksan sosiaalidemokraattisen puolueen hyväksymän erinomaisen asiakirjan perusteella. Kaikkein erinomaisinta tässä asiakirjassa on se, että siinä määritellään SPD:n kanta laajentumiseen.

On totta, että Bulgarian ja Romanian osalta päätökset on tehty, mutta meidän on harkittava mahdollisuutta kohdella niitä erikseen niiden saavuttamista tuloksista riippuen. Keinot eivät ratkaise vaan päämäärät. On mahdollista, että Turkin kanssa käytävissä neuvotteluissa lopputulos on muu kuin täysi jäsenyys. Avainlause on seuraava: "Emme aio enää hyväksyä liittymiskriteerien asteittaista lievenemistä." Näin toteavat Saksan sosiaalidemokraatit, ja me Saksan vapaat demokraatit olemme heidän kanssaan sataprosenttisesti samaa mieltä.

Myös vastaanottokyky määritellään. Tässä asiassa ongelmana on se, että Euroopan unionin kyky ottaa vastaan uusia jäseniä riippuu osittain siitä, ovatko jäsenvaltioiden kansalaiset periaatteessa niiden takana. Pidän tätä ratkaisevan tärkeänä asiana, jos haluamme saada kansalaiset mukaan. Jos haluamme heidän pysyvän hyvinä ja uskollisina Euroopan unionin kansalaisina, meidän on otettava heidän toiveensa huomioon.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan erittäin paljon Brokin mietinnössä olevia viittauksia siihen, että on tarpeen kunnioittaa perusoikeuksia ja -vapauksia ja erityisesti Turkin, Kroatian ja Länsi-Balkanin maiden vähemmistöjen oikeuksia.

Keskustellessamme hakemuksesta, jonka Turkki on esittänyt unioniin liittymisestä, kehotin komissiota olemaan toistamatta niitä virheitä, jotka tehtiin kotimaani Latvian liittymisen yhteydessä, koska tuolloin ei sovellettu tätä prosessia vähemmistöjen oikeuksien parantamiseksi. Euroopan vapaa allianssi -ryhmä on vaatinut Euroopan toimielimiä kehottamaan Turkin hallitusta parantamaan tämän etnisiin, uskonnollisiin ja kielellisiin vähemmistöihin soveltamaansa politiikkaa. Valitettavasti emme havaitsse tässä asiassa edistymistä, ja varsinkin Kurdistanissa surmataa edelleen viattomia kansalaisia. Kaksi viikkoa sitten surmattiin Derwich Ferhon vanhemmat. Derwich Ferho on tunnettu ihmisoikeuksien puolustaja ja Brysselissä toimivan kurdilaisen instituutin johtaja. On viitteitä siitä, että Turkin erityisjoukot ovat sotkeutuneet surmiin. Kannatan laajentumisen jatkamista, mutta haluan, että laajentuminen perustuu tiukasti Kööpenhaminan kriteereihin.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan todeta mietinnön kohdasta 29, että neuvoston päätös kyproksenturkkilaisille myönnetyn taloudellisen tuen jäädyttämisestä oli oikeasuuntainen, ja tästä haluan kiittää ministeriä.

Kauppan alasta haluan todeta, että sitä voidaan edelleen käsitellä sen äskeisen sopimuksen puitteissa, joka tehtiin luottamusta rakentavia toimia koskevasta paketista käytävistä neuvotteluista. Pariisissa pidetyn kokouksen jälkeen YK:n pääsihteeri ja presidentti Papadopoulos totesivat yhteisessä julkilausumassaan muun muassa, että olisi kaikille asianosaisille hyödyllistä ja suuresti eduksi jatkoneuvottelujen ilmapiirille, jos edistystä tapahtuisi joukkojen tyhjentämisessä ja saaren demilitarisoinnissa sekä Kyproksen raivaamisessa miinoista ja Famagustan kysymyksessä.

Edistyminen etenkin Famagustan kysymyksessä voisi edistää myös kauppaan liittyvää kysymystä. Me kaikki olemme tietoisia Kyproksen hallituksen tähän liittyvästä ehdotuksesta, jossa sitä kautta, että Famagusta palautetaan sen laillisille asukkaille ja Famagustan satama avataan uudelleen, voidaan ratkaista miehitetyiltä alueilta muualle suuntautuvaa kauppaa ja muualta miehitetyille alueille suuntautuvaa kauppaa koskeva kysymys. Valitettavasti Turkki ja Kyproksen turkkilaisen yhteisön johtajat eivät ole vielä ottaneet kantaa tähän asiaan.

Roger Knapman (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, harhateillä oleva esittelijämme iloitsee ensinnäkin siitä, että komission strategia-asiakirjassa "kannatetaan ulospäin suuntautunutta unionia". Hän ei tosiasiaa tarkoita ulospäin suuntautunutta unionia vaan laajentumishaluista unionia ja ilmeisesti ilman Alankomaiden ja Ranskan kansanäänestysten jälkeen pidettävää harkinta-kautta. Harkintakaudesta ei puhuttakaan! Kansalaiset sanoivat "ei" erityisesti Turkille. Tällä tavalla laajentumisen jatkuessa keskittyminen vain lisääntyy entisestään, mistä syntyy kokonaisuus, joka ei toimi. Näin tapahtui juuri sillä viikolla, kun Saksaa kehoitettiin saattamaan taloutensa kuntoon! Ei ole järkeä syyttää laivalasteittain rahaa Itä-Eurooppaan. Olisi parempi varmistaa, että hyvinvointi ei Euroopassa kokonaisuutena vaarannu.

Tällä hetkellä on muodikasta väittää, että on pitkä jono maita, jotka haluavat liittyä meihin. Tosiasia on, että Balkanin maat ovat äskettäin päässeet eroon yhdestä määräilevästä, byrokraattisesta ja korruptoituneesta organisaatiosta, nimittäin Jugoslaviasta, eivätkä ne halua liittyä luonteeltaan samanlaiseen järjestöön pelkästään terveydellisistä syistä. Totuus on, että nämä maat haluavat rahaa. Ne haluavat lisää rahaa. Näiden maiden ei kuitenkaan pidä myydä omaa suvereenisuuttaan, ikään kuin se olisi kauppatavaraa, sillä sitä seuraa vain suuri pettymys. Pelkään, että niiden edessä on karvas pettymys.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, onnitteluni Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän ja erityisesti Saksan ja Itävallan valtuuskunnan jäsenille! Tällä kertaa, ette ole käyttäneet tavalliseen tapaan populismin nuijaa – sanamuoto on omanne – lyödäkseen sillä entisiä puoluejohtajianne tai kärkiehdokkaita vaan olette lyöneet sillä itseänne päähän. Käynnissä on heräämisprosessi, sen tiedostaminen, mitä äänestäjät sanovat ja mitkä ovat todelliset talouden tunnusluvut, minkä perusteella syntyy toivottavasti jonkinlainen ahaa-elämys. Ne keskustelut, joita ryhmässänne on käyty vuosien ajan, ovat nyt tuottaneet asiakirjan, jonka avulla voimme todella tehdä jotakin.

Hienoa, arvoisa Helmut Kuhne! Perspektiivinmuutos, liittymisnäköymät, vastaanottokyky – juuri tästä on kyse. Toivoa on, koska sille, mitä sanotte, on mahdollista saada enemmistön tuki koko Euroopassa eikä pelkästään omien äänestäjienne keskuudessa. Kun on oikea perspektiivi, asiat voivat edetä, mutta ne eivät varmasti etene, jos yhä kiertelemme ja kaartelemme siten kuin olemme tähän asti tehneet.

Camiel Eurlings (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, laajentumiset ovat hyödyttäneet Euroopan unionia – eikä pelkästään vastikään hyväksytyjen maiden kansalaisia vaan aivan varmasti myös muiden maiden kansalaisia.

Kansanäänestyksen aikana kotimaassani vallitseva mieliala oli pelko puolalaisten putkimiesten vyörystä. Todellisuus on toinen: Alankomaat on ansainnut 2 miljardia euroa vuosittain sen jälkeen, kun unioni äsken laajeni näihin maihin. Niiden ihmisten, jotka ovat aina kannattaneet laajentumista, on annettava tämä tieto laajentumisesta ja samalla tarkkailtava laajentumisen ja syventämisen välistä tasapainoa, koska tämä tasapaino on tällä hetkellä horjunut. Nizzan sopimus ei ollut riittävä 25 jäsenvaltion unionille, eikä se varmasti riitä, kun kaksi muuta maata eli Romania ja Bulgaria kohta liittyvät joukkoomme. Mielestäni meidän olisi paras ryhtyä saattamaan ensin oma talomme järjestykseen uuden sopimuksen avulla, ennen kuin hyväksymme kaksi uutta maata. Meidän olisi ryhdyttävä tähän omin voimin.

Toiseksi pidän tärkeänä, että maiden, jotka seisovat ovensuussa, ei tarvitse odottaa, että Euroopan unioni tekee ensin omat kotitehtävänsä, ennen kuin prosessin syventäminen voidaan aloittaa eräänlaisen kumppanuuden avulla. Jos maat haluavat tosiasiallisiksi jäseniksi ja Eurooppa näyttää selviytyvän, seuraava vaihe voisi olla niiden eteneminen lähemmäksi jäsenyyttä.

Tämä mietintö ei millään tavalla heikennä niiden ehdokasvaltioiden oikeuksia, jotka ovat tällä hetkellä ehdokasvaltion asemassa, ja haluan tehdä tämän selväksi. Tähän uskottavuuteen kuuluu kuitenkin se, että teemme kriteereistä uskottavia. Tämä tarkoittaa, että – ja ministeri Plassnik on oikeassa niin sanoessaan – Turkin on valvottava mielipiteen ilmaisemisen vapautta, eikä pelkästään tämän yhden kirjailijan kohdalla vaan myös muiden kohdalla, uskonnonvapaus on taattava ja myös Kyproksen asiassa on edistytävä.

Olemme tyytyväisiä Age Package Dealiiin, mutta olisi hienoa – ja toivon, että komission jäsen panee tämän merkille – jos Turkki voitaisiin taivuttaa ratifioimaan ja panemaan täytäntöön pöytäkirja. Arvoisa komission jäsen, mitä aiotte tehdä, jotta tästä saadaan selvyys? Kun selvyys on saatu, myös varsinaisessa Kyproksen kysymyksessä edistytään selvästi. Tästä näkökulmasta tuen täysin tarkistusta 4, jossa Euroopan parlamentti toteaa jälleen kerran, että se haluaa tehdä oman osuutensa sekä saaren etelä-osan väestön että yhtä lailla saaren pohjois-osan väestön hyväksi.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, laajentuminen on Euroopan suurin menestystarina. Se on laajentanut ja laajentaa edelleen vakauden, turvallisuuden, hyvinvoinnin ja demokratian aluetta maanosassamme. Jos seitsemässä jäsenvaltiossa, joista yksi on oma kotimaani, enemmistö kansalaisista vastustaa tulevaa laajentumista, on aika kertoa heille tosiasioita ja voitettava ne, jotka pyrkivät jarruttamaan kehitystä. Lisäksi on torjuttava ne, jotka tässäkin päätöslauselmassa pyrkivät käyttämään sellaisia ilmauksia, kuten "laajem[mat] toimintamahdollisuus[det]" tai "raj[ojen] piirtämi[nen] uudelleen" Euroopan nykyisten sitoumusten heikentämiseksi. Meidän on voitettava ne, jotka Britannian konservatiivien tavoin sanovat, että Euroopan on valittava laajentumisen ja syventymisen väliltä. Tämä ei pidä paikkaansa. Meidän on vastustettava äärioikeistoa, joka tietoisesti lietsoo pelkoja siitä, että uusi siirtolaisuus uhkaa ihmisten työpaikkoja ja heidän elantoaan, vaikka todisteet osoittavat juuri päinvastaista. Meidän on paljastettava niiden epäjohtonmukaisuus, jotka jälleen kerran tässäkin päätöslauselmassa suhtautuvat myönteisesti kehitykseen Kroatiaassa mutta eivät samaan kehitykseen Turkissa. Meidän on tunnustettava, että Makedoniassa, Bosniassa ja Albaniassa enemmistönä oleva muslimiväestö kuuluu myös Eurooppaan. Lisäksi on korostettava, että perustuslakisopimusta koskevaa harkintakautta ei pidä käyttää tekosyynä, jonka varjolla uudet laajentumiset lopetetaan kokonaan.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Arvoisa puhemies, Länsi-Balkanin alueellinen yhdentymisen on keskeinen osa komission laajentumisstrategiaa. Tämä pyrkimys on oikea, koska sillä kannustetaan yhteistyön tekemiseen ja vastuun kantamiseen ja lisäksi sillä saavutetaan taloudellisia etuja.

Ei ole kuitenkaan oikein vaatia väkisin taloudellista tai poliittista ykseyttä niiltä, jotka eivät sitä halua, tai ykseyttä joka ei ole sellaisenaan toteutettavissa. Olisi paljon tehokkaampaa laajentaa nykyistä Keski-Euroopan vapaakauppa-aluetta, kuten Kroatian hallitus on ehdottanut, koska se on jo tuonut mukanaan onnistunutta ja hyvää yhteistyötä, ja tähän Balkanin alueen valtiot olisi otettava mukaan.

Länsi-Balkanin vakauden todellinen tae on aito lupaus yhdentymisestä Eurooppaan. Tältä osin on erittäin huolestuttavaa, että neuvoston ehdotuksessa asianomaisille maille ei myönnetä asianmukaista taloudellista tukea tulevaisuudessa ja niille myönnetään vähemmän tukea ensi vuonna ja seuraavina vuosina kuin tähän mennessä. Tämä saattaa epäilyttävään valoon koko liittymisprosessin uskottavuuden. Haluamme näin ollen, että käytössä olevia määrärahoja lisätään huomattavasti.

Kolmanneksi meidän on kutakin maata arvioidessamme otettava huomioon kunkin omat saavutukset, joukkoarviointeja tai kollektiivisia arviointeja ei voida hyväksyä, koska näiden maiden on osoitettava kypsyytensä yksilöllisesti.

Kroatia on tehnyt varsin paljon sen eteen, että siitä voisi tulla mahdollisimman pian Euroopan unionin jäsenvaltio. Meidän on tunnustettava nämä ponnistelut, koska Kroatia ansaitsee sen, että neuvottelut saadaan mahdollisimman ripeästi onnistuneesti päätökseen.

Laima Liucija Andrikiénė (PPE-DE). – (LT) Halun ensinnäkin kiittää Elmar Brokia hänen rakentavasta ja loogisesta mietinnöstään. Olen varma siitä, että jos Euroopan unioni voisi ottaa kantaa kaikkiin asioihin tällä tavoin, kansalaiset tukisivat ja ymmärtäisivät sitä varmasti paremmin. Haluan puhua mietinnön Turkiaa käsittelevästä osasta. Olen täysin samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin laajentumisstrategia

on kiistattomasti edistänyt demokraattisia, poliittisia ja muita uudistuksia Turkissa ja muissa päätöslauselmassa mainituissa valtioissa. On kuitenkin yhtä tärkeää muistaa, että – ja tämä on suora lainaus – "vaikka poliittinen siirtymävaihe on Turkissa edelleen meneillään, vuonna 2005 uudistusvauhti hidastui ja uudistusten täytäntöönpano on epätasaista". Juuri tämän vastauksen sain eilen komission jäseneltä Rehniltä kirjalliseen kysymykseeni, jonka aiheena oli Turkin kanssa käytävien neuvottelujen aloittamista koskevan Euroopan parlamentin päätöslauselman toteuttaminen. Tämä todetaan myös tänään keskustelumme aiheena olevassa päätöslauselmaesityksessä eli vuonna 2005 uudistusvauhti oli Turkissa riittämätön ja se suorastaan hidastui. Tämä voitaisiin tulkita siten, että Turkki ei ole valmis toteuttamaan niitä uudistuksia, jotka lähentäisivät sitä Euroopan unioniin, tai ehkäpä se on jopa haluton sitoutumaan mahdollisen jäsenyyden perusvelvollisuuksiin.

Lisäksi yhdyin Brokin mietinnössä ja päätöslauselmassa ilmaistuihin pahoitteluihin siitä, että Turkki antoi yksipuolisen julistuksen allekirjoittaessaan Ankaran sopimukseen sisältyvän lisäpöytäkirjan. Mielestäni Turkkiä on syytä muistuttaa siitä, että Euroopan unionin kaikkien jäsenvaltioiden tunnustaminen on erottamaton osa liittymisprosessia.

On totta, että se, minkä aion sanoa, ei sisälly mietintöön, mutta on varmaa, että Turkin on tunnustettava korkeimmalla tasolla 90 vuotta sitten Armenian kansaan kohdistunut kansanmurha, koska tämä teko osoittaisi mitään muuta tekoa paremmin sen, että Turkin kanta on jopa näiden menneisyyden tuskallisten tapahtumien osalta yhdenmukainen Kööpenhaminan kriteerien hengen kanssa.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, Brokin mietinnössä ei todeta mitään konkreettista etnisten vähemmistöjen osalta. Euroopan unioni käyttää usein kahta tai jopa kolmea eri mittapuuta vaatiessaan ja odottaessaan kahdelta ehdokasvaltiolta täysin erilaisia asioita, vaikka unioni ei juuri koskaan vaadi omia jäsenvaltioitaan tekemään tiliä etnisiin vähemmistöihin liittyvistä kysymyksistä.

Makedoniassa asuville albaaneille annettiin aseellisen kansannousun jälkeen erittäin laaja hallinnollinen ja jopa alueellinen itsehallinto, vaikka Romanian tapauksessa Euroopan unioni ei vaadi alueellista itsehallintoa Székelyföldissä asuvalle lähes miljoonalle unkarilaiselle. Euroopan unioni lupasi itsenäisyyden Kosovolle, mutta Voivodinalle se ei edes suosittelen itsehallintoa, jonka Milosevic siltä riisti.

Pyydän teitä tukemaan unkarilaisten jäsenten esittämiä tarkistusehdotuksia, joilla pyritään säilyttämään Voivodinan monietninen luonne, vähemmistöjen suojelu ja alueellisen itsehallinnon laajentaminen. Kuten komission jäsen Rehn varsin hyvin tietää, ilman itsehallintoa ei voida ratkaista Suomessa suomenruotsalaisten kysymystä eikä myöskään Balkanin kysymystä tai Turkin kurdien kysymystä.

Panagiotis Beglitis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, meidän on oltava erityisen rehellisiä ja hyväksyttävä se, että laajentumisstrategia ei ole Euroopan unionin nykyisen toimielinkriisin syy. Strategisena tavoitteena laajentuminen voi kuitenkin olla syntipukki Euroopan kollektiivisille umpikujille, ja mielestäni tätä olisi vältettävä. Tässä kehyksessä erityisen tärkeitä ovat puheenjohtajavaltio Itävallan lähettämä viesti ja Salzburgissa pidetty ulkoministerien kokous, jossa käsiteltiin Länsi-Balkanin maiden Euroopan unioniin yhdentymisen lopullista päämäärää. Vastamme myöntävästi näiden maiden liittymiselle ja kieltävästi erityisuhteelle.

Tältä kannalta komission olisi nopeutettava Balkanin maiden kansalaisille myönnettävien maahantuloviisumien antamista koskevan ehdotuksensa esittämistä. Kysymys on täysin poliittinen eikä hallinnollinen. Euroopan unionin kaksinaamaisuus Kosovossa on huolestuttavaa. Yhteisen EU-politiikan puuttumisella on kielteisiä vaikutuksia.

Lisäksi totean Kyproksen osalta, että mielestäni aika on kypsä poliittisten aloitteiden tekemiselle, jotta voidaan luoda tarpeellinen poliittinen ja sosiaalinen vuorovaikutus kansalaisyhteiskunnan tasolla Kyproksen kreikkalaisten ja turkkilaisten välille. Euroopan unionin on toimittava liikkeelle panevana voimana.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Hyvät kollegat, esittelijä Brok on tehnyt perusteellista työtä näyttäessään Länsi-Balkanin maille tietä Euroopan Unioniin.

Velvollisuutenani on Moldovan valtuuskunnan johtajana kuitenkin muistuttaa meitä siitä, että kaksi muuta maata ovat jopa vielä lähempänä Euroopan ydintä ja niille on luvattava Euroopan unionin jäsenyys siinä, missä Balkanin maille ja Turkille.

Euroopan parlamentti on ilmaissut selkeästi tukevansa Ukrainan ja Moldovan pyrkimyksiä hakea Euroopan unionin ehdokasvaltion asemaa. Moldova on jo kahden vuoden ajan tehnyt valtavia ponnisteluja.

Myös Ukraina on viime aikoina osoittanut halunsa muuttua eurooppalaiseksi maaksi. Vaistosin tämän hyvin selvästi käydessäni viime viikolla Ukrainassa.

Olen kuitenkin pettynyt siihen, että mietinnössä korostetaan liikaa neljättä Kööpenhaminan kriteeriä. Samalla olen samaa mieltä Elmar Brokin kanssa siitä, että Euroopan komission olisi määriteltävä mahdollisimman pian vastaanottokyvyn luonne. Tämä ei saisi olla epämääräinen tekosyy Euroopan unioniin pyrkivien maiden torjumiselle.

Vuoden 2003 Thessalonikin huippukokouksesta asti unioniamme on uudistettu. Tämä on Kööpenhaminan kriteerit täyttäneiden maiden menestystarina. Myös tulevaisuudessa mahdollisia ehdokasvaltioita on arvioitava avoimien kriteerien perusteella.

Laajentumisen on jatkuttava, koska Eurooppa tarvitsee vakautta samalla tavalla kuin ilmaa.

Ursula Plassnik, *neuvoston puheenjohtaja. (DE)* Arvoisa puhemies, kiitän tästä jännittävästä ja varmasti jännitteisestä keskustelusta, jota myös neuvosto pitää tärkeänä.

Arvoisat parlamentin jäsenet, olen kotoisin maasta, joka kaikkien saatavilla olevien lukujen ja tietojen mukaan hyötyi huomattavasti edellisestä laajentumisesta, vaikka kansan näkemys sekä Euroopan unionista itsestään että sen laajentumisesta on hyvin kriittinen. Tämän vuoksi haluaisin esittää muutamia henkilökohtaisia huomioita tästä aiheesta.

Rajatonta Eurooppaa ei tule, ranskaksi l'Europe sans frontières n'existera pas. Eurooppa on kuitenkin aina ollut poliittinen hanke. Tämän vuoksi maantieteilijöistä, historioitsijoista tai hallitsijoista ei ole meille hyötyä tehdessämme niitä poliittisia päätöksiä, jotka meidän on tehtävä. Ratkaisevaa on se, että on olemassa tämän arvo- ja oikeusyhteisön yhteinen tahto. Tämän yhteisön muodostamme me ja – mikä on demokratioissa itsestään selvää – kansa. Missä olemme siis nyt? Objektiiivisesti tarkasteltuna 3. lokakuuta 2005 tehtiin sellaisia poliittisia päätöksiä, joilla on kauaskantoisia seurauksia. Tällä hetkellä edessämme – ja tarkoitan meillä neuvostoa ja komissiota ja kumppaneitamme eri puolilla maailmaa – on rauhallisen valmistelutyön vaihe.

Haluan esittää vielä kolme huomiota Balkanin asiasta maantieteeseen liittyen: mistä tässä on pohjimmiltaan kyse? Mitä valmistelemme parhaillaan? Mielestäni valmistelemme Eurooppa-nimistä rauhanhanketta, Euroopan uudelleen yhdistämistä, idän ja lännen välisen jaon häivyttämistä ja kommunismin synnyttämän jaon poistamista. Ei voida hyväksyä sitä, että Balkanin valtiot päätyisivät jonkinlaiseksi eurooppalaiseksi "ei kenenkään maaksi". Meidän on jälleen kerran tuotava julki se, mikä on mielestämme lisäarvo, joka muodostuu oikeusvaltiosta, turvallisuudesta ja taloudellisista mahdollisuuksista, itsellemme, omille kansalaisillemme ja Balkanin kansoille.

Seuraavaksi käsittelemme Turkkiä, johon monet jäsenet ovat viitanneet. Meneillään olevassa prosessissa komissio ja neuvosto käsittelevät Turkin edistymistä uudistusprosessissa ja lisäksi erityisesti ja suoraan sitä, mitä on vielä tehtävä uskonnonvapauden ja vapaan mielipiteen ilmaisemisen kaltaisilla aloilla. Kävimme näitä läpi troikkakokouksessamme.

Lopuksi sanon muutaman sanan Ukrainasta. Komission jäsen Ferrero-Waldner ja minä kävimme äskettäin yhteisellä troikkavierailulla Ukrainassa, ja voin välittää teille saman viestin, jonka välitin Ukrainalle: Eurooppa, Euroopan unioni haluaa vakaan, itseensä luottavan ja menestyvän Ukrainan mutta ennen kaikkea sellaisen Ukrainan, joka valmistautuu muuttamaan ja hoitaa sen päättäväisesti. Euroopan naapurisuuspolitiikka ja toimintasuunnitelma, jota on tarkoitus arvioida uudelleen ensimmäisen kerran Itävallan puheenjohtajakaudella, tarjoavat meille hyviä ja tarkoituksenmukaisia välineitä. Lisäksi esimerkiksi sellainen kattavampi sopimus, johon voisi sisältyä laaja-alainen vapaakauppasopimus, antaa paljon mahdollisuuksia.

Olli Rehn, *komission jäsen. (EN)* Arvoisa puhemies, haluan aluksi kertoa teille joitakin merkittäviä uutisia: loppuvuodesta 2005 tehdyillä päätöksillä on luotu vakaa poliittinen kehys laajentumispolitiikallamme vuosiksi 2006–2010 ja eräissä tapauksissa jopa sen jälkeiseksi ajaksi. Esimerkiksi Turkin kanssa käytävät liittymisneuvottelut kestävät todennäköisesti 10–15 vuotta. En oleta kenenkään vakavissaan kiistävän nykyisiä sitoumuksiamme Kaakkois-Euroopassa, koska lisätessämme rauhaa, demokratiaa ja hyvinvointia tällä hyvin arkaluonteisella alueella lisäämme tosiasiaa omaa turvallisuuttamme ja vakauttamme.

Meillä on tällä hetkellä vahvistettu ja riittävän vaativa laajentumisohjelma. Laajentumisjuna ei ole luotijuna, ei TGV-juna, eikä Eurostar-juna. Se on aivan tavallinen juna tai joissakin tapauksessa jopa paikallisjuna, mutta tärkeintä on, että juna liikkuu. Laajentumisprosessi etenee ja muokkaa tätä kautta Euroopan unionin välittömässä läheisyydessä olevia maita.

Euroopan rajojen osalta komission toimien lähtökohtana on sopimuksen Euroopan unionista 49 artikla, jossa todetaan, että jokainen Euroopan valtio, joka kunnioittaa eurooppalaisia demokratian, ihmisoikeuksien, oikeusvaltion ja perusvapauksien arvoja ja soveltaa niitä, voi hakea unionin jäsenyyttä. Tämä ei tarkoita, että jokaisen Euroopan maan olisi haettava jäsenyyttä tai että EU:n olisi hyväksyttävä jokainen maa, mutta tämä tarkoittaa samalla, ettei ole järkevää sulkea ovea ikuisiksi ajoiksi piirtämällä karttaan viiva, jolla Eurooppa lopullisesti rajataan. Tämä vahingoittaisi vakavasti mahdollisuuksiamme vaikuttaa myönteisesti sekä strategista vaikutusvaltaamme välittömässä läheisyydessämme.

Samalla ja vaikka unionin lopullisia rajoja ei vielä olekaan määritelty, EU kehittää muita kumppanuus- ja yhteistyömuotoja naapurimaidemme kanssa, esimerkiksi Euroopan naapurisuuspolitiikan muodossa. Tätä politiikkaa voidaan kehittää ja hioa edelleen.

Vastaanottokyvystä esitettiin muutamia huomioita ja kommentteja. Haluan esittää hyvin lyhyen historiallisen katsauksen. Tämä käsite mainittiin ensimmäisen kerran nimenomaisesti Kööpenhaminassa vuonna 1993, kun Eurooppa-neuvostossa todettiin, että yksi tärkeä huomioon otettava seikka sekä unionin että ehdokasmaiden kannalta on myös unionin kyky ottaa vastaan uusia jäseniä ja pitää samalla huolta Euroopan integraation etenemisestä. Komissio on säännöllisesti ottanut tämän käsitteen ja sen seuraukset tarkasteltavakseen.

Agenda 2000 -ohjelmassa – olen iloinen voidessani mainita tämän ohjelman, koska olin tämän vuonna 1997 hyväksytyä ohjelmaa käsitelleen ohjausryhmän jäsen – komissio tarkasteli Keski- ja Itä-Euroopan maiden liittymisen vaikutusta kahdesta näkökulmasta: sen vaikutusta maatalouden ja aluepolitiikan kaltaisiin EU:n politiikkoihin ja sen talousarviovaikutuksia. Tämä valmistelu johti kriittisten parametrien asettamiseen tulevissa neuvotteluissa, maaliskuussa 1999 tehdyissä Berliinin huippukokouksen päätöksissä ja vuonna 2003, jolloin Itä- ja Keski-Euroopan maat päätettiin hyväksyä Euroopan unionin jäseniksi. Tämä helpotti EU:n 10 uuden jäsenvaltion liittymistä, ja tätä kautta pystyimme onnistuneesti toteuttamaan historiallisen tehtävämme Euroopan mantereen uudelleen yhdistämisestä siten, että samalla otimme huomioon käytännön näkökohdat, jotka askarruttavat kansalaisiamme nykyäänkin.

Tämän jälkeen tarkastelimme tätä käsitettä liittymisneuvottelujen aikana ja erityisesti eräiden, esimerkiksi henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja taloutta koskevien lukujen yhteydessä. Lisäksi komissio on lähiaikoina tarkastellut tätä käsitettä vuoden 2004 valmisteluasiakirjassa, jossa käsiteltiin Turkin liittymisnäkyymiin liittyviä kysymyksiä.

Suosittelen tätä lokakuun 2004 valmisteluasiakirjaa kaikille Euroopan parlamentin jäsenille. Asiakirja on edelleen lukemisen arvoinen, ja siinä arvioidaan osuvasti Turkin mahdollisen unioniin liittymisen laajoja vaikutuksia, jos maa eräänä päivänä täyttää kaikki liittymisehdot.

Näin olen kapasiteetin kehittäminen on tärkeä käsite, ja siihen on viitattu myös Turkin ja Kroatian neuvottelukehyksessä. Voin vakuuttaa teille, että pidämme tämän mielessä koko neuvotteluprosessin ajan, ja lisäksi tämä käsite on johtava käsite viime marraskuun strategia-asiakirjassamme. Perustamme työmme tähän käsitteeseen, ja se on hyvin tärkeä näkökohta.

Lopuksi puhun siitä, mitä jäsen Eurlings totesi syventämisestä ja laajentamisesta. Kuulun itse siihen leiriin, jonka mielestä poliittisen yhdentämisen syventäminen on välttämätöntä, jotta Euroopan unionista tulisi tehokkaampi ja demokraattisempi. Meidän on tehtävä unionista toimivampi, ja tämä oli ja on edelleen perustuslakisopimuksen päämäärä. Tämän vuoksi tarvitsemme perustuslaillista keskustelua, ja meidän on aikanaan – ennemmin tai myöhemmin – päätettävä siitä, kuinka uudistamme rakenteitamme, jotta ne olisivat tehokkaampia ja demokraattisempia ja jotta Euroopan unionilla voisi olla enemmän voimaa ulkosuhteissa, yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ja unionin omien kansalaisten turvallisuuden säilyttämisessä kansainvälistä rikollisuutta ja terrorismia vastaan.

Tämä on tehtävä Euroopan edun vuoksi lähitulevaisuudessa eikä hamassa tulevaisuudessa, esimerkiksi kymmenen tai viidentoista vuoden kuluttua, kun Turkki on kenties valmis liittymään. Tarvitsemme tätä jo 25 tai 27 jäsenvaltion Euroopan unionissa. Näin ollen puhuisin itse mieluummin nykyisen Euroopan

unionin toimintakyvystä sen varmistamiseksi, että palvelemme kansalaisiamme paremmin sekä toimien tasolla että toimieliminä, kuin Euroopan unionin vastaanottokyvystä.

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna, torstaina klo 12.00.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristiana Muscardini (UEN). – (IT) Jäsen Brokin mietinnössä käsitellään kattavasti ja täydellisesti laajentumisen nykytilaa, ja siinä otetaan huomioon maat, jotka pyrkivät epäilemättä kaikkiin keinoin saavuttamaan ne poliittiset ja taloudelliset tavoitteet, joita EU:hun liittyminen edellyttää.

Olemme erityisesti samaa mieltä kohdasta, jossa Kroatiaa kehoitetaan "ratkaisemaan kahdenväliset ongelmansa [...] erityisesti omistuskysymysten osalta". Pahoittelemme kuitenkin sitä, ettei mietinnössä viitata ongelmiin, joita liittyy Kroatian lainsäädännön muuttamiseen niiltä osin, joissa käsitellään yhteisön kansalaisten ja etenkin Giulian ja Dalmatian alueella asuvien italialaisten pääsyä kiinteistömarkkinoille. Ketään EU:n kansalaista ei voida estää asettumasta asumaan johonkin jäsenvaltioon ja pääsemästä kiinteistömarkkinoille.

Kiellon perustelu vastavuoroisuusperiaatteen soveltamisella ei riitä sen osoittamiseen, että Kroatia täyttää kaikki kriteerit, jotta se voisi liittyä EU:hun tulevaisuudessa. Vaikka äänestämme mietinnön puolesta, olemme tietoisia siitä, ettei Kroatia ole noudattanut kaikkien jäsenvaltioiden nykyisin hyväksymää vapauden periaatetta, minkä vuoksi pyydämme, että Kroatiaa kehoitetaan korjaamaan tämä vakava puute. Jos puutetta ei korjata, emme voi äänestää Kroatian EU:hun liittymisen puolesta.

10. Esityslistan muuttaminen (keskustelut ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista): ks. pöytäkirja

11. Fuusiot sisämarkkinoilla (keskustelu)

Puhemies. – Esityslistalla ovat seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat fuusioista sisämarkkinoilla.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä on keskustelu, jota komission jäsenen puhe luonnollisesti laajasti hallitsee. Voin kuvitella, että paikalla olevat jäsenet ovat erityisen kiinnostuneita kuulemaan, mitä komissiolla on sanottavaa. Tästä syystä tyydyn vain esittämään neuvoston puolesta joitakin huomautuksia, sillä olemme vakuuttuneita siitä, että soveltamalla näitä uusia säännöksiä ja EU:n kilpailusääntöjä komissio pyrkii erittäin vastuuntuntoisesti saavuttamaan Lissabonin strategian mukaiset kilpailupolitiikan tavoitteet.

Alakohtaiset tutkimukset, joita komissio jo suunnittelee ja joita se haluaa vielä syventää, muodostavat tärkeän perustan tavoitteen saavuttamisessa, ja markkinoiden määrittelyä koskeva kysymys on tässä suhteessa myös merkityksellinen. On tärkeää pitää mielessä, että sulautumia koskevia päätöksiä tehtäessä pitäisi ottaa huomioon myös keskipitkän ja pitkän aikavälin näkökohdat.

Talous ei ole staattinen vaan dynaaminen, ja näin ollen yritysten on päivittäin varauduttava tulevaisuuteen ja ylläpidettävä kilpailukykyään. Euroopan unionissa on yhteensä yli 23 miljoonaa yritystä, ja joka päivä perustetaan uusia yrityksiä sekä lopetetaan toisia.

Tämän aamun keskustelun perusteella pitäisi jälleen korostaa, että 99 prosenttia yrityksistä on pieniä tai keskisuuria yrityksiä, jotka työllistävät 80 prosenttia työvoimasta. Näin ollen myös kilpailukyvyllä on merkittävä vaikutus työmarkkinoihin, ja se edellyttää tehokasta kilpailua. Sisämarkkinoille ei saa syntyä kilpailunvääristymiä: tämä on yksi Euroopan unionin talouden menestymisen keskeisistä perustoista.

Sisämarkkinoiden, talous- ja rahaliiton sekä EU:n laajentumisen loppuun saattaminen ja esteiden poistaminen kansainväliseltä kaupalta ja investoinneilta johtaa vielä suurempaan yritysten uudelleenjärjestelyyn, myös keskittymiin. Tämänkaltaiset uudelleenjärjestelyt ovat tervetulleita, mikäli ne täyttävät dynaamisen kilpailun vaatimukset ja mikäli niillä todennäköisesti parannetaan Euroopan unionin teollisuuden kilpailukykyä kohentamalla talouskasvun edellytyksiä ja nostamalla elintasoa yhteisössä. Tämä on täysin linjassa Lissabonin tavoitteiden kanssa, joista on jo tänään keskusteltu.

Sulautumista keskustellaan paraikaa erityisesti energia-alan keskittymistä saatujen ajankohtaisten esimerkkien valossa. Erityisen tärkeitä kansalaisille ja kuluttajille tässä ovat hintakehitys, johon kilpailun puute vaikuttaa kielteisesti, sekä työpaikkojen säilyminen.

Kuluttajat voivat helposti kuvitella, että ainoa tapa välttää perusteettomat hinnannousut on riittävä kilpailu. On kuitenkin myös totta, että työpaikat voidaan pitkällä aikavälillä säilyttää vain, jos yritykset ovat kilpailukykyisiä. Meidän pitäisikin aktiivisesti jatkaa Euroopan laajuista kilpailupolitiikkaa neljää perusvapautta kunnioittaen.

Toinen merkittävä kilpailupolitiikkaan liittyvä tehtävä on sen varmistaminen, etteivät uudelleenjärjestely- ja keskittymistapaukset aiheuta pysyvää haittaa kilpailulle. Kuten tiedätte, juuri tästä syystä yhteisön laissa säädetään keskittymistä, jotka voivat vääristää kilpailua joko koko yhteismarkkinoilla tai suuressa osassa niitä.

Toistan vielä olemamme vakuuttuneita siitä, että komissio toteuttaa oikeat toimenpiteet ja toimii vastuuntuntoisesti. Oikeusvaltion periaatteiden noudattaminen ja näin ollen päätösten ennustettavuus on niin ikään erityisen tärkeää Euroopan unionin menestymiselle yritysten toimintaympäristönä. Tästä syystä toimia entistä talousperusteisemmän lähestymistavan soveltamiseksi on jatkettava entistäkin perusteellisemmin. Jos arviointivaiheen jälkeen käy selväksi, että sulautumia koskevaa oikeuskehystä on tältä osin täydennettävä, neuvosto ottaa myös tämän asian käsiteltäväkseen.

On niin ikään selvää, ettei sääntelykehukseen ole mahdollista kirjata kaikkia mahdollisia tilanteita. Sen sijaan tarvitaan joitakin yleisiä sääntöjä. Neuvoston puheenjohtajavaltio olettaa myös, että tehdessään lähitulevaisuudessa päätöksiään komissio käyttää harkintakykyään erittäin huolellisesti sellaisissa asioissa kuin markkinoiden ja tehokkuuden määrittely.

Neelie Kroes, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni saavuttaa tuloksia kaatamalla jäsenvaltioiden välisiä esteitä, ei pystyttämällä niitä. Avoimet ja kilpailukykyiset markkinat ovat avaintekijä kasvun ja työpaikkojen syntymisen kannalta. Euroopan markkinoilla menestyvillä yrityksillä on hyvät mahdollisuudet menestyä myös globaalisti.

Komissiota huolestuttaa aina, kun jäsenvaltioiden hallitukset yrittävät suoraan tai epäsuorasti liikaa puuttua rajatylittävien sulautumien syntymiseen. Perustamissopimukseen on kirjattu periaate, jonka mukaan siinä vahvistettuja perusoikeuksia – erityisesti pääomien vapaata liikkuvuutta ja oikeutta sijoittautua unionin alueelle – ei saa perusteettomasti vaikeuttaa. Näihin oikeuksiin kuuluu olennaisesti yritysten oikeus rakenneuudistuksiin, myös omistajanvaihdoksiin.

Tämän mahdollisuuden kieltäminen yrityksiltä periaatteellisista syistä tai laiminlyömällä sellaisten EY:n alakohtaisen lainsäädännön säännösten asianmukainen täytäntöönpano, joilla tuodaan kilpailua esimerkiksi energia-, televiestintä- ja rahoituspalvelumarkkinoille, rajoittaisi merkittävästi näiden yritysten mahdollisuuksia sopeutua EU:n markkinoiden yhdistymisen aiheuttamiin haasteisiin, tekniikan nopeaan kehittymiseen monilla teollisuudenaloilla sekä yleisesti ottaen yritystoiminnan harjoittamiseen tämän päivän Euroopassa liittyvään dynaamiseen kehitykseen.

Euroopan unionin teollisuus on nousemassa vastaamaan näihin haasteisiin muun muassa lisäämällä rajatylittävien sulautumien määrää. Vaikka yksittäisten sulautumien vaikutuksia on arvioitava tapauskohtaisesti asiamukaisten kilpailusääntöjen nojalla, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yritysten väliset sulautumat lisäävät todennäköisesti kilpailua kyseisessä jäsenvaltiossa, mikä synnyttää konkreettisia etuja kuluttajille halvempina hintoina ja laajempina valikoimina. Ottakaamme esimerkiksi energia-ala. Komission viime viikolla julkaisema vihreä kirja oli erittäin selkeä. Kestävää, kilpailukykyistä ja turvallista energiaa ei voida saada ilman avoimia ja kilpailtuja energiemarkkinoita, jotka perustuvat sellaisten yritysten väliseen kilpailuun, jotka eivät tyydy asemaansa johtavana kansallisena toimijana, vaan haluavat Euroopan laajuisiksi kilpailijoiksi. Avoimet markkinat vahvistavat Eurooppaa ja antavat sille mahdollisuuden käydä käsiksi ongelmiinsa. Yritysten rajatylittävillä rakenneuudistuksilla parannetaan myös Euroopan unionin yritysten kilpailukykyä, sillä rakenneuudistuksilla annetaan yrityksille välineet globaaleilla markkinoilla menestymiseen.

Jäsenvaltioiden hallitusten sellainen puuttuminen tähän prosessiin, joka ei perustu perussopimusten, johdetun oikeuden tai oikeuskäytännön mukaiseen oikeutettuun etuun, voi vahingoittaa pahasti unionin mahdollisuuksia hyödyntää etuja, joita markkinoiden yhdistymisestä ja globalisaatiosta aiheutuu.

Kuten tiedätte, komissiolla on käytössään kaksi pääasiallista oikeudellista välinettä – sisämarkkinoita koskevat säännöt EY:n perustamissopimuksessa ja EY:n sulautuma-asetuksen 21 artikla – joilla se voi

ottaa käsiteltäväksi kansallisten viranomaisten perusteettomia puuttumisia yritysten rakenneuudistuksiin. Sillä on tilanteen niin vaatiessa velvollisuus soveltaa näitä sääntöjä asianmukaisesti.

EY:n perustamissopimuksen valvojana ja sulautumien valvonnasta kilpailunäkökohtien perusteella vastaavana Euroopan unionin toimielimenä komissio on vakaasti päättänyt taata sen, että yritykset voivat tehokkaasti hyötyä EU:n sisämarkkinoiden eduista. Tästä syystä näiden määräysten täytäntöönpano on ja pysyy yhtenä komission tärkeimmistä prioriteeteista.

Klaus-Heiner Lehne, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sisämarkkinat ovat koetuksella; erityisesti energia-alalla niiden voidaan sanoa olevan jopa vaarassa. Suurten kansallisten yritysten tukeminen johtaa kansallisiin monopoleihin, mikä tarkoittaa, ettei kilpailua enää ole, ei myöskään Euroopan sisämarkkinoilla. Tämä skenaario on paha asia kuluttajille.

EU:n energia-alan yrityksillä on vielä se ongelma, että jos ne eivät kilpaile Euroopassa, ne eivät ole tulevaisuudessa enää kilpailukykyisiä myöskään kansainvälisesti. Myös tämä vaikeuttaa Euroopan unionin tilannetta. Se muuten vaikeuttaa myös kaikkien muiden yritysten tilannetta, sillä niiden on maksettava energiasta korkeaa hintaa, jolloin niiden kansainvälinen kilpailukyky heikkenee.

Vaikka tuen avoimesti komission ja erityisesti komission jäsenen pyrkimyksiä tässä asiassa, uskon, että komission vaihtoehdot ovat yksinkertaisesti rajalliset. Komissio pyrkii käyttämään kilpailulainsäädännön suomia välineitä, mutta kuuluisaa sulautumia koskevaa kahden kolmasosan sääntöä sovelletaan erityisesti energia-alalla lähes aina, mikä johtaa siihen, että komission väliintulomahdollisuudet ovat erittäin pienet.

Olen tietoinen siitä, että komission jäsen Kroes harkitsee tämän asian muuttamista, mutta siinä onnistuminen edellyttäisi yksimielisyyttä neuvostossa, enkä usko, että tällainen yksimielisyys on mahdollinen nykytilanteessa. Tästä syystä on äärimmäisen tärkeää, että myös neuvosto käsittelee tätä ongelmaa. Hallitusten voidaan odottaa pitävän kiinni perussopimusten ja Euroopan yhteisön lain hengestä ja kirjaimesta. Viime kädessä totuus on kuitenkin se, että haluamme sisämarkkinoita erityisesti energia-alan yrityksille. Tästä syystä odotan, että neuvosto osallistuu asian käsittelyyn.

Haluan esittää yhden kommentin yritysvaltauksia koskevasta laista: sanomalehdissä on viime päivinä väitetty, että Euroopan unionin yritysvaltauksia koskevalla lailla edistetään tällaista kehitystä. Pidän väitettä epäasiallisena. Jäsenvaltioiden voidaan odottaa saattavan yritysvaltauksia koskevan lain osaksi kansallista lainsäädäntöään, mutta tässä on kyse yritysten välisestä suhteesta; tällä ei ole mitään tekemistä poliittisen vaikutusvallan käyttämisen kanssa. Euroopan unionin yritysvaltauksia koskevan lain nojalla tehdyt päätökset eivät koske poliittisen vaikutusvallan käyttämistä, ja tätä pitäisi välttää ja ehkäistä. On ensisijaisen tärkeää, että tämä kysymys voidaan ottaa avoimesti esiin neuvostossa ja että asiasta voidaan esittää vetoamus vastuunalaisille henkilöille neuvostossa.

Ieke van den Burg, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kuvitelkaa, että ensi viikonloppuna puheenjohtaja Barroso kutsuisi koolle lehdistötilaisuuden ilmoittaakseen Euronetin, *Deutsche Börsen* ja *London Stock Exchangen* sulautumasta. Ihanneratkaisu vai painajainen? Mielestäni ei kumpikaan, mutta ottakaa huomioon, ettei näin todennäköisesti käy.

Ryhmäni viesti on kuitenkin se, ettei puheenjohtaja Barrosoa eikä komission jäseniä pitäisi päästä yllättämään tämänhetkisessä tilanteessa, jossa rahoitusmarkkinoilla, energia-alalla ja muilla aloilla, jotka ovat erittäin tärkeitä Euroopan unionin taloudelle, on nähtävissä sulautumia, yritysostoja ja muuta kehitystä.

Me sosiaalidemokraatit uskomme yhä, että valtiolla on oma tehtävänsä taloudessa edistäjänä, sääntelijänä sekä yleisen edun puolustajana. En sano, että meidän poliitikkojen pitäisi päästä eturiviin ja olla lehdistötilaisuuksien tähtiä, mutta meidän pitäisi harjoittaa hiljaista diplomatiaa ja luoda olosuhteet yritysten kanssa käytävälle vuoropuhelulle. Emme saa aloittaa vasta tapahtumien jälkeen, vaan meidän pitää myös ennakoita, mitä tapahtuu.

Arvoisa komission jäsen, tästä syystä en pidä teidän lähestymistavastanne, joka on pelkästään negatiivinen ja jolla pyritään estämään viranomaisia puuttumasta siihen, mitä yrityksissä tapahtuu. Mielestäni lähestymistavan pitäisi olla ennakoiva, ja haluan mainita kolme asiaa, joista meidän pitäisi käydä unionissa perusteellinen keskustelu.

Ensimmäinen asia on teollisuuspolitiikka. Olin erittäin tyytyväinen joihinkin komission jäsenen Verheugenin tänä aamuna esittämiin huomioihin, joissa otettiin enemmän huomioon teollisuuspolitiikan näkökulma.

Toinen asia – jonka otti esiin myös jäsen Lehne – on se, mitä tapahtuu yritysostoissa, ja tapa, jolla tämä järjestetään. Tarvitsemme keskustelua, emmekä pelkää osakasdemokratiasta, jota *Financial Times* ja *The Economist* vaativat, vaan myös muista näkökohdista.

Kolmas asia on EU:n lähestymistavan ja kansallisen lähestymistavan välinen suhde.

Vittorio Prodi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme todellakin Euroopan unionin kannalta tärkeässä tilanteessa: jäsenvaltiot pitävät yhä kiinni siitä, että kansallinen ulottuvuus on etusijalla kaikissa tilanteissa, kun taas me puolestamme unohdamme, että ulottuvuuden muutos on tapahtunut ja että meidän on siirryttävä tietoisesti kohti Euroopan laajuista ulottuvuutta tietäen, että todella olemme siirtymässä siihen suuntaan ja ymmärtäen, miten siirtymistä pitäisi hallita.

Tästä syystä en ymmärrä esiin tuotuja ongelmia, esimerkiksi Puolan pankkisulautumia koskevaa ongelmaa. Me Italiassa hyväksyimme *Banca Nazionale del Lavoro* -pankkia koskevan yritysvaltauksen juuri tästä syystä. Olen havaitsevinani ongelmien taustalla eturistiriidan, koska erittäin usein nämä yritykset ovat kokonaan tai ainakin suurimmaksi osaksi valtion omistamia.

Kyseessä on välittömien poliittisten etujen ja pitkän aikavälin etujen välinen ristiriita, ei pelkää kuluttajien vaan koko EU:n järjestelmän tehokkuuden kannalta. Näin kävi myös *Enelin* ja *Suezin* tapauksessa, jossa vakavia eturistiriitoja aiheutti se, että yhtäältä yrityksiamme on rationalisoitava, jotta ne kykenisivät kilpailemaan maailmanlaajuisesti mutta toisaalta on vältettävä niiden saattamista erittäin lyhyellä aikavälillä taloudellisiin vaikeuksiin.

Pyydän myös, että kilpailuympäristöä organisoidaan. Tästäkin keskustelimme tänä aamuna komission jäsenen Kroesin kanssa, jota kiitän valmiudesta toimia energia-alan kilpailun puolesta. Meidän on luotava Euroopan laajuisia sähköverkkoja, ja kaasua sekä sähköä on voitava hankkia kaikkialta Euroopasta. Tämä on tehtävämme, ja kehotan toimimaan nopeasti, jotta se onnistuisi.

Claude Turmes, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrän täysin Italian ja Espanjan kiukun sitä kohtaan, jota kutsuisin Euroopan saksalais-ranskalaiseksi energiaimperialismiksi. Saksan ja Ranskan taloudet maksavat siitä korkeimman hinnan. Itävallan sähkö- ja kaasu hinnat ovat 20 prosenttia alhaisemmat kuin Saksassa, koska sillä on pienemmät verkkomaksut ja koska Itävallan markkinoilla on enemmän kilpailua kuin Saksan markkinoilla.

Arvoisa komission jäsen Kroes ja arvoisa puheenjohtaja Barroso, Euroopan laajuiset yritykset eivät ole ratkaisu viime viikkojen tapahtumiin. Euroopan-laajuiset energiayritykset nyhtäisivät vielä enemmän rahaa suurteollisuudeltamme ja kuluttajiltamme – sekä meiltä kansalaisilta – ja siirtäisivät sen osakkeenomistajille. Tästä syystä ainoa ratkaisu ovat kilpailukykyiset markkinat, joita voimakkaiden ja riippumattomien sääntelyelinten sekä vahvojen kilpailuviranomaisten on valvottava ja joilla omistajuus on eriytettävä täydellisesti.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme aina sanoneet, etteivät energia ja Euroopan unioni tarvitse välinpitämättömyyttä vaan pikemminkin pätevää politiikkaa, josta vallitsee konsensus. Todiste tästä on se, mitä tapahtuu paraikaa: Euroopan unionin tuntuu olevan erittäin vaikeaa kehittää innovatiivista energiapolitiikkaa, jolla voitaisiin vastata sekä Kioton pöytäkirjassa esiin nousseisiin ongelmiin että uuden ja erilaisen kehityksen luomiin tarpeisiin.

Maailmalla on käynnissä traagisia sotia öljyresurssien hallinnasta, ja tämä konflikti on nyt siirtymässä EU:hun: ratkaisu ei selvästikään ole protektionismi, vaan saatavilla olevan energian nykyistä oikeudenmukaisempi käyttö sekä energiasäästöjen ja uusiutuvien energiavarojen edistäminen. Toistan, että vastustamme ankarasti vaarallisia energialähteitä kuten ydinvoimaa.

Meidän on otettava käyttöön taloudellisia ja sosiaalisia malleja, jotka eivät ole energiaa tuhlaavia, sekä korostettava yhteistyötä muiden maanosien kanssa. Kuten näemme, tämä eroaa täysin sellaisiin kauppasotiin joutumisesta, joilla ei ole mitään tekemistä tulevaisuutemme kanssa. Asioiden pelkistäminen tavaroihin ja kauppaan on vakava virhe. Ei välinpitämättömyyttä eikä protektionismia, vaan monipuolista ja yhteistä energiapolitiikkaa, joka on solidaarista sekä Euroopan unionin sisällä että koko maailmaa kohtaan – tällainen rooli meillä on oltava.

Adam Jerzy Bielan, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua kahden pankkiryhmän, *UniCredito Italianon* ja *HVB:n* sulautumasta. Tämä asia on aiheuttanut suurta polemiikka Puolassa.

Vuonna 1999 *UniCredito* hankki enemmistöosuuden *Pekao S.A.* -yhtiöstä, joka on Puolan suurimpia pankkeja. Se osoittautui erittäin kannattavaksi päätökseksi. Nyt seitsemän vuotta myöhemmin pankin osakkeiden arvo on nelinkertaistunut. Ostessaan puolalaisen pankin italialaisten oli kuitenkin suostuttava olemaan investoimatta pääomia yhteenkään yhtiöön, joka kilpailisi kyseisen pankin kanssa Puolassa. *HVB:n* ostaminen ja tällä toimella myös toisen puolalaispankin, *BPH:n*, ostaminen on selkeä yksityistämissopimuksen rikkomus. Puolan viranomaisten on näin ollen pakko estää tämä sulautuma sekä valvoa sopimusehtojen noudattamista.

On syytä korostaa, ettei tässä kiistassa ole millään lailla kysymys siitä, että Puolan hallitus pyrki estämään ulkomaalaista yritystä hankkimasta hallintaansa puolalaista yhtiötä, kuten Ranskassa, Espanjassa ja Italiassa on viime aikoina tapahtunut. Puolan hallituksen syyttäminen protektionismista on näin ollen täysin perusteetonta tässä tapauksessa. Meidän pitäisi myös muistaa, että vaikka Euroopan komissio valvoo sulautumia EU:n tasolla, sopimusvelvoitteet ja pankkien valvonta kuuluvat yhä jäsenvaltioiden hallitusten toimivaltaan.

Tästä syystä toivon, että Euroopan komissio ottaa nämä perustelut huomioon eikä Puola enää joudu uhkailujen ryöpyn kohteeksi tässä asiassa.

Antonio Tajani (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, markkinoiden yhdistäminen on unionin perustavoite, mutta se on muutakin: markkinat ovat yksi pilareista, joihin Euroopan koko yhdentymisprosessi on perustunut – ja perustuu yhä.

Todelliset markkinat edellyttävät ensinnäkin, että pääomat voivat liikkua vapaasti ja ne voidaan investoida sinne, missä on paras tuotto. Toiseksi todelliset markkinat edellyttävät, että yrityksillä on rajatylittävä ulottuvuus ja mahdollisuus sijoittautua sinne, minne yhtiön kilpailukyvyyn kannalta on viisainta sijoittautua. Sijoittautuminen tapahtuu sulautumien ja yritysostojen kautta, jotka voivat jopa olla vihamielisiä. Markkinat eivät siedä määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä, joka estää vapaata kilpailua. Joustavasti toimivat ja vapaat markkinat ovat elintärkeä asia Euroopan unionin kilpailukyvyille kansainvälisillä markkinoilla.

Protektionismi vaikuttaa juuri päinvastaisella tavalla, kuten olemme viime kuukausien aikana nähneet. Valtiot estävät rajatylittäviä yritysostoja, sulautumia ja yrityshankintoja strategisten kansallisten etujen suojelemiseksi. Tosiasiassa protektionismilla suojellaan ainoastaan heikkoja ja tehottomia yrityksiä sekä luodaan keinotekoisia kansallisia suuryrityksiä. Aiheutettu vahinko on merkittävä asiakkaille, jotka eivät saa tavaroita ja palveluja parhaaseen mahdolliseen hintaan, ja yhteiskunnalle, joka joutuu kantamaan kilpailukyvyttömistä yrityksistä aiheutuvat kustannukset. Protektionismille on myös ominaista, ettei se pysty takaamaan työntekijöille turvallisia ja kestäviä työllisyysnäkyviä. Protektionismi tarkoittaa Euroopan unionin taantumista.

Toimiakseen asianmukaisesti markkinoiden on toimittava tehokkaasti ja vältettävä vääristymiä. Kaikkien on toimittava sääntöjen mukaisesti. Emme voi hyväksyä epäreilua kilpailua niiden valtioiden ja yritysten toimesta, jotka yhtäältä suojelevat itseään ja toisaalta käyttävät hyväkseen muiden kiltisti noudattamaa avoimuutta.

Tästä syystä kehotamme Euroopan komissiota toteuttamaan määrätietoisia toimenpiteitä pääomien vapaan liikkuvuuden ja esteettömän kilpailun varmistamiseksi. Tästä syystä olemme tyytyväisiä siihen, mitä komission jäsen Kroes täällä parlamentissa sanoi. Se, jolla on rohkeutta tehdä tällainen päätös, toimii tosissaan Euroopan unionin hyväksi: kilpailukyky, kasvu ja kansalaisten hyvinvointi, jotka perustuvat yhteismarkkinoihin, ovat olennaisia edellytyksiä Euroopan perustuslain syntymiselle.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluatte markkinoiden toimivan hyvin. Siinä tapauksessa teidän on luovuttava siitä raivoisasta liberalismista, jota ehdotatte ja jolla aivan ilmeisestikään ei saavuteta tavoitteita. Tarvitsemme sulautumia koskevan strategian, joka luonnollisesti toimii mutta joka myös tukeutuu hyvin säänneltyyn teollisuuspoliittiseen strategiaan ja yrityksiä koskeviin strategioihin, joissa kunnioitetaan ympäristöä ja sosiaalisia normeja koskevia tavoitteita.

Mielestäni neuvoston puheenjohtaja oli oikeassa sanoessaan, että strategiaan pitäisi sisällyttää myös keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteita, joita vapaasti toimivalla liberalismilla ei voida saavuttaa. Jos lisäksi haluamme, että yritysostotarjouksia koskeva direktiivi toimii hyvin, jäsenvaltioilla on asiassa suuri vastuu. Meidän olisi kenties myös säädettävä direktiivin tarkistamisesta – ja tämä sisältyy tekstiin – niin, ettei osakkailta olisi – ottamatta huomioon muiden tahojen etuja, toimintavaltiota, voimassa

olevaa teollisuusstrategiaa tai palkansaajien etuja – yksinvaltaa purkaa yrityksiä, joilla on vuosien saatossa kertynyttä taitotietoa ja yritysstrategia, jotka voivat palvella myös unionin teollisuuspolitiikkaa.

(Suosionosoituksia vasemmalta)

Umberto Pirilli (UEN). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, edessämme on mahdollisesti kaksi sulautumaa. *Gaz de Francen* ja *Suezin* välinen ensimmäinen sulautuma ei ole toivottava, koska sillä luotaisiin energia-alan monopoli Belgian kaasui- ja sähköalalle sekä suljettaisiin jatkossa Ranskan markkinat kilpailijoilta. Toinen, *Enelin* ja *Suezin* välinen sulautuma voisi monipuolistaa Ranskan ja Belgian energiamarkkinoita.

Euroopan unionin valtioiden välinen vastavuoroisuusperiaate energia-alalla vaikuttaa kuluttajia hyödyttävien EU:n energiamarkkinoiden ja Euroopan unionin yhteisen energiapolitiikan olennaiselta edellytykseltä.

Ulkomaalaisille energiayhtiöille on Italiassa annettu paljon mahdollisuuksia yksityistämisen- ja liberalisointipolitiikalla. Näin on tapahtunut myös muissa Euroopan maissa. Sitä, ettei Ranska tässä tapauksessa noudata vastavuoroisuusperiaatetta, ei voida perustella tarpeella taata itsenäinen energiasektori kansallisen suuryhtiön avulla, vaan kyse on pikemminkin halusta harjoittaa liiallisen kansallismielistä politiikkaa. Ranskalla on jo omat energia-alan suuryrityksensä, ei sen tarvitse luoda niitä enempiä.

Gaz de Francen ja *Suezin* välinen sulautuma, joka omistaisi belgialaisen *Electrabelin*, aiheuttaisi vakavan riskin protektionismin lisääntymisestä, ei pelkästään energia-alalla vaan myös muilla teollisuuden, rahoituksen ja palvelun aloilla.

Muissa tapauksissa Euroopan komissio on tarkasti käyttänyt kartellinvastaisia välineitään määräävien markkina-asemien syntyminen sekä kansainvälisten kilpailijoiden vastatoimien estämiseksi. Näin tapahtui äskettäin *ABN-AMRO:n* ja *Banca Antonvenetan* sekä *BBVA:n* ja *Banca Nazionale del Lavoron* tapauksissa, jotka näyttävät päättyneen ranskalaisen pankin *BNP Paribas'n* eduksi.

On toivottavaa, että komissio pysyy yhtä tiukkana pääomien vapaan liikkuvuuden varmistamisessa, koska tässäkin tilanteessa samaa periaatetta on sovellettava kaikkiin. Emmehän voi sallia sitä, että toiset EU:n jäsenvaltiot ovat tasa-arvoisempia kuin toiset.

Cristóbal Montoro Romero (PPE-DE). – *(ES)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, käymme tätä keskustelua aikana, jolloin energia-markkinoilla ja erityisesti sähkö- ja kaasumarkkinoilla tapahtuu erittäin vakavia asioita. Valtiot esittävät julkisia ostotarjouksia – kuten Espanjassa – ja valtiot estävät julkisia ostotarjouksia – kuten Ranskassa. Tämä on vääransuuntaista toimintaa ja vastoin Euroopan unionin henkeä.

Kuulemme poliittisia perusteita merkittävien eurooppalaisten maiden huippupoliitikoilta, jotka eivät epäröi asettaa kyseenalaiseksi Euroopan unionin peruseriaatteita: pääomien vapaata liikkuvuutta ja täysimääräistä kilpailua markkinoilla. Näitä perusteita ovat viime päivinä esittäneet muun muassa ministerit, jotka tuntuvat puhuvan suunnittelusta, taloudellisen suunnittelun vanhentuneimmasta ja epäonnistuneimmasta muodosta. He puhuvat mielellään protektionismista, taloudellisesta patriotismista, nationalismista, lyhyesti sanottuna he käyttävät pahimman laatuista populistisia perusteita.

Näiden asioiden valossa meidän on täysin sitouduttava Euroopan unionin rakentamiseen, mikä tarkoittaa markkinoiden vapaata yhdentymistä tietäen, että näillä markkinoilla on vinoutumia. Totta kai markkinoilla on vinoutumia! Tuskin on olemassa yhtäkään esimerkkiä taloudellisesta yhdentymisestä, jossa ei olisi ollut vinoutumia. Tästä huolimatta olemme kuitenkin jo päässeet näin pitkälle, ja nämä poliittiset kannat vain lisäävät ongelmia ja vaikeuksia, joita meillä jo on ennestään.

Puhumme strategisista aloista, mutta yhtä strategisia ovat viestintä, kuljetus ja rahoitus. Näihin kansallisiin kiusauksiin vastaamiseksi vetoamme komissioon, että se asettaisi etusijalle Euroopan yhdentymisen tavoitteet ja ihanteet ja että tähän populistiseen ja eristäytymishaluiseen asenteeseen vastaamiseksi se omistautuisi yhtenäismarkkinoiden luomista koskevan tavoitteen täyttämiseen. Lyhyesti sanottuna vetoamme komissioon, että se tekisi velvollisuutensa perussopimusten valvojana sekä edistäisi aitoa kehitys- ja työllisyyspolitiikkaa kaikkien eurooppalaisten hyväksi.

(Suosionosoituksia oikealta)

Pier Luigi Bersani (PSE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, teollinen ja taloudellinen keskittymisprosessi voi vahvistaa Euroopan unionin asemaa maailmalla.

Tämä prosessi voi joissain tapauksissa ja joissain vaiheissa hyödyllisellä tavalla edetä kansallisia kanavia pitkin, mutta aivan liian usein nämä ovat puolustuskannalla ja saattavat käynnistää vaarallisen protektionistisen kierteen, joka on ehdottomasti pysäytettävä. Asiaa koskevaa lainsäädäntöä on kehitettävä edelleen, ja sulautumia ja yritysostoja koskevien kansallisten sääntöjen lähentymistä on edistettävä. Muutoin kilpailu vastavuoroisuuslausekkeen soveltamisesta työntää kaikki nämä maat yhä syvemmälle suljetun ja protektiivisen lainsäädännön suohon.

Lopuksi haluan todeta, että EU:ssa tulee väistämättä olemaan oligopolistisia rakenteita joillakin aloilla, esimerkiksi energia-alalla. Nämä rakenteet eivät saa olla kartellimaisia eivätkä epäedullisia kuluttajille, eikä joidenkin yritysten julkinen valvonta saa helpottaa markkinoiden väärinkäytöksiä. Lisäksi sääntelyviranomaisten resursseja on vahvistettava ja niiden toimintaa yhdenmukaistettava ja kartellien torjuntaa on vahvistettava. Komission on välittömästi omaksuttava aktiivisempi ja tehokkaampi asenne.

Ivo Belet (PPE-DE). – *(NL)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tiedätte, että erittäin moni silmäpari Belgiassa on tällä hetkellä suunnattu teihin. Yleisesti odotetaan, että kerrotte vasta yhdistyneille ranskalaisille *Suez* ja *Gaz de France* -yhtiöille selvästi, että niiden markkina-asema Belgian pienillä markkinoilla on kestävämmän monopolistinen. Tiedän, ettei yksiköillenne ole virallisesti kerrottu sulautumasta, mutta emme usko tämän tarkoittavan, ettette voisi tässä vaiheessa lähettää selvää viestiä siitä, että tämänkaltaiset tilanteet ovat Euroopan unionin lain vastaisia, koska äskettäin syntyneen sulautuman on tarkoitus toimittaa jopa 90 prosenttia Belgiassa myydystä kaasusta. Toivon teidän voivan vahvistaa, että yhtiötä, jolla on näin suuri markkinaosuus, vaaditaan luopumaan merkittävästä osasta toimintojaan.

Arvoisa komission jäsen Kroes, olette asiakkaan – ja tällä tarkoitan sekä yksityishenkilöitä että teollisuutta – ainoa takuu siitä, ettei kaasusta ja sähköstä tarvitse tulevaisuudessa maksaa sietämättömän korkeaa hintaa. Teillä on myös valta palauttaa eurooppalaisten kuluttajien luottamus, ainakin jossain määrin. Voitte tehdä sen tekemällä selväksi näille mammuttimaisen suurille teollisuusyrityksille, että ne käyttävät hyväkseen liberalisointia ja että se, mitä ne tekevät, on laitonta ja kilpailusääntöjen vastaista.

Olette myös sanonut, että aiotte pian esittää tuoreita ehdotuksia vallan keskittymisen lopettamiseksi energian jakelun alalla. Haluaisin tietää, voitteko vahvistaa tarkottaneenne tällä, että suurten tuottajien on luovuttava oikeudestaan estää äänellään päätösten tekeminen jakeluyhtiöissä.

Arvoisa komission jäsen, lopetan puheenvuoroni toteamalla, että voitte tehdä historiaa käyttämällä vaikutusvaltaanne ja osoittamalla selvästi, että Euroopan unionin viranomaiset ovat tilanteen tasalla ja kykenevät vastustamaan jättisulautumia. Teitä pidetään sisukkaana, ja olisimme kiitollisia, jos seuraavien muutaman viikon aikana antaisitte meille synyn uskoa, että maineenne on ansaittu.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – *(ES)* Arvoisa puheenjohtaja, olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, ettei ole järkeä puhua kansallisista huippuyrityksistä ja Euroopan-laajuisista jättiläisistä ja että kilpailulakiin sovellettavasta lähestymistavasta on päätettävä tapauskohtaisesti.

Kilpailupolitiikka on avain, mutta se ei ratkaise kaikkea energia-alalla, eikä myöskään sisämarkkinapolitiikka. Kun puhutaan energiasta, puhutaan turvallisuudesta ja yleisestä edusta. Energia on elintärkeää, ja se kuuluu pääosin jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Unionissa on tällä hetkellä 25 energiaindustriat, jotka eroavat suuresti toisistaan, joiden sääntelyssä on suuria epäsuhtaisuuksia ja joilla on erilaisia strategisia valintoja sekä erilaisia ulkopoliittisia sitoumuksia noudattavia toimijoita.

Tarvitsemme homogeenisen järjestelmän, jossa toimintaolot ovat yhdenmukaiset. Suuret operaattorit eivät voi määrätä eivätkä päättää ennakolta, mitkä nämä toimintaolot ovat. Eurooppalaiset energiaindustriat, joilla on eurooppalaiset energiapalvelut, eivät synny itsestään, vaan ne ovat tulos eurooppalaisesta menetelmästä sekä yhteisestä sitoutumisesta ja toiminnasta. Euroopan unioni tarvitsee toimintasuunnitelman ja johtajuutta näiden asioiden mahdollistamiseksi.

Me sosialistit kannatamme Euroopan unionin energiapolitiikkaa, sellaisena kuin se ensimmäistä kertaa luotiin Euroopan perustuslaissa. Tarvitsemme pikemminkin älykästä toimintaa eurooppalaisuusajattelun edistämiseksi kuin vihaisia sanoja, joilla tuomitaan patriotismi.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, muutaman viime viikon aikana Italian UDC-SVP:n edustajat ovat esittäneet komissiolle kirjallisen kysymyksen korostaakseen ilmeisestikin kriisissä olevan Euroopan energiapolitiikan ristiriitaisuuksia.

Ranskan hallituksen päätöksellä, jolla luotiin uusi energia-alan jätti Euroopan energiemarkkinoita koskevien periaatteiden vastaisesti, on kielteisiä vaikutuksia. *Suezin* ja *Gaz de Francen* välinen sulautuma saattaa nostattaa jäsenvaltion toista vastaan juuri, kun Euroopan unioni on aloittamassa alan täydellistä vapauttamista. Tämä poliittinen aloite on isku vasten kaikkia avoimuuden ja vapaan kilpailun suunnitelmia, ja sillä itse asiassa korvataan oikeus taloudelliseen kilpailuun, jonka pitäisi olla yhteismarkkinoiden yksi osa.

Lisäksi se, että Ranska hyväksyy julkisia ostotarjouksia koskevan direktiivin, jonka kansallinen parlamentti ottaa huomenna pitkän hiljaisuuden jälkeen käsiteltäväksi, aiheuttaa huolta. Tämänkaltaisen lakialoite voisi haitata *Suezin* mahdollisia pääomasijoituksia myöntämällä liian suuren vallan yhtiöille, jotka voivat joutua julkisen ostotarjouksen kohteeksi. Tällaisen poikkeaman edessä meillä ei ollut muuta mahdollisuutta kuin käsitellä ongelma vastuuntuntoisesti ja pohtimalla, millaista energiapolitiikkaa Euroopan unioni aikoo harjoittaa.

Arvoisa puhemies, haluamme täällä parlamentissa tehdä selväksi pelkäävämmme, että olemme vaarallisesti liukumassa kohti sellaisista kansoista koostuvaa Euroopan unionia, jotka vastustavat perussopimusten ihanteita ja henkeä sekä Alcide De Gasperilta, Konrad Adenauerilta, Robert Schumannilta ja Jean Monnet'ltä perimäämme henkeä ja arvoja.

Euroopan unioni, joka on luonut itselleen yhteisvaluutan ja pyrkii yhdenmukaistamaan lakeja, lainsäädäntöä, määräyksiä sekä toimielimiä ja joka on luonut keskuspankin sekä Schengenin alueen, ei voi olla vain peli, jossa kansalliset edut voittavat yhteisön edut ja jossa politiikka on nopeasti ottamassa markkinoiden paikan.

Euroopan laajuisen teollisuuden toimintaympäristön mahdollisuus, jonka puheenjohtaja Barroso esitteli uudelleen hyväksymällä energiaa käsittelevän vihreän kirjan, antaa vihdoin syytä toivoon. Komission tulevien kuukausien tärkeimpien tavoitteiden on oltava kuluttajia hyödyttävien avoimien markkinoiden luominen sekä keskittyminen sellaiseen EU:n politiikkaan, joka suojelee kansalliselta oman edun tavoittelulta.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, kun kuulen tämän parlamentin jäsenten pitävän pääomien vapaan liikkuvuuden periaatetta pyhänä ja unohtavan perustamissopimuksessa vahvistetut sosiaaliset tavoitteet, kuten työllisyyden, tasapainoisen talouden luomisen sekä yhteisvastuullisuuden ja koheesion säilyttämisen, minusta tuntuu, etteivät kaikki parlamentin jäsenet ole lukeneet Euroopan unionin perussopimuksia.

Julkisten ostotarjousten osalta meidän on yleisesti ottaen otettava huomioon ensinnäkin esimerkiksi työntekijöiden edut, jotka on tunnustettu julkisia ostotarjouksia koskevassa direktiivissä, sekä toiseksi julkisen palvelun velvoitteet.

Kuten jäsen Turmes sanoi aiemmin, suuret monikansalliset yhtiöt vaativat asiakkailtaan joissakin maissa suurempia summia kuin niissä maissa, joissa tämä vapaa liikkuvuus ei toteudu. Ne meistä, jotka asumme kaukaisilla saarialueilla, ihmettelemme, kuka maksaa lisäkustannukset, joita näille ylihinnoitettujen tuotteiden alueille aiheutuu.

Lopuksi haluan korostaa, ettei ole totta, ettei julkisia ostotarjouksia koskevassa direktiivissä säädettäisi poliittisista väliintuloista. Direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa säädetään poikkeuksellisten toimenpiteiden toteuttamisesta kansallisten olosuhteiden mukaisesti. Euroopan unionin sääntelyviranomaisten on otettava tämä huomioon.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, panen merkille maanmieheni Sánchez Presedon puheen ja puhun julkisista ostotarjouksista – monikossa – jotka koskevat *Endesa*-yhtiötä.

Mitä Espanjan sosialistihallitus on tehnyt tämän asian osalta? Ensinnäkin se on järjestelmällisesti miehittänyt kaikki sääntelyelimet ja kilpailutuomioistuimen. Ensimmäistä kertaa demokraattisen Espanjan historiassa kaikkien kolmen elimen johdossa on henkilö, jonka poliittinen kanta tunnetaan.

Toiseksi, se on täysin peittelemättä tukenut *Endesa*-yhtiötä koskevaa julkista ostotarjousta jopa siinä määrin, että ministerineuvosto hyväksyi ostotarjouksen vastoin kilpailutuomioistuimen lausuntoa.

Kolmanneksi, se on luonut esteen – asia, jonka talousministeri ja teollisuusministeri tänään jo toistivat – jottei joku toinen yhteisön alueella toimiva yhtiö esittäisi julkista ostotarjousta.

Vastauksena pääministerin "he eivät onnistu" -huutoon teollisuusministeri käytti kaikkia "joukkotukosaseitaan" jopa niin, että muutti pelin sääntöjä kesken ottelun – tämä asia piti muuten korjata ministeriön käsittelyn ja virallisessa lehdessä julkaisun välisessä vaiheessa – ja muutti Espanjan eräänlaiseksi banaanasavallaksi, jossa oikeusvarmuutta ei kunnioiteta.

Taloudellisesta patriotismista puheen ollen, jotta Espanja voisi jatkaa talouskasvua ja työpaikkojen luomista, se tarvitsee kilpailun lisäämistä pikemminkin kuin protektionismia, liberalismiin lisäämistä pikemminkin kuin poliittista puuttumista tai tinkimistä sekä energianhuollon varmuutta, mikä tarkoittaa yhdentymistä Euroopan unioniin, pikemminkin kuin eristäytymisen jatkamista energian osalta.

Haluan pyytää komissiota ensinnäkin selventämään näihin toimiin liittyviä poliittisia epäilyjä. Heti kun julkinen ostotarjous tehtiin, pyysin komission jäsentä etsimään ratkaisun tähän kysymykseen, koska varoitin häntä tarjoukseen liittyvistä poliittisista riskeistä. Hän ei halunnut tehdä sitä, ja siksi olemme nyt tässä tilanteessa.

Toiseksi haluan pyytää, että komissio takaa kilpailusääntöjen soveltamisen sellaisina kuin ne ovat. Kolmanneksi, kuten komission jäsen sanoi, pyydän yhdentymistä yhteismarkkinoihin, mikä on ainoa tapa varmistaa energiavarojen riittävyys ja edullinen energia, sekä sisämarkkinoihin, mitä me haluamme. Tämä on espanjalaista patriotismia ja myös eurooppalaista patriotismia.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, yhteisön lainsäädännöllä säännellään sulautumia ja yritystojoja sisämarkkinoilla luomalla kilpailupolitiikka, joka on yksi yhteisön tärkeimmistä ja varhaisimmista politiikan aloista. Sillä on tarkoitus taata esteiden poistaminen sisämarkkinoilla tapahtuvalla sisäiseltä kaupalta sekä varmistaa, ettei näitä esteitä korvata muilla yritysten tai viranomaisten toteuttamilla toimilla, jotka vääristäisivät kilpailua.

Viimeaikaiset tapahtumat ovat valitettavasti osoittaneet, että joissakin jäsenvaltioissa harjoitetaan protektionismia ja toteutetaan lyhytnäköisiä toimia. Tämä koskee saksalaista *E.ON*-yhtiötä, joka yrittää hankkia omistukseensa espanjalaisen *Endesa*-yhtiön, ranskalaisen kaasualan jätin *Gaz de Francen* sulautumista *Sueziin*, Italiassa toimivaan monikansalliseen polttoaine- ja energia-alan yhtiöön, sekä toimenpidettä, jolla Puolan hallitus esti sulautuman, jonka osapuolina olisivat olleet *Pekao S.A.* -pankki ja *BPH*-pankki, joka on syntynyt saksalaisen *HVB Groupin* ja italialaisen *UniCrediton* välisestä sulautumasta.

Puolan hallituksen vastustus perustuu yhteisön lainsäädännön kannalta kyseenalaiseen oikeusperustaan ja saattaa Puolan epäsuotuisaan valoon ulkomaalaisten sijoittajien kannalta. Valitettavasti tästä tapauksesta on tullut myös ase oikeistohallitukselle sen kamppailussa Puolan keskuspankin riippumattomuutta vastaan.

Alexander Radwan (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tiesittekö, että jogurtti on kansallisesti tärkeä asia? Tämän väitteen esitti yksi Euroopan yhteisön suurista perustajavaltioista, kun pohdittiin, voidaanko *Danonea* koskevaan yritysvaltauksen suostua, vaikka yhtiön liikevaihdosta ja tuloksesta suurin osa on peräisin ulkomailta.

Paraikaa käytävä keskustelu on hämmästyttävä. Kaikki kannattavat oman maansa yritysten ostosretkiä Eurooppaan ja maailmalle – mutta eivät omaan maahansa kohdistuvia ostoksia. En kuullut kenenkään Espanjassa valittavan silloin, kun espanjalainen *Telefónica*-yhtiö hankki omistukseensa saksalais-englantilaisen *O2*-yhtiön tai kun Banco de Santander hankki omistukseensa suuren brittiläisen rahoituspalvelujen tarjoajan. En myöskään huomannut kenenkään kiihtyvän, kun Ranska pyrki ostamaan italialaisen pankin tai kun *Electricité de France* hankki osuuden *Energie Baden-Württemberg AG*:stä enkä silloinkaan, kun italialainen *UniCredito* hankki omistukseensa *Hypo-Vereinsbankin*, vaikka *ABN AMRO*:lla oli vaikeuksia, kun se yritti toteuttaa samanlaisen toimen Italiassa.

Jäsenvaltiot ja neuvosto ovat erittäin tekopyhiä tässä asiassa. Ne sulkevat omat ovensa takanaan, mutta pyrkivät tekemään kauppaa muualla. Tällä tavoin ne heikentävät Euroopan unionin taloutta. Olemme käsittäneet väärin, jos uskomme, että Lissabonin tavoitteet voidaan saavuttaa ja että vahvistumme kansallisen protektionismin avulla, kun emme kestä edes asiaankuuluvaa kilpailua omalla alueellamme.

Tarvitsemme vahvoja yrityksiä ja myös yrityksiä, jotka lähtevät muihin maihin ja lisäävät kilpailua siellä.

Komissiolla on haasteita kahdella tasolla. Sen on tutkittava jokainen tapaus huolellisesti ja vastattava seuraaviin kysymyksiin: Hyödyttääkö sulautuma kuluttajia? Lisääkö sulautuma kilpailua? Tämä on komission varsinainen tehtävä asioiden tutkimisen osalta, ja vastaus on usein "kyllä" ja silloin tällöin "ei". Komission on otettava tiukka linja suhteessa neuvostoon, sillä luottamus siihen, että jäsenvaltiot ja neuvosto ajattelevat eurooppalaisesti ja sisämarkkinoiden etua ajatellen, on pienentynyt suuresti viime vuosien aikana.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Komission aloite sulautumia koskevan sääntelyn tarkistamiseksi on tervetullut. Lainsäädäntö on muuttunut tehottomaksi, mistä ovat osoituksena energiamarkkinoita koskevat epätasapainoiset ja taloudellisesti kestäättömät oikeudelliset päätökset Portugalissa ja Espanjassa.

Viime aikoina tapahtunut suurten operaattoreiden määrän äkillinen lisääntyminen on pahentanut sääntelyongelmia, erityisesti pienemmissä maissa, joiden resurssit ovat heikkoja. Monopoleina tai oligopoleina toimivat yksityiset yhtiöt tarjoavat nykyään keskeisiä tavaroita ja palveluja, joiden pitäisi olla kaikkien saatavilla mahdollisimman edullisesti. Kun markkinahäiriöistä tulee pikemminkin sääntö kuin poikkeus, tavoitteet, jotka kilpailun avulla pitäisi saavuttaa, muuttuvat saavuttamattomiksi, ja nimenomaan tällä alalla sääntelyn merkitys on keskeisen tärkeä.

Arvoisa komission jäsen, tarjoaako meneillään oleva lainsäädännön tarkistus vastauksia joihinkin näistä kysymyksistä? Miten komissio aikoo säännellä eurooppalaisten oligopoliin valtaa? Voiko Euroopan unioni olla pohtimatta syvällisesti teollisuuspolitiikkaa ja palveluja, joihin liittyy yleisiä taloudellisia etuja?

Kiitän teitä etukäteen vastauksista näihin kysymyksiin.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minulla ei ole juurikaan lisättävää siihen, mitä sanoin alussa. Ilmoitin neuvoston puolesta, että tuen ehdottomasti kilpailua kuluttajien edun nimissä. Keskustelun alussa jäsen Lehne vaati, että neuvosto käsittelee tätä asiaa. Jäsen Radwan esitti samanlaisen vetoamuksen neuvostolle. Voin vain sanoa, että jos neuvostolta edellytetään toimia ja jos meillä on toimivaltaa ja valtuudet, toteutamme luonnollisesti toimenpiteitä ja toimimme perussopimusten asiaankuuluvia säännöksiä noudattaen.

Haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni mainostaakseni hieman puheenjohtajavaltiota. Haluan kiinnittää parlamentin huomion tapahtumaan, jonka neuvoston puheenjohtajavaltio Itävalta järjestää yhdessä neuvoston seuraavan puheenjohtajavaltion Suomen kanssa ja joka saattaa kiinnostaa läsnäolijoita. Nyt jo perinteisen Euroopan kilpailupäivän yhteydessä vuoden 2006 neuvoston puheenjohtajavaltiot Itävalta ja Suomi järjestävät Wienissä 19. kesäkuuta 2006 tapahtuman nimeltä Kilpailulaki ja siihen liittyvät asiat – yhteydet ja uudet suuntaukset.

Tämän tapahtuman keskeisin aihe on sulautumien ja niiden valvonnan nykysuuntaukset. Otsakkeen "Pitävätkö sulautumat sen, mitä ne lupaavat?" alla keskustellaan siitä, missä laajuudessa sulautuma-asetus on tuonut uuden lähestymistavan, ja keskustelu käydään sulautumaesimerkkien ja siirtymätaloukseen tilanteen perusteella. Meillä on ilo kutsua tähän tilaisuuteen komission jäsen Kroes sekä Itävallan talous- ja työministeri Martin Bartenstein. Luulisin, että tapahtuma herättää jonkin verran kiinnostusta.

Neelie Kroes, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen puheenjohtajavaltio Itävallan aloitteesta järjestää kesäkuussa yhdessä tulevan puheenjohtajavaltion Suomen kanssa erittäin tärkeä teemapäivä eli kilpailupäivä. Muiden asioiden osalta minuun on tehnyt suuren vaikutuksen ensisijainen asema, joka pk-yrityksille on annettu. Kysymystä on lähestytty tavalla, joka merkitsee todella suurta edistysaskelta. Puheenjohtajavaltio ei ole pelkästään käsitellyt asiaa loppuun asti, vaan se on ollut myös erittäin pragmaattinen yrittäessään löytää ratkaisuja. Olemme tietoisia siitä, että tämä asia ei kiinnosta pelkästään parlamentin jäseniä, vaan myös muita ja erityisesti pk-yrityksiä itseään.

Olen erittäin kiitollinen kaikille parlamentin jäsenille, jotka kommentaillaan selvästi tukivat komission politiikkaa. Panen myös merkille, etteivät kaikki hyväksy harjoitettua politiikkaa. Toivon kuitenkin vilpittömästi, että pidämme kaikki mielessämme, että avoimet ja kilpailukykyiset markkinat ovat keskeinen tekijä kasvun ja työllisyyden parantamisessa Euroopan unionissa. On aivan oikein todettu,

että lupasimme Lissabonin strategiassa tarjota juuri tätä: lisää työpaikkoja, parempia työpaikkoja ja talouskasvua.

Kuten monet teistä ovat myöntäneet, sisämarkkinoilla on valtava potentiaali. Meidän on annettava yritystemme ja teollisuutemme hyödyntää tätä potentiaalia täysimääräisesti. Näin on päätetty. Tähän kuuluu muuten myös yritysten uudelleenjärjestelyprosessi. Tämä vaikuttaa lupaavalta, eikä kyse ole pelkästään itse sisämarkkinoista vaan siitä, mikä on sisämarkkinoiden asema unionin ulkopuolella. Meidän on nimittäin pidettävä mielessä myös globaali kilpailukyky, ja jos väitämme vakavissamme haluavamme pelata tätä peliä, meidän on oltava tietoisia siitä, että meidän on joissain tapauksissa toteutettava rakenneuudistuksia.

Vaikka yksittäisen sulautuman vaikutuksia on asianmukaisten kilpailusääntöjen nojalla arvioitava tapauskohtaisesti – tästä ei ole epäilystäkään – eri jäsenvaltioihin sijoittuneiden yritysten väliset sulautumat todennäköisesti lisäävät kilpailua. Tämä puolestaan johtaa konkreettisiin etuihin eurooppalaisille kuluttajille halvempien hintojen ja laajempien valikoimien muodossa, ja tästä syystä komissio olisi erittäin huolissaan, jos hallitukset millään lailla puuttuisivat prosessiin perusteettomasti.

Pääomien vapaan liikkuvuuden osalta, jonka monet jäsenet ottivat aivan oikein esiin, komissio noudattaa sisämarkkinoiden sääntöjä, kuten te odotatte meidän tekevän. Aiomme olla ankaria niitä jäsenvaltioita kohtaan, jotka eivät pane asianmukaisesti täytäntöön EY:n alakohtaista lainsäädäntöä, jolla lisätään kilpailua energia-, televiestintä-, rahoituspalvelu- ja pankkialalla. Yksittäisissä sulautumissa sovellamme sulautuma-asetusta tasapuolisella, puolueettomalla ja johdonmukaisella tavalla. Muistatte varmaan, että sulautuma-asetuksen mukaan komissiolla on yksinomainen toimivalta valvoa yhteisönlaajuisten sulautumien vaikutuksia kilpailuun.

Panen tarkasti mieleeni täällä esitetyt huolet energia-alan erityistapauksista. Minulla ei ole tässä vaiheessa niistä tietoa, joten en voi käsitellä niitä. Sanon jälleen kerran, että valvomme sulautumia ainoastaan kilpailutilanteen kannalta ja että se on peruste, jonka nojalla tuomioistuin tarkastelee päätöksiämme. Kuten tiedätte, sulautuma-asetuksen 21 artiklassa annetaan komissiolle mahdollisuus toimia, jos jäsenvaltioiden hallitukset puuttuvat perusteettomasti yritysten uudelleenjärjestelyihin. Haluan vielä lisätä, etten epäroi tarvittaessa käyttäen tätä mahdollisuutta.

Tarkistetaanko sulautumia koskevaa kahden kolmasosan sääntöä, jota jotkin jäsenet puheessaan sivusivat? Kahden kolmasosan säännöstä johtuva toimivallan jakaminen voi johtaa siihen, että pääkohdittain samankaltaisiin sulautumiin suhtaudutaan epäjohdonmukaisesti. Tämä on lähtökohta. Mielestäni tämä tuntuu erityisen sopimattomalta energia-alalla, jolla EU:n laajuista liberalisointia ollaan paraikaa aloittamassa – liberalisointi ei ole vielä toteutunut mutta se on aloitettu – ja jolla eri toimijoita pitäisi kohdella samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa. Tästä syystä en hyväksy erilaista kohtelua eri jäsenvaltioissa.

Komission ajatteluprosessi on kuitenkin vasta erittäin varhaisessa vaiheessa. Ensimmäinen askel on sidosryhmien kuuleminen jäsenvaltioissa siitä, onko viisasta muuttaa kahden kolmasosan sääntöä. Olen tietoinen siitä, että tarvitsemme neuvoston tuen ja että sen saaminen on vaikeaa. Tämä on mahdollinen väline, ja kannatan sitä, että asiaa käsitellään, mutta se ei ole tavoitteeni. Tavoitteeni on varmistaa reilu ja tasapuolinen kohtelu kaikille sen sijaan, että toisia kohdeltaisiin tasapuolisemmin kuin toisia. Jos siis on mahdollista saavuttaa tämä tavoite, tapahtui se millä toimenpiteillä tahansa, tavoitteen saavuttaminen olisi tätä alaa koskevan politiikkani h-hetki.

Komissiolla on tarvittaessa velvollisuus valvoa sääntöjen noudattamista. Perussopimusten valvojana teemme oman työmme oikeudenmukaisesti mutta päättäväisesti, kuten puheenjohtajavaltio Itävalta aivan oikein totesi.

Kiitän teitä jälleen tuestanne, ja olen erittäin kiitollinen siitä. Meidän on todellakin tehtävä työmme mahdollisimman nopeasti, koska sulautumisten maailma on varsin hektinen.

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies **BORRELL FONTELLES**

12. Euro–Välimeri-politiikka / Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen seuraavan kokouksen valmistelu (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla ovat seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Euro–Välimeri-politiikasta ja Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen Brysselissä pidettävän seuraavan kokouksen valmistelu.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ajankohtaisten tapahtumien vuoksi tänään käydyn, Lähi-itää koskevan keskustelun kuluessa on oikeutetusti mainittu myös Euro–Välimeri-yhteistyö. Tämä yhteistyö on äärimmäisen tärkeää, ei pelkästään Lähi-idän kysymyksen osalta vaan myös muiden asioiden osalta. En halua tässä yhteydessä toistaa sitä, mitä tänään jo sanoin neuvoston puolesta Lähi-idän tapahtumista. Myös puheenjohtajavaltio on esittänyt tätä asiaa koskevan julkilausuman. Haluan nyt puhua itse Euromed-prosessista.

Puheenjohtajavaltio Itävalta seuraa Barcelonan ensimmäisen huippukokouksen 10-vuotisjuhlan kunniaksi viime marraskuussa pidetyn Barcelonan huippukokouksen jälkiä. Ensimmäisessä huippukokouksessa hyväksyttiin kumppanuutta koskeva viisivuotinen työohjelma, jossa keskityttiin poliittisiin ja taloudellisiin uudistuksiin, sekä terrorismin torjuntaa koskevat käytännösäännöt. Pidän näitä asiakirjoja ja sopimuksia äärimmäisen tärkeinä.

Me ja Välimeren alueen kumppanimme olemme myös sopineet lisäävämmä investointeja koulutukseen sekä käsittelevämme yhdessä kaikkia laillisen ja laittoman siirtolaisuuden näkökohtia. Tämä on toinen erittäin tärkeä kysymys.

Nyt on puheenjohtajavaltio Itävallan vuoro pyrkiä panemaan täytäntöön nämä hankkeet. Tämän me teemme mielellämme, tarmokkaasti ja vakaumuksella. Haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja ilmoittaa, että kauppaministereiden kokous pidetään Marrakeshissa 24. maaliskuuta ja Euroopan ja Välimeren alueen maiden talousministereiden kokous Tunisissa 25. ja 26. kesäkuuta.

Tuemme myös komissiota erityisesti tiedotusvälineiden aseman korostamisessa, sillä olemme vakuuttuneita siitä, että tiedotusvälineillä on erityisen tärkeä rooli kulttuurien välisen ymmärryksen edistäjinä. Tässä yhteydessä totean, että muukalaisvihaa ja rasismia tiedotusvälineissä käsittelevä Euromed-seminaari, jota on suunniteltu jo pitkään, on tarkoitus pitää toukokuussa Itävallan puheenjohtajakaudella.

Kuten parlamentti jo kuuli Itävallan ulkoministeriltä, joka toimii yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston puheenjohtajana, neuvosto on erittäin huolestunut viime viikkojen pilapiirrostopauksesta, ja ulkoministerit ovat jopa keskustelleet epävirallisesti asiasta Salzburgissa. Tämä on toinen kysymys, josta minulla on jo ollut tilaisuus puhua täällä. Tämä ongelma on tehnyt meille selväksi erityisesti sen, että on käynnistettävä tulevaisuuteen suuntautunut vuoropuhelu EU:n ja muslimimaailman sekä EU:n ja Euroopan muslimiyhteisöjen välillä. Euro–Välimeri-kumppanuus tarjoaa ihanteellisen ja erityisen tärkeän foorumin tähän tarkoitukseen. Pidän tätä vuoropuhelua erityisen tärkeänä kaikilla tasoilla; erityisesti nuorten väliset suorat yhteydet ovat tärkeitä, ja uskon, että Euro–Välimeri-kumppanuudella voi olla keskeinen rooli, ja tällainen rooli sillä on oltavakin. Juuri tästä syystä perustettiin Anna Lindh -säätiö kulttuurien välistä vuoropuhelua varten. Säätiöllä on tärkeä tehtävä, erityisesti nyt.

Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston 27. helmikuuta 2006 annetuissa päätelmissä mainitaan erityisesti Barcelonan prosessi ja Anna Lindh -säätiö yhdessä muiden tällä alalla toimivien monenvälisen järjestöjen kanssa, mitä pidämme erittäin hyvänä asiana.

Nyt on tärkeää hyödyntää kaikkia Euro–Välimeri-yhteistyön välineitä, esimerkiksi hiljattain käytettyjä välineitä, jännitteiden lieventämiseksi. Euro–Välimeri-yhteistyötä käsittelevät johtavat viranomaiset ovat jo pitäneet kokouksen 22. helmikuuta. Kokous tarjosi mahdollisuuden erittäin avoimeen mielipiteiden vaihtoon tapahtumista ja yksittäisten toimien ehdottamiseen kaikille osallistujille.

Pohjimmiltaan siitä, että ongelman ratkaisuun tarvittavat rakenteet ovat jo olemassa, vallitsee yhteisymmärrys. Mielestäni meidän ei pitäisi luoda uusia rakenteita. Meidän on nyt hyödynnettävä

kaikki tilaisuudet vuoropuhelun edistämiseksi, jotta voisimme menestyksekkäästi jatkaa pitkään jatkuneita toimia Välimeren eri kansojen lähentämiseksi.

Euro–Välimeri-alueen parlamentaariseen edustajakokoukseen kokoontuu edustajia Välimeren molemmilla rannoilla sijaitsevista maista. Toivomme sen omalta osaltaan merkittävästi rauhoittavan tilannetta edelleen ja edistävän keskinäistä ymmärrystä.

Euro–Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous on antanut Barcelonan prosessille sen kiireellisesti tarvitseman uuden ulottuvuuden ja erityisesti parantanut sen legitimitettiin. Asianmukaisten työryhmien toimintaa käynnistettiin jo siinä vaiheessa, kun marraskuussa 2005 järjestettyä Barcelonan huippukokousta suunniteltiin.

Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen poliittisia asioita, turvallisuutta ja ihmisoikeuksia käsittelevä valiokunta keskusteli pilapiirroskysymyksestä rauhallisesti ja yksityiskohtaisesti tämän kuun kuudentena pidetyssä kokouksessa, ja myös se korosti tarvetta vuoropuhelun lisäämiseen. Olen vakuuttunut siitä, että myös 26.–27. maaliskuuta pidettävässä täysistunnossa voidaan antaa asianmukaiset vastaukset esiin tulleisiin kysymyksiin. Puheenjohtajavaltio Itävalta seuraa ja tukee tässä asiassa esitettyjä aloitteita.

Juuri tänään Barcelonan prosessin johtavien vanhempien virkamiesten kokous, Euro–Välimeri-komitea vaihtoi Wienissä pidettävän seminaarin nimeä Välimeren alueen kumppanimme toivomuksesta, jotta otettaisiin huomioon näiden maiden vaatimukset uskonnollisen vakaumuksen kunnioittamisesta.

Olen vakuuttunut siitä, että perinteisten Euro–Välimeri-komiteoiden ja Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen välistä tiedonkulkua on kehitettävä edelleen. Toivon, että käyttämällä hieman mielikuvitusta pystymme Itävallan puheenjohtajakauden aikana saavuttamaan lisäedistystä tässä asiassa kaikkien Euro–Välimeri-komiteoiden ja koko kumppanuuden hyväksi.

Lisäksi voitaisiin aloittaa tehostettu yhteistyö, erityisesti ajankohtaisten tapahtumien valossa, esimerkiksi Etyjin kanssa tai jopa "kulttuurien liiton" kanssa, joka, kuten tiedämme, on Espanjan ja Turkin Yhdistyneiden Kansakuntien suojeluksessa toteuttama aloite. Itävalta haluaa toimia myös tässä laajemmassa yhteydessä ja on jo kutsunut "kulttuurien liiton" korkean tason ryhmän pitämään kolmannen kokouksensa Wienissä toukokuun lopussa.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. (EN) Arvoisa puhemies, olemme täällä keskustelemassa Barcelonan prosessista ja Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen seuraavan kokouksen valmisteluista.

Haluan sanoa muutaman sanan palestiinalaisalueiden viimeaikaisista tapahtumista, koska ulkoministereiden kokouksessa puheisiin varattu aika oli tänään niin lyhyt ja paikalla oli vain kaksi komission jäsentä. Luovutin paikkani komission jäsenelle Rehnille Länsi-Balkania koskevan keskustelun ajaksi, ja jos sallitte, haluan nyt sanoa muutaman sanan eilisistä tapahtumista, jotka eivät ole pelkästään ajankohtaista vaan koskevat myös suoraan Euro–Välimeri-kumppanuuden ydintä, yhteistä tavoitettamme rauhallisen, vakaan, vauraan ja mahdollisuuksia tarjoavan alueen luomisesta. En ymmärrä, miten mikään eilisistä toimista edesauttaisi millään lailla näiden tavoitteiden saavuttamista.

Israelin hyökkäystä vankilaan Jerikossa ja tapaa, jolla Israel avoimesti kohtelee vanginvartijoita ja vankeja, ei voida hyväksyä, ja ne pitää tuomita. Pahoittelen myös väkivaltaisuuksia, sieppauksia ja hyökkäyksiä komission edustustoa ja muita jäsenvaltion edustustoja vastaan Gazassa ja Länsirannalla.

Tämän lain ja järjestyksen särkyneen ensimmäisiä uhreja ovat juuri palestiinalaiset. Nykytilanteessa, kun tärkeitä poliittisia päivämääriä on edessä sekä Israelissa että palestiinalaisalueilla, on tärkeämpää kuin koskaan, että molemmat osapuolet osoittavat maltillisuutta ja vastuullisuutta. Eilisenkaltaiset hyökkäykset sekä provokatiiviset lausunnot eivät anna aihetta uskoa parempaan, ja palestiinalishallinnon on saatava väkivaltaa ja turvattomuus loppumaan. Eilen illalla kävin hyvän keskustelun – kuten epäilemättä tekin, arvoisa puhemies – presidentti Abbasin kanssa, ennen kuin hän palasi selvittämään lisääntyneitä väkivaltaa ja yhteenottoja. Hänellä on tällä hetkellä yksi maailman vaikeimmista tehtävistä, jota eilisen tapahtumat eivät millään lailla helpota. Se, miten hän onnistuu muodostamaan palestiinalishallinnon uuden hallituksen, vaikuttaa Lähi-idän rauhan tulevaisuudennäkymiin, ja sillä on vaikutuksia myös meidän kaikkien elämään.

Euroopan unioni on Palestiinan kansan luotettava kumppani. Yksikään avustaja ei ole tehnyt enemmän kuin EU Palestiinan kansan auttamiseksi. Kerroin presidentti Abbasille jälleen kerran, että haluamme

jatkaa Palestiinan tukemista paremman, rauhallisemman ja vauraamman tulevaisuuden luomiseksi mutta seisomme vakaasti periaatteidemme takana ja jätämme oven auki myönteiselle kehitykselle. Kaikkea tulevaa tukea uudelle palestiinalaishallinnon hallitukselle tarkastellaan suhteessa kantaan, joka palestiinalaishallinnon uudella hallituksella on keskeisiin periaatteisiin, joita ovat väkivallan lopettaminen, Israelin tunnustaminen ja voimassaolevien sopimusten, myös tiekartan, kunnioittaminen. Presidentti Abbasin neuvottelukumppaneiden on tiedettävä ja ymmärrettävä, että heidän omia asioitaan koskevilla päätöksillä on merkittäviä jälkiseurauksia.

Haluan sanoa muutaman sanan Euro–Välimeri-kumppanuudesta. Viime marraskuussa pidetyssä Barcelonan huippukokouksessa saavutettiin tulevaisuuden kannalta merkittäviä tuloksia. Kokouksessa hyväksytty viiden vuoden toimintaohjelma sekä terrorismin torjuntaa koskevat käytännössännöt muodostavat erittäin kunnianhimoisen asialistan, joka tekee kumppanuudesta entistä konkreettisempää, poliittisesti merkityksellisempää ja operatiivisempää.

Huippukokouksen jälkitoimenpiteenä meidän on varmistettava, että kaikki kumppanit toimivat rakentavalla ja tehokkaalla tavalla poliittisia ja taloudellisia uudistuksia, kasvua ja työpaikkojen luomista, ihmisoikeuksia ja tasa-arvokysymyksiä, koulutusta, maahanmuuton hallintaa, alueellista vakautta sekä terrorismin torjuntaa koskevien yhteisesti sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Komissio on jo aloittanut työn edellä mainitun viisivuotishjelman täytäntöönpanemiseksi. Nykyisen ja tulevan neuvoston puheenjohtajavaltion sekä Välimeren alueen kumppaneiden kanssa on esitetty aloitteita tämän yhteisen hankkeen onnistumisen varmistamiseksi. Olemme varanneet tukea varten asianmukaiset varat, jotka saadaan MEDA:sta ja tulevasta eurooppalaisesta naapuruuden ja kumppanuuden välineestä. Tukeen kuuluu merkittävä väline, jolla kannustetaan hallintouudistukseen ja jota kutsumme hallintotaparahastoksi.

Tänä vuonna käynnistetään useita uusia ja innovatiivisia toimia. Valmistelut ovat hyvässä vauhdissa ensimmäisen EU:n ja Välimeren alueen maiden välisen tasa-arvonäkökohtia käsittelevän ministerikokouksen järjestämiseksi vuoden lopussa.

Kaksi alueellista konferenssia, yksi Maghreb-maissa ja yksi Mashrek-maissa, tasoittavat tietä hallitusten ja kansalaisyhteiskunnan edustajille sen tutkimiseen, kuinka tärkeää sukupuolten tasa-arvo on taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle, sekä naisten työnsaantimahdollisuuksien ja julkiseen elämään osallistumisen helpottamista koskevien käytännön toimenpiteiden ehdottamiseen.

Barcelonan huippukokouksessa Euro–Välimeri-kumppanit korostivat maahanmuuton, yhteiskunnallisen integraation, oikeuden ja turvallisuuden merkitystä kumppanuuteen liittyvinä yhteisen edun mukaisina asioina, joita pitäisi käsitellä tasapainoista ja monipuolista lähestymistapaa soveltaen. Ministerikokouksen valmistelut ovat alkaneet kaikkien kysymysten käsittelemiseksi laittomasta maahanmuutosta ihmiskauppaan ja ihmisten salakuljetukseen.

Tätä alueellista aloitetta täydennetään omilla kahdenvälisillä ohjelmillamme, joiden tavoitteena on institutionaalisten valmiuksien parantaminen, laillisen maahanmuuton hallinta, rajavalvonnan kehittäminen sekä laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjunta.

Puheenjohtaja Winkler mainitsi jo kauppaministereiden kokouksen, johon osallistuu myös komission jäsen Mandelson ja jossa kehitellään tavoitetta Euroopan vapaakauppa-alueesta.

Toivomme myös, että etelän maiden välinen kauppa, niin kutsuttu Agadirin prosessi, kehittyy vastaavalla tavalla. Pilakuvista syntynyt kriisi on korostanut vaaroja, joita aiheutuu, kun ennakkoluulojen, virheellisen tiedon ja väärinkäsitysten annetaan jäytää. Olemme pahoillamme loukkauksesta, jonka nämä kuvat aiheuttivat muslimeille kaikkialla maailmassa, mutta tuomitsemme voimakkaasti myös kaikki väkivallanteot ja uhat, jotka kohdistuvat Euroopan unionin jäsenvaltioiden tai muiden valtioiden kansalaisiin tai omaisuuteen. Kulttuurien välisen vuoropuhelun tukeminen kaikilla tasoilla on tärkeää. Olen iloinen, että Salzburgissa tätä on suositeltu voimakkaasti. Olemme vakuuttuneita siitä, että Barcelonan prosessi on tämän vuoropuhelun tukemiselle oikea kehys ja että rakenne sille on jo olemassa: Anna Lindh -säätö ja 35 muuta rakennetta muodostavat kokonaisen verkoston.

Meidän on otettava kansalaisyhteiskunta ja media mukaan, ja kaikki puheenjohtajavaltio Itävallan suunnittelemat lehdistöseminaarit ovat erittäin tervetulleita.

Olen myös erittäin tyytyväinen aloitteeseen, jonka mukaan tästä asiasta on tarkoitus vaihtaa mielipiteitä seuraavassa Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisisessa edustajakokouksessa. Sieltä matkustan Arabiliiton

huippukokoukseen Khartoumiin, koska on erittäin tärkeää, että käytämme nyt kaikki tilaisuudet, jotta voisimme keskustella kattavasti arabiystävienne ja -kollegojemme kanssa.

Tässä kriittisessä vaiheessa viestimme on oltava selkeä: keskinäistä ymmärrystä ja kunnioitusta voidaan syventää ja parantaa tarmokkaalla mutta samalla rauhanomaisella mielipiteiden vaihdolla sananvapautta täydellisesti kunnioittaen. Nimenomaan tämä on Barcelonan prosessin ydin. Tästä syystä tahdomme antaa enemmän toivoa edistymiselle. Haluamme saavuttaa yhdessä turvallisuuden, vakauden ja vaurauden tavoitteet.

(Suosiosoituksia)

Edward McMillan-Scott, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on suuri ilo nähdä teidät puhemiehenä aloittaessamme tätä keskustelua Euro-Välimeri-alueen parlamentaarista edustajakokouksesta, jonka toimintaa haluatte niin voimakkaasti kehittää. Parlamentin Euro-Välimeri-alueen politiikan pioneereista erittäin monet ovat vasemmistolaisia ja huomattavasti harvempi keskusta-oikeistolaisia lukuun ottamatta luonnollisesti huomattavia poikkeuksia, joita ovat jäsenet Busuttil, Kasoulides ja Saïfi, mutta muitakin voi tulla.

Kuten tänään jo aiemmin todettiin, Veronique De Keyserillä ja minulla oli eilen illalla kunnia tavata palestiinalaishallinnon presidentti. Olemme syvästi pahoillamme olosuhteista, joissa hänen oli palattava kotiin. Pidän ironisena ja traagisena, että ne kaksi valtiota, jotka eniten puhuvat Lähi-idän demokratisoitumisen puolesta – eli Yhdistynyt kuningaskunta ja Yhdysvallat – ovat juuri ne maat, jotka poistuivat vartiopisteiltään eilen. Näiden maiden hallitusten olisi pitänyt vahvistaa joukkojaan eikä poistaa niitä.

Olisi aiheellista kuulla Euro-Välimeri-alueen parlamentarisessa edustajakokouksessa erityisesti neuvostolta, kenen on vastuu päätöksistä, kuka ne teki sekä koska ja miksi ne tehtiin. Toivon, että saisimme mahdollisuuksien mukaan kyseisessä kokouksessa komission avustamana neuvostolta lausunnon.

Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen työ perustuu pitkälti sen komiteoihin. Olemme todella kiitollisia komiteoille niiden työstä sekä yhteistyömahdollisuudesta, jonka edustajakokous ainoana maailmassa tarjoaa Palestiinalle ja Israelille. Kokous on epätavallinen. Se järjestetään Israelin vaalipäivän aattona ja 25. tammikuuta pidettyjen Palestiinan vaalien jälkeen. Voi olla, että näiden maiden edustajat eivät ole paikalla, mutta tämä ei tarkoita, että olisimme unohtaneet heidät. He ovat aivan etualalla mielessämme. Mielestäni tämä kokous – viimeinen Euroopan parlamentin puheenjohtajakaudellanne – on erinomainen tilaisuus komissiolle, neuvostolle ja parlamentille korostaa, että olemme sitoutuneet antamaan Välimeren alueen parlamentariselle ulottuvuudelle todellista sisältöä.

Toivon, että alakomiteassani tekemäni työ antaa Euroopan parlamentille mahdollisuuden muuttua tulevaisuudessa Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen operatiiviseksi ja organisatoriseksi sydämeiksi. Tämä on tavoitteeni.

(Suosiosoituksia)

Pasqualina Napolitano, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, hyvät kollegat, Palestiinan viime tuntien dramaattiset tapahtumat pakottavat meidät ottamaan kantaa ja, kuten te arvoisa komission jäsen sanoitte, menemään suoraan Euro-Välimeri-kumppanuuden ytimeen.

Haluan sanoa Israelin viranomaisille, että vaalikampanjan perusteella, oli se kuinka tärkeä hyvänsä, ei voida sallia voimassa olevan lainsäädännön vääristämistä. Tärkein osa lainsäädännöstä koskee presidentti Abu Mazenin asema. Hänen asemansa ja arvovaltansa heikkeni Jerikon vankilaan tehdyn vastuuttoman iskun ja sellaisten vankien kaappaamisen takia, joiden pidättäminen kuului Palestiinan viranomaisten toimivaltaan. Haluan kuulla myös neuvoston kannan alueella läsnä olevien Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen toiminnasta.

Palestiinalaishallinnon presidentti saa kaiken moraalisen ja poliittisen tukemme, ja hänen pitäisi olla täällä tänään. Olemme tietoisia hänen erittäin vaikeasta asemastaan erityisesti Palestiinan parlamenttivaalien jälkeen. Kuten te arvoisa komission jäsen sanoitte, Euroopan unionin on muistutettava Israelin viranomaisia, että heidän on kunnioitettava lakia ja legitiimejä kumppaneitaan, ja tätä samaa vaadimme myös Hamasilta. Lainsäädännön uhmaaminen tarkoittaa oven avaamista sellaiselle kostamiselle

ja väkivallalle, jota jo tapahtuu ja joka meidän on pyrittävä lopettamaan. Panttivankien vapauttamista koskeva uutinen huojentaa meitä tässä asiassa.

Iranin kriisi on toinen valitettava tapaus, ja olen tyytyväinen ministeri Straw'n sanoihin, jotka toivon hänen pitävän täydellisesti. Hän totesi, ettei sotilaallista vaihtoehtoa ole olemassa. Hän ilmaisi selvän kannan, joka koko Euroopan unionin pitäisi ottaa ja johon Euroopan parlamentin sosialistiryhmä täysin yhtyy, sillä se on myös meidän kantamme. Neuvotteluiden lopettaminen johtaisi samanlaiseen katastrofaaliseen tilanteeseen kuin Irakissa.

Tämä ei heikennä meitä, päinvastoin, se avaa meille mahdollisuuden läheiseen vuoropuheluun ja rauhoittaa Iranin ja Syyrian kansaa, joka tuntee itsensä uhatuksi. Lievittääkäämme jännitettä ja älkäämme luoko ei-toivottuja alliansseja, joita muotoutuu lännen vastaisen taistelun nimissä. Pitäkäämme kansainvälinen yhteisö yhtenäisenä ja painostakaamme Irania noudattamaan velvoitteitaan, joihin se sitoutui allekirjoittaessaan ydinsulkusopimuksen, jotta Lähi-itä sekä koko Välimeren alue saadaan riisuttua ydinaseista.

On toivottavaa, että näinä äärimmäisen vaikeina aikoina Euroopan unioni voi puhua yhdellä äänellä, itsenäisesti ja tehokkaasti, ja että Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen seuraava kokous voisi olla täydellinen tilaisuus käsitellä näitä asioita.

Hélène Flautre, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan tuomita Israelin puolustusvoimien joukkojen eilisen hyökkäyksen jerikolaiseen vankilaan. Tällaiset toimet voivat johtaa vain Hamasin politiikan radikalisoitumiseen ja näin ollen alueen jo ennestäänkin jännittyneiden suhteiden monimutkaistumiseen.

Kansainvälisen oikeuden rikkomusten ja ihmisoikeusrikkomusten perusteella sekä alueen demokratisoitumisen haasteet huomioon ottaen on syytä pahoitella, ettei Barcelonan huippukokouksessa esitettyihin julkilausumiin ja sitoumuksiin ole liittynyt voimakkaampaa ja konkreettisempaa sitoumusta ihmisoikeuksien ja demokratian edistämiseen.

Sananvapaus on kaiken demokratian kannalta elintärkeä ja olennainen yleismaailmallinen oikeus, ja Euroopan unionin pitäisi tehdä kaikkensa sananvapauden puolustamiseksi ja edistämiseksi.

Kyse ei ole pelkästään pilapiirrosten julkaisemisen seurauksista. Algeriassa presidenttiä arvostelevia syytetään kunnianloukkauksista ja heidät tuomitaan vankilaan tai sakkoihin. Näin tapahtui Ali Dilemille, *Sud-Ouest d'Alger* -lehden kirjeenvaihtajalle, Bachir El Arabille sekä *Le Soir d'Algérie* -lehden kolumnistille Hakim Laâlamille.

Le Matin -lehden johtaja Mohamed Benchicou on ollut vangittuna El-Harrachin vankilassa 14. päivästä kesäkuuta 2004 lähtien. Huolimatta hänen alati heikentyvästä terveydentilastaan viranomaiset kieltäytyvät antamasta hänelle hoitoa. Hänet on tuomittu tai häntä vastaan on nostettu lähes 50 lehdistön rikkomuksia koskevaa syytettä. Hän on mielipidevanki eikä rikoksesta tuomittu vanki, kuten jotkut väittävät!

Seuraavan Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajamaana toimivassa Tunisiassa asianajaja ja ihmisoikeuksien puolustaja Mohammed Abbou on ollut vangittuna yli vuoden julkaistuaan kaksi kriittistä artikkelia. Hän oli jo ommellut suunsa kiinni osoittaakseen vastustavansa pidättämistään ja vankilaolojaan. Nyt hän suunnittelee aloittavansa nälkälakon.

Marokossa Aboubakr Jamai ja Fahd Iraki *Hebdomadaire* -lehdestä tuomittiin maksamaan sakkoja summa, joka vastaa noin 143 vuoden minimipalkkaa Marokossa. Espanjalaisen *El Mundo* -sanomalehden 2. helmikuuta 2006 ilmestynyt numero kiellettiin Ali Lmrabetin kirjoittaman artikkelin takia. *TelQuel*-viikkolehden toimittajat on myös tuomittu kunnianloukkauksesta.

Päätän puheeni vetoamalla sen puolesta, että ihmisoikeudet ja demokratia otettaisiin aiempaa paremmin huomioon Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisessa edustajakokouksessa käytävissä keskusteluissa, kuten vuoden 2005 Saharov-palkinnon voittaja Toimittajat ilman rajoja -järjestö ehdottaa.

Luisa Morgantini, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Gazassa sijaitsevalla Karnin rajanylityspaikalla Ayman-niminen mies kehotti meitä painumaan rahoinemme helvettiin, ei sen takia, etteikö hän olisi hyväksynyt apuamme ja olisi kiittämätön siitä, vaan sanoakseen, että hän ja hänen kansansa ovat saaneet tarpeekseen ja että he tarvitsevat vapauden ja ihmisarvon eivätkä pelkästään humanitaarista apua. Meillä ei voi olla rauhallista omaatuntoa pelkästään siitä syystä, että haluamme jatkaa auttamista, ja meidän on todella jatkettava palestiinalaisten auttamista.

Eilinen toimi, kuten niin moni muukin, oli laitton, kyyninen ja epäinhimillinen. Se oli laitton, koska se oli lain vastainen, mutta kyyninen, koska se toteutettiin vaaleja silmällä pitäen. Itse asiassa se oli esimerkki kostosta ja brutaalista kolonialismista. Mielestäni Israelin on aika ymmärtää, että sen oma olemassaolo ja sen oma demokratian rakkaus riippuvat siitä, että se itse kunnioittaa muita kansoja. Israel ei kuitenkaan tee näin, emmekä missään nimessä saa hyväksyä Israelin toimia emmekä niitä hyväksykään.

Komissio ja neuvosto sanoivat tämän asian tänä aamuna erittäin avoimesti. Parlamentaarinen edustajakokouksemme on erittäin tärkeä, mutta meidän on ratkaistava ongelma, joka koskee Palestiinan edustajien osallistumista parlamentaariseen edustajakokoukseen. Meidän on ehdottomasti hyväksyttävä kenet tahansa, jota Palestiinan lakia säättävä neuvosto esittää.

On vahinko, että tällaista tapahtuu Israelin vaaleja edeltävänä päivänä, koska tämä tarkoittaa, että edustajakokouksen keskeinen komponentti ei ole läsnä. Meidän on kuitenkin varmistettava, että edustajakokous toimii, erityisesti siitä syystä, että jos emme ratkaise palestiinalaiskysymystä, keskusteluiden keskipisteenä edustajakokouksessa on jatkossakin jatkuvasti Palestiinan ja Israelin kysymys. Näin emme myöskään pysty ratkaisemaan ongelmaa, jonka komissio ja neuvosto ovat erittäin selvästi esittäneet eli sitä, miten Välimeren alueen maat saataisiin aidosti yhteistyökykyiseksi.

Paul Marie Coûteaux, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyödynnän tätä tilaisuutta ja onnittelen Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puhemieshistöä tiedonannosta, jonka se julkaisi paljon puhutuista pilapiirroksista. Muhammedin kuvaa voisi kutsua osaksi islamin yhteenkuuluvuutta, islamin, joka sitä paitsi on hauraampi, monimuotoisempi ja vielä jakautuneempi kuin yleisesti uskotaan. Kun otetaan kohteeksi Muhammedin kuva, otetaan kohteeksi sydän. Emme voineet olla tietämättä tätä asiaa emmekä teon seurauksia, eli sitä, että se lietsoisi kulttuurien välistä vihanpitoa. Ketä nämä pilapiirrokset palvelevat? Kenen edun mukaista on lietsoa tällaista vihanpitoa? Haluan esittää tämän kysymyksen. Ei ainakaan meidän eurooppalaisten, ei ainakaan Ranskan, joka on kuitenkin voimakkain Välimeren rannikolla sijaitsevista maista ja jonka vaikutusvalta on riippuvainen siitä, miten se onnistuu tasapainoilemaan yhtäältä Euroopan mannerta koskevan politiikan sekä toisaalta Välimeren alueen ja Afrikan maita koskevan politiikan välillä.

Tämä väite herättää kuitenkin kaksinkertaista huolta: yhtäältä Euro–Välimeren alueen parlamentaarinen edustajakokous ja Euro–Välimeri-kumppanuus ovat vielä aivan liian hauraita pursia heitettäväksi veteen yksinään. Ne ovat hauraita käytettävissä olevien resurssien osalta mutta hauraita myös niiden herättämän henkisen inspiraation osalta, sillä mielestäni ne takertuvat erittäin eurokeskeiseen demokratia- ja ihmisoikeuskuvaan – saimme tästä juuri hyvän esimerkin – joka tuoksahtaa kolonialismilta sekä lisäksi – myös tämän näimme Barcelonassa joulukuussa – estävät käsittelemästä oleellisia asioita eli taloudellista ja kaupallista yhteistyötä, rahoitusyhteistyötä sekä maahanmuuton hallintaa. Toisin kuin komissio äsken sanoi, puhuisin mieluummin yhteistyöstä kuin vapaakauppa-alueesta, sillä vapaakauppa-alue tuntuu mallina kovin vaaralliselta.

Toinen huoli koskee sitä, että kulttuuri on aiheena vanha tuttu; tunnemme sen jo Charles Martelin ajoilta. Meidän ei tarvinnut odottaa, että amerikkalaiset ajattelijat muistuttaisivat meitä siitä. On oltava typerästi tuudittautunut globalisaation harhaluuloihin, jos ihmettelee yhtäkkiä sitä, ettei kulttuureja voi vaihtaa keskenään ja ihmisiä vielä vähemmän eikä kansojen välinen yhteiselo ole itsestäänselvyys. Tämänkaltaisella Huntington-järkeilyllä on luonnollisesti tarkoitus välittää toisenlainen viesti: että olemme kaikki laivassa, jonka nimi on "Länsimaat" – mahdollisimman voimakkaiden lainausmerkkien välissä – jonka pääkaupunki on väistämättä Washington, ja eurooppalaisille riittäisi, että he seuraavat Yhdysvaltoja sen sotaisiin toimiin. Tiedämme, että tämä "länsi"-ajattelu on ideologista huijausta. Juuri siksi, että kulttuurit ottavat aina yhteen toistensa kanssa, tarvitsemme politiikkaa ja tahtoa yhdessä elämiseen, ja juuri tähän Euro–Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous ja Euro–Välimeri-kumppanuus tarjoavat puitteet. Aloittakaamme niiden vahvistamisella, sillä ne tuntuvat sitä heikommilta mitä enemmän niitä vuosi vuodelta tarvitaan.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) On sääli, että heti kun otamme edistysaskeleen Barcelonan prosessissa, Lähi-idässä tapahtuu jotain, joka kumooa saavuttamamme edistyksen. Haluan kuitenkin keskittyä omaan aiheeseemme ja puhua Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen talouskomitean edustajana. Haluan, että sekä komissio että neuvosto perehtyvät tutkimukseen, jonka Manchesterin yliopisto laati ja jonka aiheena on "Euromed-vapaakauppa-alueen kestävyteen liittyvien vaikutusten arviointi" (Sustainable Impact Assessment Study of the Euromed Free-Trade Area). Aloimme keskustella tästä tutkimuksesta edustajakokouksen talouskomiteassa, ja se antaa huolestuttavan kuvan vaikutuksesta, joka vapaakauppa-alueen perustamista Välimeren alueelle koskevalla Euroopan unionin politiikalla on.

Tutkimuksessa ennustetaan, että vaikutukset Välimeren alueen maiden kumppaneihimme ovat melko kielteisiä, vaikka näiden maiden on tarkoitus hyötyä Barcelonan prosessista eikä kärsiä siitä. Kielteisistä vaikutuksista siinä mainitaan mahdollisuus, että työttömyys lisääntyy ja palkkataso alentuu näissä maissa. Lisäksi vaikutukset luonnonvaroihin kuten veteen sekä biologiseen monimuotoisuuteen ovat kielteisiä, ja muutkin ympäristövaikutukset voivat olla suuria. Raportissa ei luonnollisestikaan kehoiteta keskeyttämään tai purkamaan vapaakauppa-alueen luomista koskeva suunnitelma, mutta siinä todetaan, että meidän pitäisi ottaa vakavasti nämä kielteiset vaikutukset ja että meidän pitäisi toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimia nyt ennen kuin on myöhäistä. Tästä syystä haluan pyytää sekä komissiota että neuvostoa kertomaan meille, mitä mieltä ne ovat tästä tutkimuksesta ja mitä toimenpiteitä ne aikovat toteuttaa korjatakseen mahdolliset kielteiset vaikutukset, joita vapaakauppa-alueen perustaminen Välimeren alueelle saattaisi tuoda mukanaan. Euroopan unionin politiikalla näitä maita kohtaan pitäisi esimerkiksi epäilemättä tasapainottaa kaupallisia näkökohtia nykyistä intensiivisemmällä yhteistyöllä rahoitus-, sosiaali-, koulutus- ja ympäristöalalla. Päätän puheeni vetoamalla sekä komissioon että neuvostoon, että ne toimisivat nykyistä aktiivisemmin Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisessa edustajakokouksessa sekä vastaisivat parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Carlos Carnero González (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää teitä siitä, että olette paikalla, ja ennen kaikkea onnitella teitä siitä, että olette johtanut Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen toimintaa niin hyvin niiden kuuden kuukauden ajan, jotka tämä parlamentti on johtanut edustajakokouksen toimintaa.

Meidän on kyettävä tunnustamaan, mitä teemme hyvin ja mitä teemme huonosti. Tässä tapauksessa tunnustakaamme, mitä teemme hyvin. Euro-Välimeri-prosessi on ollut menestys ja niin oli myös viime marraskuussa pidetty Barcelonan huippukokous. Tämä on elävä ja kehittyvä prosessi.

Pohtikaamme, millainen tilanne olisi ilman Euro-Välimeri-prosessia esimerkiksi pilakuvakriisin ja Jerikon eilisten tapahtumien valossa. Ongelma olisi valtava: miten käynnistää vuoropuhelu ja miten löytää menetelmiä ongelmien ratkaisemiseksi.

Barcelonassa hyväksytty toimintaohjelma sisältää joitakin äärimmäisen tärkeitä kohtia – joista jotkin on jo mainittu. Haluan sanoa jotain mielestäni keskeisen tärkeää: kyllä vapaakauppa-alueelle mutta taloudellisen ja sosiaalisen koheesion kera. Tiedämme Euroopan unionissa tästä paljon, ja tämä on avain ensimmäisen tavoitteen onnistumiseen.

Toinen käsitelty asia olivat terrorismin torjuntaa koskevat käytännesäännöt. Tällaisella alalla käytännesääntöjen luominen olisi ollut täysin mahdotonta muutamia vuosia sitten. Tänään meillä sellaiset on.

Lisäksi Barcelonan huippukokouksessa hyväksyttiin Espanjan ja Turkin yhteinen aloite kulttuurien liitosta. Se ei tarkoita kulttuurirelativismiin hyväksymistä, vaan pikemminkin kulttuurien ohjaamista samaan suuntaan: demokratian, vapauden, ihmisoikeuksien ja ihmisten välisen tasa-arvon puolustamiseen.

Euro-Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous on erittäin tärkeä poliittisen keskustelun foorumi. Mielestäni meidän on 26.–27. päivä pidettävää kokousta silmällä pitäen tehtävä neljä asiaa: nopeutettava päätöksentekoa, keskitettävä keskustelut uudestaan komiteoiden esittelijöille, varmistettava komission ja neuvoston osallistuminen, kuten puhemies Borrell istunnon alkajaisiksi tänä aamuna vaati, koska tapahtumat sitä edellyttävät, sekä saatava kansalaisyhteiskunta prosessiin mukaan.

Tällä tavalla etenimme oikeaan suuntaan.

David Hammerstein Mintz (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, käytössäni olevan minuutin puheenvuoron aikana haluaisin esittää täsmällisen ehdotuksen.

Yhdyn luonnollisesti täysin niihin mielipiteisiin, joita on esitetty Jerikon tapahtumista.

Kun otamme huomioon väkivallan kierteen, meidän on Muhammedia koskevan pilakuvakiistan jälkeen poliittisesti pyrittävä nyt enemmän kuin koskaan rauhanomaiseen rinnakkaiseloon Välimeren alueella.

Olemme Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen kulttuurikomiteassa ehdottaneet, että perustaisimme kulttuuriyhteyksien komitean, joka koostuisi vuoropuheluun pystyvistä kunnioitetuista asiantuntijoista. Komitean tehtävänä olisi toimia välittäjänä kulttuuriin ja uskontoon liittyvissä kiistoissa sekä selvittää ja hälventää Välimeren kahden eri rannan välisiä kulttuuriin ja uskontoon liittyviä jännitteitä.

Alexandriassa toimiva Anna Lindh -säätiö on täydellinen paikka tällaisen asiantuntijakomitean luomiseen. Komitea voisi toimia ennaltaehkäisevällä tavalla tämänkaltaisissa kiistoissa muita kulttuureja koskevien väärinkäsitysten korjaamiseksi sekä tapahtumiin mahdollisesti liittyvien epäselvyyksien hälventämiseksi.

Uskon, että tällä tavalla voimme 26. päivä pidettävässä edustajakokouksessa ottaa pienen askeleen kohti suvaitsevaisuutta, jota haluamme nähdä Välimeren alueella.

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, on syytä todeta, että Barcelonan huippukokouksen työ ei valtavien haasteiden edessä vastannut odotuksia. Tästä syystä meidän on käännäyttävä kohti tulevaisuutta entistä päättäväisemmin ja saatava tuloksia.

Viimeaikaisten tapahtumien perusteella Euro–Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous on paras mahdollinen paikka lujittaa kumppanuuttamme, joka perustuu vuoropuheluun, mielipiteiden ja kokemusten vaihtoon sekä keskinäiseen ymmärrykseen. Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen toimia on vahvistettava ja tuettava nyt enemmän kuin koskaan. Rauhan vakiinnuttaminen ja turvallisuuden varmistaminen ovat tavoitteita, joiden on oltava nyt enemmän kuin koskaan etusijalla päätöksiä tehdessämme ja joihin on liityttävä konkreettisia toimia.

Asialla on kiire, kun otetaan huomioon vaikea tilanne alueella sekä koko alueen epävarma tulevaisuus. Mielestäni Euroopan unionilla on tänään suuri vastuu, ja puhun nyt Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen poliittisen komitean puheenjohtajana, joka yhdessä palestiinalaisen varapuheenjohtajan ja israelilaisen varapuheenjohtajan kanssa haluaa, että Lähi-idän konfliktin ratkaiseminen asetetaan etusijalle työssämme. Euroopan unionin on todellakin puhuttava yhdellä ainoalla äänellä ja tuomittava niiden toimien kieroutuneisuus, jotka lisäävät jälleen väkivaltaisuuksia ja vaikeuttavat jo ennestään haurasta rauhanprosessia.

On valitettavaa, ettei palestiinalaishallinnon presidentti Mahmoud Abbas voinut puhua täällä parlamentissa Jerikon tapahtumien vuoksi, ja haluaisin ilmaista huoleni tilanteesta.

Arvoisa Euroopan komission jäsen, olemme kuunnelleet teitä. Panemme merkille vakaumuksenne ja tahtonne. Haluamme Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisessa edustajakokouksessa päättäväisesti edetä yhdessä puhemies Borrellin kanssa. Emme mielestäni voi enää tuottaa kansoille pettymystä.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Jerikon tapahtumat, jotka estivät meitä tapaamasta presidentti Mahmoud Abbasia, eivät ole sattumanvaraisia. Niillä on poliittista merkitystä. Isku oli suunnattu ennen kaikkea Mahmoud Abbasia vastaan, sillä heti kun hän oli poistunut maasta, Israelin joukot käynnistivät iskun.

Hän ei kuitenkaan ollut iskujen ainoa uhri. Täällä ei ole mainittu, että Ahmed Sa'adat oli vastikään valitun Palestiinan lakia säättävän neuvoston jäsen. Kukaan ei liioin ole huomauttanut, että Hamas, joka oli ottanut joitakin varovaisia tunnusteluaskeleita Israelin valtion tunnustamiseksi Israelin vuoden 1967 rajoille, ei nähtyään nöyryyttävät kuvat puoliksi alastomista vangeista kädet ja silmät sidottuna voinut enää edetä kohti Israelin tunnustamista.

Myös meitä eurooppalaisia loukattiin. Odotimme Mahmoud Abbasia, mutta hän ei saapunut. Koko Palestiinan-politiikkamme on vaakalaudalla. Nyt kun toimistomme on hävitetty ja kansalaisiamme siepattu, jotkin parlamentin jäsenet lisäksi sanovat minulle, ettei Palestiinan suurimman avustajan EU:n pitäisi jatkaa Palestiinan taloudellista tukemista palestiinalaisten osoittaman kiittämättömyyden takia. Näin Jerikon tapahtumat vaikuttavat.

Haluaisin sanoa kollegoille, jotka empivät Palestiinan tukemista, että jokainen palestiinalainen vaihtaisi Palestiinalle myöntämämme avustuksen Euroopan unionin selkeään kantaan tämän päivän tapahtumista. Voimmeko me muka vaieta siitä, että Israel on valinnut yksipuolisen ja turvallisuushakuisen suunnan, jolla ei ole mitään tekemistä tiekartan kanssa? Olmertin suunnitelma on yksipuolinen, kuten oli myös vetäytyminen Gazasta – vaikka sitä kiiteltiin – Jordan-joen länsirannan liittäminen sekä Itä-Jerusalemien miehitys. Palestiinan todellisuus on tätä: loputon miehitys ja Haagin tuomitsema muuri, joka on kuitenkin yhä pystyssä. Ja kaikki rahat, jotka annamme Palestiinalle maan auttamiseksi selviytymään, ei auta sitä pakenemaan tätä todellisuutta. Toisin sanoen rauhanprosessi on kovin hidas.

Arvoisa komission jäsen, lopuksi haluan todeta, että jos tarvitsemme varasuunnitelman Palestiinan auttamiseksi, Euroopan unionin on otettava rohkea ja selkeä kanta. Jos emme näin tee, miten voimme odottaa, että palestiinalaisilla olisi yhä toivoa ja että he luottaisivat meihin, kun puhumme tiekartasta?

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin jäsenet ovat tänä aamuna ja sen jälkeenkin pitkään keskustelleet Jerikon tapahtumista, mutta elämänlaatua, kansalaisyhteiskuntien välistä yhteydenpitoa ja kulttuuria käsittelevässä komiteassa pilapiirroksat tulevat vielä varmasti esiin.

Meidän pitää tuomita yksiselitteisesti pilapiirrosten sisältö. Uskonnollisten arvojen ja muiden ihmisten kuten islaminuskoisten eurooppalaisten uskonnollisen identiteetin kunnioittaminen on eurooppalainen arvo, ja vain typerykset eivät ymmärrä sitä, mutta Euroopan unionin on puolustettava myös typerysten oikeutta ilmaista itseään, ja arabikumppaneidemme on ymmärrettävä se.

Maahanmuuton osalta komission esittämät uudet aloitteet sekä neuvoston äskettäiset päätökset hallita muuttovirtaa sen sijaan, että se puhuisi vain laittomasta maahanmuutosta, ovat erittäin tervetulleita. Toimenpiteet kuten hyvin ennakoiva ja järjestelmällinen laillinen vastaanotto kotimarkkinoilla tarvittaville maahanmuuttajille, osaamiskierron suosiminen aivovuodon sijaan, rahalähetysten helpottaminen, maahanmuuttajien kotouttaminen, yhteinen turvapaikkapolitiikka houkuttelevat Välimeren alueen kumppaneitamme.

On totta, että jotkin näistä maista ovat muuttuneet alkuperä- tai kauttakulkumaista pääteypysäkiksi. Tästä syystä meidän tehtävä yhteistyötä, mikä tapahtuu käyttämällä yhteisiä teknisiä välineitä sekä jakamalla asiantuntemusta ja vastuuta ihmiskaupan ja laittoman siirtolaisuuden torjumiseksi.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies McMILLAN-SCOTT

Béatrice Patrie (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, suhteista Mashrek-maihin vastaavan Euroopan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtajana allekirjoitan luonnollisesti sen, mitä on juuri sanottu Palestiinan viimeaikaisista tapahtumista, ja erityisesti Jerikon vankilaa vastaan tehdylle iskulle annetun tuomion. Isku ei todellakaan ole askel kohti rauhaa ja demokratiaa.

Haluaisin tuoda esiin Anna Lindh -säätiön, joka vaalii kulttuurien välistä vuoropuhelua ja joka on erään Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen työryhmän aihe. Säätiö on jo kohdannut lukuisia rakenteellisia ongelmia. Monet kumppanimaat eivät vielä ole perustaneet kansallista verkostoaan, ja vakavia viivästyksiä on tapahtunut jäsenmaksujen maksamisessa. On erittäin epävarmaa, jatkuuko säätiön rahoitus vuoden 2008 jälkeen.

Tästä syystä meidän on kiireellisesti puututtava vaikeuksiin takaamalla Anna Lindh -säätiön rahoituksen jatkuvuus, antamalla säätiön toteuttamille toimille ja ensisijaisille tavoitteille enemmän näkyvyyttä, keventämällä hankkeiden rahoitusta koskevia Euroopan unionin sääntöjä, perustamalla arabiankielinen eurooppalainen televisiokanava sekä takaamalla tasavertainen asema säätiön kolmelle työkielille säätiön viestinnässä.

Lopuksi haluan todeta, että Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen, neuvoston ja Euroopan komission on otettava tämä asia asianmukaisesti käsittelyyn.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äskettäisten traagisten tapahtumien johdosta ne täysin kirkkaat päätelmät, jotka viime marraskuussa pidetyn kokouksen päätteeksi annoimme, ovat saaneet aivan uutta merkitystä. Taloudellinen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys eivät ole kaikkien ulottuvilla, mikä tarkoittaa, että väkivalta on hyvin näkyvää.

Tiedämme jo, että ne, jotka eivät pääse terveydenhuollon piiriin ja joilla ei ole oikeutta saada riittävästi laadukasta tietoa, ovat yleensä kumppaneitamme Välimeren etelärannalla, ja erityisesti tämä koskee yhteiskunnan vähäosaisimpia eli naisia ja köyhiä.

Tulevaisuudennäkymät ovat huolestuttavat erityisesti arvioitaessa Euro-Välimeri-alueen vapaakauppa-alueen vaikutusta kestäväyyteen. Toivomme vapaakauppa-alueen olevan perustettu ja toiminnassa vuoteen 2010 mennessä, kuten komission jäsen korosti. Tässä tapauksessa tiedot osoittavat, että köyhyyden vähentämisen osalta välittömät tulokset ovat huomattavasti toivottuja vaatimattomampia, vaikka muita etuja saatetaan saavuttaa niiden kauaskantoisten muutosten ansiosta, joita Välimeren alueen kumppanimaidemme talouksissa tapahtuu. Terveydenhuollon ja koulutuksen alalla ei ole juurikaan mahdollisuuksia saavuttaa tuloksia lyhyellä aikavälillä. Näin ollen, jollei vaikutusta tavalla tai toisella estetä, seuraukset terveydenhuollon ja koulutuksen alalla ovat kielteiset.

Ihmisoikeuksien osalta on elintärkeää tutkia, miksi EU:lta ja Euro-Välimeri--toimielimiltä puuttuu lähes täysin johtoperiaate, joka koskee taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia ja niiden asemaa Barcelonan prosessissa.

Mielestäni erityisesti nykytilanteessa – mutta itse asiassa kautta linjan – tämä on ensisijaisen tärkeä kysymys, jolle tulisi antaa sille kuuluva asema MEDA-ohjelmassa.

Kiireisimmän tavoittemme tässä kumppanuudessa pitäisi olla sosiaalisen vuoropuhelun käynnistäminen, lapsityövoiman torjunta, yhteistyö sosiaaliturvaan liittyvän syrjinnän torjunnassa, vuoropuhelu sosiaalisista uudistuksista sekä miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen.

Tämän päivän tilanteessa tämä kysymys pitäisi nostaa etualalle Barcelonan prosessissa.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen kiitollinen kaikille teille siitä, että mainitsitte puheissanne Euro-Välimeri-alueen kumppanuuden myönteisen vaikutuksen. On luonnollisesti mahdollista mainita monia kysymyksiä, joissa on selvästikin yhä puutteita, kuten jäsen Madeira juuri teki. Tämä tarkoittaa, ettemme todellakaan voi levätä laakereillamme – emmekä niin teekään – vaan meidän on pikemminkin asetettava itsellemme tehtäväksi töiden jatkaminen kaikilla jäsen Madeiran mainitsemilla aloilla, joita ovat terveydenhuolto, sosiaalinen vuoropuhelu, kestävä kehitys, tasa-arvokysymykset, koulutusmahdollisuudet ja monet muut kysymykset. Tämä ei tapahdu hetkessä. Petämme itseämme, jos uskomme, että pelkkä kumppanuus riittää antamaan meille mahdollisuuden tehdä muutoksia lyhyellä aikavälillä, mutta meidän on työskenneltävä tämänsuuntaisesti, ja kuten komission jäsen sanoi, välineet siihen ovat olemassa.

Ihmisoikeuskysymykset on mainittu moneen otteeseen. Henkilökohtaisesti tämä asia kiinnostaa minua erityisesti, ja se kiinnostaa myös koko neuvostoa. Haluan lisätä, etten usko, että neuvostoa ja EU:ta kokonaisuudessaan voitaisiin syyttää siitä, ettei niillä ole johdonmukaista ja järjestelmällistä ihmisoikeuspolitiikkaa. Mielestäni meillä on sellainen. Uskon muuten, että ihmisoikeusvirasto, joka toivottavasti perustetaan pian ja saa tukenne, voi edistää metodologisen lähestymistavan soveltamista ihmisoikeuskysymyksiin.

(EN) Arvoisa puhemies, myös minä haluan kiittää kaikkia asiaan sitoutuneita parlamentin jäseniä, kuten teitä, alivaliokuntanne jäseniä, jäsen De Keyseriä ja muita, jotka työskentelette lakkaamatta ja asiaan suuresti sitoutuneena, jotta Euro-Välimeri-alueen kumppanikansat ymmärtäisivät toisiaan nykyistä paremmin. Meidän pitäisi olla kiitollisia heille ja tehdä kaikkemme tukeaksemme ja auttaaksemme teitä, vaikka ette täysin olisikaan samaa mieltä joistakin neuvoston toimenpiteistä.

(DE) Myös Iran on mainittu tässä yhteydessä. Haluan tältä osin vain todeta, että neuvoston politiikkana on luonnollisesti rauhanomaisten keinojen käyttäminen, neuvottelu, ratkaisuun pääsemiseksi.

Jäsen Carnero González sanoi jotain erittäin merkittävää. Hän sanoi, että marraskuun huippukokouksessa tapahtui sellaista, mikä olisi ollut mahdotonta pari kuukautta sitten. Tutkittaessa tarkemmin terrorismia koskevaa julkilausumaa, terrorismin torjuntaa koskevia käytännönsääntöjä, voimme havaita, että se sisältää hyvän tavan lähestyä jopa näitä vaikeita ja arkaluonteisia kysymyksiä – ja luonnollisesti terrorismin torjunta kaikkine tuttuine poliittisine ongelmineen on erittäin vaikea kysymys. Lähestymistapa mahdollistaa lisätulosten saavuttamisen, ja tämä on myös neuvoston tavoite.

Haluan kiittää parlamentin jäseniä heidän hyvistä ideoistaan ja ehdotuksistaan, jotka me luonnollisesti otamme mielellämme käsiteltäväksi ja tutkittavaksi.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä seuraavan Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen merkityksestä. Se on erittäin tärkeä, ja voin jo vahvistaa henkilökohtaisen osallistumiseni. Tällä kertaa pääsen osallistumaan ja haluan todellakin saapua paikalle.

Päätöslauselmaesityksenne on erinomainen. Se sisältää kaikki tärkeät aiheet: sananvapauden ja uskonnollisen vakaumuksen kunnioittamisen, mahdollisuuden todelliseen kumppanuuteen. Tätä me haluamme. Tämä tarkoittaa, että meidän on tehtävä mitä olemme luvanneet, mutta niin on myös kumppaneidemme tehtävä. Yhdessä meidän on löydettävä oikea sekoitus, jotta kumppanimme voisivat jatkaa kehittymistään. On myös syytä korostaa joitakin erityiskysymyksiä, joista yksi on erittäin lähellä sydäntäni ja löytyy myös tiedonannosta: koulutus. Olen aina ollut sitä mieltä, että koulutuksen avulla voimme parantaa seuraavan sukupolven mahdollisuuksia. Voimme tehdä kaikkemme asioiden edistämiseksi.

Olen täysi samaa mieltä myös jäsen Carnero Gonzálezin kanssa. Mielestäni Barcelonan kokous oli onnistunut. Ei kuitenkaan voida sanoa, ettei kokous olisi ollut täydellinen menestys, koska vain valtionpäämiehet osallistuivat siihen. Kokouksen sisältö oli hyvä. Nyt meidän on katsottava, että se voidaan panna täytäntöön viisivuotishjelmassamme. Kannatan liberalisointia, mutta hyväksyn sen, että siinä on otettava huomioon sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja yhteiskunnallinen vakaus, sosiaaliset oikeudet, energiakysymykset ja luonnollisesti myös koulutus.

Haluan nopeasti todeta, että joitakin tutkimuksia on tehty. Manchesterin tutkimus on melko kielteinen, mutta on myös muita tutkimuksia, jotka ovat huomattavasti positiivisempia. Kuten sanoin, Euro-Välimeri-alueen yhteistyöllä halusimme nimenomaan luoda kumppanuuden, joka tarkoittaa, että molempien osapuolten on tehtävä kaikkensa saadakseen asioita eteenpäin, ja melkoisen paljon uudistuksia vielä tarvitaankin.

Haluamme kaupankäynnin lisäämisellä luoda myös lisää työpaikkoja – lisää nuorille tarkoitettuja työpaikkoja – sekä luonnollisesti pyrkiä antamaan työmarkkinoille oikeanlaiset tulevaisuudennäkymät sekä kestäväen kehityksen, joka ottaa huomioon sosiaaliset ja ympäristölliset vaatimukset. Naapuruuspolitiikalla pyritään täydentämään tätä Euro-Välimeri-alueen maiden kumppanuutta. Samalla kun siinä keskitytään erittäin selvästi ihmisoikeusasioihin, sillä pyritään edistämään kaikkia muita tekijöitä, joilla varmistetaan näille maille parempi tulevaisuus.

Lopuksi haluan todeta, että valitettavasti kaikki tämä on jäänyt Israelin ja Palestiinan välisen konfliktin varjoon, ja valitettavasti tämä ei ole paras hetki. Tilanne on kriittinen. Toivottavasti voimme luoda paremman tulevaisuuden jopa tällä kriittisellä hetkellä.

Puhemies. Keskustelu on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.50. ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – *(PT)* Palestiinalaishallinnon presidentti Mahmoud Abbas oli pakotettu kääntymään kiireellisesti takaisin kotimaahansa ja peruuttamaan puheensa parlamentissa erittäin vakavien tapahtumien johdosta.

EU:n on otettava tiukka linja Israelin jatkuviin Palestiinaan kohdistuviin iskuihin, joista vakavimpia ja nöyryyttävimpä on Jerikon vankilan tuhoaminen. Israel teki tämän rikoksen hieman sen jälkeen, kun palestiinalaishallinto oli tehnyt Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa vankien turvallisuutta koskevan sopimuksen. Tästä huolimatta mitään ei tehty rikoksen estämiseksi.

Komissio ja neuvosto eivät enää saa katsoa läpi sormien Israelin hallituksen toimia, eikä Palestiinan vastaisten väkivaltaisuuksien kiihtymistä voida hyväksyä. Toimenpiteitä on toteutettava, jotta Israel saataisiin lopettamaan kauhistuttava käytös, jolla heikennetään Palestiinan tärkeimpiä perusoikeuksia.

Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen seuraavassa kokouksessa Euroopan parlamentin on selvästi osoitettava solidaarisuutta Palestiinaa kohtaan ja tuomittava Israelin harjoittama väkivalta, joka vaarantaa Lähi-idän rauhan. YK:n päätöslauselmia on noudatettava ja Palestiinan kansan vapaata tahtoa on puolustettava.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies MOSCOVICI

13. Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomission 62. istunto (Geneve) (keskustelu)

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomission 62. istunnosta (Geneve).

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisat parlamentin jäsenet, aihe, josta nyt keskustelemme suhteellisen myöhään, on minulle myös henkilökohtaisen huolen aihe, minkä vuoksi minulle oli tärkeää jäädä tänne keskustelua varten. Olen iloinen mahdollisuudesta osallistua keskusteluunne.

Kuten tiedätte, New Yorkissa järjestettiin viime vuonna Yhdistyneiden Kansakuntien uudistusta käsitellyt huippukokous, ja osallistujilta – valtioiden ja hallitusten päämiehiltä – luonnollisesti kysyttiin, oliko huippukokous heidän mielestään onnistunut. Itävallan presidentti totesi, ettei katsonut tapaamista onnistuneeksi. Joitakin asioita saatiin luonnollisesti läpi ja toisia ei – kuten aina, kun on kyse monikansallisesta ympäristöstä – mutta New Yorkissa viime vuonna järjestettyä Yhdistyneiden Kansakuntien huippukokousta voidaan kuvata lopullisen tilinteon hetkellä menestykseksi. Se oli menestys, koska sopimukseen päästiin pääosin monista asioista, jotka olivat erityisen merkittäviä meille EU:n jäsenvaltioina ja länsimaille kokonaisuudessaan. Me kaikki kannatamme ihmisoikeuksia ja perusvapauksia. Viime syyskuussa New Yorkissa tehty periaatepäätös ihmisoikeusneuvoston perustamisesta ihmisoikeuskomission tilalle oli yksi niistä päätöksistä, joiden ansiosta huippukokous saa myönteisen arvion.

Viime syyskuussa tehty päätös oli tietenkin vain periaatepäätös, ja ihmisoikeusneuvoston perustaminen vaati vaikeita neuvotteluja. Katson, että erityiskiitos tästä kuuluu tässä vaiheessa Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen puheenjohtajalle Jan Eliassonille, joka teki väsymättä työtä, jotta päätös ihmisoikeusneuvostosta saatiin tehtyä joitakin tunteja sitten New Yorkissa. Ihmisoikeusneuvoston perustamisesta toimitetun äänestyksen tulokset ovat vaikuttavia: 170 ääntä puolesta, neljä vastaan ja kolme valtiota äänesti tyhjää. Päätöstä vastaan äänestivät Yhdysvallat, Israel, Palau sekä Marshallinsaarten tasavalta. Venezuela, Iran ja Valko-Venäjä äänestivät tyhjää.

Arvoisat parlamentin jäsenet, 170 ääntä Yhdistyneissä Kansakunnissa on valtava menestys. EU esiintyi Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksessa yhteisenä rintamana yhteisine kantoineen. Tästä voimme olla ylpeitä, ja voimme onnitella itseämme ja kansainvälistä yhteisöä menestyksestä.

Ihmisoikeusneuvoston perustaminen on merkittävä, sanoisin jopa historiallinen askel kohti Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusjärjestelmän ja ihmisoikeuksien puolustamisen vahvistamista entisestään kaikkialla maailmassa.

Luonnollisesti oli lukuisia asioita, joihin jopa EU oli pettynyt. Olisimme toivoneet toisenlaista lopputulosta yhdestä ja toisesta asiasta, mutta loppujen lopuksi kompromisseja tarvitaan monenkeskisessä ympäristössä, ja meidän on pohdittava, eikö lopulta mahdolliseksi osoittautunut ole pääosin edelleen sen mukaista, mitä me halusimme. Mitä tulee ihmisoikeusneuvostoon nykyisessä muodossaan vastaus on selkeä "kyllä". Olen hyvin kiitollinen kaikille niille, jotka osaltaan auttoivat päätöksen teossa. Olen iloinen siitä, että neuvosto onnistui saamaan tälle kaikkien jäsenvaltioiden tuen.

En tässä vaiheessa tahdo niinkään keskittyä asioihin, jotka eivät onnistuneet, vaan lukuisiin nähdäkseni erittäin myönteisiin näkökohtiin ihmisoikeusneuvoston uudessa järjestelmässä.

Ensinnäkin toisin kuin ihmisoikeuskomissio, joka toimi talous- ja sosiaalineuvoston alaisuudessa ja joka kokoontui kerran vuodessa Geneveen kuusiviikkoiseen istuntoon, ihmisoikeusneuvosto kokoontuu läpi vuoden ja vastaa suoraan yleiskokoukselle. Ihmisoikeusneuvostolla on mahdollisuus tulla jonain päivänä yhdeksi Yhdistyneiden Kansakuntien tärkeimmistä elimistä. Tämä tietenkin edellyttäisi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan muutosta, ja me kaikki tiedämme, kuinka vaikeaa se olisi, mutta siihen on mahdollisuus. Ihmisoikeusneuvosto on nyt joka tapauksessa kuitenkin Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen pysyvä elin.

Myös jäsenten suora ja henkilökohtainen valinta, joka edellyttää Yhdistyneiden Kansakuntien kaikkien jäsenvaltioiden ehdotonta enemmistöä, on edistystä. Kaikki ne, jotka itseni tavoin ovat osallistuneet toistuvasti viime vuosina ovat tyytyväisiä siihen, että nyt on toivottavasti saatu, ellei varsinaisesti lopetettua, niin ainakin vähennettyä selvästi usein typeriäkin äänestyksistä tehtäviä lehmänkauppoja: kuka äänestää ketäkin, milloin äänestetään mistäkin ja äänestetäänkö vuorostaan toista. Toinen uusi näkökohta on mahdollisuus erottaa ihmisoikeusneuvoston jäsenet räikeiden ja järjestelmällisten ihmisoikeusrikkomusten vuoksi kahden kolmanneksen enemmistöllä. Tämä oli muuten ratkaiseva syy siihen, että Yhdysvallat perui tukensa ihmisoikeusneuvostolta. Yhdysvallat pyrki viime hetkeen saakka saamaan läpi vaatimuksensa kahden kolmanneksen enemmistöstä jäsenyydelle sekä sellaisten jäsenten automaattisesta poissulkemisesta, joille turvallisuusneuvosto on määrännyt seuraamuksia. EU tarjoutui esittämään – ja esittikin – yleiskokouksessa ihmisoikeusneuvoston perustamisen yhteydessä julistuksen poliittisesta sitoumuksesta olla äänestämättä sellaisen valtion ihmisoikeusneuvostoon hyväksymisen puolesta, jota turvallisuusneuvosto on syyttänyt ihmisoikeusrikkomuksista ja jolle turvallisuusneuvosto on määrännyt seuraamuksia. Tämäkin oli EU:lta merkittävä poliittinen viesti.

Kolmanneksi ihmisoikeustilannetta tarkastellaan säännöllisesti kaikissa valtioissa perustettavan kokonaisvaltaisen arviointimekanismin avulla, sillä näin voidaan torjua tulevaisuudessa syytöksiä kaksinaismoraalista ja valikoivuudesta.

Neljänneksi ihmisoikeusneuvostolla on toimivalta antaa suoraan suosituksia kaikille Yhdistyneiden Kansakuntien elimille, myös YK:n turvallisuusneuvostolle. Katsomme, että näin on mahdollista vahvistaa huomattavasti Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuksien puolustusjärjestelmää kokonaisuudessaan.

Viides seikka on, että viime kädessä ihmisoikeuskomission merkittävät aikaansaannokset jäävät voimaan, nimittäin erityistarkkailijajärjestelmä ja kansalaisjärjestöjen aktiivinen osallistuminen istuntoihin.

Vaikka kaikkea ei voitu saavuttaa, ihmisoikeusneuvosto edustaa selkeää parannusta ihmisoikeuskomissioon, joka ei enää ollut tehokas. Ihmisoikeuskomissio kokoontuu vielä – todennäköisesti lyhyeksi aikaa – päättämään toimintansa ja luovuttamaan sen sitten ihmisoikeusneuvostolle. Tämän vuoden toukokuussa – toisin sanoen hyvin pian – on määrä valita ihmisoikeusneuvoston ensimmäiset jäsenet, ja neuvoston virkaanastujaisistunto pidetään jo heinäkuussa. Me EU:ssa ja neuvostossa teemme kaikkemme sen varmistamiseksi, että ihmisoikeusneuvosto voi tehdä työnsä menestyksekkäästi ja tehokkaasti alusta alkaen.

Vaikka Yhdysvallat ei kannattanut tätä ehdotusta, uskon kuitenkin, että jonkin verran luottamusta on syntynyt viime päivinä ja viikkoina erityisesti EU:n ja Yhdysvaltojen välisissä transatlanttisissa suhteissa, sillä Yhdysvallat totesi ihmisoikeusneuvoston perustamisen yhteydessä, ettei se aio estää neuvoston perustamista ja rahoitusta ja että se hyväksyy periaatteessa neuvoston tavoitteet, mutta että mainitsemani kaksi ongelmaa – jäsenten valinta ja erottaminen – ovat liian vakavia, jotta se voisi äänestää puolesta.

Toivon ihmisoikeusneuvoston työn tulevana vuosina vakuuttavan kaikki osapuolet siitä, että valinta oli oikea, että tämä merkitsee edistystä ja että viime kädessä olemme tehneet jotain myönteistä ihmisoikeuksien suojelemiseksi kaikkialla maailmassa. Katson, että me Euroopan unionissa voimme olla ylpeitä panoksestamme.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa: heureka! Meillä on nyt ihmisoikeusneuvosto! Se on ihmeellistä, ja olen todella iloinen voidessani tänään juhlia sitä neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa.

Kuten tiedätte, Euroopan unioni ja Euroopan komissio ovat merkittävällä tavalla edistäneet tämän tuloksen saavuttamista. Kun EU päätti viime viikolla tukea puheenjohtaja Eliassonin esittämää päätöslauselmaluonnosta, annoimme monille valtioille mahdollisuuden seurata esimerkkiämme. Olimme toivoneet monien ehdotustemme sisällyttämistä päätöslauselmaan. Olen kuitenkin puheenjohtajavaltion kanssa samaa mieltä siitä, että kompromissiteksti merkitsee ihmisoikeuskomission huomattavaa parantamista, mikä on keskeinen asia.

Haluan sanoa pari sanaa ihmisoikeuskomissiosta. Muutaman viime kuukauden aikana komissiota on kritisoitu paljon. Tavallisesti sitä on syytetty kaksinaismoraalista, liiallisesta politisoinnista tai toisinaan liian säyseästä asenteesta ihmisoikeuksien räikeiden loukkauksien yhteydessä. Näissä väitteissä on epäilemättä jotain todenperäistä, eikä ole sattumaa, että YK:n huippukokouksessa annettussa asiakirjassa ehdotetaan komission korvaamista.

Yhtä lailla on kuitenkin totta, että kaikki voitava on tehty. Juuri ihmisoikeuskomissio valvoi vuonna 1948 kaikkein merkittävimmän ihmisoikeusperiaatteita koskevan lausunnon, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, laatimista. Halusin mainita tämän, sillä nyt me tietenkin tarkastelemme tulevaisuutta, mutta meidän olisi pitänyt tarkastella myös menneisyyttä.

Haluan kiinnittää parlamentin huomion myös yhteen ihmisoikeusneuvostoa koskevaan seikkaan: kokonaisvaltaiseen ja määrääjain sovellettavaan arviointimekanismiin. Asianmukaisesti täytäntönpantuna sen on määrä auttaa käsittelemään kaksinaismoraalia ja valikoivuutta, jotka ovat vaivanneet ihmisoikeuskomissiota. Loppujen lopuksi olemme nähneet vertaisarviointiin toimivan varsin tehokkaasti muilla aloilla, kuten esimerkiksi kaupan alalla kauppaprosessin arviointimekanismissa tai jopa timanttikiistassa ja Kimberley-prosessissa.

Euroopan unioni on kyennyt merkittävällä tavalla säilyttämään yhteisen kantansa koko ihmisoikeusneuvostoa koskevan monimutkaisen ja pitkällisen neuvotteluprosessin ajan. Tämä on epäilemättä vaikuttanut myönteisesti neuvottelujen kulkuun. Komissio oli tämän vuoksi hyvin helpottunut, kun jäsenvaltioiden välillä hiljattain esiintyneiden lopullista päätöslauselmaluonnosta koskevien

mielipide-erojen jälkeen Euroopan unioni pystyi jälleen kerran omaksumaan yhteisen kannan ja osoittamaan näin sitoumuksensa ratkaisevaan osaan YK:n uudistusprosessissa.

Jäsenvaltioiden tavoin myös komissio on huolissaan siitä, että Yhdysvallat äänestää tekstiä vastaan. Toisaalta meitä kuitenkin lohduttaa, että se ilmaisee julkilausumassaan haluavansa tehdä yhteistyötä ihmisoikeusneuvoston kanssa. Kofi Annan sanoi tänään, että hänen ymmärtääkseen Yhdysvallat, joka ei kenties voi äänestää neuvostoa koskevan nykyisen ehdotuksen puolesta, voi kuitenkin tehdä yhteistyötä neuvoston kanssa. Olen varma, että Yhdysvallat, joka on tehnyt niin paljon työtä ihmisoikeuksien puolesta, löytää tavan tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden kanssa, jotta neuvostosta tulee sellainen kuin pitääkin. Minusta ennusmerkit eivät siis kokonaisuutena tarkasteltuna ole niinkään huonoja.

Meidän on kunnioitettava ihmisoikeuskomissiota, mutta nyt haluamme uutta kehitystä, ja yhdessä voimme toivottavasti saada sen aikaan.

Simon Coveney, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tehokkaan, toimintakykyisen ja laajasti kannatetun ihmisoikeuskomission perustaminen on olennainen osa Kofi Annanin viime vuonna hahmottelemaa YK:n uudistuspakettia. Toisin kuin YK:n turvallisuusneuvoston uudistusta ympäröivällä poliittisella miinakentällä, YK osoitti pystyvänsä sopimaan uusista rakenteista ihmisoikeuskysymysten käsittelemistä varten.

Suurin osa ihmisistä myöntää, että YK:n nykyinen laaja-alainen, kuusiviikkoinen, kerran vuodessa kokoontuva Geneven ihmisoikeuskomissio on vanhanaikainen ja se on korvattava. Tarvitsemme pysyvemmän mekanismin, joka kykenee vastaamaan ympäri vuoden moniin mahdollisiin ihmisoikeuskriiseihin. Ihmisoikeuksia käsittelevän uuden rakenteen muodostamista koskevassa keskustelussa käsiteltiin monia, muun muassa seuraavia aiheita:

1. Tarvitaan pysyvä rakenne/neuvosto.
2. Neuvoston jäsenten on oltava uskottavia ihmisoikeuskysymyksissä.
3. Neuvosto ei saa olla liian suuri.
4. Neuvoston on vastattava kokonaisuutena maantieteellisiä eroja.
5. Neuvoston ei pidä olla elitistinen, pieni, muille saarnaava ryhmä.
6. Miten neuvoston jäsenet olisi valittava.
7. Tarvitaan kansalaisjärjestöjen jatkuvaa osallistumista.
8. Sovitaan mekanismista, jolla erotetaan määrääjäksi sellaiset jäsenet, joiden ihmisoikeustilanteessa on jatkuvasti huomautettavaa.

Sovintoon pääseminen ja tarvittaessa kompromissin löytyminen kaikkiin näihin kysymyksiin ei vaikuttanut missään vaiheessa helpolta. Minusta yleiskokouksen puheenjohtajan päätöslauselmaluonnos on kuitenkin järkävä pyrkimys juuri tähän, pyrkimys yhteisen perustan löytämiseen. Olen iloinen, että YK:ssa kannatettiin päätöslauselmaluonnosta vahvasti. On valitettavaa, ettei Yhdysvallat voinut tukea sitä.

En suinkaan pidä asiakirjaa täydellisenä, ja haluan erityisesti kritisoida kahta kohtaa. Ensinnäkin neuvosto on mielestäni liian suuri: 47 jäsentä on liikaa. Toiseksi vaalimenettely, jossa jäsenet valitaan ehdottomalla enemmistöllä, ei ole ihanteellinen. Olen Yhdysvaltojen kannalla ja olisin mieluummin hyväksynyt kahden kolmanneksen enemmistön tätä varten.

Lopuksi haluan todeta, että YK on tehnyt tänään erinomaisen työn, ja uskon tämän lisäävän sen uskottavuutta ihmisoikeuksia koskevissa kannanotoissa.

Panagiotis Beglitis, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, tänään New Yorkissa aikaan saatu sovinto on todella myönteistä edistystä. Valtavalla 170 valtion enemmistöllä aikaan saatu sovinto on dynaaminen ja edistyksellinen kompromissi ihmisoikeuksien suojelun kansainvälisen järjestelmän parantamiseksi ja sen tehokkuuden lisäämiseksi.

Hyvin merkittävistä uudistuksista ja muutoksista haluan kommentoida erityisesti sääntöjä, jotka koskevat kansainvälisten kansalaisjärjestöjen ja ihmisoikeuksia puolustavien tahojen osallistumista uuden neuvoston

menettelyihin. Uskon komission ja komission jäsenen tekevän yhteistyötä kansalaisjärjestöjen kanssa ihmisoikeusneuvoston aseman ja tehokkuuden vahvistamiseksi.

Nämä selkeät uudistukset voivat antaa uutta pontta ihmisoikeuksille neuvostossa ja vähentää YK:n uskottavuus- ja tehokkuuspulaa. Myös Euroopan unioni voi tehdä yhteistyötä YK:n ja muiden valtioiden kanssa ihmisoikeusneuvostossa vahvistaakseen uutta toimielintä. Valitettavasti Yhdysvaltojen mahtaileva pyrkimys saada aikaan parempi tulos heikentää tänään saavutettua myönteistä kompromissiratkaisua. Olisi jo korkea aika asettaa perustavaa laatua olevat inhimilliset arvot poliittisten tarkoituksien edelle.

Cecilia Malmström, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, tämä on tietenkin monella tavoin historiallinen päivä – tänään perustimme ihmisoikeusneuvoston. Euroopan parlamentti on aiemminkin ajanut tätä asiaa, ja tiedämme, että ihmisoikeustilannetta on todellakin mahdollista muuttaa tekemällä paljon työtä yhteistuumin. Tuemme YK:ta tässä työssä.

Ihmisoikeusneuvostosta tehty päätös oli yksi harvoista syyskuussa tehdyistä käytännön päätöksistä. Tämän vuoksi on hyvin ilahduttavaa, että nyt tällainen neuvosto on todella olemassa ja olemme saaneet aikaan pysyvän elimen. Enää ei siis ole tarvetta kuuden viikon intensiiviseen lobbaamiseen Genevessä, jota on, kuten juuri totesitte, leimannut jatkuva lehmänkauppa siitä, kuka mitään päätöslauselmaa kannattaa. Perustaessamme pysyvän elimen hoitamaan näitä asioita pääsemme toivottavasti eroon tilanteesta, jossa pahimmat roistovaltiot ovat toisinaan toimineet Geneven istuntojen puheenjohtajina.

Olen samaa mieltä siitä, että ihmisoikeusneuvosto on heikompi, kuin mitä toivottiin. Olen samaa mieltä jäsen Coveneyn kanssa siitä, että kahden kolmanneksen enemmistö olisi ollut parempi. Neuvoston edustajien nimittämiseen nyt sovellettava alueellinen kiintiöjärjestelmä tarkoittaa valitettavasti sitä, että edustettuina ovat myös ihmisoikeuksia rikkovat valtiot. Salainen äänestys ja mahdollisuus erottaa valtioita merkitsevät kuitenkin, että on otettu aimo askel eteenpäin.

Toivon, että EU omaksuu tulevaisuudessa yksimielisen ja johdonmukaisen lähestymistavan eikä arkaile osoittaa sormella, jos ihmisoikeusneuvostoon kuuluva valtio syyllistyy vakavaan ihmisoikeusrikkomukseen. EU voi näet yhteistuumin toimiessaan saada erittäin merkittävän aseman YK:ssa. Toivomme ryhmässäni näkevämme aikanaan EU:n yhteisen paikan YK:n turvallisuusneuvostossa.

Tämä on merkittävä edistysaskel. Nyt on tilinteon hetki, ja on tärkeää sekä kyetä toimimaan nopeasti kriisitilanteessa että muistaa myös tapahtumat, jotka eivät ole niin mediaseksikkäitä, toisin sanoen jatkuvat ihmisoikeusrikkomukset ihmisiä vastaan jokseenkin unohtetuissa, syrjäisissä paikoissa. Jos ihmisoikeusneuvosto pystyy turvaamaan näiden ihmisten oikeudet, otamme suuren askeleen eteenpäin.

Hélène Flautre, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia kaukonäköisyydestä, kun se järjesti tämän keskustelun joitakin tunteja päätöslauselman hyväksymisen jälkeen ja kun tämän seurauksena hyväksytään päätöslauselma huomenna. Voimme yhdessä todeta olevamme tyytyväisiä ja tuntevamme suurta helpotusta nähdessämme päätöslauselman tulevan hyväksytyksi. Kaikki ei tietenkään ole täydellistä. Ihmisoikeusneuvoston jäseniä ei esimerkiksi valita kahden kolmanneksen enemmistöllä, tiettyjen ryhmien edustajien määrä on kasvanut ja kappaleita on lisätty. Minun ei tarvitse jatkaa tästä.

Tämän sanottuani totean, että hyväksytyllä päätöslauselmalla perustetaan pysyvä ihmisoikeusneuvosto, johon liittyy joitakin hyvin toivottuja näkökohtia. Jäsenet esimerkiksi valitaan salaisella äänestyksellä yleiskokouksessa; neuvosto voi kokoontua ympäri vuoden entisten alle kolmen vuosittaisen kerran sijaan; se on asemassa, jossa se voi reagoida nopeasti ihmisoikeuskriiseihin; se säilyttää YK:n erityismekanismit ja se turvaa kansalaisjärjestöjen erityisen aseman. Tällä alalla tarvitaan tosin YK:n uudistusta – mitä pidän äärimmäisen tärkeänä – jolla pyritään riippumattomien kansalaisjärjestöjen, myös toistaiseksi tunnustusta vailla olevien, entistä parempaan edustukseen. Neuvosto perustaa järjestelmän, jolla arvioidaan ihmisoikeustilannetta sen jäsenvaltioissa. Nämä ovat kaikki todella myönteisiä näkökohtia. Ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneen valtion erottaminenkin on mahdollista yleiskokouksen kahden kolmanneksen enemmistöllä. Juuri näitä myönteisiä seikkoja parlamentti ja EU kokonaisuudessaan toivoivat, ja niitä me kaikki kannatimme.

Lopuksi palaan ihmisoikeuskomission 62. istuntoon. Todennäköisesti siitä tulee siirtymävaiheen istunto, jonka pääasiallisena tehtävänä on asiakirjojen toimittaminen ihmisoikeusneuvostolle. Kehotan jäsenvaltioita kuitenkin olemaan valppaina sekä varmistamaan äänestykset tärkeistä asioista, kuten kaikkien kadonneiden suojelemista koskevan kansainvälisen yleissopimusluonnoksen hyväksymisestä,

alkuperäiskansoja koskevasta julistuksesta sekä ihmisoikeuksien puolustajien erityislähettilään kaltaisten toimeksiantojen uusimisesta.

Vittorio Agnoletto, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, YK:n tämänpäiväinen hyväksyntä on valtavan tärkeä askel eteenpäin. Tähän asti voimassa on ollut kahdenlaisten sääntöjen järjestelmä. On mahdoton hyväksyä, että Venäjää ei ole koskaan tuomittu sen joukkojen vastenmielisestä toiminnasta Tšetšeniassa. On mahdoton hyväksyä, ettei Kiinaa ole koskaan tuomittu tiibetiläisten perusoikeuksien järkyttävästä sortamisesta. On mahdoton hyväksyä, ettei Yhdysvaltojen tarvitse vastata toimistaan Irakissa, jossa kansainvälisen oikeuden mukaan laitton miehitys on saanut aikaan yli 100 000 siviiliuhria. Mitä voidaan lisäksi sanoa Israelista, joka toteuttaa kansainvälisissä yleissopimuksissa selkeästi kiellettyjä laittomia toimenpiteitä rangaistessaan kollektiivisesti palestiinalaisia? Valtion etu ei voi olla perusteena miljoonien miesten, naisten ja lasten oikeuksien kieltämiseen kaikkialla maailmassa.

Euroopan unionin on osoitettava enemmän rohkeutta tässä asiassa: on kyse uskottavuudestamme ja ihmisoikeuksien vaalimisesta koskevasta politiikastamme. Ei riitä, että esitetään vastalauseita sellaisia valtioita vastaan, joita usein epäilyttävät kansainväliset liittoumat eivät suojele. Lainsäädäntö suojelee ihmisoikeuksia: laillisia sopimuksia sovelletaan kaikkiin, erityisesti voimakkaisiin.

Kohtalokas isku nyt edesmenneen Geneven ihmisoikeuskomission uskottavuudelle aiheutui diktatuuria edustavien hallitusten läsnäolosta. Ne ovat hyödyntäneet asemaansa YK:ssa välttääkseen toimitapoihinsa ja toimintaansa kohdistuvan arvostelun. Mikä oikeus esimerkiksi Sudanin hallituksella on osallistua Geneven ihmisoikeuskomissioon, kuten parhaillaan tapahtuu? Olen tämän vuoksi iloinen kaikista nyt ilmoitetuista uudistuksista Geneven komission muuttamiseksi ihmisoikeusneuvostoksi, jonka jäsenyyttä rajoitetaan.

Olen iloinen juuri tulleista uutisista, joiden mukaan YK on hyväksynyt päätöslauselman radikaaleista uudistuksista Yhdysvaltojen vastustuksesta huolimatta. Hyväksyn ehdotukset, jotka koskevat huomenna hyväksyttävää päätöslausemaa, varsinkin koska siinä todetaan, että vain perusoikeuksia kunnioittavat valtiot voivat tulevaisuudessa osallistua ihmisoikeusneuvostoon. Meidän on myös annettava entistä merkittävämpi asema kansainvälisille kansalaisjärjestöille, jotka ovat aidosti demokraattisia ja riippumattomia, perustamalla YK:n kansalaisjärjestökomitea, jonka on kyettävä sekä kannustamaan että kritisoimaan YK:n ihmisoikeusjärjestelmää.

Inese Vaidere, *UEN-ryhmän puolesta*. – (LV) Hyvät kollegat, YK:n uudistusten ja erityisesti ihmisoikeuskomissioon kohdistuvien muutosten tavoitteena on perustaa entistä parempia toimielimiä, ei samantasoisia tai huonompia. Lopulta päädyttiin kompromissiin ja ihmisoikeusneuvosto on juuri perustettu, mikä on hyvä asia. Nykyinen ratkaisu, jonka mukaan valtio voidaan valita ihmisoikeusneuvoston jäseneksi yleiskokouksessa yksinkertaisella enemmistöllä mutta kolme neljäsosaa tarvitaan neuvostosta poissulkemisen puolesta, on kuitenkin heikko kompromissi. Ei ole varmaa, että tällä menetelmällä valtiot, joissa ihmisoikeuksia selkeästi rikotaan, eivät pääsisi neuvostoon. Tällaisten valtioiden erottaminen neuvostosta on vieläkin vaikeampaa. On siis olemassa mahdollisuus, että ihmisoikeuksia rikkovat valtiot voivat edelleen toimia neuvostossa ja ajaa sen huonoon maineeseen. Myöskään sopimus, jonka mukaan ihmisoikeusneuvosto kokoontuu nyt kuuden vuosittaisen viikon sijaan kymmeneksi viikoksi, ei vielä anna aiheita optimismiin. Kompromissit herättävät epäilyksen siitä, käytettiinkö YK:n uudistuksia koskevan EU:n kannan julkituomiseen riittävästi voimaa. Jos me Euroopan unionissa emme johda prosesseja ihmisoikeuksien alalla, ei sitä tee kukaan muukaan. Euroopan komission olisi annettava mahdollisimman laaja tuki YK:n ihmisoikeusinstituutioiden asianmukaisille lisä uudistuksille sekä sellaisten valtioiden valitsemiselle neuvostoon, jotka eivät saata sitä huonoon valoon vaan luovat vankan perustan sen tehokkaalle toiminnalle tulevaisuudessa.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, Yhdistyneiden Kansakuntien syyskuun huippukokouksen päätösasiakirjassa luotiin perusta, eräissä tapauksissa vähimmäisperusteet, toimielinuudistukselle.

Näin kävi ihmisoikeusneuvoston tapauksessa: sovinto syntyi vain sen perustamisesta, ja kaikki muu jäi auki. Oli vaikeaa saada sovintoa aikaan muutamassa kuukaudessa maineensa menettäneen ihmisoikeuskomission korvaavan elimen perustamisesta.

Puheenjohtaja Eliassonin lopullinen ehdotus, jonka suuri enemmistö juuri hyväksyi New Yorkissa, on vaikeiden neuvottelujen tulos. Ehdotus ei ole paras mahdollinen – unionissa toivottiin enemmän – mutta sillä luodaan uusi elin, joka on nykyistä parempi.

Yleiskokous valitsee uuden neuvoston jäsenet ehdottomalla enemmistöllä, toisin sanoen edellytetään vähintään 96 puoltoääntä. Lisäksi kaikkia neuvoston jäseniä valvotaan toimikauden aikana, ja kuten täällä jo on todettu, myös erottaminen on mahdollista. Lisäksi, kuten toivoimme, kokouksia järjestetään paljon useammin ja ne kestävät paljon pitempään kuin nykyisen ihmisoikeuskomission kokoukset.

Uusi neuvosto edustaa siis selkeää edistystä verrattuna YK:n ihmisoikeusvaltuutetun virastoon. Pahoittelen kuitenkin sitä, että läntisen Euroopan ryhmälle osoitettu valtiokiintiö on pienempi kuin meille komissiossa osoitettu kiintiö.

Arvoisa puhemies, olisin toivonut puheenjohtaja Eliassonin ehdotuksen yksimielistä hyväksyntää, mutta lopulta siitä äänestettiin. Pahoittelen suuresti sitä, että Yhdysvallat äänesti sitä vastaan. Yhdysvallat on keskeisessä asemassa oleva valtio Yhdistyneissä Kansakunnissa, ja toivoin aloitteiden Yhdysvaltojen tuen saamiseksi puheenjohtaja Eliassonin ehdotukselle onnistuvan ja että lopulta uusi neuvosto perustettaisiin Washingtonin tuella. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että Yhdysvaltojen rakentava yhteistyö uuden neuvoston kanssa on joka tapauksessa varmistettu.

Lisäksi ihmisoikeusneuvoston työtä ja toimintaa tarkastellaan viiden vuoden kuluttua, jolloin voimme ratkaista uuden mekanismin puutteet. Tämä on yksi syyskuun huippukokouksen päätösasiakirjan kunnianhimoisimmista tavoitteista.

Arvoisa puhemies, asiakirjassa tarkastellaan köyhyden poistamista ensisijaisena aiheena, ja haluan korostaa, kuten parlamentissa on jo todettu, että köyhyys on katsottava ihmisoikeusrikkomukseksi, sillä se loukkaa ihmisarvoa ja vie ihmisiltä muitakin perusoikeuksia.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, YK:n yleiskokous äänesti tänään ihmisoikeusneuvoston perustamisesta korvaamaan YK:n ihmisoikeuskomission, jonka asema on joutunut huonoon valoon.

YK:n uudelta ihmisoikeusneuvostolta jää täyttämättä monia edellytyksiä, jotta ihmisoikeuksia voitaisiin seurata tehokkaasti ja niiden rikkomiseen voitaisiin puuttua kaikkialla maailmassa. Se on kuitenkin askel kohti sellaisen uuden kansainvälisen rakenteen perustamista, joka perustuu perusoikeuksien ja poliittisten vapauksien kunnioitukseen. Nobelin rauhanpalkinnon saajat ja Amnesty Internationalin, Human Rights Watchin sekä Open Society Institutin ja Soros Foundation Networkin kaltaiset ihmisoikeusjärjestöt ovat kannattaneet neuvoston perustamista.

Euroopan unionin olisi nyt saatava keskeinen asema YK:n ihmisoikeusneuvostossa. Euroopan parlamentilla on mahdollisuus ottaa johtoasema neuvoston tukemisessa, kun se pyrkii luomaan uuden maailmanlaajuisen ihmisoikeuksien suojelujärjestelmän. Osana transatlanttista vuoropuhelua Euroopan unionin olisi rohkaistava Yhdysvaltoja entistä tiiviimpään yhteistyöhön ihmisoikeusneuvoston kanssa sekä työhön YK:n lisäauidistusten toteuttamiseksi. Yhdysvallat oli yksi neljästä neuvoston perustamista vastaan äänestäneestä valtiosta.

Frithjof Schmidt (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, kun keskustelimme viime vuoden syyskuun lopussa Yhdistyneiden Kansakuntien uudistusta koskeneesta huippukokouksesta, yksi harvoista asioista, joita pystyimme kutsumaan menestykseksi, oli aikomus korvata huonoon valoon joutunut ihmisoikeuskomissio uudella ihmisoikeusneuvostolla. Vain sen kokoonpanosta ja menettelyistä ei vielä ollut sovittu. Olisi todella ollut suuri tappio niin ihmisoikeuksille kuin Yhdistyneille Kansakunnillekin, jos pyrkimyksemme korvata huonoon valoon joutunut komissio asianmukaisesti uudella ihmisoikeusneuvostolla olisi epäonnistunut.

Tämän vuoksi pitkällisten neuvottelujen tämpäpäiväinen tulos on merkittävä saavutus myös puheenjohtaja Eliassonille. Onnittelemme häntä tästä, sillä nyt on saatu aikaan todellinen parannus. Tarkemmin sanottuna uuden ihmisoikeusneuvoston jäsenet on valittava salaisella äänestyksellä vähintään 96 valtion kannatuksella. Räikeisiin ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneet jäsenet voidaan erottaa ihmisoikeusneuvostosta kahden kolmanneksen enemmistöllä. Ihmisoikeusneuvoston on kokoonnuttava vähintään kolmesti vuodessa. Työhön on lisätty jatkuvuutta, ja kaikkien YK:n jäsenvaltioiden ihmisoikeustilannetta tarkastellaan säännöllisesti. Nämä ovat viisi merkittävää saavutusta. Tämän vuoksi oli vaikea ymmärtää, miksi Yhdysvallat pyrki estämään tämän.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Yhdysvallat esitti myönteisten vaatimusten lisäksi myös vaatimuksen, että turvallisuusneuvoston viisi jäsenvaltiota säilyttäisivät erioikeutensa, että ne saisivat jäsenyyden ihmisoikeusneuvostossa ilman äänestystä. Tämä olisi ollut suuri virhe, kun tarkastellaan Kiinan

kansantasavallan ihmisoikeustilannetta. On hyvä, että äänestyksessä kannatettiin tänään ehdotuksia tässä muodossa.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, YK:n ihmisoikeuskomission lakkauttamisella ja sellaisen uuden neuvoston perustamisella, jossa on paljon vähemmän jäseniä, pyritään sulkemaan ulkopuolelle valtiot, jotka eivät alistu Amerikan yhdysvalloille, Euroopan unionille tai muille imperialistisille voimille, sekä saamaan mahdollisuus niiden erottamiseen. Tavoitteena on saada aikaan nöyrä neuvosto, josta voidaan tehdä virasto, joka tuomitsee ihmisoikeusrikkomuksia puolueellisesti ja imperialististen pyrkimysten kriteerien mukaisesti. Näin tilauksesta saatavat päätökset toimisivat verukkeina erilaisille väliintuloille, jopa sodalle, ihmisoikeuksien puolustamisen nimissä.

Amerikan yhdysvallat on todella tehnyt paljon ihmisoikeuksien hyväksi: se on murhannut satoja miljoonia ihmisiä Hiroshimasta ja Nagasakista Vietnamin kautta aina Irakiin. Siinä heidän panoksensa. Brechtiä lainatakseni – koska aikaa on vähän – totean: "Kun imperialistit puhuvat rauhasta, he valmistautuvat sotaan". Totean, että kun nyt puhutte ihmisoikeuksien puolustamisesta, te valmistaudutte tuhoamaan ne, kuten teette joka ikinen päivä.

Mikään ihmisoikeusneuvosto, komissio tai YK ei kuitenkaan voi estää ihmisiä taistelemasta alistamista vastaan.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vaikka olisinkin toivonut, että tämä keskustelu olisi käyty jo jonkin aikaa sitten, ja tänään on kenties hieman myöhäistä, me kaikki jaamme suuren ja kiistattoman uuden toivon, ja olemme luonnollisesti kaikki iloisia uuden neuvoston perustamisesta. Onnittelemme ennen kaikkea yleiskokouksen ruotsalaista puheenjohtajaa, joka sekä onnistui YK:n jäsenvaltioiden kesken käydyissä neuvotteluissa että pystyi erityisesti saattamaan yhteen hallituksista riippumattoman sektorin vapaaehtoisjärjestöt, jotka nyt tukevat häntä vankasti. Olemme luonnollisesti iloisia pidemmästä lobbousajasta Genevessä. Toivomme, että viime viikkoina nähdyt parannukset transatlanttisissa suhteissa eivät muutu happamiksi ja että osoittautuu mahdolliseksi selviytyä tästä äänestyksestä. Minusta on tärkeää, että EU on sanonut sanottavansa ja että sillä on selkeä ja yhtenäinen kanta, jonka se jakaa koko teollistuneen maailman kanssa. Kehitysmaat ovat kuitenkin enemmistönä.

Huolimatta kaikista sivilisaation menetystä koskevista puheista on selvää, että uuden ihmisoikeusneuvoston on noudatettava ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden periaatetta siten, että samoja sääntöjä sovelletaan jokaiseen naiseen ja mieheen. On aina selvää, onko ihmisoikeuksia kunnioitettu vai rikottu, ja tämän tarkastamisessa ihmisoikeusneuvostolla on hyvin merkittävä asema. Myös erottamismahdollisuus on tässä yhteydessä hyvin tärkeä, vaikka se edellyttääkin kahden kolmanneksen enemmistöä, ja nähdäkseni se tarjoaa EU:n ulkopoliitikalle uuden mahdollisuuden puuttua todella ihmisoikeusrikkomuksiin, jotka ovat ongelma silloin, kun tietyt valtiot eivät toimi asianmukaisesti. Arvoisa komission jäsen, toivon, että meillä ja erityisesti teillä on rohkeutta ottaa selkeä askel kohti yleismaailmallisten ihmisoikeuksien ylläpitämistä kaikkialla maailmassa.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olin parlamentin valtuuskunnan mukana ihmisoikeuskomissiossa Genevessä viime vuonna ja näin omin silmin, kuinka huonossa huudossa se nykyisin on ja kuinka valtiot, jotka syyllistyvät eniten ihmisoikeusrikkomuksiin, jarruttivat sen menettelyjä. Kaikkien parlamentin jäsenten tavoin olen siis nyt iloinen uuden ihmisoikeusneuvoston perustamisesta. Uskon, että ympärivuotiset tapaamiset; se, että valinnan tekee YK:n yleiskokouksen enemmistö; se, että otetaan käyttöön erottamisjärjestelmä niitä valtioita varten, jotka ovat jäseniä ja kuitenkin rikkovat ihmisoikeuksia, ja se, että säilytetään kansalaisjärjestöjen osallistumisen perinne, ovat askel eteenpäin.

Olen hyvin ylpeä siitä roolista, joka meillä on parlamentin jäsenenä ollut prosessin reunoilla. Tavatessamme ihmisoikeusvaltuutettu Louise Arbourin Genevessä ja hänen vastavuoroisella vierailullaan Brysseliin tutkimme yksityiskohtaisesti hänen ehdotuksensa nyt hyväksytystä kokonaisvaltaisesta ja määrääjain sovellettavasta arviointimekanismista, jonka avulla kaikkien valtioiden toimintaa pystytään tarkastelemaan väitteiden mukaan paljon vahvemmin ja objektiivisemmin.

Vaadimme päätöslauselmissamme, että ihmisoikeusneuvoston jäsenyyden on oltava avoin vain valtioille, jotka antavat erityistarkkailijoille pysyvän ja esteettömän pääsyn alueelleen. Se on osa tämän päivän sovintoa. Sudan, Saudi-Arabia, Nepal ja Zimbabwe eivät ole uuden neuvoston jäseniä, eikä niistä pidä sellaisia tullakaan.

Lopuksi toteaisin, että YK:n uudistus YK:n vuosituhannen arviointikokouksen tulos, ja se tapahtuu maailmamme monenkeskisyysperiaatteen puolustamisen historiallisessa vaiheessa. Meidän on Euroopan parlamentissa lähetettävä Yhdysvalloille viesti – eikä pelkästään sen hallitukselle vaan koko kansalle – että olipa kyse sitten ihmisoikeusneuvostosta, Kioton sopimuksesta, kansainvälisestä rikostuomioistuimesta tai monenkeskisyysperiaatteesta itsestään, Yhdysvallat on eristäytynyt perin pohjin vaarallisesti maailmasta, mikä ei ole maailman viimeisen suurvallan arvoinen asema. Jos Yhdysvallat haluaa tulla uuteen neuvostoon, sen on annettava esteetön pääsy Guantánamo Bayhin. Minä haluaisin tietää Yhdysvaltojen kannan.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä edellisten puhujien kanssa: on tärkeää, että tehtiin päätös olla jättämättä ihmisoikeusneuvostoa sikiöasteelle. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on perinteisessä merkityksessään yksi eurooppalaisen arvokäsityksen kulmakivistä, jota tämän uuden elimen perustaminen vahvistaa.

Vaikka hyväksytty ehdotus ei olekaan paras mahdollinen, se on selkeä parannus verrattuna ihmisoikeuskomissioon, joka oli edelleen altis sellaisten valtioiden vaikutukselle, jotka itse syyllistyivät hyvin vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin. Tämä on merkittävä askel ihmisoikeuksille koko maailmassa.

Toimiva elin kykenee puuttumaan nopeammin kiireellisiin tapauksiin ja sen on velvoitettava valtiot puolustamaan ihmisoikeuksia, taistelemaan niiden puolesta ja edistämään niitä. Jos tässä ei olisi onnistuttu, se olisi merkinnyt, että kansainvälinen yhteisö olisi menettänyt uskottavuutensa taistelussa ihmisoikeusrikkomuksia vastaan.

Tämän vuoksi on hienoa, että hanke ei epäonnistunut. Tämä koskee myös monien kansalaisjärjestöjen merkittävää työtä.

Boguslaw Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, nykyisen ihmisoikeuskomission työtä on kritisoitu vakavasti lähes kaikilta tahoilta. Sitä on syytetty ylipolitisoitumisesta ja yliaktiivisuudesta sekä korruptiosta. Tämän vuoksi meidän on oltava iloisia kunnianhimoisista pyrkimyksistä uudistaa komissiota ja muuttaa se ihmisoikeusneuvostoksi, jonka työ on entistä riippumattomampaa.

Vaikka näiden muutosten ulottuvuus vaikuttaa tarkkaan harkitulta, on olemassa vaara, että niitä rajoitetaan osittain ehdotusta koskevan kansainvälisen vuoropuhelun aikana. Euroopan parlamentin on ilmaistava selkeästi kantansa asiaan ja korostettava näiden muutosten tarvetta oikeusvaltioon ja demokraattiseen hallintoon perustuvan kulttuurin edistämiseksi ja kehittämiseksi kaikkialla maailmassa.

Merkittävin tähän uudistukseen liittyvä haaste on, kuten täällä on jo mainittu, perustettavan YK:n ihmisoikeusneuvoston riippumattomuus. Vaatimus, että siitä on tehtävä yksi YK:n keskeisistä elimistä, on ensisijainen keino tavoitteen saavuttamiseksi.

Jäsenten valintatavan olisi todella muututtava. Yleiskokouksen olisi valittava jäsenet äänten enemmistöllä, jolloin jäsenyys olisi mahdoton valtiolle, jonka hallitus toimii siten, että on aihetta epäillä sen suosituksia ihmisoikeusasioissa. On myös tärkeää, että jokaisen valtion jäsen ehdokkuudesta äänestetään, vaikka alueelta olisikin vähemmän ehdokkaita kuin kyseiselle alueelle osoitettuja paikkoja. Libyan kaltaisten valtioiden jäsenyyden, joka hiljattain on toteutunut, tai Kuuban, joka parhaillaan on jäsen, torjuminen on yksi perustavaa laatua olevista askelista kohti YK:n uskottavuuden palauttamista koko maailman ihmisoikeuksien puolustamisen alalla. On myös tärkeää pienentää toimielimen kokoa, jotta sen toimet voivat olla vaikuttavampia ja päätökset tehokkaampia.

Ihmisoikeuskomission uudistus on hieno mahdollisuus tehdä merkittäviä parannuksia ihmisoikeustilanteeseen ympäri maailmaa. Emme kuitenkaan voi suhtautua siihen kertaluonteisena muutoksena. Meidän on nähtävä se mahdollisuutena käynnistää ihmisoikeuksien suojelujärjestelmän jatkuvien parannusten prosessi siten, että taataan julkisen mielipiteen luottamuksen hankkiminen ja sellaisen mekanismin asema, jossa kiinnitetään huomiota kaikkein vakaviimpiin ihmisoikeusrikkomuksiin maailmassa ja jota eivät sido poliittiset siteet.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) New Yorkista saadut uutiset tuovat helpotusta ja herättävät tyytyväisyyttä. Yleiskokouksen puheenjohtaja Eliassonin ehdottama kompromissi ei ole täydellinen, mutta se on hyvä kompromissi. Näin on syistä, joita useat puhujat ovat ilmaisseet ja jotka Nobelin rauhanpalkinnon saajat, heidän joukossaan entinen presidentti Jimmy Carter, esittivät artikkelissaan.

Olemme pettyneitä siihen, että Yhdysvallat äänesti vastaan, vaikka emme kuitenkaan ole siitä yllättyneitä, koska Yhdysvallat – valtio, joka on historiansa aikana tehnyt niin paljon ihmisoikeuksien, ihmisoikeuksia

koskevan kansainvälisen lainsäädännön sekä YK:n puolesta – on tällä hetkellä sellaisen johdon armoilla, jolta puuttuu täysin uskottavuus ja johdonmukaisuus tässä asiassa. Nykyinen häpeällinen johto jää historiankirjoihin hyökkäyksestä Irakiin, Guantánamosta, Abu Ghraibista ja uskomattomasta julkisuuspelistä.

Eleanor Roosevelt ja muut ihmisoikeuksien kunnialliset puolustajat varmasti kääntyvät haudoissaan. Bushin hallitus ajautui väärille raiteille pyrkiessään kiristämään uuden neuvoston perustamisessa viime hetkiin asti. Meidän on varmistettava, ettei se onnistu pyrkiessään mahdollisesti boikotoimaan uuden neuvoston menettelyjä. EU:n vastuulla on jatkaa järkevää ja selvänäköistä työsuhdetta puheenjohtaja Eliassonin kanssa puheenjohtajavaltio Itävallan ja tulevien puheenjohtajavaltioiden kautta sekä Javier Solanan ja komission puheenjohtajan Barroson kautta, joiden äänen kuulisimme mieluusti kaikuvan hieman kovemmin ja kirkkaammin tässä asiassa. Euroopan unionin on käytettävä koko merkittävää vaikutusvaltaansa varmistaakseen, että ihmisoikeusneuvosto perustetaan ja että se toimii mahdollisimman pian.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, on mahdoton hyväksyä, että jokapäiväisten ihmisoikeusrikkomusten osalta maailmasta puuttuu organisaatio, jonka avulla näitä tapahtumia voidaan tuomita.

YK:n ihmisoikeuskomissiosta on valitettavasti tullut parin viime vuoden aikana järjestön laiskuuden symboli. Se on vanhojen herrojen kerho, joissa Kiinan, Sudanin, Zimbabwen ja Venäjän kaltaiset, ihmisoikeusrikkomuksistaan surullisen kuuluisat valtiot voivat tavata. Niiden päätavoite on kuitenkin ollut estää kaikki niiden toimintaa koskeva keskustelu.

Ihmisoikeusneuvostoa koskevalla ehdotuksella pyritään luomaan toimielin, joka reagoisi entistä nopeammin kriiseihin kaikkialla maailmassa ja jonka toiminta ylittäisi pelkän symbolisen YK:n valtuuskunnan lähettämisen kritiikin kohteena olevaan valtioon. Hanke ei ole täydellinen, mutta vaikuttaa siltä, että ihmisoikeusneuvoston velvoite arvioida tilannetta jokaisessa jäsenvaltiossaan ainakin ehkäisee väärinkäytökset, joihin ihmisoikeuskomission jäsenet ovat tähän mennessä syyllistyneet.

Ihmisoikeusneuvoston perustaminen on epäilemättä paras ratkaisu YK:n ihmisoikeuskomissiota koskevaan ongelmaan, sillä sen riippumattomuus on kyseenalaistettu. Euroopan unionin on annettava täysi tukensa uudelle toimielimelle, jotta se voi käsitellä tehokkaasti maailmanlaajuisia haasteita ihmisoikeuksien puolustamisen alalla.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, haluan ilmaista vilpittömät kiitokseni täällä esitetyistä mielipiteistä. Ne vahvistavat pitkälti sen, että EU:n kanta oli oikea. Uuteen neuvostoon kohdistuvat odotukset ovat korkealla, ja tarvitaan johdonmukainen kanta sen käytöstä, jotta se voi täyttää odotukset ja toimia asianmukaisesti.

Emme tietenkään voi kumota poliittisen todellisuuden lakeja yhdessä päivässä, mutta uskon, että meillä on nyt mahdollisuus. EU:lla on oltava tässä keskeinen asema. Kiitän parlamenttia tuesta, jota olette täällä ilmaisseet.

On toistuvasti korostettu, että ihmisoikeusneuvoston jäsenten valinta on hyvin tärkeää. Pahoittelemme kaikki sitä, ettei alkuperäistä ehdotusta kahden kolmanneksen enemmistöstä saatu läpi. Haluan kuitenkin toistaa, että EU on sitoutunut, kuten jo aiemmin totesin, äänestämään vain sellaisten valtioiden puolesta, joiden ihmisoikeustilanne on selkeä, ja tämä on hyvin tärkeää. Kyse ei nyt ole vain 25:stä tai 27 äänestä, vaan pikemminkin, jos assosioituneet valtiot otetaan mukaan – todellakin koko demokraattisten valtioiden yhteisö – kyse on suuresta määrästä ääniä, joilla pystytään estämään räikeisiin ihmisoikeusrikkomuksiin todella syyllistyneiden valtioiden jäsenyys.

Jäsen Coveneyn mukaan ihmisoikeusneuvoston 47 jäsentä on liikaa ja välineestä tulee liian suuri. Tästä voidaan keskustella. On pidettävä mielessä, että joka tapauksessa ihmisoikeusneuvoston jäseniä on hieman vähemmän kuin ihmisoikeuskomission jäseniä. Kun tätä verrataan Yhdistyneiden Kansakuntien 191 jäsenvaltioon, katson, että 47 jäsentä on täysin sopiva määrä. Sivumennen sanoen tämä merkitsee itse asiassa läntiselle ryhmälle vähemmän paikkoja, koska jäsenet valitaan nyt talous- ja sosiaalineuvoston sijaan suoraan yleiskokouksessa. Tämäkin on valitettavaa, mutta meidän on kestättävä myös vastoinkäymiset. Jos haluamme voimakkaan ja suhteellisen pienikokoisen välineen, meidän on hyväksyttävä, että saamme vähemmän ääniä.

Olen itse asiassa samaa mieltä kaikesta, mitä jäsen Schmidt sanoi. Yhdysvaltojen vaatimus, jonka mukaan turvallisuusneuvoston viidelle pysyvälle jäsenelle annettaisiin automaattisesti ihmisoikeusneuvoston jäsenyys, esitettiin melko varhaisessa vaiheessa, eikä sitä myöhemmin kannatettu. Se ei varmasti olisi saanut EU:n tukea, eikä sillä näin ollen olisi todella ollut mahdollisuutta saada äänten enemmistöä.

Jäsen Flautre korosti, että ihmisoikeuskomission käsiteltävänä edelleen olevat tapaukset on saatettava päätökseen. EU luonnollisesti takaa, että keskeneräiset asiat saatetaan päätökseen juuri ihmisoikeuksia puoltavalla tavalla ja siten, että asiat voidaan välittömästi siirtää ihmisoikeusneuvostolle.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, se, että päätöslauselmaehdotus ihmisoikeusneuvoston perustamisesta hyväksyttiin valtavalla enemmistöllä – 70 ääntä puolesta, neljä ääntä vastaan ja kolme tyhjää – antaa varmasti vaikutelman, että neuvostolla on tiettyä uskottavuutta.

Epäilemättä 9. toukokuuta, uuden neuvoston jäsenten valintapäivä, on ratkaiseva päivä aloittelevan neuvoston muodostumisen kannalta. Uskon ehdokasvaltioiden esittävän ehdokkuutensa kuukautta ennen äänestystä, kuten unioni on pyytänyt.

Neuvoston on määrä kokoontua ensimmäistä kertaa Genevessä 16. kesäkuuta, ja uskon meidän osallistuvan istuntoon suurena joukkona. Vaikka ihmisoikeusneuvosto onkin kiistatta iloinen lopputulema YK:n viime huippukokouksesta, on myös totta, että suuri voittaja on itse asiassa monenkeskinen järjestelmä, joka perusti joulukuussa 2005 myös rauhanrakennuskomitean, joka samaten kokoontuu lähiaikoina.

Vuosi 2006 on monenkeskisyyden kannalta hyvä vuosi. Molemmissa tapauksissa EU on osoittanut sitoumuksensa tehokkaaseen monenkeskisyyteen. Se on myös osoittanut johtotaitoa ja kykynsä käyttää vaikutusvaltaa YK:n uudistuksessa. Uskon, että voimme jatkaa yhdessä tällä tiellä.

Puhemies. – Olen vastaanottanut neljä työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna, torstaina.

14. Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröiminen aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi - Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja (keskustelu)

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorfin laatima maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietintö (A6-0033/2006) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi (KOM(2005)0694 – C6-0026/2006 – 2005/0270(CNS)) ja

– Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorfin laatima maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietintö (A6-0034/2006) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta (KOM(2005)0698 – C6-0027/2006 – 2005/0275(CNS)).

Toistan vielä tähän keskusteluun osallistuville puhujille sen, mitä olen jo sanonut, nimittäin että yöllinen istuntomme on hyvin pitkä ja aion näin ollen olla aivan armoton puheaikeiden noudattamisen suhteen. Säästäkää minut siis kurinpidollisilta toimilta noudattamalla teille virallisesti myönnettyä puheaikaa. Tämä huomautus ei tietenkään koske komission jäsen Neelie Kroesia, jolle annan heti puheenvuoron.

Neelie Kroes, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää jäsen Graefe zu Baringdorfia sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäseniä kaikesta siitä työstä, jota he ovat

(2) Ks. pöytäkirja.

tehneet näiden kahden mietinnön yhteydessä, joista ensimmäinen koskee maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaa ja toinen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimistä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi.

Komissio arvostaa työnne tehokasta organisointia, jonka ansiosta mietinnöt on voitu laatia nopeasti. Alustavassa puheenvuorossani käsittelen molempia mietintöjä keskittyen näin siihen yleiseen taustaan, joka johti näihin komission ehdotuksiin.

Käsittelen ensin mietintöä maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta. Euroopan yhteisö perusti lähes 14 vuotta sitten vapaaehtoisen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten järjestelmän lukuun ottamatta viinejä ja alkoholipitoisia juomia. Vuodesta 1993 alkaen on rekisteröity yli 700 nimeä. Parhailaan lähes 300 hakemusta odottaa rekisteröintiä. Tämä kuvaa järjestelmän menestystä.

Menestys saattaa selittää kauppakumppaneittemme mielenkiinnon tätä asetusta kohtaan. Viimeaikaisten WTO-paneelien päätelmät Yhdysvaltojen ja Australian esittämissä tapauksissa velvoittavat meidät avaamaan yhteisön järjestelmän kolmansista valtioista peräisin oleville suorille hakemuksille ja vastalauseille.

Nimenomaan tämän takia nyt tarkasteltavana oleva ehdotus esitettiin: on varmistettava paneelien päätelmien noudattaminen. Rekisteröintiprosessin hallinnosta saadun kokemuksen perusteella ymmärsimme, ettei nykyjärjestelmä kestäisi kolmansien maiden toimijoiden suorien hakemusten aiheuttamaa lisätaakkaa. Meidän oli siis järjeistettävä järjestelmää ja tehtävä siitä entistä tehokkaampi.

Jos me pelkästään noudatamme WTO:n sääntöjä lisäämättä järjestelmän toimintatehokkuutta, koko hyväksymismenettely seisahtuu. Lisään vielä, että kolmansia maita koskevan menettelyn ja EU:n nimitysten on oltava mahdollisimman samankaltaisia, jotta vältetään uudet valitukset WTO:ssa.

Olemme kaikki yllättyneitä WTO:n päätöksessä edellytettyjen muutosten laajuudesta. Vaikka yhteisön kanta merkittävässä tavamerkkiasioissa voittikin paneelissa, hävisimme menettelyä koskevassa kysymyksessä. Liitimme mukaan myös yhden selkeän muutoksen toiminnassa, nimittäin yhteisön tunnuksen käytön edistämisen järjestelmän uskottavuuden lisäämiseksi. Tämän lisäksi muita toimitapoja koskevia aloitteita ei kuitenkaan ole, sillä ehdotuksen pääasiallinen tavoite on WTO:n paneelin päätelmien noudattaminen määräajassa.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan hyväksymissä tarkistuksissa esitetyt monet toimitapojen kehittämistä koskevat vaatimukset ja ehdotukset ovat asioita, joiden tarkasteluun on käytettävä enemmän aikaa.

Siirryn nyt toiseen ehdotukseen, joka koskee rekisteröimistä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi. Rekisteröityjen tuotteiden vaatimattomasta määrästä huolimatta tietyt tuottajat ovat osoittaneet mielenkiintoa asetusta kohtaan. Aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi on rekisteröity vain 50 nimeä, mutta yhteisön tasolla 19 hakemusta odottaa käsittelyä ja jäsenvaltioissa tarkastellaan parhailaan monia muita. Asetusta ei ole muutettu sen vuonna 1992 tapahtuneen hyväksymisen jälkeen. Menettelyjä ei ole suunniteltu 25:tä saati sitten 27:ää jäsenvaltiota varten eikä suurten hakemusmäärien käsittelyyn.

Hakemuksen sisältö on vastaavasti on järjeistettävä ja standardoitava, jotta voidaan soveltaa entistä tehokkaampia menettelyjä ja jotta tuottajat, jotka ponnistelevat sitoutuakseen laatujärjestelmään, eivät joudu pettymään hakemusten hyväksymisen viivästyessä useita vuosia.

Katson, että on myös tärkeää korjata lukuisia epäjohtonmukaisuuksia ja ottaa huomioon lainsäädännön laatimista koskevien standardien merkittävä kehitys vuoden 1992 jälkeen. Samalla ehdotamme yksinkertaistamista ja selvennyksiä sekä muita parannuksia, jotka vastaavat maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten yhteydessä esitettyjä.

Lopuksi haluamme tällä asetuksella tehdä selväksi, että WTO:n sääntöjä noudatetaan, sekä estää mahdollisen kritiikin.

Yhteenvetona voin todeta, että ehdotukset täyttävät WTO:n vaatimukset ja niillä toteutetaan rajallinen mutta tarpeellinen siivous menettelyjen järjeistämiseksi ja selventämiseksi. Voimme näin tukea mekanismeja ja palvella paremmin tuottajia ja kuluttajia, jotka luottavat nimityksiin. WTO:n määräaika päättyy kuitenkin 3. huhtikuuta 2006, joten emme ehdottaneet laajempia toimitapojen muutoksia. Niitä käsitellään asianmukaisesti maatalouden laatupolitiikkaa koskevan laajan arvioinnin yhteydessä.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE), esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että komission jäsen on täällä tänään edustamassa komissiota mietinnöstä käytävässä keskustelussa. Hänen kollegansa, komission jäsen Fischer Boel, ei päässyt tänne, mutta sen ei pitäisi estää meitä käymästä hyvää keskustelua.

Komission jäsen totesi, ettei ole kyse lainsäädäntömenettelyn käynnistämisestä, vaan me ainoastaan vastaamme WTO:n pyyntöön. Laadunvarmistusta koskevan lainsäädäntökehityksen luominen käynnistyi vuonna 1992, jo 14 vuotta sitten, mutta korkealaatuinen tuotanto ei tietenkään käynnistynyt tuolloin suojelluilla aloilla. Pikemminkin oli kyse siitä, kuten luonnonmukaisessa viljelyssäkin, että tuottajat ovat tuoneet kyseisiä tuotteita markkinoille jo kauan, vuosikymmenten ajan, ja ne ovat saaneet kuluttajien hyväksynnän. Sitten seurasivat yhdenmukaistaminen ja toimenpiteiden rationalisointi, selvennykset ja takeet.

Laatupolitiikassa maataloudessa on vain kaksi alaa, jotka voidaan määrittää "laadukkaiksi". Ne ovat tänään keskustelun aiheena oleva ala sekä luonnonmukainen viljely. Kaiken muun kattaa elintarviketurvallisuuden käsite. Nyt me kuitenkin puhumme laadusta ja keskitymme erityisesti siihen.

Kuten komission jäsen jo mainitsi, asia ei ole vähäpätöinen, vaan kyse on miljardien eurojen liiketoiminnasta. Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten ja erityistuotteiden suojan myöntäminen alueille ja yrityksille tuo aitoa lisäarvoa. On ymmärrettävää, että muut himoitsevat tätä lisäarvoa.

Riitaa on erityisesti Yhdysvaltojen kanssa – ja kun sanon Yhdysvallat, tarkoitan suuria monikansallisia yrityksiä. Ne tutkivat hyvin huolellisesti, voidaanko täällä alkuperänimityksin suojatut tuotteet kenties sisällyttää niiden valtapiiriin tavaramerkkeinä. Aivan kuten Coca-Colan, ne haluavat omia myös fetajuuston, parmesaanin, Spreewälder Gurken (Spreewaldin etikkakurkut), Karlsbader Oblaten (Karlsbadin vohvelit), Thüringer Rostbratwurstin sekä Tiroler Speckin – niin Itävallasta kuin Etelä-Tirolista (Südtiroler Speck) – tavaramerkkeihinsä, ei niinkään sen vuoksi, että ne pitäisivät tuotteita erityisen hyvinä, vaan koska niillä voi tehdä rahaa. Tämän vuoksi nekin ovat liittyneet keskusteluun WTO:ssa, ja me annamme nyt vastauksemme.

Hyvä asia keskustelussa on, että WTO on alusta asti todennut periaatteellisesti, että sääntömme ovat WTO:n sääntöjen mukaisia. Se, mikä ei ole WTO:n sääntöjen mukaista ja mitä on korjattava, on näiden suojattujen laatumerkintöjen saatavuus kolmansille maille. Me korjaamme tämän puutteen, ja olen myös sitä mieltä, että tässä on järkeä.

Haluan kuitenkin myös korostaa, että etualalle nousee myös toisenlainen toive. Esimerkiksi Parman kinkun tai Tiroler Speckin tuottajat saattavat ajatella, että jos he ostaisivat siat suuremmilta markkinoilta, se tulisi halvemmaksi kuin niiden kasvattaminen alueella tai määrääminen, että siat on hankittava tällaiseen tuotantoon erikoistuneilta alueilta – sillä tämä merkitsisi luonnollisesti tuotantokustannusten nousua.

Jos kuitenkin emme tee näin, on vaarana, että kansainvälisissä keskusteluissa WTO:ssa – ja monikansalliset yhtiöt ovat jatkuvasti kimpussamme – ajaudutaan mielivaltaisuuteen, vaarannetaan omat laatumerkintämme ja näin viime kädessä menetetään suoja. Jos näin tapahtuisi, olisi varsin kyseenalaista uskoa, että raaka-aineita olisi mahdollista ostaa halvemmalla, ja tämän vuoksi olemme vaatineet ja vaadimme, että alueiden kesken säilytetään erityissuhde tämän osalta.

Lopuksi haluan sanoa pari sanaa menettelystä. Kuten myös komission jäsen tietää, neuvosto on jo tehnyt päätöksen. Jälleen kerran me käymme täällä keskustelua huolimatta siitä, että kaikesta on jo päätetty, eikä tätä voida hyväksyä. Asiasta on ensin keskusteltava. Toivon, että voimme tehdä tämän selväksi myös perustuslakisopimuksessa, kun se ratifioidaan.

Harkitsimme asian palauttamista valiokuntaan tehdäksemme pelkästään kiusaa, koska meitä on jälleen kerran ylenkatsoitu ja asiantuntijatyömme on jätetty huomiotta. Uskomme kuitenkin, että tästä seuraisi ulospäin näkyvä yhtenäisyyden puute WTO:n menettelyissä, jolloin muut voisivat todeta: "Ahaa, ne eivät ole edes keskenään samaa mieltä." Koska kannatamme EU:n aseman vahvistamista ja sen turvaamista, annamme asian olla, mutta haluamme tehdä selväksi neuvoston heikkoudet tietyillä aloilla ja pyydämme komission jäsen Kroesia viestittämään tämän komission jäsenenä, jotta hän tarkistaisi päätöksensä.

(Suosionosoituksia)

Giuseppe Castiglione, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteelliset merkinnät ja rekisteröiminen aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi on tärkeää laatutuotteiden kehittämiseksi ja kestävyydelle.

Kokonaisuudessaan katson komission tekemän työn hyvin myönteiseksi. Asiasta oli suunniteltu kaksivaiheista analyysia, toista kansallisella ja toista yhteisön tasolla, joten oli ehdottoman välttämätöntä varmistaa, että ne olisivat yhtenäisiä.

Olen vakuuttunut siitä, että jäsenvaltioiden antama suurempi vastuu, menettelyn tarkkaan jäsentävät säännöt ja uusi vastalausejärjestelmä vastaavat entistä nopeamman ja tehokkaamman tunnustamisen tarpeeseen, toisin sanoen nopeaan tarkistukseen, jonka on oleellista olla myös täysin kattava.

Kolmansien maiden mahdollisuus päästä maataloustuotteiden suojelujärjestelmään pakottaa suojelemaan kuluttajia virheellisiltä mielleyhtymiltä yhteisön tunnusten ja tuotteen varsinaisen alkuperän kesken. Tuotteen alkuperämerkintä sekä yhteisön logojen värien eriyttäminen ja ilmaisujen käytön salliminen jalostetuissa tuotteissa ovat kaikki innovaatioita, jotka koskevat tarvetta yhä parempaan kuluttajansuojaan. Lisäksi uskon, että nämä toimenpiteet kannustavat kuluttajia hyödyntämään enemmän ja paremmin laadukkaiden tuotteiden merkintöjä noudattamalla Euroopan unionin edistämää elintarvikkeiden laatua koskevaa lähestymistapaa.

Lopuksi, kannatan tarkistuksia 48 ja 50, joiden tavoitteena on sallia alueellisten viranomaisten osallistuminen kansalliseen tarkastusvaiheeseen sekä suojatun alkuperämerkinnän ja suojatun maantieteellisen merkinnän parempi suojele tavaramerkin kaltaisten muiden suojelumuotojen yhteydessä. Toivon, että kollegat ovat samaa mieltä ja hyväksyvät nämä tarkistukset huomenna.

Lopuksi haluan kiittää komissiota, joka esitti tämän parlamentille. Tämän osalta toistan sen, mitä kollegani sanoi jo aiemmin näistä menettelyistä ja laatutuotteiden tuottamisen tunnustamisesta. Niillä vastataan laajaan nopean toiminnan tarpeeseen ja myös ennen kaikkea Euroopan maaseutualueiden erityisyyden suojelemaan.

María Isabel Salinas García, *PSE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, kuten esittelijä aivan oikein totesi, katson laadun olevan eurooppalaisen maatalouden suuri voimavara.

Globaaleilla markkinoilla, joilla meidän on kilpailtava yhä enemmän hyvin matalien työvoimakustannusten ja vähäisten ympäristö- ja hygieniavaatimusten – toisin sanoen halvempien hintojen – vuoksi, uskon laadun erottavan meidät muista. Tämän vuoksi meidän on taattava ja sertifioitava laatu entistä yksinkertaisemmin ja helpommin tunnustettavan järjestelmän turvin, johon kuluttajat luottavat niin Euroopassa kuin sen ulkopuolellakin – ja tämän me yritämme nyt tehdä.

Lisäksi on olennaista, että nämä nimitykset tunnustetaan unionin ulkopuolella WTO:ssa, jotta voimme luoda korkealaatuisten maataloustuotteiden markkinat. Tähän me pyrimme, ja katson, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa tehty työ tukee tätä kantaa.

Ensimmäinen haasteemme on kuluttaja- ja tuottajajärjestelmämme vahvistaminen edelleen. Tarvitsemme nopeamman järjestelmän selkeästi määritettyine määräaikoineen ja menettelyineen, jossa toimivalta jaetaan asianmukaisesti. Uskon, että se, miten ala itse kokee asemansa, on yhtä tärkeä kuin se, miten kuluttajat sen kokevat, ja korkealaatuisten markkinoiden taloudelliset edut on saatava esiin: varma nimikejärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti tuotteita, jotka eivät täytä asetettuja edellytyksiä, sekä nopea ja riittävän kevyt menettely.

Katson käsiteltävän asian hyvin tärkeäksi erityisesti kotimaani kaltaisille valtioille, jotka ovat edelläkävijöitä luonnonmukaisessa maanviljelyssä. Kuten sanoin, tätä asiaa on tarkasteltava mielestäni perusteellisemmin, ja meidän on tehtävä se heti kun WTO:n vaatimukset on täytetty – eli mahdollisimman pian – ja kolmansien maiden tuotteiden pääsyä järjestelmään on helpotettu.

Parlamentissa seuraavaksi toteutettavan tarkastelun ja pohdinnan aikana uskon olevan olennaista kuunnella alaa ja olla vastaanottavainen sen tarpeille, ajatella joka hetki tuotteidemme ja laadun suuntaamista globaaleille markkinoille, sillä nämä ovat todella kilpailukykyisen eurooppalaisen elintarvikealan arvoja.

Jan Mulder, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, jäsen Graefe zu Baringdorf on jälleen kerran hoitanut tehtävänsä esittelijänä hänelle tyypillisellä innostuksella, ja tästä haluan onnitella häntä. Yhdyn hänen päätelmiensä vaikuttimiin. Maataloustuotteiden kaupan yhä kasvavan liberalisoinnin

yhteydessä meidän on tunnustettava enemmän maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä kansainvälisellä tasolla. Tämän vuoksi esittelijän päätelmät ovat täysin perusteltuja.

Minulle on tärkeää myös se, mikä on tarkalleen ottaen maantieteellinen merkintä Euroopassa. Jäsen Graefe zu Baringdorf mainitsi esimerkkinä Parman kinkun, että sen olisi oltava peräisin kyseiseltä alueelta. Minua on aina vaivannut se, että itse asiassa pikemminkin Saksa kuin Alankomaat on edamjuuston suurin tuottaja, ja minusta tilanteen olisi muututtava.

Jos säätelemme tätä WTO:ssa – ja olen iloinen siitä, että hän on samaa mieltä kanssani – ja pyydämme muita tunnustamaan tuotteemme, minusta on vain luonnollista, että mekin tunnustamme muiden tuotteet. En ole täysin samaa mieltä jäsen Graefe zu Baringdorfin kanssa, kun hän toteaa, että tällä hetkellä Euroopan unionissa on vain kaksi maataloustuotteiden laatuluokkaa, nimittäin ne, joilla on maantieteelliset merkinnät, ja luonnonmukaisesti tuotetut tuotteet. Tämä saattaa olla totta nyt, mutta meidän on mentävä pidemmälle.

On otettava käyttöön eurooppalainen maataloustuotteiden laatumerkki. Jos pyydämme tuottajiamme kunnioittamaan eläinten hyvinvointinormeja, ympäristötavoitteita ja muita vastaavia, olisi epärealistista olettaa, että tuottajat kilpailisivat muun maailman eli sellaisten tuottajien kanssa, joiden ei tarvitse noudattaa samoja sääntöjä. Koska asiakkaiden on kyettävä erottamaan nämä tuotteet kaupassa toisistaan, meidän on kehitettävä laatumerkki tuotteille, joilla ei ole maantieteellisiä merkintöjä tai jotka eivät ole luonnonmukaisesti tuotettuja.

Daniel Stroj, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, keskustelussa ehdotuksesta neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta haluan kiinnittää huomiota erääseen seikkaan, joka esitetään Graefe zu Baringdorfin mietinnössä: henkinen pääoma on eurooppalaisten ainut jäljellä oleva raaka-aine. Juuri tästä syystä voimme ihmetellä ja pahoitella sitä, ettei meillä ole toistaiseksi ollut kohdennettua suunnitelmaa erityisesti henkisen pääoman suojelemiseksi kehitettävästä järjestelmästä. Uudella välineellä olisi lopultakin tehtävä loppu jatkuvista riidoista WTO:ssa EU:n ja joidenkin sen kauppakumppanien välillä. Kun asia on ratkaistu, voimme vain toivoa, että komissio palaa maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten käsittelyyn selkein käsitteellisin tavoittein.

Haluan vielä lisätä, että alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät ovat Maailman henkisen omaisuuden järjestön mukaan erottamaton osa henkistä pääomaa. Euroopan parlamentin työjärjestyksen mukaan henkinen pääoma kuuluu yksiselitteisesti ja yksioomaan oikeudellisten asioiden valiokunnan vastuualueeseen. Tämän vuoksi on outoa niin menettelyä koskevasta kuin käytännöllisestä näkökannasta, että mietinnön laatiminen annettiin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle, ilman että siihen olisi sisällytetty edes oikeudellisten asioiden valiokunnan lausuntoa.

Witold Tomczak, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, molempien asetusehdotusten tavoitteet vaikuttavat hyvin perustelluilta. On vaikeaa olla tukematta maanviljelijöiden tulojen lisäystä, reiluja kilpailuolosuhteita ja alkuperäisten tuotteiden suojelua jäljitelmiltä. Herää kuitenkin epäilyksiä siitä, ovatko asetetut tavoitteet realistisia.

Tarkastelkaamme nykyisillä ratkaisuilla tähän mennessä aikaan saatuja tuloksia. Aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmässä on tähän mennessä rekisteröity vain 15 maataloustuotetta ja elintarviketta koko unionissa. Onko todella tarpeen kehittää monimutkaisia menettelyjä ja lisätä byrokratiaa tusinan tai parinkymmenen tuotteen eduksi? Saavatko maanviljelijät ja tuottajat tästä todella mitään hyötyä? Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojajärjestelmään on rekisteröity EU:ssa yli 700 nimikettä, joista 150 on juustoja, 160 lihatyyppejä tai lihavalmistetta, 150 hedelmä- ja vihanneslajiketta ja 80 oliiviöljyä. Parhailaan käsittelyä odottaa 300 uutta hakemusta. Emmekö me tämän lainsäädännön laatimisella kohta ajaudu naurettavaan tilanteeseen? Muutaman vuoden kuluttua meillä on tuhansia alkuperänimityksiä, joilla pyritään valtaamaan supermarketteja koko EU:ssa. Asiakkaina me uuvumme tässä viidakossa, ja kalliista byrokraattisesta järjestelmästä tulee tehoton hakemusten käsittelyssä.

Eikö olisi parempi luopua paikallisten herkkujen sääntelyajatuksista? Jos teemme herkuista massatuotteita, ne eivät enää ole herkkuja. Annetaan niiden säilyä tiettyjen paikkojen ja alueiden luonnollisina houkuttimina ilman Euroopan unionin tukea.

Janusz Wojciechowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan onnitella UEN-ryhmän puolesta jäsen Graefe zu Baringdorfia erinomaisista mietinnöistä. Olen iloinen siitä, että pystymme

tekemään välttämättömät yksinkertaistukset paikallisten elintarvikkeiden rekisteröintimenettelyihin ja että saataville tulee yhä enemmän tällaisia tuotteita – tai pikemminkin että niistä tulee meille tutumpia, sillä kysehän on perinteisistä tuotteista, jotka ovat olleet pitkään markkinoilla.

Euroopan tulevaisuus on sellaisten perinteisten, alueellisten tuotteiden tukemisessa, jotka edustavat paikallisten yhteisöjen saavutuksia. Se on jotain, missä voimme kunnostautua, missä voimme päästä muiden edelle ja minkä ansiosta voimme luoda yhteiset eurooppalaiset markkinat, jotka ovat rikkaat alueellisten erikoisuuksien monimuotoisuuden ansiosta. Tämä on hieno mahdollisuus alueellisille tuottajille. Ennen kaikkea tämä on kuitenkin hyvä uutinen kuluttajille, sillä nämä tuotteet tehdään perinteisten ohjeiden mukaan sellaisin menetelmin, jotka juontavat juurensa useamman sukupolven taakse, ja ne ovat terveellisempiä ja parempia kuin massatuotannon tuotteet. Tämä on myös paras tapa vastata bioteknologiayritysten esittämään haasteeseen. Ne haluavat pakottaa meidät kuluttamaan omia, geenitekniikan avulla massatuotantona tuotettuja elintarvikkeitaan.

Meidän on oltava tiukkoja tässä asiassa. Haluamme kuluttaa tuotteita, jotka ovat terveellisiä, monipuolisia ja perinteisin, alueellisin menetelmin tuotettuja, emmekä halua tulla pakotetuiksi kuluttamaan elintarvikkeita, joita tuotetaan luontoa huijaavin menetelmin.

Jan Tadeusz Masiel (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, muutaman viime vuosikymmenen ajan yhteinen maatalouspolitiikka on kannustanut maanviljelijöitä tuottamaan enemmän laadusta piittaamatta. Tämän seurauksena heillä on kaksi mersua pihallaan ja kaupat ovat täynnä tuotteita, jotka eivät ole sen paremmin maukkaita kuin halpojakaan. Meidän on maksettava enemmän niin kutsutuista luomutuotteista saadaksemme ostaa sitä, minkä olisi oltava tavanomaista ruokaa.

On kyynistä sanoa, että kuluttajat katsovat nykyään laadun määrää tärkeämmäksi. He haluavat yksinkertaisesti syödä taas elintarvikkeita, joita eivät ole nähneet vähään aikaan ja joihin heillä on oikeus. Samanaikaisesti me, pääasiassa vanhoissa jäsenvaltioissa, käytämme suurimman osan talousarviostamme yhteiseen maatalouspolitiikkaan.

Toivokaamme, että nykyisiä menettelyjä yksinkertaistamalla nämä maantieteellisten merkintöjen suoja, alkuperänimityksiä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevat asetukset ovat suotuisia maanviljelijöille, jotka tuottavat terveellisiä ja maukkaita tuotteita.

Haluan kiittää komissiota ja esittelijää tämän merkittävän asian käsittelemisestä. Toivon, että maanviljelijöitä, erityisesti uusien jäsenvaltioiden maanviljelijöitä, joilla ei vielä ole ollut aikaa tai rahaa aloittaa teollista maataloustuotantoa, palkitaan perinteisistä tuotantomenetelmistä. Meillä ei ole sellaisia suurenmoisia käsittelymenetelmiä, joista ranskalainen keittiö tunnetaan, mutta meillä on terveellisiä ja maukkaita maataloustuotteita ja elintarvikkeita.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on tarpeetonta korostaa, kuinka kiintyneitä olemme maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaan koskevaan järjestelmäämme, niiden suojelemiseen ja niiden noudattamiseen niin Euroopan unionissa kuin sen ulkopuolellakin.

Kun asiat ovat niin kuin ovat, yhteisen maatalouspolitiikan toistuvien ja minun makuuni liian lähekkäisten uudistusten jälkeen tuottajat eivät monilla alueillamme voi selviytyä kuin tuotteidensa laadun ja taito-tietonsa turvin, mitä kuluttajat onneksi arvostavat yhä enemmän ja minkä he ovat valmiit korvaamaan maksamalla kohtuullisen hinnan auttaen näin osaltaan säilyttämään työpaikkoja alueella ja tätä kautta myös maaseudun kehittämistä.

On tullut hyvin selväksi, että Yhdysvallat ja Australia ovat juljenneet hyökätä Maailman kauppajärjestössä tätä koskevan lainsäädäntömme kimppuun, sillä se on ollut varsinainen menestys. Vuodesta 1993 alkaen on rekisteröity yli 700 elintarvikemerkintää. Niiden kaupalliseksi arvoksi on arvioitu yli kymmenen miljardia euroa. Minun on mainittava myös *Tiroler Speckin* rekisteröiminen, sillä se on erityisen lähellä kollegani Ebnerin sydäntä, joka luovutti minulle kahden minuutin puheaikansa keskustelussa.

WTO:n toimivaltainen elin on onneksi tullut siihen tulokseen, ettei asetuksemme ole WTO:n sääntöjen vastainen. Meidän on vain muokattava sitä 20. huhtikuuta mennessä – toisin sanoen aikaa ei ole hukattavana – siten, että kolmansien maiden kansalaiset ovat samanarvoisessa asemassa EU:n kansalaisten kanssa hakumenettelyssä ja heillä on oikeus esittää vastalauseensa.

Haluan onnitella esittelijäämme, jäsen Graefe zu Baringdorffia ja kiittää häntä erinomaisesta yhteistyöhengestä, jota ei aina ole helppoa saavuttaa parlamentin eri poliittisten ryhmittymien kesken.

Olen iloinen siitä, että olemme jäsen Graefe zu Baringdorfin ja muiden maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan nerojen, myös sen puheenjohtajan Daulin, kanssa onnistuneet pääsemään sopimukseen tarkistuksista, joilla pyritään selkiyttämään ja yksinkertaistamaan asioita ja tekemään niistä entistä täsmällisempiä, sekä varmistamaan asianmukaisen seurannan avulla sen, että maanviljelijöidemme henkistä omaisuutta kunnioitetaan, sillä se on yksi viimeisistä eurooppalaisten omistamista raaka-aineista.

Täsmällisten määräaikojen avulla – komission kuusi kuukautta hakemusten tarkasteluun ja neljä kuukautta vastalauseen esittämiseen – halutaan erityisesti välttää haitallisia viivästyksiä kyseisten toimijoiden osalta. Haluamme tietyn väriset yhteisön tunnukset, omat logomme, ja haluamme varmistaa, että kolmannet maat eivät käytä niitä. Lopuksi haluamme varmistaa, että jos suojattu alkuperänimitys (SAN) tai suojattu maantieteellinen merkintä (SMM) perutaan, sitä ei voi rekisteröidä tavaramerkkinä viiteen vuoteen. Näin estetään tuottajien taloudellinen painostaminen.

Tiedän, että monilla parlamentin jäsenillä on ajatuksia ja ehdotuksia lainsäädännön parantamiseksi, mutta kehotamme neuvostoa panemaan täytäntöön aluksi vain WTO:n päätöksen mukaiset välttämättömät muutokset, sillä nyt on kiire. Kuten...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Bogdan Golik (PSE). – *(PL)* Arvoisa puhemies, haluan onnitella esittelijää kahdesta erinomaisesta mietinnöstä. Haluan myös esittää vakaumukseni, jonka mukaan juuri näillä parlamentin hyväksymillä uusilla asetuksilla kehitetään edelleen maatalouden elintarviketuotantoa ja erityisesti maaseutualueiden elävöittämistä edistämällä niiden perinteitä ja kulttuurisia arvoja sekä lisäämällä työpaikkoja maatalousalan ulkopuolella. Uskon, että avoin ja yksinkertaistettu rekisteröintimenettely sekä toimivallan selkeä jakautuminen jäsenvaltioiden ja komission kesken antaa entistä tehokkaamman suojan kuluttajille ja tuottajille, unionin kansalaisille ja ennen kaikkea näiden tuotteiden tuottajille. Tuotteet suojataan jäljennöksiltä, alkuperänimitysten väärinkäytöltä, ainesosaluetteloiden kopioimiselta ja muilta petollisilta menettelyiltä, joihin turvaudutaan nopean voiton saamiseksi.

Asetusehdotukset todellakin edistävät osaltaan uskottavan järjestelmän luomista rekisteröityjen tuotteiden laadun suojelemiseksi, sillä näihin tuotteisiin luotetaan ja niiden suosio kasvaa unionissa ja koko maailmassa. Nyt näihin tuotteisiin liitetään tuottajan merkintöjen lisäksi myös Euroopan unionin merkinnät.

Giusto Catania (GUE/NGL). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, unionin on pystyttävä takaamaan maataloustuotteidensa ja elintarviketuotantonsa laatu ja suojeltava sitä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi aitoja perinteisiä tuotteita ja maantieteellisiä merkintöjä on puolustettava Yhdysvaltojen ja Australian WTO:ssa käynnistämiltä hyökkäyksiltä.

Esittelijä on tehnyt erinomaista työtä parantaakseen näitä kahta asetusta. Meidän on suojattava tuotteita, jotta voimme todella vaikuttaa elintarviketurvallisuuden parantamiseen, ja meidän on estettävä makujen yhdenmukaistuminen, jota tapahtuu maailmanlaajuisesti. Aivan liian usein löytyy valitettavasti esimerkkejä väärennöksistä: eteläisen Italian suurimmille markkinoille, Sisilian Vittoriaan tulvii päivittäin väärennetyjä tuotteita, joita tuodaan markkinoille muka maantieteellisin merkinnöin suojattuina tuotteina, esimerkkinä Pachinon kirsikkatomaatit.

Tästä syystä katsomme, että tarvitaan merkintöjä, joista käy ilmi tuotteen alkuperä ja sen käsittely. Meidän on kuitenkin pohdittava yhtä asiaa: aivan liian usein suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) kannattajat ovat enemmän huolissaan kaupallisuudesta kuin tuotannosta.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – *(EN)* Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää avusta alueellisen yksilöllisyyden ja maaseudun omavaraisuuden suojaamisessa.

Euroopassa tuotanto ja elintarvikkeet ovat niin rikkaat ja moninaiset, ja meidän on todellakin suojeltava niitä kaupan liberalisoinnin absolutisteilta. Perheessä säilyneet reseptit, paikalliset maut, käsintehty tuotteet, laatu ja ainutlaatuisuus tarvitsevat suojeluamme, jotta alueemme säilyisivät niin rikkaina kuin ne nyt ovat.

Mitä hyötyä tästä arvokkaasta työstä kuitenkaan on, jos samalla sallimme geneettisen manipuloinnin ujuttautua satoomme ja näin elintarvikkeisiimme ja tuotantomme? Pyrimme nyt suojelemaan tuotteidemme yksilöllisyyttä ja paikallisten aineiden ainutlaatuisuutta. Kuinka voimme väittää ainestemme olevan paikallisia, jos niitä muokataan laboratorioissa? Nuo siemenet eivät varmasti ole sukumme

aikaansaamaa muuntelua; ne ovat identtinen kuva Monsanto-siemenen tietystä eränumerosta – täsmälleen samaa siementä kuin miljoonat muutkin ympäri maailmaa.

Kuinka me siis voimme väittää, että tuotteemme ovat ainutlaatuisia, että ne ovat rikasta alueellista aromiamme tai että ne ovat ylipäättään alueeltamme? Eikö rehellisyys edellyttäisi meiltä tuotteisiimme merkintää "Monsanto Corporation, tuotettu St Louisissa, Missouriissa"? Meidän on annettava alueiden valita, haluavatko ne olla GM-alueita, ja suojeltava niitä, jotka eivät halua.

Meidän on arvostettava ja säilytettävä paikallisia erikoisuuksia ja myös viljelijöiden markkinoita, joilla erikoisuuksia myydään vielä toisinaan paikallisesti. Meidän on varmistettava, että elintarvikkeiden markkinoita koskeva sääntelymme ei tuhoa jäljellä olevia perinteisiä paikallisten viljelijöiden markkinoita.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että käymme yhteiskeskustelua jäsen Graefe zu Baringdorfin mietinnöistä. Yhdessä hänen mietinnöistään, sen viidennessä perustelukappaleessa, todetaan, että ehdotusten tarkoituksena on yksinkertaistaa menettelyä ja esittää täsmällinen kuvaus eri elinten toimivallasta ehdotuksen käsittelyvaiheessa. Yhdessä muiden huomautusten, kuten 9 kohdan, kanssa tämä antaa toivoa, että lopullisissa neuvoston asetuksissa pystytään välttämään byrokratia ja oikeudelliset epäjohtonmukaisuudet. Tämä on erityisen tärkeää maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annettavassa asetuksessa. Meidän on muistettava, että maantieteelliset nimitykset ovat osa tiettyjen paikallisyhteisöjen ja yksittäisten valtioiden perintöä ja niiden vastuulla on suojata merkintöjä.

Elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojan on yhteisön tasolla täytettävä ainoastaan tukitoimet ja ehkäistävä vilpillisiä toimia. Kuitenkin 11 artiklan 3 kohdan mukaan vain kansallisilla elimillä on toimivalta määrätä seuraamuksia kansallisella tasolla.

Alueellisten tuotteiden ja elintarvikkeiden on tuettava aluekehitystä ja laajennettava matkailuvaltteja, myös maatilamatkailua. Ei kukaan halua sellaista unionia, jossa kaikki pukeutuvat samalla tavalla, syövät samaa ruokaa ja puhuvat samalla tavalla.

James Hugh Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen näihin mietintöihin, sillä alueellisten erikoisuuksien suojelu on aiheellista ja tarpeellista. Alueilla on oikeus hyödyntää ja suojella erikoisuuksiaan oman taloudellisen etunsa vuoksi.

Totean, että arvioiden mukaan näin toimivissa jäsenvaltioissa lisäarvo maantieteellisten merkintöjen edistämisestä on noin viisi miljardia euroa vuosittain. Luonnollisesti tällä on myös lumipalloilmionä vaikutusta työpaikkojen säilymiseen ja väestön pysymiseen maaseutualueilla.

Pahoittelen vain sitä, että tähän mennessä oma alueeni, Pohjois-Irlanti, ei ole käyttänyt hyväkseen tätä järjestelmää, vaikka minun on puolueellisesti todettava, että meillä on runsaasti tällaisia hyödykkeitä.

Ulsterin pihviliha, jota kaikki eurooppalaiset pääsevät taas pian maistelemaan, kun naudanlihan vientikielto kumotaan, on maultaan ja laadultaan maineikasta ja tämän vuoksi Greenfield-merkintä vastaa korkeinta laatua. Vehnä- ja soodaleipämme ovat ehdottomasti maistamisen arvoisia herkkuja, ja Armagh Bramley-omenoilla on aivan erityinen maine.

Kehotan Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta käyttämään tässä keskustelussa hyväkseen näiden asetusten tarjoamia mahdollisuuksia.

Olen kuullut asetuksista valituksen, että hakemusmenettely on turhan työläs ja byrokraattinen. Pyydän tämän vuoksi, että prosessia pyritäisiin yksinkertaistamaan kaikin tavoin, jotta alueellisia tuotteita voidaan suojata ja edistää nopeammin. Olenkin iloinen siitä, mitä komission jäsen tästä sanoi.

WTO:n yhteydessä on tärkeää, että unioni puolustaa näiden asetusten ansiosta saatuja oikeuksia eikä anna periksi kolmansista maista tuleville paineille. Olen vahvasti samaa mieltä esittelijämme kanssa siitä, että EU:n on hyödynnettävä koko painoarvoaan ja kaikkia diplomaattisia taitojaan maantieteellisten merkintöjen puolustamiseksi. Vaikka meitä rohkaiseekin se, että WTO:n riitojenratkaisuelin hylkäsi hiljattain Yhdysvaltojen ja Australian valitukset, meillä ei ole varaa omahyväisyyteen.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minäkin haluan muiden tavoin kiittää esittelijää hänen todella erinomaisista mietinnöistään sekä varjoesittelijöitä hyvin tehokkaasta yhteistyöstä tässä asiassa.

Minusta nämä mietinnöt – varsinkin maantieteellisten nimitysten ja alkuperänimitysten suoja koskeva mietintö – ovat hyvin merkittäviä asiakirjoja tällä parlamentin istuntokaudella. Kuten komission jäsen mainitsi, jo yli 700 tuotetta on rekisteröity ja 300 hakemuskäsittelyä on meneillään. Tämä on keskeinen näkökohta Euroopan maatalouden ja maaseutualueiden kannalta.

Katson, että näiden tuotteiden yhteydessä myös henkinen omaisuus on merkityksellistä ja että nämä tuotteet ovat omiaan edistämään alueen identiteettiä. Jos avaamme markkinamme kolmansien maiden tuotteille, meidän on voitava edellyttää näiltä valtioilta samojen, EU:ssa noudatettavien, laatua ja sosiaalisia näkökohtia koskevien normien noudattamista. On totta, että elämme globaalissa maailmassa, mutta kilpailu voi olla reilua vain, jos WTO:ssa sovelletaan samoja vaatimuksia ja sääntöjä ja niitä noudatetaan käytännössä.

Yleisesti ottaen meidän on kuitenkin huolehdittava siitä, että menettelyyn liittyy huolellinen tutkimus. Pienimpään yhteiseen nimittäjään turvautumista on vältettävä. Laadulla on hintansa. Kuten Saksan liittotasavallan presidentti Horst Köhler eilen totesi, EU:n korkeampien hintojen on merkittävä parasta laatua. Esimerkiksi Itävallassa on 180 000 tuotantoon osallistuvaa maanviljelijää. Nämä turvaavat alueellaan noin 600 000 työpaikkaa. Tämä osoittaa, kuinka tärkeitä tuotantoon osallistuvat aktiivisesti toimivat maatalousyritykset ja perheyrietykset ovat maaseutualueille.

Robert Navarro (PSE). – *(FR)* Arvoisa puhemies, aluksi haluan onnitella esittelijää ja kollegojani maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa tästä mietinnöstä, jonka yksi vahva puoli on se, että siinä korostetaan keskeistä käsitettä, jonka mukaan maanviljelys on elinkelpoista Euroopassa ainoastaan laadun ansiosta. Vastaavasti merkintöjen ja muiden suojattujen nimitysten suojan on oltava kaikkien EU:n poliittisten toimenpiteiden keskiössä, varsinkin kansainvälisillä forumeilla, kuten WTO:ssa, sillä tämä on ainoa tapa taata eurooppalaisten tuotteiden kestävä kilpailukyky globaalissa maailmassa.

Itse olen kotoisin alueelta, jolla on rekisteröity yli 30 tuotetta suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) avulla ja aitoina perinteisinä tuotteina. Nämä nimitykset ovat kiistatta valtti tuottajille, jotka hyödyntävät niitä. Ajatus on sama, kuin mitä olemme aina soveltaneet toisella alalla, joka ei kuulu tämän tekstin soveltamisalaan, mutta joka edellyttää EU:n tukea ja suoja. Tarkoitin tietenkin viinialaa, joka työllistää kymmeniätuhansia ihmisiä kotiseudullani Etelä-Ranskassa, ja satojatuhansia ympäri Eurooppaa, ja joka on parhaillaan valtavassa kriisissä. Jos mitään ei tehdä myöskään EU:n tasolla, on vaarana, että Eurooppa menettää sielunsa.

Andrzej Tomasz Zapalowski (IND/DEM). – *(PL)* Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään siitä, kuinka voidaan suojella aitoja perinteisiä maataloustuotteita.

Asetuksessa mainitaan yhden sukupolven mittainen tuotantoajanjakso, jota edellytetään, jotta tuote voidaan luokitella perinteisin menetelmin tuotetuksi tuotteeksi. On esitetty huoli tarkistuksesta, jolla rajoitetaan määritelmä koskemaan tuotteita, jotka olivat käytössä ennen toista maailmansotaa. Tämä on Itä-Euroopan valtioita syrjivää.

Toisen maailmansodan seurauksena Puola menetti puolet alueestaan ja useita miljoonia ihmisiä siirrettiin uusille alueille. Näin perinteen jatkuvuus katkaistiin. Kommunismin vallan aikana perinteisten tuotteiden tuotanto kauppaa varten oli myös kiellettyä. Vasta noin viime vuosikymmenen aikana, itsenäisyyden aikana, tiettyjen alueiden yhteisöt ovat palanneet perinteisiin terveellisiin elintarvikkeiden tuotantomenetelmiin, esimerkiksi valmistamaan puolalaisia makkaroita ja kinkkuja. Tämä oli aiemmin mahdotonta.

Toinen hyvin tärkeä seikka on varmuus siitä, että elintarvikkeiden laatua valvotaan riittävästi ja että voidaan välttää tilanne, jossa yhä lisääntyvä geneettisesti muunneltujen kasvien tarjonta kaikkialla Euroopassa johtaa perinteisten tuotteiden saastumiseen. Euroopassa on kuitenkin valtioita, joissa geneettisesti muunnellut kasvit ovat levinneet kaiken valvonnan ulkopuolelle ja uhkaavat varmasti pian perinteisiä tuotteita ainesosaluettelon muutosten vuoksi. Liitteenä olevaan perinteiseksi tuotteeksi luokiteltujen tuotteiden luetteloon olisi sisällytettävä myös herkkuja.

María Esther Herranz García (PPE-DE). – *(ES)* Arvoisa puhemies, komission meille esittämiä alkuperämerkintöjä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevassa mietinnössä todetaan, että sen tarkoituksena on selkiyttää menettelyjä ja saattaa yhteisön lainsäädäntö WTO:n ratkaisun mukaiseksi.

Maantieteellisten merkintöjen suoja on luonnollisesti hyvin tärkeä. Se on olennaista, jotta kuluttajille voidaan tarjota täsmällistä tietoa heidän kuluttamiensa tuotteiden laadusta, alkuperästä ja

tuotantomenetelmistä. Tämän vuoksi vaikuttaa loogiselta, että meidän on vältettävä hämmentämistä kuluttajien, eikä yhteisön tunnuksen merkitsemistä kolmansien maiden tuotteisiin näin ollen pitää sallia.

Lisäksi parlamentin jäsenten velvollisuutena on suojella eurooppalaisen gastronomian perintöä moninaisuudessaan ja terveellisyydessään, sillä se on tähän asti nauttivat kansainvälistä arvostusta.

Meidän on noudatettava WTO:n riitojenratkaisuelimen päätöstä – tämä on kiistatonta; sitä vartenhan se on – ja muutettava asetusta, jotta se täyttää nämä vaatimukset.

Ennen kuin WTO sisällyttää keskusteluunsa maantieteellisten merkintöjen kansainvälisen järjestelmän ja näin ollen ennen kuin meillä on maantieteellisten merkintöjen kansainvälinen rekisteri, ei kuitenkaan ole järkeä muuttaa yhteisön asetusta yhtään enempää, kuin mitä on tarpeen.

Lisäksi meidän on varmistettava, että asetukseen tehtävät muutokset eivät johda viivästyksiin rekisteröinnissä tai Euroopan unionin ja kolmansien maiden väliseen syrjintään, sillä yhteisön hyväksyntämenettelyssä vaaditaan hyvin tiukkojen laatua ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien edellytysten noudattamista. Voisiko komissio varmistaa, että kolmansien maiden tuotteiden osalta noudatetaan samoja normeja? Vilpittömästi sanoen en usko siihen.

Katson tämän vuoksi, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittämiä tarkistuksia on tuettava. Katson myös, että eri jäsenvaltioiden terveystarvejärjestelmää koskevien erilaisten näkemysten on varmistettava, etteivät maanviljelijät ja tuottajat ole ainoita, jotka joutuvat maksamaan elintarvikehygieniää koskevan lainsäädännön ulottamisesta alkuperämerkintöihin.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minäkin haluan onnitella esittelijää. Suojatun alkuperänimityksen (SAN), suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) ja aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmä ovat askel oikeaan suuntaan maaseutualueiden kehittämiseksi. Ne auttavat sekä säilyttämään luonnonperintöä ja kulttuuriperintöä että laajentamaan korkealaatuisten tuotteiden valikoimaa kasvavaa kysyntää ja tietoisia kuluttajia varten.

Kotimaani kokemusten perusteella voin todistaa tämän, sillä meillä yli 100 tuotetta on saatettu järjestelmän piiriin ja suurin osa niistä on saavuttanut kohtuullisen kaupallisen menestyksen. Joissakin tapauksissa menestys markkinoilla on merkinnyt jo sukupuuttoon ajautumassa olleiden kotoperäisten rotujen määrän elpymistä sekä sellaisten toimintatapojen säilymistä, jotka muutoin olisivat olleet vakavassa vaarassa tai häviämässä.

Nyt tarkasteltavina olevien ehdotusten tuella voidaan vahvistaa nykyistä sääntelykehystä ja saattaa se WTO:n sääntöjen mukaiseksi, kuten haluammekin. Haluan korostaa, että yhteisön tunnusten selkeämpi identifiointi värityksen avulla, kolmansien maiden tuotteiden alkuperää ja jalostuspaikkaa koskevat merkinnät sekä se, että komission päätös pidettiin voimassa, tekevät prosessista uskottavamman ja johtavat halvempiin hintoihin ja byrokratian keventymiseen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen tämän päivän keskustelun aiheen käsittelyä on tärkeää, että tuon ilmi parlamentissa, että Irlannin sokeriteollisuus lopettaa kokonaan tuotantonsa. Tästä ilmoitettiin tänään Irlannissa. Kun puhumme WTO:sta, Irlanti on sokerijuurikkaan tuotannossa ensimmäinen uhri. Kolmesataa työntekijää menettää työpaikkansa ja vaikutukset ovat pahoja myös 3 500 maanviljelijän kannalta. Onko tämä varoitusmerkki siitä, mitä tuleman pitää, kun WTO:n voima muokkaa maanviljelyämme Euroopassa yhä vahvemmin? Kun sokerijuurikas nyt uhrataan, kuten Irlannissa, mitä tapahtuu huomenna EU:n lihakarjan kasvatukselle?

Tämän mietinnön osalta kiitän esittelijää hyvästä työstä. Pelkään kuitenkin, että me toisinaan puhumme tästä aiheesta hyvin kiihkeästi – kuten meidän kuuluukin – mutta emme ota huomioon hyödykkeiden tuottamisen koko kuvaa Euroopan unionissa, sillä sekin tarvitsee suojelua.

Meillä Irlannissa on valitettavasti vain kolme tuotetta, jotka on rekisteröity suojattujen maantieteellisten merkintöjen avulla, mutta meillä on satoja pieniä elintarvikeyrityksiä, jotka voisivat hyötyä asetusten tarjoamasta suojasta. Kehotan niitä tekemään niin. Tarvitsemme yhä enemmän erityistuotteita, jos haluamme vastata YMP:n uudistuksesta seuraaviin haasteisiin ja WTO:n aiheuttamiin paineisiin. Meidän on tunnustettava, että elintarviketuotannon jatkuminen Euroopassa on riippuvainen alan sitoutumisesta ja sen hyväksymisestä, ettei alan voida olettaa selviävän unionin ulkopuolella erilaisin ja matalammin standardein tuotettujen halpojen hyödykkeiden rajattomasta tunkeutumisesta markkinoille.

Suojelkaamme ja kannustakaamme kaikki keinoin niitä, jotka haluavat tuottaa erikoiselintarvikkeita, mutta tunnustakaamme myös, että EU:n maatalous tuottaa hyvin erikoistuneita hyödykkeitä, jotka myös tarvitsevat suojelua.

Marc Tarabella (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensin osoittaa kiitokseni esittelijä Graefe zu Baringdorffille hänen merkittävästä työstään paremman tiedottamisen sekä tuottajien, valmistajien ja kuluttajien paremman suojelun takaamiseksi. Hän onnistui mietinnössään toisaalta välttämään konservatiivisen protektionismin ja toisaalta osoittamaan tunnustusta ja kunnioitusta asiantuntemuksellemme. Tämä ei kuitenkaan ilahduta kaikkia, ja selkein todiste siitä on Yhdysvaltojen ja Australian omaksuma tiukka linja, kun ne haluavat maantieteellisten merkintöjen olevan sallittuja vain poikkeustilanteissa ja pyrkivät saamaan ne rajoitetuiksi vain tiettyihin viineihin ja alkoholijuomiin.

EU:n on tehtävä kaikki voitavansa maantieteellisten merkintöjen suojelemiseksi ja sen on käytettävä koko diplomaattista älykkyyttään erityisesti tulevissa neuvotteluissa Hongkongin päätösten soveltamisesta. Maantieteelliset merkinnät ovat erinomainen tapa lisätä laadullinen lähestymistapa kansainväliseen kauppaan. Valitettavasti ei ole nähty ensimmäistäkään merkkiä siitä, että maantieteellisiä merkintöjä suojeltaisiin WTO:ssa kestäväällä tavalla. Komission on kyettävä ottamaan merkittävä asema tässä asiassa. Meidän on tiedostettava, että laatu ja tunnustus tuovat toivoa Euroopan maataloudelle tulevaisuudessa.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen kollegoilleni, ja haluan jakaa osan näistä kiitoksista yhteistyökumppaneilleni. Jäsen Mulder, olin iloinen myös sanoistanne. Olemme asiasisällöstä samaa mieltä, mutta olen iloinen siitä, että kiititte myös sitoutumistani. Olemme molemmat jo jokseenkin iäkkäitä ja olemme olleet pitkään tällä alalla. Silti asiat koskettavat meitä yhä, emmekä ole väsyneet taistelemaan sen puolesta, minkä katsomme oikeaksi. Kun valitatte, että on olemassa vain kahdenlaisia laatumerkintöjä, yhdyn kritiikkiinne. Niitä on laajennettava, meidän ei pidä tyytyä turvaamaan turvallisuutta pelkästään siten, että ihmiset eivät kuole syötyään jotain, vaan on myös kunnioitettava syömisen nautintoja sekä laatua, alkuperää ja sukupolvien ponnistuksia.

Tarvitsemme juuri tällaista vapaan markkinatalouden ja laadunvarmistamisen yhdistelmää. Markkinasuuntautuminen on tietenkin hyvä asia, mutta sen lisäksi on kunnioitettava täällä saavutettua. Hetki sitten esitettyyn kysymykseen siitä, onko tämä puhtaasti hallinnollinen asia, voin vain vastata, ettei se ole hallinnollinen asia. Kyseessä on sukupolvien ajan kehitetty järjestelmä, jolle annetaan nyt lainsäädännölliset ja hallinnolliset takeet. Se on jokseenkin eri asia, kuin että meille saneltaisiin jotain.

Jos tästä ei olisi meille hyötyä, ei keskustelua käytäisi WTO:ssa. On luonnollista, että monikansalliset yritykset seuraavat tarkkaan nyt luotavaa lisäarvoa, joka onkin huomattava. Joukossamme Irlanti – jonka olen nyt kuullut mainittavan kaksi kertaa – ei valitettavasti ole vielä näyttänyt hyvää esimerkkiä, ja kehotankin sitä kannustamaan tällä tavalla tuotteitaan valmistavia alueitaan toimittamaan hakemuksen. Tähän ei pidä jäädä aukkoja. Tämä on yksi näkökohta siitä tiedosta, jota mekin täällä parlamentissa voimme tarjota.

Haluan mainita myös yhteistyön jäsen Lullingin kanssa. Hän ei kenties ole vanhin, mutta hän on virkaiältään meistä vanhin. Jokainen hänen kanssaan työskennellyt tietää, ettei tehtävä ole helppo. Tämä ei liity pelkästään poliittiseen suuntautumiseen vaan myös jäsen Lullingiin henkilönä. Olemme kuitenkin onnistuneet esittämään joillakin aloilla yhteisiä tarkistuksia. Haluan mainita niistä joitain hyvin merkittäviä.

Jostain hämärästä syystä neuvosto sisällytti tekstiin säännöksen, jonka mukaan menettelyssä on annettava kaikille luonnollisille tai oikeushenkilöille, joita asia henkilökohtaisesti ja suoranaisesti koskee, mahdollisuus saada alkuperämerkinnän tai erityisen laatumerkinnän rekisteröiminen peruutettua. Koska kyse on lisäarvosta, merkintöjen muuttaminen tavaramerkeiksi luonnollisesti houkuttelee. Osoittaaksemme, ettei toimintamme ole kaupallista, olemme esittäneet yhteisen tarkistuksen. Pyydän komissiota todella varmistamaan, että neuvosto sisällyttää sen tekstiin.

Jos suojatun merkinnän rekisteröiminen peruutetaan, sitä ei voi muuttaa tavaramerkiksi viiteen vuoteen. Tämä antaa meille jonkin verran pelivaraa ja tekee asian hieman kalliimmaksi niille, jotka haluavat muuttaa suojatut merkinnät tavaramerkeiksi. Näin tarjotaan alueiden ihmisille jotain takaisin. Meidän on edettävä hyvin varovasti tällaisissa tilanteissa. Toivon komission jäsenen vievän tätä eteenpäin. Haluan esittää vilpittömät kiitokseni tästä hyvin rakentavasta keskustelusta.

Neelie Kroes, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, esittelijä on saanut ruusuja varsin monilta arvoisilta parlamentin jäseniltä, ja haluan komission puolesta lisätä kimppuun vielä muutaman. Kiitos vielä kerran mielenkiintoisesta näkemysten vaihdosta. Haluan kommentoida joitakin keskustelussa esiin tuotuja seikkoja.

Yleisenä huomiona – jäsen Graefe zu Baringdorf ja jäsen Castiglione käsittelivät tätä – haluan jälleen korostaa, että näillä ehdotuksilla komissio haluaa saattaa lainsäädäntömme WTO:n paneelien päätelmien mukaiseksi. Tähän sisältyy monia menettelyä koskevia näkökohtia sekä yksinkertaistamista, jotta WTO:n päätelmät voidaan panna järjestelmässä täytäntöön. Jäsen Allister mainitsi tämän, ja mielestäni hänen huolenaiheitaan on käsitelty.

Vastauksena jäsen Mulderille toistan, että komissio aikoo tarkistaa edelleen eri toimintatapoja, jotka eivät liity WTO:n päätelmiin, sekä laajempaa, maatalouden laatu- ja ympäristöpolitiikkaa EY:ssä ensi vuoden aikana. Olen oppinut tänä iltana paljon uutta, muun muassa sen, mitä jäsen Mulder kertoi edamjuustosta. Haluan selittää jäsen Mulderille, että edam on juustotyyppi, jota voidaan tuottaa missä vaan. Kyseessä on Codex-standardi. Pohjois-Hollannin Edam on kuitenkin suojattu, se on alankomaalainen laatu- ja ympäristötuote. Syökää siis enemmän Pohjois-Hollannin Edamia!

Haluan kommentoida hieman yksityiskohtaisemmin näkemysten vaihtoa ja puuttua joihinkin esille tuomiinne seikkoihin. Mitä tulee tunnuksiin, komission säännöin luodut kolme tunnusta poikkeavat jo toisistaan. Haluan myös tehdä selväksi, että EY:n tuottajille myönnetty edut – ja uskon yhteisön tunnuksen käytön olevan tällainen etu – ovat yhtä lailla myös kolmansien maiden tuottajien saatavilla. Tämä on vastaus jäsen Castiglionelle ja jäsen Herranz Garcíalle. Komissio myöntää kuitenkin, että tätä on tutkittava edelleen. Näin tehdään toimitapojen laajemman tarkastelun yhteydessä, jonka komissio aikoo toteuttaa heti, kun tämä ehdotus on pantu täytäntöön.

Useat tarkistukset koskevat jäsenvaltioiden ja komission velvoitteita, jotka jäsen Podkański mainitsi. Komissio ei aio muuttaa toimivallan nykyistä jakautumista jäsenvaltioiden ja komission kesken.

Tarkistuksissa 23 ja 24 vaaditaan määräaika sille, että komissio tutkii ja julkaisee hakemukset. Olen samaa mieltä siitä, että komission on toteutettava tehtävänsä kohtuullisessa ajassa. Jäsen Lulling ja jäsen Salinas García käsittelivät tätä. Olen samaa mieltä siitä, että meidän on otettava huomioon kohtuullinen aika, mikä ei hakemusten monimutkaisuuden vuoksi ole helppoa. Ei varmasti ole realistinen tavoite, että kaikki hakemukset tutkitaan ja julkaistaan kuudessa kuukaudessa. Kaksitoista kuukautta olisi parempi.

Tarkastuksia koskevat tarkistuksenne vastaavat komission ehdotuksen tavoitetta, jolla pyritään varmistamaan, että ymmärretään selkeästi, että kaikkialla EY:ssä on maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä tuotteita koskevien yhteisön sääntöjen valvonnasta vastaavia viranomaisia. Tarkistukset toteutetaan luonnollisesti rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta annetun asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti.

Haluan mainita seikkoja, jotka liittyvät ainoastaan maantieteellisiä merkintöjä koskevaan mietintöön. Näitä ovat valmistusaineiden käyttö jalosteissa sekä raaka-aineiden alkuperä. Vakuutan, että ehdotuksenne, jotka koskevat suojattujen nimikkeiden käyttöä jalosteiden valmistusaineissa, vastaavat joitakin komission huolenaiheita. Yleiset päällysmarkintöjä koskevat säännöt kattavat kuitenkin harhaanjohtavaa tietoa koskevat tapaukset. Rekisteröityjen nimitysten käytön lisärajoitukset jalosteiden osalta merkittävällä tavalla vaikuttaa tiettyjen nimitysten käyttäjien oikeuksiin.

Panin merkille alkuperää tai muita raaka-aineisiin sovellettavia edellytyksiä koskevia päällysmarkintöjä koskevat eri tarkistukset. Komissio jakaa jäsen Graefe zu Baringdorfin tavoitteen, jonka mukaan ihmisiä ei pidä johtaa tässä harhaan. Meidän on kuitenkin oltava hyvin varovaisia. Toimitapojen muutos tällä alalla saattaa vaikuttaa tiettyjen nimitysten käyttäjien oikeuksiin.

Lopuksi esitän muutaman huomion aitoja perinteisiä tuotteita koskevasta mietinnöstä. Nykyisessä aitoja perinteisiä tuotteita koskevassa asetuksessa ei määritellä termiä perinteinen. Ehdotamme velvoitetta osoittaa käyttö vähintään 25 vuoden ajalta. Katsomme, että tämä on hyvä kompromissi.

Tämän vuoksi komissio voi periaatteessa hyväksyä seuraavat maantieteellisiä merkintöjä koskevassa mietinnössä esitetyt tarkistukset: tarkistukset 1, 10, 11, 15, 25, 29 ja 31. Tätä istuntoa varten esitetyistä viime hetken tarkistuksista komissio voi periaatteessa hyväksyä tarkistukset 41, 43, 49 ja 54. Aitoja

perinteisiä tuotteita koskevassa mietinnössä esitetyistä tarkistuksista komissio voi hyväksyä tarkistukset 6, 10, 13 ja 16. Komissio ei voi hyväksyä muita mietinnöissä esitettyjä tarkistuksia.

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

15. Oikeusalan ammatit ja oikeusjärjestelmän toimintaa koskeva yleinen etu (keskustelu)

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana keskustelu Giuseppe Garganin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatimasta suullisesta kysymyksestä komissiolle oikeusalan ammateista ja oikeusjärjestelmän toimintaa koskevasta yleisestä edusta (O-0003/2006 – B6-0005/2006).

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE), laatijan sijainen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, edustan täällä kollegaani Gargania, joka on oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajana tämän kysymyksen varsinainen laatija. Minulle tämä on kuitenkin kunniatehtävä.

Ennen kuin esittelen kysymyksen yksityiskohtaisia perusteita, haluan sanoa muutaman sanan taustasta. Kysymys koskee vapaita ammatteja etenkin oikeusosalalla, ja tätä kysymystä on käsitelty jo useita vuosia. Parlamentti käsitteli asiaa edellisellä istuntokaudella kahden suullisen kysymyksen perusteella vastaavissa päätöslauselmissa, erityisesti entisen kilpailusta vastaavan komission jäsenen Mario Montin johtaman sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston toiminnan osalta sekä Wienissä toimivan tutkimuskeskuksen (Institut für Höhere Studien) tutkimuksen kannalta, josta koko keskustelu itse asiassa käynnistyi.

En tahdo peitellä sitä, että oikeudellisten asioiden valiokunta on itse asiassa aina ollut vakuuttunut siitä – jopa puoluerajoista riippumatta – että Wienin tutkimuksessa sovellettiin hyvin yksipuolista lähestymistapaa, jossa keskityttiin taloudellisiin näkökohtiin eikä otettu riittävällä tavalla huomioon erityisesti oikeusalan vapaiden ammattien erityistä asemaa oikeudenkäytössä. Valiokunta pelkäsi myös – ja tämän myös asiakirjat vahvistavat jossain määrin – että komissio ei aina tehnyt oikeita johtopäätöksiä Wienin tutkimuksen asiakirjoista ja toteutti lisäksi tietoisesti politiikkaa, jonka oikeellisuutta epäilimme tietyissä asioissa. Loppujen lopuksi varsin merkittäviä vapaita ammatteja ei yksinkertaisesti voi verrata lähisupermarkettiin kilpailupolitiikan ja kilpailulainsäädännön nojalla. Niiden lähtökohdat poikkeavat toisistaan ja niiden merkitys yhteiskunnan toiminnalle poikkeaa toisistaan.

Uuden suullisen kysymyksen esittäminen nyt, sen jälkeen kun komission jäsen Kroes esitteli komission viimeisimmän välivaiheen kertomuksen – jota koskeva päätöslauselma annetaan ensi viikolla – on käytännössä viime istuntokauden perinteen jatkamista.

Tässä vaiheessa haluan tehdä täysin selväksi, että mekin olemme toki tietoisia siitä, että vanhanaikaisista tavoista on päästävä eroon. Emme elä enää keskiajalla, ja kiltajärjestelmä on menneisyyttä. On kuitenkin luonnollisesti otettava erityisesti huomioon vapaiden ammattien ansiokkaat piirteet varsinkin oikeusosalalla, mikä onkin oikeudellisten asioiden valiokunnan aikeena. Nämä piirteet ovat osa oikeusjärjestelmää ja niiden on toimittava. Jos järjestelmä ei toimi, kansalaiset kärsivät, sillä oikeussuoja on riittämätön, ja näin myös demokratian luontainen osa, oikeusvaltio, vaarantuu. Tämän vuoksi vapaita ammatteja koskevia sääntöjä on tutkittava hyvin huolellisesti ja yksityiskohtaisesti. Meidän on siis pohdittava huolellisesti, mitä tarvitaan, jotta kaikilla kansalaisilla on mahdollisuus oikeussuojan saantiin mahdollisimman tehokkaasti ja turvallisesti myös käytännössä. Samalla on luonnollisesti otettava erityisesti huomioon yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö.

Nyt haluan käsitellä erityistä ongelmaa, jota on tietenkin myös käsitelty tämän kysymyksen yhteydessä, ja joka oli yksi syy siihen, että oikeudellisten asioiden valiokunta halusi käydä lisäkeskusteluja asiasta tässä täysistunnossa. Ongelma on maksujen erityinen asema oikeusalan vapaissa ammateissa, koska monissa jäsenvaltioissa niillä on erityinen luonne ja merkitys, erityisesti yhteydessä oikeuskulujen korvaamista koskeviin sääntöihin sekä tilanteissa, joissa oikeuskuluvakuutuksia tarjoavat yritykset haluavat maksaa maksut asiakkaiden puolesta. Ilman maksuja tällainen olisi käytännössä mahdotonta, ja niillä on myös juuret monien jäsenvaltioiden oikeusperinteessä. Sellaisena niitä ei pitäisi kyseenalaistaa ilman hyvää syytä, sillä ne edustavat myös tärkeää kuluttajansuojaa. Tämä on tehtävä tässä vaiheessa täysin selväksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä asiaa on käsitelty hyvin varovasti. Aivan hiljattain – joitakin viikkoja sitten – todistimme tapausta, jossa myös julkisasiamies pyrki toimimaan erityisen huolellisesti näissä asioissa. Meille on hyvin tärkeää, että komissio lakkaa käsittelemästä tätä peruskysymystä – joka on äärimmäisen tärkeä monien jäsenvaltioiden oikeudellisten ammattien toiminnan kannalta – tällä tavalla, kuten komission asiakirjoista näkyy. Komissio ei voi kohdella vapaita ammatteja samalla tavalla kuin supermarketteja. Näillä ammateilla on erityinen asema ja merkitys.

Eräät EU:n jäsenvaltiot ovat nyt luopuneet maksuista, ja onkin mielenkiintoista, että tämä on johtanut asianajajien hintojen ja kuluttajahintojen nousuun. Joissakin tapauksissa ne ovat keskimäärin huomattavasti korkeammat kuin niissä jäsenvaltioissa, joissa järjestelmä on yhä käytössä. Hintakehityksen osalta järjestelmä on siis varmistanut, että oikeussuojaja on kuluttajien ulottuvilla ja taloudellisesti kestävä.

Olisimme iloisia, jos komission jäsen Kroes, jolla on jo ollut tilaisuus keskustella asiasta kanssamme valiokunnassa, vastaisi suulliseen kysymykseemme komission puolesta. Sitten meillä on tilaisuus vastata hänelle niin tässä keskustelussa kuin ensin viikon päätöslauselman yhteydessä.

Neelie Kroes, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, komissio kiittää oikeudellisten asioiden valiokuntaa sen kysymyksestä ja jäsen Lehneä hänen hienosta työstään tänä iltana. Hän esitti näkemyksensä varsin selvästi.

Komissio tiedostaa oikeusalan erityisen aseman hyvässä oikeudenkäytössä sekä oikeussuojan saannissa – sivumennen sanoen vastauksena jäsen Lehnen mainitsemaan esimerkkiin, komissio tunnustaa myös supermarkettien merkityksen, sillä ne ovat arvokas osa yhteisöämme – emmekä todellakaan kiistä tätä. Meidän on kuitenkin tarkasteltava alan nykysäädöksiä uudelleen nähdäksemme, mitä voidaan nykyaikaistaa uuden tyyppisten palvelujen ja uusien toimintatapojen edistämiseksi. Tämä on näiden keskeisten palvelujen käyttäjien etu.

Ehdotamme siis, että jäsenvaltiot testaavat suhteellisuuden nähdäkseen, missä määrin nykyiset säädökset todella ovat julkisen edun mukaisia. Lähestymistavassa noudatetaan täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta. Se antaa mahdollisuuden ottaa täysin huomioon kansalliset olosuhteet ja oikeusalan erityispiirteet.

Komissio on todellakin samaa mieltä siitä, että jonkinlaista sääntelyä tarvitaan. Toistan vielä: aloitteemme koskee parempaa sääntelyä, ei sääntelyn purkamista. Tunnustamme myös, että jäsenvaltioilla on oikeus määrittää tasapaino valtion sääntöjen ja ammatillisten elinten itsesääntelyn välillä.

Kysymyksessä jäsenvaltioiden oikeudesta määrätä maksuja korostan komission helmikuussa 2004 antamassa kertomuksessa esittämää kantaa. Katsomme, että asiassa *Arduino* annetun tuomion mukaan valtion toimenpiteet, joilla se siirtää sääntelyvaltaa ammatillisille elimille määrätäkseen maksuja, voidaan asettaa kyseenalaiseksi kilpailusääntöjen nojalla – esimerkiksi EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan 1 alakohdan g kohdan, 10 artiklan 2 kohdan ja 81 artiklan nojalla – jos valtiolla ei ole viimeistä sanaa ja jos se ei valvo tehokkaasti maksujen täytäntöönpanoa. Odotamme lisäselvennyksiä asiaan, kun yhteisöjen tuomioistuin antaa ennakkoratkaisun asiassa *Macrino* (asia C-202/04).

Lopuksi ovat vielä sisämarkkinasäännöt. Niistä on kyse toisessa yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa, asiassa *Cipolla* (asia C-04/04), joka koskee myös jäsenvaltioiden vastuuta hintojen määrittelyssä. Komissio katsoo, että lakimiehen palvelujen vähimmäishinnat rajoittavat palvelujen tarjoamisen vapautta, sillä ne poistavat muiden jäsenvaltioiden palveluntarjoajien kilpailuedun. Emme myöskään katso vähimmäishintoja perustelluiksi suhteellisuustestissä, sillä ne eivät sellaisenaan takaa laatua, oikeussuojan saantia tai hyvää eettistä toimintaa.

Antonio Masip Hidalgo, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, oikeudellisten asioiden valiokunnan esittämä kysymys on asianmukainen, sillä lakimiesten ja notaarien sekä oikeusalan ammattien välisiä suhteita yleisesti – kuten jäsen Lehne totesi – ja heidän suhteitaan asiakkaisiinsa on tarkasteltava erityisen huolellisesti.

Euroopan komission ei pidä suhtautua näihin tapauksiin silkkana asiakkaan ja palvelun tarjoajan välisenä liikesuhteena. Asianajajan tai notaarin ja asiakkaan välinen suhde vaikuttaa oikeudenkäyttöön, mikä on demokratian kannalta herkkä asia, kuten jäsen Lehnekin korosti.

Oikeusalan ammattilaisten ammattialan järjestön työ eri valtioissa on hyvin suotuisaa suhteille, ei pelkästään yritysten suhteille, vaan myös julkista etua puolustaville. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa, josta komission jäsen Kroes on niin innoissaan, on tähän mennessä tunnustettu, että Espanjan

järjestelmän kaltaiset järjestelmät ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia, jossa maksut ovat pikemminkin suuntaa-antavia kuin vähimmäismaksuja, mikä auttaa oikeuslaitosta määrittämään kustannukset, joita aina viime kädessä valvotaan oikeudellisesti.

Ei myöskään pidä kyseenalaistaa monien valtioiden monien lakimiesten *quota litis* -sopimuksen vastustusta. Sopimuksella loukataan työn arvoa ja osoitetaan ammattia koskevan arvostuksen ja kunnioituksen puutetta. Arvoisa komission jäsen Kroes, myös kansalliset tuomioistuimet ovat hyväksyneet *quota litis* -sopimuksen kieltämisen.

Kehotan Euroopan komissiota kunnioittamaan lakimiesten ja notaarien kollegion kaltaisten instituutioiden työtä, sillä ne ovat yleisesti ottaen toimineet hyvin yli kahden vuosisadan ajan huolimatta historian ylä- ja alamäistä ja keskeytyksistä. Älkää unohtako, että Espanjan perustuslain kaltaisissa perustuslaeissa tunnustetaan ammatillisten järjestöjen olennainen tehtävä ja niiden perustavaa laatua oleva työ.

Euroopan komission on oltava lojaali eurooppalaiselle perinteelle eikä uudemmalle Yhdysvaltojen perinteelle. Meidän on tuettava pieniä asianajotoimistoja. Älkää tehkö virheitä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on selvää, että suurin osa oikeudellisten asioiden valiokunnan jäsenistä suhtautuu hyvin intohimoisesti oikeusalan ammatteihin. Monille meistä, myös minulle, se oli ammattimme ennen tänne tuloamme, ja näin ollen se koskee meitä. Suhtauduinpa kuinka intohimoisesti tahansa entiseen ammattiini ja sen riippumattomuuteen, suhtaudun kuitenkin sitäkin intohimiosemmin oikeussuojan saantiin ja lainopillisiin palveluihin yleensä sekä siihen, kuinka nämä palvelut ovat saatavilla yleisen edun palvelukseen.

Yleisen edun on oltava nähdäkseni ensisijainen tavoitteemme oikeussuojan saannissa eikä lakimiesten suojelemisen tai etujen, sillä heidän mielestään voi olla mukavampaa jatkaa palvelujen tarjoamista kuten ovat aina ennenkin tehneet. Ammatin on oltava riippumaton, mutta protektionismin olisi perustuttava yleisen edun palvelemiseen.

Minusta vaikuttaa siltä, että meillä on Euroopassa upea mahdollisuus katsella ympärillemme ja nähdä, mikä todella parhaiten palvelee yleistä etua. Olen esimerkiksi aina ajatellut, että Saksan maksuasteikot matalimmillaan toimivat hyvin ja takaavat, että vähempiarvoisetkin kantajat saavat oikeutta. Kotimaassani tämä on usein ongelma, sillä kustannukset ovat korkeita, ja kun maksut ovat kiinteitä, ne ovat niin matalia, että lakimiehet kieltäytyvät työstä. Tasapainon löytäminen on vaikeaa, mutta Euroopan unioni antaa meille mahdollisuuden tarkastella erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja näihin ongelmiin ja valitsemaan parhaan vaihtoehdon sen yhteiskunnan kannalta, jota pyrimme palvelemaan. Meidän ei pidä pelätä parhaan mahdollisuuden etsimistä tai suojautua siltä. Uskon, että niin kauan kun komissio jakaa tämän tavoitteen, voimme tehdä yhteistyötä.

Neelie Kroes, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä jäsen Wallisin kanssa. Etsitään paras vaihtoehto yhdessä. Se on ainoa tapa kohdata kaikki keskustelumme aiheena olevien ammattilaisten asiakkaat ja mahdolliset asiakkaat.

Haluan korostaa uudelleen joitakin keskeisiä seikkoja tavoitteistamme tällä alalla. Aloitteemme koskee entistä parempaa sääntelyä. Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa tasapainoista sääntelyä, jossa rajoitetaan vain välttämätöntä. Haluamme edistää oikeussuojan saantia, emme estää sitä. Juuri sillä on merkitystä. Tien avaaminen laajemmalle kilpailulle alalla merkitsee juuri tätä: sen tuloksena syntyy uusia ja innovatiivisia palvelutyypppejä. Tämä on varmasti suuri etu. Kaikki hyötyvät, kun ala kasvaa, sille syntyy uusia työpaikkoja, palvelujen laatu paranee ja kuluttajien valinnanvara laajenee.

Haluan tarkastella yksityiskohtaisemmin hintojen vahvistamista koskevaa ratkaisevaa asiaa, joka on tänä iltana nostettu pöydälle pääasiana. Yleisesti ottaen en ymmärrä, kuinka laajamittaista hintojen vahvistamista edes tuomioistuinyöskentelylle voidaan perustella objektiivisesti kaikille kuluttajille ja alan käyttäjille. Joissakin harvoissa tilanteissa hintojen sääntely voi olla perusteltua, esimerkiksi silloin, kun on tarjottava erityistä suojaa tietyille vähäosaisille ryhmille, kuten matalapalkkalaisille. Tämä saattaa edellyttää hyvin rajattua ja huolellisesti kohdennettua hintasääntelyä. Yleisesti ottaen on kuitenkin kuluttajien ja yritysten kannalta todennäköisesti parempi saada useita tarjouksia eri palvelun tarjoajilta, vertailla niitä ja valita niistä.

Järjestelmissä, jossa oikeudenkäyntikuluista vastaa hävinnyt osapuoli, näen kuitenkin jotain etua siinä, että on olemassa opas tuomareille, joiden on päätettävä oikeudenkäyntikuluista. En nyt tarkoita, että

hintasääntelyn poistaminen tai sääntelyn tason laskeminen johtaisi automaattisesti matalampiin hintoihin, kuluttajien suurempaan valinnanvaraan tai uusien työpaikkojen syntymiseen.

Mitä tulee hintasääntelyn poistamiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja siitä seuranneisiin korkeampiin oikeuskuluihin, tietääkseni ei ole osoitettu, että hintasääntely Yhdistyneessä kuningaskunnassa olisi aiheuttanut valtion kansalaisille ongelmia oikeusavun ja edustuksen saatavuudessa tai että Yhdistyneen kuningaskunnan oikeusmaksut olisivat kasvaneet suhteettomasti sen tuloksena. Itse asiassa Yhdistyneen kuningaskunnan asianajajayhdistys totesi vuonna 1999, että kilpailun lisääminen omaisuuden kauppa- ja luovutuskirjojen laatimisen alalla johti 24 prosentin hintojen laskuun 1990-luvulla ja antoi kuluttajille mahdollisuuden etsiä parasta mahdollista ratkaisua. Parhaiten tuntemassani valtiossa vuonna 2002 tehdyssä tutkimuksessa todettiin, että kilpailun käyttöönotto kauppa- ja luovutuskirjojen laatimisen alalla johti maksujen laskemiseen.

Lopuksi pari sanaa laadusta. Me kaikki haluamme, että eurooppalaiset kuluttajat voivat käyttää laadukkaita oikeudellisia palveluja. Tämä on olennaista, jos todella halutaan taata oikeussuojan saanti kaikille. En kuitenkaan usko, että vahvistetut hinnat olisivat aina olennaisia tässä. Tietääkseni ei ole osoitettu, että vahvistetuista hinnoista luopuminen olisi johtanut jäsenvaltioiden oikeudellisten palvelujen laadun heikkenemiseen valtioissa, joissa näin on tapahtunut, vaikka laadulla onkin hintansa. Vahvistettu hinta ei sellaisenaan takaa laatua. Valitsen tunnuslauseeni jäsen Wallisilta: "Valitaan paras vaihtoehto ja tehdään se yhdessä".

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan Brysselissä tiistaina 23. maaliskuuta.

16. Biologista monimuotoisuutta ja turvallisuutta käsittelevän osapuolikokouksen (COP/MOP) valmistelut (Curitiba, Brasilia) (keskustelu)

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma biologista monimuotoisuutta ja turvallisuutta käsittelevän osapuolikokouksen (COP/MOP) valmisteluista.

Nellie Kroes, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio on sitoutunut panemaan täytäntöön biodiversiteettiä koskevat kansainväliset velvoitteet ja vahvistamaan niitä. Vuosituhannen ekosysteemi-arvioinnissa on korostettu tarvetta tehdä radikaaleja toimia, jos haluamme välttää korvaamattomat menetykset ekosysteemeissä, joista ihmisten hyvinvointi on riippuvainen. Jos emme kiinnitä huomiota talouskehityksen ja biologisen monimuotoisuuden välisiin yhteyksiin, vaarannamme myös vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen.

Vuosituhannen ekosysteemi-arvioinnissa todetaan, että "tarvitaan ennen kokemattomia ponnisteluja, jotta saavutetaan vuoden 2010 tavoite biologisen monimuotoisuuden menetysten merkittävästä vähentämisestä kaikilla tasoilla". YK:n biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolet sekä Johannesburgissa pidetyn kestävä kehityksen huippukokouksen osapuolet hyväksyivät biologista monimuotoisuutta vuonna 2010 koskevan maailmanlaajuisen tavoitteen. Tämän vuoksi tarvitaan korkean tason poliittista sitoutumista biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen vahvistamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi sekä vuoden 2010 tavoitteen saavuttamiseksi. Biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kahdeksas konferenssi pidetään seuraavien kahden viikon aikana Curitibaassa, Brasiliassa. Ennen kahdeksatta konferenssia järjestetään bioturvallisuutta koskevan Kartagenan pöytäkirjan osapuolten kolmas tapaaminen. Nämä ovat merkittäviä kansainvälisiä ympäristötapahtumia, ja komission jäsen Dimas osallistuu osapuolten kahdeksannen konferenssin ministerikokoukseen 26.–30. maaliskuuta.

Viime keskiviikkona ympäristöneuvosto antoi päätelmät, joissa esitettiin EU:n ensisijaiset tavoitteet osapuolten kahdeksannelle konferenssille. Päätelmissä todetaan ensinnäkin, että biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanoa on vahvistettava ja on seurattava edistymistä kohti vuoden 2010 biologista monimuotoisuutta koskevia tavoitteita. Toiseksi on edistytävä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen suojeltuja alueita koskevan työohjelman täytäntöönpanossa ja erityisesti tavoitteissa luoda tehokkaasti hallinnoitujen ja ekologisesti edustavien, maailmanlaajuisen verkostoon integroitavien kansallisten ja alueellisten suojelualueiden järjestelmä. Tämän olisi toteuduttava maa-alueiden osalta vuoteen 2010 mennessä ja merialueiden osalta vuoteen 2012 mennessä. Tämä edellyttää edistymistä myös kansallisen tuomiovallan ulkopuolella olevilla merialueilla. Biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa olisi kehitettävä tieteellisiä perusteita ja

luonnonmaantieteellisiä puitteita suojeltujen meri- ja rannikkoalueiden ja välitöntä suojelua tarvitsevien lajien valintaa. Kolmas päätelmä koskee edistymistä neuvotteluissa, joita käydään saatavuutta ja hyödyn jakamista koskevasta kansainvälisestä järjestelystä.

Mitä tulee bioturvallisuutta koskevan Kartagenan pöytäkirjan osapuolten meneillään olevaan kolmanteen tapaamiseen, ensisijaisena tavoitteenamme on viimeistellä muuntogeenisten organismien rajat ylittävää liikettä koskevat asiakirjavaatimukset, kehittää edelleen neuvontaa riskien arvioimiseksi sekä keskustella lisätoimenpiteistä sääntöjen noudattamiseksi. Valmiuksien luomista koskevat seikat ovat myös keskeisessä asemassa osapuolten kolmannessa tapaamisessa.

Komissio kannattaa vankasti Euroopan parlamentin jäsenten ottamista mukaan tarkkailijoina yhteisön monenkeskisistä sopimuksista neuvotteleviin valtuuskuntiin, ja näin on jo tehtykin monta kertaa.

Komissio on näin ollen iloinen Euroopan parlamentin jäsenten osallistumisesta COP-8 –kokoukseen, ja uskoo heidän pystyvän antamaan merkittävän panoksen. COP:n käytettävissä olevien henkilöstöresurssien asettamissa rajoissa komissio tiedottaa säännöllisesti parlamentin jäsenille neuvottelujen edistymisestä kansainvälisen sopimuksen mukaisesti.

Eija-Riitta Korhola, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen allekirjoittamisesta on kulunut jo 13 vuotta, mutta maapallon biologinen monimuotoisuus köyhtyy yhä. Kun sopimusosapuolten kahdeksas konferenssi ensi viikolla alkaa, tilanne maailmassa on se, että uhan alla on noin 16 000 eläinlajia ja 60 000 kasvilajia. Me hyödynämme ekosysteemejä kestävämmällä tavalla. Luonnonympäristöä talouskäyttöön muuttava maankäyttö on maailmanlaajuisesti tärkein monimuotoisuuden köyhtymistä aiheuttava tekijä. Vuosittain noin kaksi prosenttia maapallon alkuperäisistä luonnonympäristöistä muuttuu maa- ja metsätalousmaaksi ja rakennetuksi ympäristöksi.

Koska elinympäristöjen ja niiden lajien sekä perinnöllisen monimuotoisuuden köyhtymisen haitat näkyvät yleensä viiveellä, biodiversiteettikadon luonne osana globaalimuutosta ei ole saanut riittävästi huomiota. Ekosysteemien kunnan heikkenemisen seurauksena niiden toiminta ja ihmiselle tarjoamat ilmaisupalvelut, kuten puhtaan veden tuotanto ja hydrologisen kierron ylläpito, hiilen sidonta, ravintokasvien pölytys ja ravinteiden kierrätys, voivat häiriintyä pahasti. Ekologit ja ekonomit ovat laskeneet luonnon tarjoamien ilmaisupalveluiden arvoksi uskomattoman rahasumman, noin 23 biljoonaa euroa vuodessa, mikä ylittää maapallon yhteenlasketun kansantuotteen. Ekosysteemin palveluita voidaan joiltakin osin palauttaa esimerkiksi eroosioherkkiä hakkuualueita metsittämällä, mutta luonnonmetsien monimuotoisuutta istutusmetsät eivät korvaa. Meillä on siis yhteinen selkeä tahto: haluamme pysäyttää luonnon köyhtymisen. Mutta mistä löytyy viisautta tehokkaihin keinoihin?

Päätöslauselma sisältää monia kannatettavia suosituksia, mutta kun katsoo luontoa itseään, ei voi olla hämmästelemättä sen viisautta. Luonto itse on äärettömän tuottelias, luova ja jopa tuhlaileva, mutta samalla kertaa tehokas ja tarkoituksenmukainen. Luonnossa on mallia siitä, millaista on todella luonnonmukainen tuotantotalous ja mihin tähdätä ekologisella tuotesuunnittelulla. Luonto ei huolehdi yhdenmetystä tuotepolitiikasta alusta loppuun, vaan sille kaikki on aina uuden alkua. Me tarvitsemme samanlaista viisautta, mutta myös ennakkoluulottomuutta voidaksemme voittaa edessä olevat vaikeudet.

Riitta Myller, PSE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, kansainvälisen ympäristöhallinnan vahvistamisen tarpeellisuudesta vallitsee laaja yhteisymmärrys. Ilmastonmuutos on suurin globaaleista ympäristöongelmista, mutta valitettavasti ei ainut. Maapallon eliölajien väheneminen uhkaa jo nyt yhteiskuntiemme toimintaedellytyksiä. Siksi tarvitsemme todellisia tuloksia tulevalta EU:n biologista monimuotoisuutta koskevalta YK:n osapuolikokoukselta.

Biodiversiteettiyleissopimus on laajin kansainvälinen biologisen monimuotoisuuden suojelua koskeva sopimus. Sen on allekirjoittanut 188 osapuolta mukaan lukien Euroopan unionin kaikki 25 jäsenvaltiota. Sopimuksen mahdollisimman laajan vaikuttavuuden varmistamiseksi on olennaista, että yleissopimus pannaan tehokkaasti täytäntöön eri politiikan aloilla ja että sopimus on yhteensopiva ja koordinoitavissa muiden kansainvälisten ympäristösopimusten kanssa.

Tehokkaan täytäntöönpanon kannalta ongelmallisinta on kuitenkin biologista monimuotoisuutta kuvaavien indikaattoreiden riittämättömyys. Emme tiedä, mitä ympärillämme tapahtuu ja miten pystyisimme parhaiten vastaamaan tähän haasteeseen. Komission onkin tehtävä kovasti työtä näiden indikaattoreiden luomiseksi. Euroopan unionin tulee toimia suunnannäyttäjänä kestävän kehityksen kansainvälisen

ulottuvuuden vahvistamisessa. Meidän on oltava valmiita sopimaan yhteisistä sitovista tavoitteista, joilla voidaan pysäyttää luonnon köyhtyminen ja turvata luonnon rikkaus myös lapsillemme.

Jolanta Dičkutė, ALDE-ryhmän puolesta. – (LT) Miksi meidän on suojeltava biologista monimuotoisuutta? Vastaus on yksinkertainen: koska se liittyy suoraan meihin, ihmisiin. Ihminen on osa biologista monimuotoisuutta, ihminen vaikuttaa häntä ympäröiviin eläviin organismeihin ja ne vaikuttavat häneen. Kuitenkin juuri ihminen tuhoaa päivittäin tuntemattoman määrän eläviä lajeja, sillä hänen toimintansa aiheuttaa ilmastonmuutoksen, lisää ympäristön saasteita ja tuhoaa kasvien ja eläinten luonnollisia elinympäristöjä. Ihmisen toiminta, jolle ei löydy luonnosta vastaavuuksia, on tavallisesti tuhoisaa biologisen monimuotoisuuden kannalta. Useiden Euroopan valtioiden hallussa olevan, lintu- ja nisäkäspopulaatioita ja muutoksia niiden määrässä koskevan tiedon arviointi osoittaa, että monien lajien pitkän aikavälin säilymistä ei voida taata ilman biologisen suojelun strategian ja politiikan pikaista ja määrätietoista muuttamista. Niin kutsutulla yksinkertaistetulla ympäristönsuojelustrategialla, johon on aiemmin turvauduttu, pyritään ainoastaan ottamaan huomioon eniten uhanalaisten lajien tarpeet. Tällainen strategia ei ole enää asianmukainen. Suhtaudun hyvin myönteisesti Euroopan unionin kunnianhimoisiin tavoitteisiin pysäyttää biodiversiteettikato vuoteen 2010 mennessä. Tavoitteen toteuttamiseksi on luotava biologisten indikaattorien järjestelmä, joka auttaa arvioimaan biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen veloitteiden täytäntöönpanon edistymistä. Meidän on laadittava kansallisia toimintasuunnitelmia ja koordinoitava tiedon keruuta, analysointia ja julkaisemista kansainvälisellä tasolla. Tämä edellyttää luonnollisesti taloudellisia investointeja. Tänään on maailman kuluttajien oikeuksien päivä. On symbolista, että keskustelemme juuri tänään biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä. Kuluttamista, jonka väitetään lisäävän talouskasvua ja kaikkien hyvinvointia, edistetään yhä kiivaammin, ja se vahingoittaa ympäristöä päivä päivältä enemmän.

Caroline Lucas, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, päätöslauselma antaa parlamentille tärkeän mahdollisuuden viestittää Brasilian kokouksen osapuolille, että Euroopan kansalaiset arvostavat maailman luonnonvaroja ja biologista moninaisuutta. Haluan keskittyä vain kahteen tällaiseen luonnonvaraan.

Maailman viimeisiä ikimetsiä menetetään vuosittain 13 miljoonaa hehtaaria, millä on tuhoisa vaikutus. On perustettava suojeltujen metsäalueiden maailmanlaajuinen verkosto, jolle on annettava rahoitusta. Valtioiden on asetettava mitattavissa olevia ajallisia tavoitteita, jotta varmistetaan, että biologista monimuotoisuutta koskevien luonnonvarojen käyttö, kulutus ja kauppa tapahtuu vain kestävästä lähteistä.

Meidän on myös pikaisesti puhuttava terminaattoriteknologiaa käyttäen aikaansaaduista viljelykasveista. Nämä kasvit tuottavat steriilejä siemeniä, joten viljelijät eivät voi säilyttää siemeniä seuraavan vuoden kylvöjä varten, vaan heidän on ostettava joka vuosi siemenet biotekniikan yrityksiltä, joiden valta siemenalalla on jo valtava: vain kymmenen yritystä valvoo yli 50:tä prosenttia maailmanlaajuisesta siemenkaupasta. Vaikutukset elintarvikevarmuuteen erityisesti kehitysmaissa ja köyhien maanviljelijöiden toimeentuloon ovat valtavia. Kaikki ehdotukset, joilla saatettaisiin vaarantaa näiden itsemurhasiementen kenttätestauksen ja markkinoinnin keskeyttäminen, on hylättävä tiukasti, ja ryhmämme on esittänyt tätä koskevan tarkistuksen huomiseksi korostaakseen asiaa.

Karin Scheele (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, kahden edellisen vuosisadan aikana väestönkasvu, luonnonvarojen käyttö ja ympäristön pilaantuminen ovat vähentäneet kasvua nopeasti. Kuten tänään on moneen otteeseen todettu, ihminen on riippuvainen biologisesta monimuotoisuudesta. Esimerkiksi metsät eivät pelkästään tuota meille puuraaka-ainetta ja lisää ilman happisisäلتä, vaan ne myös puhdistavat vetemme ja ehkäisevät eroosiota ja tulvia. Tämän tiedostaminen lisääntyy kaikkialla maailmassa, kun ilmastonmuutoksen vaikutukset tuntuvat yhä selvemmin.

Kuten komission jäsen sanoi, kestävän kehityksen maailmanhuippukokouksessa vuonna 2002 tehtiin päätös vähentää biodiversiteettikatoa. Euroopan parlamentin valtuuskunta kritisoi tuolloin voimakkaasti riittämätöntä vaatimusta. Ylitimme tämän vaatimuksen EU:ssa ja totesimme, että biodiversiteettikadon suunnan on muututtava vuoteen 2010 mennessä.

Katson, että komission ja jäsenvaltioiden on jatkettava johtoasemassa ja varmistettava, että Biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolten kahdeksannessa kokouksessa päästään sovintoon mitattavista tavoitteista ja erityisestä aikataulusta tavoitteiden saavuttamisessa.

EU:n ja jäsenvaltioiden on myös kiinnitettävä erityistä huomiota merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen, ja EU:n on tarkasteltava omaa suoritustaan tällä alalla. Haluan mainita vain

ohimennen Euroopan kalastuspolitiikan, josta parhaillaan keskustellaan AKT-kumppaneidemme kanssa eri kalalajien hälyttävän pienenemisen vuoksi.

Puhemies. – Keskustelun päätteeksi totean vastaanottaneeni yhden työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

17. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

18. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.40.)

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.